

กระบวนการผลิต การนำเสนอ และการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์
ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

นางสาวภรตพลอย ถ้ำแก้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์

are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Production, Presentation and Signification of The Voice Thailand

Miss Karatploy Thamkaew

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) Program in Communication

Arts

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2015

Copyright of Chulalongkorn University

กะรัตพลอย ถ้ำแก้ว : กระบวนการผลิต การนำเสนอ และการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ (Production, Presentation and Signification of The Voice Thailand) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.สุกัญญา สมไพบูลย์, 252 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการผลิต เนื้อหา และวิธีการนำเสนอ รวมทั้งวิเคราะห์ความหมายและการประกอบสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซึ่งเป็นรายการที่มีลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ โดยใช้แนวคิดเรื่องกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ แนวคิดเรื่องการสื่อความหมายในรายการโทรทัศน์ แนวคิดทฤษฎีสัญญาวิทยา แนวคิดเรื่องรายการเรียลิตีเกมโชว์ และแบบจำลององค์การสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization) เป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ตัวบท (textual analysis) และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับทีมผู้ผลิต

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการผลิตของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีการถ่ายทำรายการแบบแบ่งถ่ายเป็นช่วงและการถ่ายทำแบบดำเนินรายการต่อเนื่อง โดยมีการบันทึกเทปเอาไว้ทุกกล้องและไม่มีการกำหนดเรื่องราวโดยสคริปต์แบบสมบูรณ์ แต่มีการควบคุมเรื่องราวและเนื้อหาในขั้นก่อนและหลังการผลิต อีกทั้งมีการควบคุมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ในทุกขั้นตอนการผลิต ในส่วนเนื้อหาและวิธีการนำเสนอ พบว่า มีวิธีการนำเสนอใน 2 รูปแบบสำคัญ ได้แก่ รูปแบบการแข่งขันบนเวที และรูปแบบวีทีอาร์ต่างๆ ซึ่งมีการตัดสลับระหว่าง 2 รูปแบบการนำเสนอดังกล่าวตลอดทั้งรายการ

ในส่วนความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการ พบว่า มีการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์แบ่งได้เป็น 4 กลุ่มความหมาย ได้แก่ 1) ความหมายเกี่ยวกับ “นักร้อง” 2) ความหมายเกี่ยวกับการแข่งขัน 3) ความหมายเกี่ยวกับ “รายการ” และ 4) ความหมายพิเศษอื่นๆ โดยแต่ละความหมายเกิดจากการสร้างความหมายผ่านสัญลักษณ์ประเภทต่างๆ ได้แก่ สัญลักษณ์ภาพ สัญลักษณ์คำพูด สัญลักษณ์เพลง สัญลักษณ์จากประวัติและชื่อเสียงของโคชรวมทั้งการแสดงของโคช ประกอบกัน สำหรับปัจจัยภายในองค์กรการผลิตที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านการควบคุมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ 2) ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ผลิต ประกอบด้วยผู้ผลิต ฝ่ายผลิต และทีมกำกับดนตรี 3) ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ร่วมรายการ ประกอบด้วยโคชและผู้เข้าแข่งขัน และปัจจัยภายนอกองค์กรการผลิต ได้แก่ 1) ปัจจัยผู้รับสาร ประกอบด้วยปัจจัยผู้รับสารด้านผลตอบรับ (Feedback) และปัจจัยผู้รับสารด้านกลุ่มเป้าหมาย (Target group) 2) ปัจจัยด้านสถานการณ์ทางสังคมและการเมือง 3) ปัจจัยด้านระบบลิขสิทธิ์เพลง 4) ปัจจัยผู้สนับสนุนรายการ

สาขาวิชา นิเทศศาสตร์

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

5684653628 : MAJOR COMMUNICATION ARTS

KEYWORDS: TV PROGRAMS / REALITY GAME SHOW / MEANING CONSTRUCTION / SIGNIFICATION / SEMIOLOGY

KARATPLOY THAMKAEW: Production, Presentation and Signification of The Voice Thailand. ADVISOR: ASST. PROF.SUKANYA SOMPIBOON, Ph.D., 252 pp.

This qualitative research aims to study the production, presentation and signification of the licensed reality TV program, entitled “The Voice Thailand”, and to analyze the internal and external media organization’s factors which affect its text and presentation. The Television production, Television presentation, Semiology, Reality game show and the Model of media organization in a field of social forces through globalization concepts are applied along with textual analysis and in-depth interview methodology as research tools.

The finding about its production shows that the program is partially-scripted and recorded through multi cameras system, which allows the contents to be changed and shaped by editing in the postproduction process. The program is controlled by the license’s owner in all production processes. The presentation of the program consists of 2 main presentation forms, which are On-stage form and VTRs form.

The analyzing on program’s signification finds that there are 4 main groups of connotative meaning constructed as follow; 1) the meaning of “singer” 2) the meaning of “contest” 3) the meaning of “The Voice” as the distinctive program and “Coach” 4) other special meanings, which are all constructed via the different combination of signs. The internal media organization’s factors which affect the program are 1) program’s license ownership 2) local production team 3) coach and contestant, while the external media organization’s factors are 1) audience 2) social and political situation 3) music license 4) sponsorship

Field of Study: Communication Arts

Student's Signature

Academic Year: 2015

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งได้รับการสนับสนุนทุนจาก "ทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช จะสำเร็จลุล่วงไม่ได้หากไม่ได้รับความกรุณาและเอาใจใส่อย่างดียิ่งจาก ผศ.ดร.สุกัญญา สมไพบูลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัย ที่ได้สละเวลาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์รวมทั้งให้กำลังใจอันมีค่ายิ่งจนทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้และประสบการณ์ในด้านวิชาการที่ไม่สามารถหาได้จากตำราเล่มใดในโลก ผู้วิจัยจึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาที่มีต่อผู้วิจัยเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.กาญจนา แก้วเทพ ด้วยความเคารพรักเป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาให้ความรู้อย่างลึกซึ้งรวมทั้งอบรมสั่งสอนตั้งแต่ปีแรกของการศึกษาในระดับมหาบัณฑิต และยังได้เมตตาสละเวลาอันมีค่ายิ่งมาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์จากภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ได้ให้คำปรึกษา ชี้ข้อบกพร่องในงานวิจัย และให้คำชี้แนะอย่างละเอียดอย่างต่อเนื่องตลอดมาตั้งแต่ก่อนการสอบ โครงร่างวิทยานิพนธ์จนกระทั่งการแก้ไขครั้งสุดท้าย นอกจากนี้ ขอกราบขอบพระคุณ อ.ดร.เจษฎา ศาลาทอง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำอันมีประโยชน์ยิ่งต่อ งานวิจัยและอำนวยความสะดวกสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นอกจากนี้แล้ว ขอกราบขอบพระคุณคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ และคุณวิรามาศ จันทร์เจริญ บุคลากรจากทีมผู้ผลิตซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยทั้งด้านข้อมูลและการติดต่อประสานงานกับแหล่งข้อมูลอื่นๆ อย่างสุดความสามารถ รวมทั้งขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลหลักทุกท่านที่สละเวลาให้สัมภาษณ์เชิงลึกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณบิดามารดาผู้เป็นแรงบันดาลใจและกำลังใจที่สำคัญยิ่งเสมอมา และขอบพระคุณครอบครัวศิลปินุไรที่ให้การสนับสนุน กำลังใจ และต้อนรับผู้วิจัยสู่ครอบครัวอย่างอบอุ่นจนทำให้เกิดความสำเร็จในวันนี้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรักจากคุณพงศธร ศิลปินุไร ผู้เป็นชีวิตและหัวใจ ที่คอยปลอบโยนและอดทนต่อผู้วิจัยเป็นอย่างสูงตลอดช่วงเวลาการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่น นายเจษฎากร หอมกลิ่น และนางสาวจุฑากานต์ ทองทั้งสาย ที่ร่วมทุกข์ร่วมสุข ผลัดกันปลอบประโลมจิตใจ และช่วยเหลือกันและกันมาตลอดการศึกษา และขอบพระคุณผู้อ่านทุกท่านที่ให้ความสนใจในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะประโยชน์ต่อผู้ที่ได้อ่านและสามารถนำไปต่อยอดทางความคิดเพื่อนำไปสู่การค้นพบความรู้ใหม่ๆ ในด้านนิเทศศาสตร์ต่อไปในอนาคต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.1 การประกวดร้องเพลงและรายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงในประเทศไทย.....	2
1.2 รายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงในต่างประเทศ	8
1.3 จุดเริ่มต้นของรายการเดอะวอยซ์และเดอะวอยซ์ไทยแลนด์	10
ปัญหาวิจัย.....	14
วัตถุประสงค์การวิจัย	14
ขอบเขตการวิจัย.....	15
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	15
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	17
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
1. แนวคิดเรื่องกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์.....	18
1.1 ขั้นก่อนการผลิต (Preproduction).....	18
1.2 ขั้นตอนการติดตั้งระบบเทคนิคและการซ้อม (Set up and rehearsal).....	20
1.3 ขั้นการผลิต (Production)	22
1.3.1 การถ่ายทำเพื่อออกอากาศสด (Live).....	22
1.3.2 การบันทึกเทป (Videotape).....	22
1.4 ขั้นหลังการผลิต (Postproduction).....	23

2. แนวคิดเรื่องการสื่อความหมายทางโทรทัศน์.....	24
2.1 ภาพ.....	24
2.2 เสียง (Sound).....	28
2.3 การจัดลำดับเรื่อง (Sequence).....	30
2.4 เวลา (Time).....	30
3. แนวคิดทฤษฎีสัญวิทยา	30
3.1 องค์ประกอบของสัญญาณ	32
3.2 การจัดระบบสัญญาณ	33
3.3 ระดับของความหมาย.....	33
4. แนวคิดเรื่องรายการเรียลิตีเกมโชว์.....	35
4.1 แนวคิดเรื่องรายการเกมโชว์.....	35
4.2 แนวคิดเรื่องรายการเรียลิตีทีวี.....	37
4.2.1 คำนิยามของเรียลิตีทีวี.....	37
4.2.2 ประเภทของเรียลิตีทีวี.....	40
4.3 รายการเรียลิตีทีวีประเภทค้นฟ้าคว้าฝัน.....	44
5. แบบจำลององค์กรสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization).....	47
5.1 แบบจำลองอิทธิพลทางสังคมที่มีผลต่อสื่อมวลชน (The media organization in a field of social forces)	47
5.2 ภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization) และแบบจำลององค์กร สื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization).....	49
กรอบแนวคิด.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	56

แหล่งข้อมูล.....	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การนำเสนอข้อมูล.....	60
บทที่ 4 การผลิต เนื้อหา และวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	61
4.1 โครงสร้างรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	61
4.1.1 กติกาและรอบการแข่งขัน.....	61
4.1.2 โคอช ผู้ช่วยโคอช และพิธีกรในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	68
4.1.3 ผู้เข้าแข่งขัน.....	75
1) ซีซั่นที่ 1.....	75
2) ซีซั่นที่ 2.....	85
4.1.4 ผลการแข่งขัน.....	94
1) ซีซั่นที่ 1.....	94
2) ซีซั่นที่ 2.....	104
4.1.5 การแสดงพิเศษนอกเหนือจากการแข่งขัน.....	114
1) ซีซั่นที่ 1.....	114
2) ซีซั่นที่ 2.....	116
4.2 กระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	117
4.2.1 โครงสร้างการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	117
4.2.2 กระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	121
1) <u>ขั้นก่อนการผลิต (Pre-production)</u>	121
2) <u>ขั้นการผลิตรายการ (Production)</u>	124
3) <u>ขั้นหลังการผลิต (Post-production)</u>	127

4.3	วิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	128
4.3.1	รอบ Blind audition	128
4.3.2	รอบ Battle และ Knock out (เฉพาะซีซั่นที่ 2).....	135
4.3.3	รอบ Live performance.....	139
บทที่ 5	ความหมายและการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	145
5.1	ความหมายเกี่ยวกับ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	145
5.1.1	ลักษณะของ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์	145
5.1.2	คุณสมบัติของ “นักร้องที่ดี” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	151
5.1.3	เสียงและวิธีการร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	157
5.1.4	จุดประสงค์ของการร้องเพลงของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์คือเพื่อ ความสุขของตนเองและผู้อื่น	162
5.2	ความหมายเกี่ยวกับการแข่งขัน	164
5.2.1	การแข่งขันร้องเพลงที่ดีคือการร่วมกันทำโชว์ให้ดีที่สุดเพื่อความสุขของผู้ชม	164
5.2.2	ผลการแข่งขันไม่สำคัญเท่ากับความสามารถในการเอาชนะตนเอง	168
5.2.3	ผลการแข่งขันและเวทีเดอะวอยซ์ไม่ใช่สิ่งตัดสินสูงสุดของการเป็นนักร้อง	170
5.3	ความหมายเกี่ยวกับ “รายการ” เดอะวอยซ์ไทยแลนด์	172
5.3.1	ความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์	172
5.3.2	ความหมายเกี่ยวกับโค้ชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	179
5.4	ความหมายพิเศษอื่นๆ.....	188
5.4.1	ความสำคัญของสถาบันครอบครัว.....	189
5.4.2	คุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย.....	191
5.4.3	รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีความรับผิดชอบด้านสังคม	194
5.4.4	สินค้าของผู้สนับสนุนรายการมีความเป็นที่ยอมรับ	196

บทที่ 6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์	198
6.1 ปัจจัยภายในองค์กรการผลิต	198
6.1.1 ปัจจัยด้านการควบคุมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ (Talpa Media Group)	198
6.1.2 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ผลิต	203
1) ผู้ผลิต (แพนเทอร์เอ็นเทอร์เทนเมนท์)	203
2) ฝ่ายผลิต (โต๊ะกลมโทรทัศน์)	205
3) ฝ่ายกำกับดนตรี (Music director)	211
6.1.3 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ร่วมรายการ	216
1) โคช	216
2) ผู้เข้าแข่งขัน (หรือผู้เข้ารับการคัดเลือก)	219
6.2 ปัจจัยภายนอกองค์กรการผลิต	220
6.2.1 ปัจจัยผู้รับสาร	220
1) ปัจจัยผู้รับสารด้านผลตอบรับ (Feedback)	220
2) ปัจจัยผู้รับสารด้านกลุ่มเป้าหมาย (Target group)	222
6.2.2 ปัจจัยด้านสถานการณ์ทางสังคมและการเมือง	225
6.2.3 ปัจจัยด้านระบบลิขสิทธิ์เพลง	227
6.2.4 ปัจจัยผู้สนับสนุนรายการ	228
บทที่ 7 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	230
7.1 สรุปผลการวิจัย	230
7.2 อภิปรายผลการวิจัย	238
7.3 ข้อจำกัดในการวิจัย	243
7.4 ข้อเสนอแนะ	243
รายการอ้างอิง	245

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 252

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนเรตติงของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558).....	11
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนตอนและวันที่ออกอากาศของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1.....	64
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนตอนและวันที่ออกอากาศของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 2.....	65
ตารางที่ 4.3 ผู้ช่วยโค้ชในซีซั่นที่ 1.....	72
ตารางที่ 4.4 ผู้ช่วยโค้ชในซีซั่นที่ 2.....	72
ตารางที่ 4.5 ผู้เข้าแข่งขันทีมโค้ชก้องในซีซั่นที่ 1.....	77
ตารางที่ 4.6 ผู้เข้าแข่งขันทีมโค้ชคิมในซีซั่นที่ 1.....	79
ตารางที่ 4.7 ผู้เข้าแข่งขันทีมโค้ชโจอี้บอยในซีซั่นที่ 1.....	81
ตารางที่ 4.8 ผู้เข้าแข่งขันทีมโค้ชแสดมบี้ในซีซั่นที่ 1.....	84
ตารางที่ 4.9 ผู้เข้าแข่งขันทีมโค้ชก้องในซีซั่นที่ 2.....	86
ตารางที่ 4.10 ผู้เข้าแข่งขันทีมโค้ชคิมในซีซั่นที่ 2.....	89
ตารางที่ 4.11 ผู้เข้าแข่งขันทีมโค้ชโจอี้บอยในซีซั่นที่ 2.....	91
ตารางที่ 4.12 ผู้เข้าแข่งขันทีมโค้ชแสดมบี้ในซีซั่นที่ 2.....	93
ตารางที่ 4.13 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 1.....	95
ตารางที่ 4.14 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 2.....	95
ตารางที่ 4.15 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 3.....	96
ตารางที่ 4.16 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ First live rounds (สัปดาห์ที่ 1).....	98
ตารางที่ 4.17 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ First live rounds (สัปดาห์ที่ 2).....	99
ตารางที่ 4.18 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Quarter-final (สัปดาห์ที่ 1).....	100
ตารางที่ 4.19 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Quarter-final (สัปดาห์ที่ 2).....	101
ตารางที่ 4.20 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Semi-final.....	102
ตารางที่ 4.21 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Final.....	103

ตารางที่ 4.22 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 1	105
ตารางที่ 4.23 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 2	105
ตารางที่ 4.24 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 3	106
ตารางที่ 4.25 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 4	107
ตารางที่ 4.26 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Knock out round สัปดาห์ ที่ 1	109
ตารางที่ 4.27 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Knock out round สัปดาห์ ที่ 2	110
ตารางที่ 4.28 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Live playoff สัปดาห์ที่ 1	112
ตารางที่ 4.29 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Live playoff สัปดาห์ที่ 2	113
ตารางที่ 4.30 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Final	114
ตารางที่ 4.31 การแสดงพิเศษในซีซั่นที่ 1.....	115
ตารางที่ 4.32 การแสดงพิเศษในซีซั่นที่ 2.....	116

สารบัญรูป

รูปที่ 2.1 แผนภาพองค์กรสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะแวดล้อมทางสังคม	48
รูปที่ 2.2 องค์กรสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย	51
รูปที่ 2.3 แผนภาพแสดงกรอบแนวคิดการวิจัย	52
รูปที่ 4.1 แผนภาพแสดงกระบวนการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1	66
รูปที่ 4.2 แผนภาพแสดงกระบวนการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 2	67
รูปที่ 4.3 โคชก้อง	68
รูปที่ 4.4 โคชคิม	69
รูปที่ 4.5 โคชโจอ้อย	70
รูปที่ 4.6 โคชแสดมภ์	71
รูปที่ 4.7 พิธีกรชาย	73
รูปที่ 4.8 พิธีกรหญิง (ซีซั่นที่ 2)	74
รูปที่ 4.9 แผนภาพแสดงโครงสร้างการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และ 2	120
รูปที่ 4.10 พิธีกรชายกล่าวเปิดรายการ	129
รูปที่ 4.11 การออกดีซันของคุณเกล ดีลาร์ ในรอบ Blind	130
รูปที่ 4.12 การออกดีซันของวี วิโอเลต ในรอบ Blind	130
รูปที่ 4.13 การออกดีซันของจ๊ะจ๋าและอ้อมแอ้มในรอบ Blind	130
รูปที่ 4.14 การออกดีซันของต้า คีตาในรอบ Blind	131
รูปที่ 4.15 การออกดีซันของนัท ณัฐวดีในรอบ Blind	131
รูปที่ 4.16 โคชโจอี้ฟิ่งและดูฟางข้าว ณัชชา ร้องเพลง Love of my life ในซีซั่นที่ 2	131
รูปที่ 4.17 โคชแสดมภ์ฟิงพละ ร้องเพลง The blower's daughter ในซีซั่นที่ 2	132
รูปที่ 4.18 ครอบครัวของฟางข้าว ณัชชา	132

รูปที่ 4.19 การอดิชั่นของฟางข้าว ณชชา ในรอบ Blind	132
รูปที่ 4.20 โคอชแสดมภ์รับตุ๊กตา จมาพร ลงจากเวทีรอบ Blind	133
รูปที่ 4.21 ภาพจากวีทีอาร์แนะนำ ลูกพีช รพีพร	134
รูปที่ 4.22 การประกาศผลรอบ Blind ของเอื้องปอย บุญมา ผู้เข้ารับการคัดเลือกในซีซั่นที่ 2.....	134
รูปที่ 4.23 โคอชก้องให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับรายการในช่วงท้ายรายการ	135
รูปที่ 4.24 การดำเนินรายการโดยพิธีกรในรอบ Battle (คู่ของพลและส้ม ซีซั่น 2).....	136
รูปที่ 4.25 การแข่งขันรอบ Battle ในซีซั่นที่ 2 ระหว่างริมมีและแนนในเพลง Like a virgin	136
รูปที่ 4.26 การแข่งขันรอบ Knock out ในซีซั่นที่ 2 ระหว่างลูกพีชและแนน	137
รูปที่ 4.27 ภาพจากวีทีอาร์การฝึกซ้อมของพลและส้มตัดสลับภาพจากการสัมภาษณ์ผู้เข้า แข่งขันและคอชในรอบ Battle ซีซั่น 2.....	138
รูปที่ 4.28 พิธีกรกล่าวเปิดรายการในรอบ Final ของซีซั่นที่ 2	139
รูปที่ 4.29 ภาพจากการแสดงของปุ้ย จิตสุตา.....	140
รูปที่ 4.30 ภาพหนึ่งจากการแสดงของพล.....	140
รูปที่ 4.31 ภาพหนึ่งจากการแสดงของแตงโม วัลย์ลิกา เพลงนักร้องบ้านนอก ซีซั่นที่ 2 (ภาพจากซี ซั่นที่ 2 ตอนที่ 15 ออกอากาศ 15 ธันวาคม 2556).....	140
รูปที่ 4.32 ภาพหนึ่งจากการแสดงของสงกรานต์ เพลงรักคงยังไม่พอ ซีซั่นที่ 2 (ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 15 ออกอากาศ 15 ธันวาคม 2556)	140
รูปที่ 4.33 จากช่วง H-Room by Truemove H รอบ Final round ซีซั่น 2.....	141
รูปที่ 4.34 จากวีทีอาร์สัมภาษณ์คอชคิมตัดสลับประมวลภาพการแข่งขันของนัท กฤษดา	142
รูปที่ 4.35 จากวีทีอาร์สัมภาษณ์คอชแสดมภ์และสงกรานต์ตัดสลับภาพจากการฝึกซ้อม	142
รูปที่ 4.36 ภาพกิจกรรมพิเศษของทีมคอชก้อง ซีซั่นที่ 2	143
รูปที่ 4.37 ประมวลภาพจากวีทีอาร์แนะนำกติกาและแสดงวิธีการโหวตในรอบ Final ซีซั่นที่ 2	144
รูปที่ 5.1 โลโก้รายการและฉากในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์.....	146
รูปที่ 5.2 โคอชที่กดปุ่มเลือกจะมีไฟสีเขียวติดที่คำว่า “I want you”	147
รูปที่ 5.3 โคอชกดปุ่มให้เก้าอี้หันกลับไปทางเวที	147

รูปที่ 5.4 โคอหันหลังฟังผู้เข้ารับการคัดเลือก	147
รูปที่ 5.5 ฉันทกาญจน์ สิทธิวิบูลย์	148
รูปที่ 5.6 นันทภพ พิณทอง (อ๊อด).....	148
รูปที่ 5.7 ต๊ะ ตระการ ผู้เข้ารับการคัดเลือกในซีซั่นที่ 1.....	148
รูปที่ 5.8 สุรพล มุลมาก ผู้เข้ารับการคัดเลือกในซีซั่นที่ 2	149
รูปที่ 5.9 แอนนี่ นวัชภัทร์ ผู้เข้ารับการคัดเลือกพิเศษทางเลือก ในซีซั่นที่ 1	149
รูปที่ 5.10 ปูเป่ ภาณุณาด ผู้เข้ารับการคัดเลือกพิเศษทางเลือก ในซีซั่นที่ 2.....	149
รูปที่ 5.11 สวย สโรชา ผู้เข้ารับการคัดเลือกซีซั่นที่ 1	150
รูปที่ 5.12 โคอชแสดมภ์แนะนำวิธีการร้องให้กับหนึ่งและคิงในรอบ Battle ของซีซั่น 1.....	152
รูปที่ 5.13 วีและแอนฝึกซ้อมตามคำแนะนำของโคชในรอบ Battle ของซีซั่นที่ 2.....	153
รูปที่ 5.14 แนนและริมมีฝึกซ้อมและแข่งขันในรอบ Battle ของซีซั่นที่ 2.....	153
รูปที่ 5.15 การฝึกซ้อมของผู้เข้าแข่งขันโดยมีโคชแนะนำการร้องในรอบ Final ของซีซั่นที่ 2.....	154
รูปที่ 5.16 เมและปุยฝ้ายเดินเข้าสู่การแข่งขันรอบ Battle ของซีซั่นที่ 2 อย่างยิ้มแย้มและเดิน กอดกัน.....	168
รูปที่ 5.17 ผู้เข้ารับการคัดเลือกดีใจที่ได้เข้ารอบ Blind audition จากซีซั่นที่ 1 (ดี).....	177
รูปที่ 5.18 ภาพนิ่งจากการรอบการแสดงสดรอบต่างๆของแก่ง ธชัย ประทุมวัน.....	194
รูปที่ 5.19 กิตร์ับประทานไส้กรอกซีฟี่ในระหว่างฝึกซ้อม	196
รูปที่ 5.20 สงกรานต์ซี้ฮอนด้า Scoopie-I มาที่ห้องซ้อมดนตรีของรายการ	196
รูปที่ 5.21 ทีมโคชแสดมภ์ตีมีเครื่องตีมีไค้ร่วมกันในระหว่างการทำกิจกรรมของทีม.....	196
รูปที่ 5.22 กิจกรรมของทีมโคชก้อง ที่ผู้เข้าแข่งขันต่างก็ตีมนมถั่วเหลืองไวตามิลค์โดยมีสุนัขกำลัง กินอาหารยี่ห้อสมาร์ทฮาร์ทอย่างเอร็ดอร่อยในบริเวณโต๊ะรับประทานอาหารของผู้เข้าแข่งขันและ โคช	196

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ในทุกวินาทีบนโลกมนุษย์ของเรา ความหมายต่างๆ ได้ถูกประกอบสร้าง รื้อถอน หรือตอกย้ำ อยู่เกือบจะตลอดเวลา ความหมายนี้เองที่เป็นตัวกำหนดลักษณะ บทบาท หน้าที่ของสิ่งๆ นั้น ในทางเดียวกัน สิทธิในการบัญญัติความหมายของสิ่งใดๆ ก็ตามจึงหมายถึงอำนาจในการกำหนดคุณลักษณะของสิ่งๆ นั้นด้วย

คำนิยามของสิ่งต่างๆ (Definition) จากบรรดาพจนานุกรมในโลกนี้ถือเป็นตัวอย่างง่ายที่สุดของการให้ความหมายของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่แท้จริงแล้ว การสร้างความหมายนั้นเกิดขึ้นในทุกส่วนของสังคมในทุกการดำรงอยู่ของมนุษย์ และความหมายแท้จริงสูงสุดจะต้องมีเพียงหนึ่งเดียว การต่อสู้ทางความหมายจึงเกิดขึ้นตลอดเวลาไม่ว่ามนุษย์จะตระหนักรู้หรือไม่ก็ตาม

สื่อมวลชนเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการประกอบสร้างความหมายเนื่องเพราะความสามารถในการเข้าถึง “มวลชน” อีกทั้ง “วิธีการ” อันแยบยลของมัน มี “ความรู้” (หรือสิ่งที่ถูกทำให้กลายเป็นความรู้) หลายอย่างที่สื่อเป็นผู้ประกอบสร้างขึ้น ตั้งแต่ภาพลักษณ์ของซานตาคลอส ความโหดร้ายของชาวมุสลิม อัตลักษณ์ของประเทศเกาหลี ไปจนถึงลักษณะของแวมไพร์แบบ Post-modern รวมทั้งวิธีการ “หลอก” ของผีในยุคแห่งไซเบอร์เนติกส์ด้วย

การประกอบสร้างความหมายของสิ่งต่างๆ โดยสื่อมวลชนนั้นเกิดขึ้นมาโดยตลอด ยกตัวอย่างเช่น การที่บริษัทโคคาโคล่านำซานตาคลอสที่เดิมเป็นชายแก่สวม “เสื้อคลุมสีเขียว” ตามเรื่องเล่าปรัมปราในสมัยเก่า มาเปลี่ยนแปลงให้เป็นชายแก่ท่าทางใจดีใน “ชุดคลุมสีแดงขาว” ซึ่งเป็นสีของแบรนด์โคคาโคล่านั่นเอง เพื่อใช้ซานตาคลอสเป็นพรีเซนเตอร์ในโฆษณาที่เผยแพร่ไปทั่วโลกในช่วงต้นทศวรรษที่ 1920 (ออนไลน์, 2555a, 2556) ทำให้โลกรับรู้ว่าซานตาคลอสสวมชุดสีแดงขาวตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ในบริบทของสังคมไทยเอง สื่อมวลชนก็เป็นส่วนหนึ่งในการประกอบสร้างความหมายของสิ่งต่างๆ เช่นกัน อาทิเช่น ความหมายของ “นักร้อง”

ในสมัยอดีต อาชีพ “นักร้อง” “นักแสดง” “ดารา” “นางรำ” “ตลก” และอาชีพอื่นๆ ที่สร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม ถูกมองว่าเป็นอาชีพที่ไม่มีเกียรติ เป็นการ “เดินกินรำกิ้น” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้หญิงที่เดินกินรำกิ้น ถือเป็นผู้หญิงที่ทำตัวไม่เหมาะสม (ศิริลักษณ์ วรฤทธิ์สกุล, 2557) นอกจากนี้ ศิริลักษณ์ ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ในอดีต อาชีพนักร้องจะถูกมองว่าเป็นอาชีพที่ไม่ต้องใช้ความรู้อะไรมากมาย แค่หน้าตาสะสวยและทำตัวสะอาดสะอ้านน้อยก็สามารถเป็นได้

แต่ในสมัยต่อมา เมื่อการเต้น การรำ การร้อง ได้กลายเป็นสินค้าหลักของอุตสาหกรรมบันเทิง สื่อมวลชนจึงกลายเป็นช่องทางหลักในการ “ขาย” สินค้า และที่สำคัญ ได้เป็นผู้ประกอบสร้างความหมายของ “อาชีพเดินกินรำกิ้น” เสียใหม่ จากอาชีพไร้เกียรติ ไร้ความรู้ ให้กลายเป็น “นักล่าฝัน” เพื่อไปสู่ “ดาวดวงนั้น” โดยต้องผ่านการฝึกฝนเรียนรู้อย่างหนักใน “สถาบันสร้างศิลปิน” ที่เป็นเสมือน “บ้านแห่งการเรียนรู้” ที่จะทำให้อาชีพ “ศิลปินฝึกหัด” เหล่านี้มีคุณสมบัติเหมาะสมกับ “รางวัลอันทรงเกียรติ” ซึ่งคือเงินรางวัลและการได้เซ็นสัญญาเป็นศิลปินของค่ายเพลงผู้เป็นเจ้าของสื่อในท้ายที่สุด

เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมของ “ความหมาย” ของ “นักร้อง” ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นในสื่อตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ จนกระทั่งถึงการสร้างความหมายใหม่จากคุณสมบัติเดิมของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ จึงจะขอกกล่าวถึงพัฒนาการของรายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงทั้งในบริบทของประเทศไทยและต่างประเทศโดยสังเขป ดังนี้

1.1 การประกวดร้องเพลงและรายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงในประเทศไทย

หากจะกล่าวถึงการประกวดร้องเพลงในประเทศไทย ย้อนกลับไปในสมัยที่ความบันเทิงของผู้คนมีเพียงไม่กี่อย่าง การประกวดร้องเพลงตามงานวัดถือเป็นกิจกรรมบันเทิงอันเป็นไฮไลต์ของงาน เป็นความบันเทิงสำหรับผู้ที่ยืนชอบในเสียงเพลงทั้งเด็กและผู้ใหญ่

“มีงานสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ทุกวัดจะขาดไม่ได้เป็นอันขาด เพราะเป็นที่เข็ดหน้าชู้ตาแก้ววัดเป็นอย่างมาก ถ้าวัดไหนขาดงานนี้ก็เท่ากับว่าขาดความนิยมที่จะให้คนไปชมงาน งานนั้นก็คือการประกวดร้องเพลง ไม่ว่าจะเป็นวัดเล็ก วัดกลาง หรือวัดใหญ่ ต่างก็ต้องจัดการประกวดร้องเพลงขึ้นทั้งนั้น มันถึงจะสมศักดิ์ศรีของการจัดงานวัด...” (ใหญ่ นภายน, 2537)

ในขณะที่การประกวดร้องเพลงอยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนานในฐานะส่วนหนึ่งของงาน มหกรรมต่างๆ อีกทั้งเป็นเวทีแจ้งเกิดของนักร้องลูกทุ่งที่มีชื่อเสียงมากมาย ในด้านเพลงไทยสากล ก็มี การจัดประกวดร้องเพลงเพื่อคัดสรรนักร้องเข้าสังกัดวงดนตรีต่างๆตั้งแต่ยุคสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึง ยุคธุรกิจเทปเพลงไทยสากลรุ่งเรือง (พ.ศ.2482-2521) (เพิ่มเกียรติ เรื่องสกุล, 2544) ซึ่งถือเป็นช่วง ขยายตัวของเพลงไทยสากล จนกระทั่งเริ่มมีธุรกิจค่ายเพลงเกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 การประกวด ร้องเพลงในประเทศไทยก็ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการคัดสรรนักร้องเข้าสังกัดค่ายเพลงจากเหล่า บรรดาแมวมองที่มักจะมองหาเพชรเม็ดงามบนเวทีประกวดร้องเพลงต่างๆทั้งเล็กและใหญ่ อาทิเช่น การประกวดนักร้องยอดเยี่ยมที่โรงแรมมณเฑียร (กรุงเทพมหานคร) ซึ่งถือเป็นเวทีประกวดร้องเพลงที่ ถือเป็นที่สุดของวงการนักร้องอาชีพ (แคทริน ถ้ำแก้ว, 2557) อันเป็นบันไดสู่ความมีชื่อเสียงของศิลปิน นักร้องมากมาย เช่น คุณแหวน จูติมา สุตสุนทร เป็นต้น

เวทีประกวดร้องเพลงต่างๆเหล่านี้ได้สร้างความหมายให้กับ “นักร้อง” ในฐานะอาชีพที่เป็น ความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคล (Talent) มิใช่ว่า “ใครๆ ก็เป็นนักร้องได้” ในขณะเดียวกัน ก็ได้แบ่ง ชั้นระหว่าง “นักร้องมีถ้วย” กับ “นักร้องไม่มีถ้วย” ออกจากกันด้วย กล่าวคือ นักร้องที่มีคุณภาพและ ไม่มีคุณภาพ ซึ่งแต่ละเวทีก็ได้สร้างมาตรฐานคุณภาพของตนเองขึ้นจากการตัดสินของกรรมการในการ ประกวด ดังนั้น เวทีประกวดก็ได้สร้างความหมายในการเป็นสถาบันในการวัดคุณภาพของนักร้องอีก ด้วย

แต่หากจะพูดถึงรายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงในประเทศไทย ซึ่งเป็นสื่อที่มีส่วน สำคัญในการประกอบสร้างความหมายของอาชีพ “นักร้อง” ในสังคมไทยเป็นอย่างมาก เมื่อย้อนกลับ ไปในยุคโทรทัศน์ขาวดำ “รายการบันไดดาราศา” ซึ่งสร้างสรรค์และดำเนินรายการโดยผู้การการุณ เก่ง ระดมยิง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 ออกอากาศทางช่อง 7 ททบ.ในยุคโทรทัศน์ขาวดำ (ช่อง ททบ.5 ใน ปัจจุบัน) (ออนไลน์, 2553) ถือเป็นรายการเกมโชว์ประเภทประกวดความสามารถพิเศษและการร้อง เพลงรายการแรกของไทยที่ได้รับความนิยมมากที่สุดรายการหนึ่ง โดยมีรูปแบบรายการเป็นเกมโชว์ที่ มีการแข่งขันความสามารถพิเศษเป็นรอบๆ (ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักจะเป็นการประกวดร้องเพลง คล้ายๆ กับรายการ Got talent ในปัจจุบัน) ผู้ที่ชนะในรอบการแข่งขันนั้นๆจะได้ขึ้นบันไดดาราศาทีละขั้น เพื่อ ไปสู่บันไดขั้นสูงสุดอันหมายถึงการแจ้งเกิดในวงการบันเทิงในฐานะดาราทหรือนักร้องหน้าใหม่ (แคทริน ถ้ำแก้ว, 2557) อย่างไรก็ตาม จากการตัดสินการร้องเพลงด้วยมาตรฐาน “เสียงร้อง” ในการร้องเพลง สดๆผ่านการออกอากาศสดนั้น ทำให้ความหมายของ “นักร้อง” จากรายการบันไดดาราศาจึงยังเป็นผู้ที่ มีเสียงร้องที่มีคุณภาพเช่นเดิม แต่ได้เพิ่ม “คุณลักษณะ” ของ “นักร้อง” ขึ้นมาอีก 1 ประการจากชื่อ

รายการ นั้นคือ “ดารา” ซึ่งหมายถึงโอกาสในการเจิดจรัสในสายอาชีพบันเทิงในด้านอื่นๆ ด้วย นอกจากการร้องเพลง ซึ่งแตกต่างจาก “นักร้อง” จากเวทีประกวดอื่นๆ ที่มักจะเป็น “นักร้อง” เพียงอย่างเดียว

หลังจากนั้น ในปี พ.ศ. 2512 “รายการเพลงเงินล้าน” ซึ่งดำเนินการสร้างสรรค์รายการโดยโรงเรียนสอนดนตรีวาทีณี ได้เริ่มออกอากาศทางช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ แต่ในช่วงแรกยังไม่มี การจัดประกวดร้องเพลง จนเมื่อ ปี พ.ศ. 2522 จึงได้มี “โครงการประกวดร้องเพลง 5 ภูมิภาค” ซึ่งเป็นการจัดการแข่งขันร้องเพลงเป็นรอบการแข่งขันแบ่งตามภูมิภาค โดยมีการถ่ายทอดสดการแข่งขันทุกสัปดาห์ (ออนไลน์, 2557)

อย่างไรก็ตาม ในฟากเพลงลูกทุ่งเองก็มีรายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงที่ ออกอากาศมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปัจจุบัน คือ “รายการชุมทางเสียงทอง” ออกอากาศทางช่อง 7 สี กองทัพบก ถือเป็นรายการประเภทประกวดร้องเพลงที่ออกอากาศต่อเนื่องยาวนานที่สุดในประเทศไทย (เดลินิวส์บันเทิง, 2556; สยามดารา, 2555)

ทั้ง 2 รายการข้างต้นประกอบสร้างความหมายของ “นักร้อง” ใน 2 ลักษณะ คือ รายการเพลงเงินล้าน ได้ประกอบสร้างความหมาย “นักร้อง” ในฐานะอาชีพที่สร้างรายได้มหาศาล ในขณะเดียวกัน ก็ได้สร้างความหมายของอาชีพ “นักร้อง” ว่ามี “วิชาชีพ” และต้องมีกระบวนการเรียนการสอนจาก “สถาบันทางดนตรี” ในขณะที่รายการชุมทางเสียงทองซึ่งเป็นรายการประกวดร้องเพลงแนวลูกทุ่ง ยังคงสร้างความหมายเดิมของการเป็นนักร้อง นั่นคือ “ผู้มีเสียงอันไพเราะ” แต่ลักษณะการดำเนินรายการที่มีการสัมภาษณ์ผู้เข้าแข่งขันว่ามีการฝึกร้องเพลงอย่างไร และคำตอบโดยส่วนมากมักจะเป็นการฝึกร้องเพลง(ตามที่ร้องไรท์องนา)นั้น ได้สร้างความหมายอีกประการให้กับอาชีพ “นักร้อง” คือ เป็นอาชีพที่ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและมุ่งมั่นนั่นเอง แต่จะเห็นได้ว่า ตลอดมา ความหมายของ “นักร้อง” ในสังคมไทย ยังคงหมายถึงผู้มีเสียงร้องอันไพเราะ และร้องเพลงได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งเป็นความหมายเดียวกับ “นักร้อง” ใน “รายการประกวดร้องเพลงถ้วยพระราชทานชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย” ในยุคแรกเริ่ม ดังที่จะกล่าวถึงในอันดับต่อไป

ปี พ.ศ. 2526 โรงเรียนสยามกลการได้จัด “การประกวดร้องเพลงถ้วยพระราชทานชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย” (เคยใช้ชื่อว่า นิสสันอวอร์ด, ยามาฮ่าอวอร์ด, ปัจจุบันใช้ชื่อ KPN Award) โดยเป็นการประกวดร้องเพลงระดับประเทศเพื่อชิงถ้วยพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จึงถือเป็นเวทียิ่งใหญ่สูงสุดของวงการนักร้องไทย มีคณะกรรมการอันเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

สูงสุดในด้านดนตรีของประเทศไทย โดยมีการจัดประกวดหลายรอบการแข่งขัน และมีการถ่ายทอดสดผ่านโทรทัศน์ในรอบการแข่งขันสุดท้าย แต่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2553 เป็นต้นมา ภายใต้การบริหารของคุณกรณ์ ณรงค์เดช ได้มีการเปลี่ยนชื่อการแข่งขันเป็น KPN Award และมีการปรับรูปแบบเป็นเรียลิตีเกมโชว์ โดยออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี (ผู้จัดการ 360 รายสัปดาห์, 2554) ซึ่งการปรับรูปแบบในครั้งนี้ก็ทำให้มีกระแสตอบรับทั้งทางบวกและลบ โดยเฉพาะความเห็นในทางลบที่มองว่าการประกวดร้องเพลงชิงถ้วยพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็นเวทีที่ควรเทิดทูนไว้เป็นเกียรติสูงสุดและควรเป็นการแข่งขันเพื่อเฟ้นหานักร้องที่มีคุณภาพสูงสุดให้สมเกียรติของรางวัลพระราชทาน มิใช่รายการโทรทัศน์ที่เน้นความบันเทิงหรือขายดาราราวเหมือนอย่างรายการอื่นๆ ดังข้อความต่อไปนี้

“ จากสูงสุด สู่จุดตกต่ำ...

เป็นเรื่องที่น่าใจหาย เมื่อการเปลี่ยนผ่านแห่งยุค จะนำมาซึ่งความเสื่อมถอยของเวทีประกวดร้องเพลงที่ได้ชื่อว่าเป็นเวที "รางวัลพระราชทาน" เพราะหลังจากที่คุณหญิงพรทิพย์วางมือพร้อมส่งไม้ต่อให้ กรณ์ ณรงค์เดช บุตรชายคนเล็กเข้ามาสานต่อ พร้อมกับปรุงโฉมหน้ารายการใหม่ หวังจะให้ทันสมัยสำหรับคนรุ่นใหม่ แต่กลับกลายเป็นความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง และหมดสิ้นความขลังไปอย่างไม่น่าเชื่อ...ในการจัดประกวดร้องเพลง เคทีเอ็น อวอร์ด ในหลายๆ ปี ถูกเปลี่ยนรูปแบบจากเวทีประกวดไปในเชิงของรายการเรียลิตีโชว์ จุดขายเปลี่ยนไปจากการค้นหา นักร้องคุณภาพ เป็นการเสริมเรื่องราวดราม่า การโหวต การส่ง SMS เข้ามาแทนที่ จนคุณค่าของเวทีที่เคยมีมันต์ขลังในอดีต ไม่ต่างอะไรกับธุรกิจบันเทิงไปแล้วในปัจจุบัน...” (sanook.com, 2556)

แคทริน ถ้าแก้ว อดีตนักร้องอาชีพ ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงสถานะของ “การประกวดร้องเพลงถ้วยพระราชทานชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย” ว่า

“สมัยนั้น ใครได้ถ้วยนี้ถือว่าเป็นเกียรติสูงสุดของการเป็นนักร้อง เป็นรางวัลที่ไม่มีเรื่องธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะถือว่าการร้องเพลงระดับนี้เป็นเรื่องของศิลปะล้วนๆ เป็นของสูง แล้วพอได้ถ้วยแล้วไม่ใช่จะไปเดินกินรำกินเหมือนเดิม แต่ถือเป็นครูอาจารย์...ที่เปลี่ยนไปคือสมัยที่มีค่ายเพลง นักร้องเวทีประกวดก็เริ่มเข้าแกรมมี่ ตั้งแต่นั้น นักร้องประกวดก็เริ่มกลายเป็นเรื่องของธุรกิจมากขึ้น” (แคทริน ถ้าแก้ว, 2557)

จะเห็นได้ว่า การเปลี่ยนรูปแบบรายการของ KPN Award จากรายการถ่ายทอดสดการประกวดร้องเพลงไปสู่รายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์อย่างเต็มรูปแบบ ได้เป็นการเปลี่ยนความหมายของ “นักร้อง” จากผู้ที่มีเสียงไพเราะและมีวิธีการร้องเพลงที่มีคุณภาพ เมื่อได้รับรางวัลจะถือเป็นผู้มีคุณวุฒิสูงในวงการดนตรี ไปสู่ “ดารา” ที่ดึงดูดผู้ชมด้วยเรื่องราวดราม่าละครชีวิต ในขณะเดียวกัน ผู้เข้าประกวดที่ผ่านเข้ารอบก็ล้วนแต่มีรูปลักษณ์ที่สะดุดตา แต่คุณสมบัติด้านการร้องเพลงกลับด้อย คุณภาพลงจากในอดีตอย่างน่าใจหาย ทำให้ความหมายของ “นักร้อง” ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจากรายการ KPN Award เปลี่ยนไปโดยเป็นการ “ลด” คุณภาพของทั้ง “นักร้อง” และตัวสถาบันลงอีกด้วย ทั้งนี้ การเปลี่ยนรูปแบบรายการดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังกระแสตอบรับของผู้ชมอย่างท่วมท้นต่อรายการเรียลลิตีเกมโชว์ประเภทประกวดร้องเพลงในประเทศไทย คือ รายการเดอะสตาร์ ค้นฟ้าคว้าดาว และรายการทรู อะคาเดมี่ แฟนเทเชีย ซึ่งถือเป็นรายการที่มีส่วนสำคัญในการประกอบสร้างความหมายของ “นักร้อง” ขึ้นใหม่ จาก “นักร้อง” ไปสู่ “ดารา” “ป๊อปปูล่า” หรือ “Superstar” นั่นเอง

ในปี พ.ศ. 2546 “รายการเดอะสตาร์ ค้นฟ้าคว้าดาว” โดยบริษัทเอ็กแซ็กทีในเครือจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ได้ออกอากาศทางช่องโมเดิร์นไนน์ทีวี มีรูปแบบรายการเป็นเรียลลิตีโชว์ที่มีการคัดเลือกผู้แข่งขันจากทั้ง 4 ภาค เพื่อให้ได้ผู้แข่งขัน 8 คนสุดท้ายมาแข่งขันกันในระยะเวลา 8 สัปดาห์ โดยในรอบสุดท้ายการแข่งขันจะเป็นการประกวดร้องเพลงตามรูปแบบเพลงที่กำหนด หลังสิ้นสุดการร้อง กรรมการทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ เพชร มาร์, สุธีศักดิ์ ภักดีเทวา และอรอนภา กฤษฎี จะวิจารณ์การร้องและการแสดงที่ผ่านมา เมื่อจบรายการจะมีการให้คะแนนจากทาง 100 เสียงในห้องส่ง โดยนับเป็นคะแนน 10% ของคะแนนทั้งหมด และให้ผู้ชมทางบ้านทั่วประเทศส่งคะแนนเข้ามาผ่านทางเอสเอ็มเอสเพื่อโหวต โดยนับเป็นคะแนนอีก 90% ผู้ที่ได้คะแนนน้อยที่สุดในแต่ละสัปดาห์จะถูกคัดออก

สิ่งที่ทำให้รายการได้รับความนิยมและมีผู้สมัครแข่งขันอย่างล้นหลามทุกปีการแข่งขัน ก็คือผู้ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศหรือเป็นเดอะสตาร์แห่งปี จะได้รับการเซ็นสัญญาเป็นศิลปินและออกอัลบั้มกับบริษัทเอ็กแซ็กทีในเครือจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ค่ายเพลงยักษ์ใหญ่ของประเทศไทย

ในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ในปี พ.ศ. 2547 บริษัท ทรู วิชั่นส์ จำกัด (มหาชน) ได้ซื้อลิขสิทธิ์และรูปแบบของรายการ La Academia จากประเทศเม็กซิโก มาปรับเปลี่ยนเป็นเรียลลิตี 24 ชั่วโมง โดยใช้ชื่อรายการว่า “ยูบิซี อะคาเดมี่ แฟนเทเชีย” หรือ “ทรู อะคาเดมี่ แฟนเทเชีย” ในปัจจุบัน โดยถือเป็น

รายการเรียลิตี้โชว์ประเภทประกวดร้องเพลงรายการแรกของประเทศไทยที่ออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง

รูปแบบรายการเป็นการคัดเลือก 12-24 นักร้องจากทั่วประเทศเข้าสู่ “บ้านเอเอฟ” เพื่อให้ครูในบ้านในแต่ละสาขา ได้แก่ สาขาการร้อง สาขาการแสดง และสาขาการเต้น ชัดเกล้า สังกสอน เพื่อให้ให้นักล่าฝันแต่ละคนฝึกซ้อมและเตรียมพร้อมทั้งโจทย์การแข่งขัน (ของแต่ละสัปดาห์) เพื่อแสดงคอนเสิร์ตประจำสัปดาห์ทุกวันเสาร์ ท่ามกลางบ้านที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อถ่ายทอดให้เห็นทุกสิ่งตลอด 24 ชั่วโมงตลอดทั้งฤดูกาล จุดเด่นของรายการคือวิธีการตัดสินที่ใช้การตัดสินผ่านการโหวตจากผู้ชมทั่วประเทศ เมื่อจบคอนเสิร์ตในวันเสาร์ ผู้ที่ได้คะแนนโหวตน้อยที่สุดในแต่ละสัปดาห์จะตกรอบและต้องออกจากบ้านไป และในสัปดาห์สุดท้ายของรายการ ผู้ที่ได้คะแนนโหวตสูงสุดจะได้รับรางวัลชนะเลิศ หรือที่มีศัพท์เฉพาะของรายการว่า “สุดยอดนักล่าฝัน”

เมื่อจบการแข่งขันในทุกซีซั่น นักล่าฝันทุกคนจะได้รับการเซ็นสัญญาเข้าสู่สังกัด ทู พานเทเซีย เป็นเวลา 5 ปี เพื่อดูแลงานศิลปินและสร้างผลงานบันเทิงในด้านต่าง ๆ โดยจะอ้างอิงตามความสามารถของแต่ละบุคคล

นอกจากนี้แล้ว ในประเทศไทย ยังมีรายการโทรทัศน์ประเภทวาไรตี้โชว์ที่มีจุดเด่นคือช่วงการประกวดร้องเพลง เช่น รายการ “ชิงช้าสวรรค์” รายการในเครือเวิร์คพอยท์เอนเตอร์เทนเมนต์ที่ออกอากาศมายาวนานถึง 11 ปี (พ.ศ.2547-2558) (ออนไลน์, 2558e) ซึ่งได้เปลี่ยนรูปแบบเป็นรายการประกวดวงดนตรีเยาวชนประเภทเพลงไทยลูกทุ่งอย่างเต็มรูปแบบในชื่อรายการ “ชิงช้าสวรรค์ ลูกทุ่งโอท็อป” ในปัจจุบัน (ออกอากาศทางช่องเวิร์คพอยท์) ทั้งยังมีการผลิตเพิ่มรายการปลีกย่อยที่มีรูปแบบเป็นเรียลิตี้โชว์ประเภทประกวดร้องเพลงไทยลูกทุ่ง “ชิงช้าสวรรค์ ไมค์ทองคำ” (ออกอากาศทางช่องเวิร์คพอยท์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557-ปัจจุบัน) อีกด้วย

รายการ “มาสเตอร์คีย์” ของบริษัท ทีวีเอ็นเตอร์ จำกัด (ออกอากาศทางช่อง 3 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537-ปัจจุบัน) (ออนไลน์, 2558d) ก็เป็นอีกตัวอย่างรายการประเภทวาไรตี้เกมโชว์ที่มีการเปลี่ยนรูปแบบมาเป็นรายการเกมโชว์ประเภทประกวดร้องเพลงอย่างเต็มรูปแบบในช่วงปี พ.ศ.2554 ในชื่อ “มาสเตอร์คีย์ เวทีแจ้เกิด” และในปัจจุบันได้เน้นประกวดเฉพาะเพลงไทยลูกทุ่งในชื่อรายการ “มาสเตอร์คีย์ เวทีแจ้เกิด ลูกทุ่งน็อคเอาท์”

ในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ในปี พ.ศ.2554 รายการ “กิ๊กดู๋” ของบริษัทเจเอสแอล โกลบอลมีเดีย จำกัด (เริ่มออกอากาศแทนรายการวิก 07 ทางช่อง 7 สี ในปี 2553) ก็ได้เปลี่ยนรูปแบบจากวาไรตี้โชว์มาเป็นรายการประเภทเกมโชว์ประกวดร้องเพลงในชื่อใหม่ว่า “กิ๊กดู๋ สงครามเพลง” (ออนไลน์, 2554)

ซึ่งเป็นการแข่งขันร้องเพลงระหว่างตัวแทนชุมชนที่มีจุดเด่นของรายการในด้านความตลกจากทั้งพิธีกรและผู้เข้าแข่งขัน และเป็นที่น่าสนใจที่ว่า รูปแบบรายการก็ยังคงเป็นการประกวดร้องเพลงประเภทเพลงไทยลูกทุ่งเช่นเดียวกับรายการ “ชิงช้าสวรรค์” และรายการ “มาสเตอร์คีย์ เวทีแจ้งเกิด” จนถึงปัจจุบัน

จากข้อมูลเรื่องรายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงในประเทศไทยที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า รายการประเภทประกวดร้องเพลงในบริบทของไทยอาจจำแนกได้เป็น 2 ประเภทคือ รายการถ่ายทอดสดการประกวดร้องเพลง กับ รายการโทรทัศน์ประเภทเกมโชว์ประกวดร้องเพลง ซึ่งด้วยจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน ทำให้ความหมายของ “นักร้อง” ในรายการทั้ง 2 ประเภทแตกต่างกันไปด้วย (ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวอาจเป็นความแตกต่างที่มีลำดับชั้น โดยเฉพาะชั้นในมิติของคุณค่าทางศิลปะ) กล่าวคือ ในขณะที่รายการถ่ายทอดสดการประกวดร้องเพลงนำเสนอการประกวดร้องเพลงอย่างตรงไปตรงมา เกณฑ์การตัดสินส่วนใหญ่คือเรื่องคุณภาพของเสียงร้องและเทคนิคการร้องเป็นสำคัญ เนื่องจากจุดประสงค์ของรายการคือการ “ตั้งตนเป็นสถาบัน” ของเหล่าสถาบันทางดนตรีต่างๆและยังเป็นการโปรโมตสถาบันทางดนตรีผ่านเหล่า “นักเรียน” อีกด้วย

แต่สำหรับรายการประเภทเกมโชว์ประกวดร้องเพลงในยุคใหม่ (ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา) ซึ่งมีจุดประสงค์ทั้งการเฟ้นหาและโปรโมต “สินค้า” ของค่ายเพลงเจ้าของทุนไปในขณะเดียวกัน กลับมักจะใช้เกณฑ์ “ความมีเอกลักษณ์” “ความเป็นเอนเตอร์เทนเนอร์” ในการตัดสินเลือกผู้ชนะในรายการ โดยเฉพาะ “ความมีเอกลักษณ์” นั้น อาจหมายรวมถึงภาพลักษณ์ หน้าตา รูปร่างที่ดึงดูดใจ หรือลักษณะนิสัยอันโดดเด่นได้อีกด้วย กล่าวคือ “นักร้อง” จะต้องเป็นผู้ที่มี “คาแร็กเตอร์” บางอย่างที่สวยงามเจิดจรัสจนนำไปสู่ความสามารถในการทำให้ “มวลชน” ซีนชอบจนทะคะแนนโหวตจนหมดหน้าตักได้ ซึ่งเกณฑ์ต่างๆเหล่านี้ได้กลายเป็นความหมายของ “นักร้อง” ในยุคนี้ และได้กลายเป็นแนวทางในการผลิตรายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงอย่างต่อเนื่องในเวลาต่อมา

1.2 รายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงในต่างประเทศ

ตั้งแต่ต้นทศวรรษที่ 20 เป็นต้นมา รายการประเภทประกวดร้องเพลงได้กลายเป็นเทรนด์ใหม่ในการผลิตรายการโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก โดยการแจ้งเกิดของรายการ “Pop Idol” ทางช่อง ITV ในประเทศอังกฤษ (ค.ศ. 2001-2003 หรือ พ.ศ. 2544-2546) ซึ่งเป็นรายการแรกใน

รายการซีรีส์แฟรนไชส์ Idols ที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดย Simon Fuller และเป็นรายการต้นแบบของรายการ American Idol, Australian Idol, Indonesian Idol, New Zealand Idol, Latin American Idol และ Idols (South Africa) ในเวลาต่อมา (Beck, C.Hellmueller, & Aeschbacher, 2012) (Meizel, 2011)

ในปี 2002 รายการ “American Idol” ได้ถูกผลิตและออกอากาศทางช่อง Fox ในสหรัฐอเมริกา และได้กลายเป็นรายการประเภทแข่งขันร้องเพลงที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในประวัติศาสตร์โทรทัศน์อเมริกา โดย American Idol ซีซั่น 2-8 เป็นรายการโทรทัศน์ที่ได้รับเรตติ้ง (ในรอบการแสดงหรือรอบตัดสิน) สูงเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ (Hill, 2005)

รูปแบบรายการซีรีส์ Idols นั้นเป็นการแข่งขันร้องเพลงของผู้เข้าแข่งขันจากที่บ้านที่มีอายุระหว่าง 12-26 ปี เพื่อค้นหา Pop Idol หรือ Pop singer แห่งปี โดยในรอบ Audition ทั่วประเทศเป็นการตัดสินจากกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในวงการดนตรี ได้แก่ Neil Fox, Nikki Chapman, Pete Waltermann และ Simon Cowell จุดเด่นของรายการอยู่ที่การคอมเมนต์ของกรรมการที่ตรงไปตรงมาจนอาจเรียกว่าโหดร้าย และในรอบการแสดงสด ผู้ชมที่บ้านจะมีส่วนร่วมในการตัดสินโดยการโหวตผ่านทางโทรศัพท์ SMS เว็บไซต์ และระบบ Digital TV

ในปี 2004 (พ.ศ.2547) หนึ่งในผู้ตัดสินในรายการ Pop Idol ประเทศอังกฤษ Simon Cowell ได้ผันตัวเป็นผู้ผลิตและเปิดตัวรายการ “The X Factor” ทางช่อง ITV ของอังกฤษ (ซึ่งทำให้รายการ Pop Idol ถูกยกเลิกไปและกลายเป็นข้อพิพาทระหว่าง Simon Fuller และ Simon Cowell และมีการฟ้องร้องกันในประเด็นการลอกเลียนรูปแบบรายการในเวลาต่อมา) โดยรูปแบบรายการคล้ายคลึงกับรายการ Pop Idol คือเป็นการแข่งขันร้องเพลงของคนที่บ้านเช่นกัน แต่มีข้อแตกต่างคือการขยายช่วงอายุของผู้เข้าแข่งขันและแบ่งประเภทการแข่งขัน ในซีซั่นที่ 1-3 มีการแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ ศิลปินเดี่ยว อายุระหว่าง 16-24 ปี ศิลปินเดี่ยวอายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป และศิลปินกลุ่ม และต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนช่วงอายุและลักษณะกลุ่มตลอดทุกซีซั่น (Biography.com, 2015)

จุดเด่นอีกประการของ “The X Factor” คือจุดยืนของรายการในการค้นหาผู้ที่มี “Something” อันเป็นคุณสมบัติสำคัญของ “Star” หรืออาจกล่าวได้ว่า The X Factor มิได้ค้นหาสุดยอดนักร้องเสียงดี แต่หากเป็นการค้นหา “ดารา” ที่มีความสามารถด้านการร้องเพลงและมีบางอย่างที่ส่องประกายมากพอจะเป็นขวัญใจของประชาชนได้

รายการ “The X Factor” ได้กลายเป็นรายการประเภทแข่งขันความสามารถที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในทวีปยุโรป และได้รับความนิยมสูงสุดจากสาธารณชน โดยในซีซั่นที่ 6 มีเข้าร่วม Audition มากถึง 200,000 คน และมีผู้ชมมากถึง 19.7 ล้านคน (คิดเป็น 63.2% ของส่วนแบ่งผู้ชมในอังกฤษ) (digitalspy.co.uk, 2009) และมีการออกอากาศอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นซีซั่นที่ 11

รายการ “The X Factor” ได้ถูกซื้อลิขสิทธิ์ไปผลิต (บางประเทศเป็นการร่วมผลิต) มากกว่า 45 ประเทศทั่วโลก รวมถึง The X Factor USA (2011-ปัจจุบัน/ออกอากาศทางช่อง Fox) ซึ่งเป็นรายการคู่แข่งสุดีของ The Voice USA (2011-ปัจจุบัน/ออกอากาศทางช่อง NBC) อย่างต่อเนื่อง (Entertainment Weekly, 2556) และตั้งแต่ปี 2004 จนถึงปัจจุบัน มีผู้ชนะรายการ The X Factor ทั่วโลก รวมทั้งหมดถึง 117 คน

1.3 จุดเริ่มต้นของรายการเดอะวอยซ์และเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

เมื่อการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงดำเนินมาถึงระยะที่เริ่มมีแบบแผนซ้ำๆ คือเป็นการค้นหา “ดาราที่ร้องเพลงได้” มิใช่ “นักร้องที่(อาจจะ)หน้าตาดี” อีกต่อไป รายการเดอะวอยซ์ก็ได้ถือกำเนิดขึ้นมาในโลก และกลายเป็นกระแสใหม่ของรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลิตีเกมโชว์ประกวดร้องเพลงเพลงไปในแทบจะทันทีด้วยการประกาศจุดยืนของการเป็นรายการที่จะค้นหา นักร้องที่มี “เสียงจริง ตัวจริง” ซึ่งเป็นการนำความหมายเดิมของการเป็นนักร้องที่มีคุณภาพกลับมาสู่สังคมอีกครั้งหนึ่ง

จากจุดเริ่มต้นของรายการ “The Voice of Holland” ของ Talpa Media Group ในปี 2010 (พ.ศ.2553) ที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ มาสู่ความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ของรายการ “The Voice” (of America) ที่โด่งดังไปทั่วโลกในปี 2011 (พ.ศ.2554) จากการซื้อลิขสิทธิ์รายการ The Voice of Holland ไปผลิตเป็นประเทศแรก ทำให้เกิดกระแสการซื้อลิขสิทธิ์รายการ The Voice ของ Talpa Media Group ไปผลิตเป็น The Voice เวอร์ชันของประเทศต่างๆ ในอีก 53 ประเทศทั่วโลกในเวลาต่อมาอย่างรวดเร็ว โดยในระยะเวลาเพียง 5 ปีนับจาก The Voice of Holland (2010) มีผู้ได้รับตำแหน่ง The Voice ทั่วโลก รวมถึง 107 คน และมี “The Voice kids” อีก 21 คน

สำหรับประเทศไทย โดยการซื้อลิขสิทธิ์โดยบริษัท แพนเทอร์ เอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด หรือ บริษัท เอพีแอนด์เจ จำกัด (หรือที่รู้จักกันในนาม ทรูมิวสิก) และผลิตโดยบริษัท โต้ะกลม จำกัด บริษัท

ในเครือบริษัท เวิร์คพอยท์ จำกัด (มหาชน) รายการ “เดอะวอยซ์ไทยแลนด์” ได้ถูกนำเสนอต่อประเทศไทยในปี 2012 (พ.ศ.2555) และกลายเป็นทอล์คออฟเดอะทาวน์ทันทีที่ออกอากาศตอนแรกทางไทยทีวีสีช่อง 3 โดยมีจำนวนเรตติ้งทั่วประเทศสูงสุดของซีซั่นแรก 7.3 เรตติ้ง และเรตติ้งสูงสุดในกรุงเทพมหานคร 11.0 เรตติ้ง ซึ่งเป็นจำนวนเรตติ้งที่ถือว่าอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับรายการอื่นในช่วงเวลาการออกอากาศเดียวกัน

#	Episode	Original air date	Rating (Bangkok)	Rating (Nationwide)
1	The Blind Auditions, Part 1	September 9, 2012	7.2	4.6
2	The Blind Auditions, Part 2	September 16, 2012	8.9	5.7
3	The Blind Auditions, Part 3	September 23, 2012	11.0	6.8
4	The Blind Auditions, Part 4	September 30, 2012	9.7	6.2
5	The Blind Auditions, Part 5	October 7, 2012	11.0	7.3
6	The Blind Auditions, Part 6	October 14, 2012	10.3	7.0
7	The Battle Rounds, Part 1	October 21, 2012	11.8	6.1
8	The Battle Rounds, Part 2	October 28, 2012	9.6	6.2
9	The Battle Rounds, Part 3	November 4, 2012	10.8	7.3
10	First Live Round, Week 1	November 11, 2012	9.5	6.2
11	First Live Round, Week 2	November 18, 2012	10.1	5.7
12	Quarter Final Round, Week 1	November 25, 2012	8.5	5.2
13	Quarter Final Round, Week 2	December 2, 2012	9.5	6.4
14	Semi-Final Round	December 9, 2012	10	6.0
15	Final Round	December 15, 2012	12.3	6.6

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนเรตติ้งของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

ความโด่งดังชั่วข้ามคืนของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ได้สร้างชื่อเสียงให้กับเหล่าโค้ชทั้ง 4 คนของรายการแทบจะทันทีเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะโค้ชแสดมภ์ (อภิวัชร เอื้อถาวรสุข) และโค้ชจ๊อบบอย (อภิสิทธิ์ โอภาสเอี่ยมลิขิต) ซึ่งถือเป็นศิลปินรุ่นใหม่และค่อนข้างไม่เป็นที่รู้จักของมวลชนไทยมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับโค้ชก้อง (สหรัถ สังคปรีชา) และโค้ชเจนนิเฟอร์คิม (พรพรรณ ชุนหทัย) ซึ่งถือเป็นศิลปินในสื่อกระแสหลักและเป็นที่รู้จักของกลุ่มมวลชนมากกว่า

ความสำเร็จของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในซีซั่นแรกได้ต่อยอดไปสู่ความสำเร็จอย่างงดงามของเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 2 ที่มีจำนวนผู้สมัครแข่งขันเพิ่มขึ้นจากเดิมกว่า 4,000 คน กลายเป็นกว่า 7,000 คนในรอบการออ디션ทั่วประเทศ และในซีซั่นที่ 3 มีผู้สมัครออ디션กว่า 9,000 คน

ความน่าสนใจของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ไม่ใช่เพียงเพราะความสำเร็จในด้านชื่อเสียงเรตติ้ง และผลกำไรของรายการเพียงเท่านั้น แต่ในด้านของการผลิตรายการโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการผลิตรายการที่มีลิขสิทธิ์จากต่างประเทศภายใต้บริบททางวัฒนธรรมไทย รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อาจถือได้ว่าเป็นพัฒนาการก้าวสำคัญในการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะรูปแบบการนำเสนอที่ถือเป็นนวัตกรรมใหม่ของรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลิตีเกมโชว์ อันเกิดจากการสร้างลักษณะเฉพาะของแต่ละองค์ประกอบในรายการเกมโชว์อย่างไม่เคยมีการสร้างขึ้นมาก่อน และได้นำไปสู่การประกอบสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์อันเป็นผลลัพธ์ที่น่าสนใจยิ่งกว่า

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนในการสร้างลักษณะเฉพาะขององค์ประกอบในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ คือการสร้างบทบาทของโค้ชให้เป็นที่กรรมการผู้มีอำนาจในการตัดสิน ในขณะที่เดียวกันก็เป็นผู้ฝึกสอนของผู้เข้าแข่งขันในทีมของตนเอง อีกทั้งยังเป็นคอมเมนเตเตอร์ผู้ให้คำแนะนำแก่ผู้เข้าแข่งขันของทีมโค้ชอื่นๆ และที่น่าสนใจยิ่ง คือโค้ชเองก็มีลักษณะก้ำกึ่งกับการเป็นผู้เข้าแข่งขันในรายการ กล่าวคือ โค้ชทั้ง 4 ท่านจะต้องแข่งขันกันเองในการแย่งชิงผู้เข้าแข่งขันเข้าสู่ทีมไปจนถึงพยายามฝึกสอนผู้เข้าแข่งขันในทีมของตนอย่างดีที่สุดเพื่อให้ผู้เข้าแข่งขันของทีมตนเองมีศักยภาพสูงสุดเพื่อคว้าชัยชนะให้แก่ทีมตนเองได้ และในขณะที่ผู้เข้าแข่งขันมีแรงจูงใจ (ที่ไม่ได้ถูกเน้นย้ำมากนัก) เป็นของรางวัลที่มีรูปธรรมคือเงินรางวัลและการได้เซ็นสัญญาเป็นศิลปินภายใต้สังกัดค่ายเพลง ในฝ่ายโค้ชเองกลับแข่งขันเพื่อชัยชนะและได้ของรางวัลเป็นศักดิ์ศรีของทีม

ในขณะที่ลักษณะเฉพาะของการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เองก็นำไปสู่การประกอบสร้างความหมายเฉพาะเกี่ยวกับการแข่งขันที่มีความแตกต่างจากความหมายที่การแข่งขัน

โดยทั่วไปควรจะเป็น โดยการแข่งขันของผู้เข้าแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มิได้ถูกนำเสนอ ในลักษณะการต่อสู้พาดพิงกับผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งของรางวัลและผลประโยชน์ตอบแทน แต่กลับเป็นการแข่งขันเพื่อข้ามขีดจำกัดของตนเอง ซึ่งเป็นการให้คุณค่ากับรางวัลในลักษณะความเป็นอุดมการณ์ของความเป็นมนุษย์ทดแทน อีกทั้งการแข่งขันโดยเฉพาะในรอบ Battle ที่น่าจะเป็นการต่อสู้กันตามความหมายตรงตัวของชื่อรอบการแข่งขัน แต่ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ การแข่งขันนั้นกลับมีลักษณะร่วมมือร่วมใจกันทำโชว์ให้ดีที่สุดเพื่อความสุขของผู้ชม

จากตัวอย่างทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่าความหมายต่างๆ ที่ปรากฏในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ล้วนเป็นความหมายที่มีลักษณะเฉพาะและถูกประกอบสร้างขึ้นทั้งสิ้น

และยิ่งไปกว่านั้น เป็นที่น่าสังเกตว่า ในขณะที่รายการเดอะวอยซ์ได้สร้างกติกาอันมีลักษณะเฉพาะคือการใช้กลไกการหมุนของเก้าอี้โคชให้หันหลังให้เวทีในรอบ Blind audition เพื่อให้การตัดสินเกิดจากการพิจารณาถึงคุณสมบัติของ “เสียง” เพียงเท่านั้น ซึ่งจะเป็นวิธีการได้มาซึ่ง “เดอะวอยซ์ เสียงจริงตัวจริง” ในรายการ การประกาศจุดยืนของรายการในการเป็นผู้ค้นหา “นักร้อง” ที่เป็น “เสียงจริง ตัวจริง” ก็ได้เป็นการกล่าวขึ้นเพียงลอยๆ แต่หากเป็นการยืนอยู่บนฝั่งที่เป็นปฏิกิริยาต่อบรรดา “นัก(ไม่ได้)ร้อง” ซึ่งแฝงความหมายของการเป็น “เสียง(ไม่)จริง ตัว(ไม่)จริง” อีกด้วย

ดังนั้น การประกอบสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ปรากฏในรายการจึงเป็นการส่ง “ความหมาย” เพื่อลงต่อสู่ในสังเวียนแห่งการต่อสู้ทางความหมายเกี่ยวกับ “นักร้อง” ด้วยการรื้อถอนความหมายเดิมและสร้างความหมายใหม่ ในขณะเดียวกันก็ได้หยิบยืมความหมายเดิมของ “นักร้อง” มาตัดแต่งปรับเติมจนกลายเป็นผลลัพธ์ที่แปลกใหม่และเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ยังไม่ปรากฏในรายการประเภทประกวดร้องเพลงรายการอื่น อีกทั้งการประกอบสร้างความหมายดังกล่าวยังอยู่ภายใต้ภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization) อันเป็นผลจากการเป็นรายการที่มีลิขสิทธิ์จากต่างประเทศซึ่งมีรูปแบบบังคับในการผลิตรายการคอยก้ากับความหมายอยู่ส่วนหนึ่ง ประกอบกับการเปิดพื้นที่ในการประกอบสร้างความหมายในแบบอัตลักษณ์ท้องถิ่นโดยผู้ผลิตในประเทศผ่านรูปแบบรายการแบบเรียลิตีทีวีด้วยอีกส่วนหนึ่ง ความหมายและวิธีการประกอบสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จึงเป็นกรณีตัวอย่างที่น่าสนใจอย่างยิ่งในประเด็นการประกอบสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการที่มีลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ อีกทั้งการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ภายใต้กระบวนการผลิตในบริบท

แวดล้อมของไทย จะมีประโยชน์อย่างมากต่อทั้งแนวทางในการผลิต พัฒนา และการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรายการที่มีลิขสิทธิ์จากต่างประเทศต่อไป

ปัญหำนำวิจัย

1. กระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นอย่างไร
2. เนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีลักษณะอย่างไร
3. ความหมายและการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีลักษณะอย่างไร
4. ปัจจัยภายในและภายนอกมีผลต่อเนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
2. เพื่อศึกษาเนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
3. เพื่อวิเคราะห์ความหมายและการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
4. เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อเนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ขอบเขตการวิจัย

1. ทำการศึกษาจากเทปรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่ออกอากาศทางไทยทีวีสีช่อง 3 จำนวน 2 ซีซั่น คือ
 - รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ซีซั่นที่ 1 ออกอากาศระหว่างวันที่ 9 กันยายน 2555 - 15 ธันวาคม 2555
 - รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ซีซั่นที่ 2 ออกอากาศระหว่างวันที่ 8 กันยายน 2556 - 14 ธันวาคม 2556
2. ทำการศึกษากระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับทีมผู้ผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และ 2

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

องค์ประกอบของรายการเกมโชว์ หมายถึง องค์ประกอบร่วม 6 องค์ประกอบของรายการเกมโชว์ ได้แก่ พิธีกร, ผู้แข่งขัน, เกมการแข่งขัน, ของรางวัล, การมีส่วนร่วม, การจัดระบบกาลเทศะ

การสร้างความหมาย หมายถึง การใช้องค์ประกอบต่างๆที่ปรากฏในตัวบทของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เพื่อประกอบสร้างความหมายต่างๆ ทั้งความหมายโดยอรรถและความหมายโดยนัยประหวัด ตามแนวคิดทฤษฎีสัญวิทยา

ความหมายเชิงสัญลักษณ์ หมายถึง ความหมายต่างๆ ในระดับนัยหรือความหมายโดยนัยประหวัดที่แอบแฝงอยู่ภายใต้ความหมายโดยอรรถในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ตามแนวคิดเรื่องระดับของความหมายตามทฤษฎีสัญวิทยาของ Roland Barthes

เนื้อหา หมายถึง ตัวบททั้งหมดที่ถูกผลิตขึ้นในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เพื่อให้ข้อมูลต่างๆแก่ผู้ชม ซึ่งหมายรวมถึงโจทย์เพลง กติกาการแข่งขัน บทพูดของพิธีกร คำคอมเมนต์ของโค้ช วิธีอาร์ประกอบรายการ ภาพจากการสัมภาษณ์

วิธีการนำเสนอ หมายถึง องค์ประกอบต่างๆของการสื่อความหมายในโทรทัศน์ ได้แก่ ภาพ เสียง การจัดลำดับเรื่อง เวลา เป็นต้น

ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่อยู่นอกเหนือกระบวนการผลิตและองค์กรที่ควบคุมการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่มีผลต่อการกำหนดเนื้อหาและวิธีการนำเสนอของรายการ เช่น แรงกดดันทางเศรษฐกิจ ภาวะการแข่งขันของวงการดนตรี ผู้สนับสนุนรายการ ผู้ชมรายการ เป็นต้น

ปัจจัยภายใน หมายถึง องค์กรประกอบต่างๆในกระบวนการผลิตรายการและองค์กรที่ควบคุมการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ รวมถึงบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์รายการเดอะวอยซ์ (Talpa Media Group) เช่น ความสามารถของทีมผู้ผลิตรายการ เทคโนโลยีการผลิต ข้อจำกัดทางด้านลิขสิทธิ์ในการผลิตซ้ำรายการ เป็นต้น

รอบการแข่งขัน หมายถึง การแข่งขันเฉพาะที่ปรากฏในรายการ ได้แก่ รอบ Blind audition, รอบ Battle round, รอบ Knock out (ซีซั่น 2), รอบ Live performance โดยไม่รวมถึงการออดิชั่นทั่วประเทศก่อนรอบ Blind audition

รอบการออดิชั่นทั่วประเทศ หมายถึง การเปิดรับสมัครและออดิชั่นโดยทีมงานผลิตรายการในขั้นเตรียมการผลิต (Pre-production) ก่อนที่จะเข้าสู่ขั้นตอนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

โจทย์เพลง หมายถึง เพลงที่ใช้เพื่อการแข่งขันหลังรอบ Blind audition ซึ่งส่วนมากมักจะถูกกำหนดขึ้นโดยโค้ช หรืออาจเป็นการร่วมเลือกสรรของผู้เข้าแข่งขันกับโค้ช

ผู้สมัครเข้าแข่งขัน หมายถึง ผู้สมัครเข้าร่วมรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ทั้งหมดในรอบการออดิชั่นทั่วประเทศ

ผู้เข้ารับการคัดเลือก หมายถึง ผู้สมัครที่ผ่านการออดิชั่นทั่วประเทศและเข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition

ผู้เข้าแข่งขัน หมายถึง ผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือกจากรอบ Blind audition ให้อยู่ในทีมของโค้ชทั้ง 4 ท่าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อสร้างองค์ความรู้เรื่องการผลิตรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลิตีเกมโชว์ประเภทประกวดร้องเพลง
2. เพื่อให้เห็นถึงเนื้อหาและวิธีการนำเสนอของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซึ่งถือว่าเป็นพัฒนาการอีกก้าวที่สำคัญของการนำเสนอในรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลิตีเกมโชว์
3. เพื่อให้เห็นถึงกลวิธีการสร้างความหมายในรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลิตีเกมโชว์ประเภทประกวดร้องเพลง อันจะทำให้เกิดการพัฒนาไปสู่การสร้างความหมายใหม่ๆในรายการโทรทัศน์ประเภทอื่นๆต่อไปในอนาคต
4. เพื่อให้เห็นถึงปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการนำเสนอในรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลิตีเกมโชว์ประเภทประกวดร้องเพลง อันจะเป็นองค์ความรู้สำคัญในการพัฒนาระบบการผลิตรายการโทรทัศน์ต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง "กระบวนการผลิต การนำเสนอและการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการ เดอะวอยซ์ไทยแลนด์" ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังนี้

1. แนวคิดเรื่องกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ (Television production)
2. แนวคิดเรื่องการสื่อความหมายในรายการโทรทัศน์
3. แนวคิดทฤษฎีสัญวิทยา (Semiology)
4. แนวคิดเรื่องรายการเรียลิตีเกมโชว์ (Reality game show)
5. แบบจำลององค์การสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization)

1. แนวคิดเรื่องกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์

กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการผลิต (Preproduction) ขั้นตอนการซุ่มก่อนถ่ายทำ (Set up and rehearsal) ขั้นตอนการผลิต (Production) และ ขั้นตอนหลังการผลิต (Postproduction) ซึ่งทั้ง 4 ขั้นตอนนี้ถือเป็นหลักโดยทั่วไปในการผลิตรายการโทรทัศน์ทุกประเภท แต่สำหรับกระบวนการผลิตรายการแต่ละประเภท อาจมีข้อแตกต่างกันไปในเรื่องรายละเอียดปลีกย่อย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอกกล่าวถึงกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ในภาพรวม และจะสอดแทรกรายละเอียดในการผลิตรายการเกมโชว์และเรียลิตีโชว์ประกอบเพิ่มเติมในแต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้ (Wurtzel & Rosenbaum, 1995; ประภาศ นवलเนตร, 2551; วัชรระ แววุฒินันท์, 2548; สหศักดิ์ กลิ่นสุวรรณ, 2548; สุธี พลพงษ์, 2551; สุบัณฑิต สุวรรณนพ, 2551)

1.1 ขั้นตอนการผลิต (Preproduction)

ในการผลิตรายการโทรทัศน์ทุกประเภท จะต้องมีการเตรียมการถ่ายทำให้พร้อมก่อนที่จะถ่ายทำจริงในทุกกรณี ซึ่งขั้นตอนนี้หมายรวมถึงตั้งแต่ขั้นพัฒนาไอเดียจนได้คอนเซ็ปต์หลักของรายการ กำหนดวัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย จนนำไปสู่การกำหนดวิธีการนำเสนอและกำหนดวิธีการถ่ายทำอย่างเป็นขั้นตอน

ขั้นตอนการผลิตนี้เป็นขั้นของการ “คิด” รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ อีกด้วย อาทิ

- ความพร้อมด้านบุคลากร ในขั้นนี้ โปรดิวเซอร์จะต้องนัดพบทีมงานทุกฝ่ายเพื่ออธิบายรายละเอียดของการผลิตและแจกจ่ายงานให้แก่ทีมงานแต่ละฝ่าย เพื่อจัดเตรียมการผลิตในรายละเอียดต่างๆ รวมถึงจัดหาผู้ปฏิบัติงานให้เพียงพอต่อการผลิตรายการและจัดหาพิธีกร นักแสดง รวมทั้งผู้ร่วมรายการอีกด้วย

- ความพร้อมด้านสถานที่ คอนเซ็ปต์และวิธีการนำเสนอรายการจะเป็นสิ่งกำหนดถึงสถานที่ถ่ายทำรายการ ในขั้นตอนนี้ทีมงานฝ่ายสถานที่จะต้องจัดหาสถานที่ถ่ายทำให้พร้อมก่อนการถ่ายทำจริง

- ความพร้อมด้านฉากและอุปกรณ์ หากเป็นการถ่ายทำที่จำเป็นต้องมีการสร้างฉาก และจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก ฝ่ายฉากและพร็อพที่รับผิดชอบในส่วนนี้จะต้องจัดเตรียมฉากและอุปกรณ์ต่างๆ ให้ใช้งานได้จริงก่อนขั้นตอนการซ้อมก่อนถ่ายทำจริง

นอกจากความพร้อมทางด้านเทคนิคต่างๆดังกล่าวข้างต้น หัวใจสำคัญของการเตรียมงานในขั้นก่อนการผลิต คือ การขยายความและนำเสนอสิ่งที่ทีมครีเอทีฟรวมทั้งโปรดิวเซอร์ “คิด” ให้ออกมาเป็น “บท” หรือ “สคริปต์” ที่จะช่วยให้ทีมงานและนักแสดงเข้าใจถึงเนื้อหารายการได้ตรงกัน ซึ่งบทรายการนี้เองจะเป็นโครงสร้างสำคัญของการผลิตรายการในขั้นต่อไป

โดยทั่วไป บทโทรทัศน์จะมีอยู่ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ บทโทรทัศน์แบบสมบูรณ์และบทโทรทัศน์แบบกึ่งสมบูรณ์ ซึ่งการจะใช้วิธีการเขียนบทโทรทัศน์แบบใดนั้นขึ้นอยู่กับรูปแบบของรายการนั้นๆ เป็นสำคัญ

1. บทโทรทัศน์แบบสมบูรณ์ (Fully script / Detailed script format)

บทโทรทัศน์แบบสมบูรณ์ หมายถึง บทที่ระบุทุกรายละเอียดของการถ่ายทำ โดยเฉพาะบทพูดของพิธีกรหรือนักแสดง และระบุลักษณะภาพอย่างละเอียด บทโทรทัศน์ประเภทนี้จึงมักถูกใช้ในการถ่ายทำละครโทรทัศน์ หรือรายการกึ่งละคร ข่าว โฆษณา หรือบทบรรยายสำหรับสารคดี เป็นต้น

2. บทโทรทัศน์แบบกึ่งสมบูรณ์ (Semi-fully script/ Partially scripted format)

บทโทรทัศน์แบบกึ่งสมบูรณ์ หมายถึง บทโทรทัศน์ที่ระบุรายละเอียดของการถ่ายทำเพียงบางส่วน โดยอาจจะมีบทพูดของพิธีกรอย่างสมบูรณ์เพียงบางช่วง ประกอบกับแนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ โดยไม่มีบทพูดของผู้ร่วมรายการเนื่องจากต้องการการสนทนาที่เป็นธรรมชาติ และได้คำตอบจากการสัมภาษณ์ตามที่เป็นจริง นอกจากนี้ อาจมีการระบุลักษณะภาพที่สำคัญเพียงบางช่วงเท่านั้น

สำหรับรายการประเภทเกมโชว์ การเขียนบทโทรทัศน์แบบสมบูรณ์มักจะกระทำได้ยากเนื่องจากรายการจะดำเนินไปตามสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นขณะถ่ายทำ จึงมักจะใช้การเขียนบท

โทรทัศน์แบบกึ่งสมบุรณ์เป็นหลัก หรือหากผู้ดำเนินรายการหรือพิธีกรมีประสบการณ์มากและเป็นผู้คิดบทพูดของตัวเอง อาจใช้บทโทรทัศน์แบบเรียงลำดับร่างหรือแบบคร่าวๆ (Run down sheet) ซึ่งเป็นบทที่ระบุลำดับการนำเสนอหรือลำดับคิวต่างๆไว้เท่านั้น

นอกจากนี้ บทรายการเกมโชว์สำหรับการถ่ายทำครั้งหนึ่งๆ อาจมีการจัดทำไว้เป็น 2 รูปแบบ คือ

1. บทพูด คือ บทรายการสำหรับพิธีกรที่ประกอบด้วยบทพูดตามคิวของรายการ เช่น บทพูดเปิดรายการ บทพูดแนะนำผู้เข้าแข่งขัน บทพูดคุยกับผู้ร่วมรายการ บทพูดปิดช่วง บทพูดปิดรายการ ซึ่งคิวต่างๆเหล่านี้จะมีการระบุบทพูดไว้เพียงบางส่วนหรือมีแนวคำถามสำหรับการพูดคุยหรือสัมภาษณ์เพียงคร่าวๆ นอกจากนี้ ยังมีบทช่วงกติกาการแข่งขันและสปอนเซอร์ ซึ่งมักจะมีการเขียนบทพูดไว้อย่างละเอียดและพิธีกรจำเป็นต้องพูดตามคำพูดเหล่านั้นอย่างถูกต้องแม่นยำเพื่อการสื่อสารที่กระชับ เข้าใจง่าย รวมถึงถูกต้องตามความต้องการของสปอนเซอร์อีกด้วย

2. บททางด้านเทคนิค คือ บทสำหรับการทำงานด้านภาพ แสง เสียง และเทคนิคพิเศษอื่นๆ ซึ่งจะเป็นการระบุคิวในการผลิตสำหรับทีมงานฝ่ายเทคนิคด้านต่างๆดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญโดยไม่มีบทพูดของพิธีกร เช่น คิวเปิดภาพวีทีอาร์ คิวแสงเปิดตัวผู้เข้าแข่งขัน คิวเสียงตอนแจ๊คพอดแตก รวมถึงคิวการเคลื่อนอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากรายการประเภทเกมโชว์ (และเรียลิตีโชว์) เป็นรายการที่ถ่ายทำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ดังนั้น นอกจากบทโทรทัศน์จะเป็นตัวกำหนดทิศทางของเนื้อหาแล้ว คาแร็กเตอร์หรือนิสัยและบุคลิกลักษณะของพิธีกร ผู้ร่วมรายการ ผู้เข้าแข่งขัน จึงเป็นส่วนสำคัญมากที่มีผลต่อเนื้อหาของรายการประเภทนี้ด้วย การคัดเลือกผู้ที่จะร่วมรายการจึงต้องคัดเลือกให้ตรงตามวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในรายการเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายการประเภทเรียลิตีโชว์ที่มีการนำผู้ร่วมรายการไปอยู่ร่วมกันในสถานที่เฉพาะ จะต้องมีการคัดเลือกผู้ร่วมรายการอย่างพิถีพิถัน เพื่อให้เกิด “เรื่องราว” ที่น่าสนใจสำหรับผู้ชมมากที่สุด ซึ่งเกิดจากการคัดเลือกผู้ร่วมรายการที่มีแนวโน้มจะสร้างปมความขัดแย้งขึ้นในรายการได้ รวมถึงการคัดเลือกผู้ร่วมรายการที่หลากหลายมากพอสำหรับการเกิดขึ้นของความขัดแย้งจนกลายเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจได้

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนการผลิตนี้เป็นขั้นตอนการเตรียมความพร้อมทุกด้านของการถ่ายทำจริง ซึ่งนำไปสู่ขั้นตอนการซ้อมก่อนการถ่ายทำจริงต่อไป

1.2 ขั้นตอนการติดตั้งระบบเทคนิคและการซ้อม (Set up and rehearsal)

แท้จริงแล้ว ขั้นตอนการติดตั้งระบบเทคนิคและการซ้อมก่อนการถ่ายทำอาจถือเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนการผลิต (Preproduction) เนื่องจากถือเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการ

ถ่ายทำจริงเช่นกัน โดยขั้นตอนนี้จะเป็นการตรวจสอบความพร้อมขั้นสุดท้ายสำหรับการถ่ายทำสำหรับทีมงาน พิธีกร นักแสดง และผู้ร่วมรายการ โดยจะทำให้ผู้ผลิตมองเห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นระหว่างการถ่ายทำ ซึ่งจะทำให้สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างทันที่ก่อนที่จะถ่ายทำจริง

ทั้งนี้ ขั้นตอนการติดตั้งระบบเทคนิคและการซ้อมก่อนถ่ายทำ จะแบ่งออกเป็น 2 ประการ ได้แก่

1. การติดตั้งระบบเทคนิค หมายถึง การติดตั้งฉากในขั้นสุดท้าย การจัดแสงและไฟกัสแสง การจัดการระบบเสียง การจัดการระบบภาพ ซึ่งเป็นหน้าที่ของทีมงานฝ่ายเทคนิคต่างๆในการเตรียมความพร้อมสำหรับการซ้อมก่อนการถ่ายทำ

2. การซ้อมก่อนการถ่ายทำจริง หมายถึง การซ้อมแท่งของนักแสดงนอกสตูดิโอ การซ้อมบล็อกกิ้ง (Blocking) สำหรับนักแสดงและกล้อง การซ้อมดำเนินรายการแบบต่อเนื่อง (Run-through) และการซ้อมเสมือนจริง (โดยที่นักแสดงแต่งตัวแต่งหน้าจริง)

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่รายการทุกประเภทจะมีการซ้อมก่อนถ่ายทำ ในบางประเภทรายการเช่น ภาพข่าวหรือสารคดี ที่ต้องการความสดของเหตุการณ์ก็อาจไม่มีการซ้อมก่อนถ่ายทำ และไม่ใช่รายการทุกประเภทจะจำเป็นต้องซ้อมให้ครบทุกขั้นตอนการซ้อม ในบางรายการที่ต้องการความถูกต้องแม่นยำมากเช่นรายการสด หรือละครโทรทัศน์ อาจต้องใช้การซ้อมครบทุกขั้นตอน เพื่อลดปัญหาในการถ่ายทำจริงให้ได้มากที่สุด แต่หากเป็นรายการที่ไม่ซับซ้อนมากและไม่จำเป็นต้องดำเนินรายการไปตามบทอย่างแม่นยำนัก ก็อาจซ้อมแค่คิวคร่าวๆของพิธีกรและเทคนิคร่วมกัน เพื่อให้เข้าใจคิวได้ตรงกันก็เพียงพอ

นอกจากนี้ ในขั้นตอนการซ้อมจะรวมถึงการบริฟ (Brief) พิธีกร ผู้ร่วมรายการ ผู้เข้าแข่งขัน ก่อนการถ่ายทำจริง ซึ่งอาจมีการนัดแนะหรือบอกรายละเอียดบางอย่างที่นอกเหนือไปจากสคริปต์ โดยเฉพาะในรายการประเภทเรียลิตีเกมโชว์ อาจมีการบริฟกรรมการ (หรือโค้ช) ให้ถามคำถามบางอย่างแก่ผู้เข้าแข่งขันบางคนเพื่อกระตุ้นให้เกิดเรื่องราวที่น่าสนใจ หรือแม้กระทั่ง อาจบริฟผู้เข้าแข่งขันให้นำเสนอตนเองในแบบที่รายการต้องการอีกด้วย ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อเนื้อหาของรายการทั้งสิ้น

1.3 ชั้นการผลิต (Production)

ขั้นตอนการผลิต หรือขั้นตอนการถ่ายทำจริง แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1.3.1 การถ่ายทำเพื่อออกอากาศสด (Live)

การถ่ายทำรายการแบบออกอากาศสดเป็นการถ่ายทำการดำเนินรายการแบบต่อเนื่องจนจบโดยไม่มีการหยุดถ่ายทำไม่ว่ากรณีใดๆ และส่งสัญญาณภาพไปยังสถานีเพื่อออกอากาศแบบเรียลไทม์ในทันที จึงมีการถือว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในรายการถูกนำเสนออย่างใกล้เคียงความจริงมากที่สุด เนื่องจากไม่มีการตัดต่อภาพในภายหลัง

อย่างไรก็ตาม การเลือกนำเสนอภาพในรายการสดเหล่านี้จะถูกควบคุมด้วยการสวิตช์ภาพ (Switching) ที่ดำเนินการโดยสวิตเซอร์ (Switcher) ซึ่งได้รับคำสั่งในการเปลี่ยนภาพหรือเลือกภาพจากกล้องใดๆมาออกอากาศด้วยคำสั่งของโปรดิวเซอร์รายการเป็นสำคัญ ซึ่งแท้จริงแล้วการคัดเลือกภาพบางภาพและตัดภาพบางภาพออกนี่เองที่เป็นเสมือนการตัดต่อของรายการที่ใช้การถ่ายทำแบบบันทึกเทป

1.3.2 การบันทึกเทป (Videotape)

การถ่ายทำรายการที่ใช้การบันทึกเทปนั้น สามารถแบ่งประเภทตามลักษณะการถ่ายทำได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่

1) การถ่ายทำแบบดำเนินรายการต่อเนื่อง (Live on tape)

การถ่ายทำแบบดำเนินรายการต่อเนื่อง เป็นการถ่ายทำเสมือนการออกอากาศสด กล่าวคือ มีการดำเนินรายการต่อเนื่องตามความยาวของเนื้อรายการจริงและเรียงลำดับเสมือนรายการสด โดยจะมีการบันทึกเทปเพื่อตัดต่อเพิ่มเติมเล็กน้อยในขั้นตอนหลังการผลิต (Postproduction) ในระหว่างถ่ายทำจะมีการหยุดถ่ายในกรณีจำเป็นเท่านั้นเพื่อแก้ไขหรือเทคนิคให้น้อยที่สุด ภาพที่ถูกบันทึกไว้จะมีการสวิตช์ภาพมาแล้ว พุตเทจที่ได้จากการถ่ายทำแบบนี้จะเหมือนการบันทึกเทปรายการสด

2) การถ่ายทำแบบแบ่งถ่ายเป็นช่วง (Taped in segments)

การถ่ายทำแบบแบ่งถ่ายเป็นช่วง เป็นการถ่ายทำโดยใช้กล้องมากกว่า 1 ตัว โดยมีการถ่ายทำเป็นช่วงสั้นๆตามความเหมาะสม ในการถ่ายทำแต่ละครั้งจะถ่ายทำหลายช่วงเพื่อนำไปตัดต่อและประกอบเป็นรายการต่อไป

3) การถ่ายทำด้วยกล้องตัวเดียว (Single Camera)

การถ่ายทำด้วยกล้องตัวเดียว เป็นการถ่ายทำเหตุการณ์หนึ่งๆด้วยกล้องเพียงตัวเดียว โดยส่วนมากจะมีการเชื่อมต่อหลายครั้งต่อการถ่ายทำหนึ่งซีน ซึ่งก็คือการถ่ายทำแบบภาพยนตร์นั่นเอง

4) การถ่ายทำด้วยกล้องหลายตัว/บันทึกเทปแยกกล้อง (Multiple camera/Multiple VTRs)

การถ่ายทำแบบนี้จะใช้กล้องหลายๆตัวในการถ่ายทำ และมีการบันทึกภาพจากกล้องทุกตัวเพื่อนำเข้าสู่กระบวนการตัดต่อในภายหลัง การถ่ายทำและบันทึกภาพแบบนี้จะทำให้ผู้ชมที่ได้มีความหลากหลาย สามารถเลือกภาพตามความต้องการได้อย่างละเอียด

1.4 ขั้นหลังการผลิต (Postproduction)

ขั้นหลังการผลิต เป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกประการหนึ่งของกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ ขั้นตอนนี้หมายถึงกระบวนการหลังการถ่ายทำจนถึงการออกอากาศ ซึ่งหมายถึง การตัดต่อภาพ การมิกซ์เสียง และการใส่กราฟิกเพิ่มเติม

อย่างไรก็ตาม เพราะโทรทัศน์เป็นสื่อที่ใช้ภาพในการสื่อความหมายเป็นหลัก จึงอาจถือได้ว่าการตัดต่อภาพเป็นกระบวนการสำคัญในการประกอบสร้างความหมายในโทรทัศน์ เนื่องเพราะการตัดต่อภาพคือการคัดเลือกภาพ การตัดแต่งภาพ และการเรียงลำดับภาพ ดังนั้น ภาพที่ผ่านการตัดต่อ จะถูกประกอบสร้างความหมายขึ้นไม่มากนัก

ในกระบวนการตัดต่อภาพ จะประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ดังนี้

1. Juxtaposition of shots หมายถึง การเรียงลำดับภาพให้เกิดความหมายที่ต้องการ ซึ่งถูกค้นพบโดย Pudovkin และ Kuleshov นักทฤษฎีภาพยนตร์ชาวรัสเซียในช่วง 1920s ซึ่งทำการทดลองนำภาพใกล้ใบหน้าผู้ชายที่ไม่ได้แสดงความรู้สึกใดๆ มาเรียงสลับกับภาพที่มีความแตกต่างกัน 3 ภาพ คือ ภาพถ้วยชุป ภาพเด็ก และภาพโลงศพ ผลปรากฏว่า ผู้ชมตีความความรู้สึกของผู้ชายในภาพแตกต่างกันไปตามภาพวัตถุทั้ง 3 แบบ

ดังนั้น การเลือกภาพใดภาพหนึ่งมาต่อกับภาพใดภาพหนึ่งและเรียงลำดับอย่างใดอย่างหนึ่ง สามารถสร้างความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ผู้ชมได้

2. Timing the shots หมายถึง ความยาวของภาพ (Shot) หนึ่งๆก่อนที่จะเปลี่ยนเป็นอีกภาพหนึ่ง ซึ่งเมื่อภาพหลายๆภาพถูกนำมาเรียงร้อยเข้าด้วยกัน ความยาวของช็อตหนึ่งๆนี่เองที่เป็นสิ่งที่กำหนด Pacing หรือจังหวะของการตัดต่อ

3. Transitional devices หมายถึง รูปแบบการเปลี่ยนช็อต ยกตัวอย่างเช่น การตัด การdissolve การ wipe ซึ่งจะถูกนำมาคั่นระหว่างช็อตเพื่อสร้างความหมายบางอย่าง เช่น การตัด จะทำให้ผู้ชมรู้สึกว่ามีภาพสองภาพเกิดจากเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน การ dissolve และ wipe สื่อถึงการเปลี่ยนผ่านของเวลา เป็นต้น

นอกจากองค์ประกอบทั้ง 3 ประการข้างต้น การเลือกว่าจะเปลี่ยนภาพเป็นภาพใด และเปลี่ยนเมื่อไหร่ รวมทั้งการตัดสินใจที่จะตัดภาพหรือไม่ ล้วนเป็นสิ่งที่ช่วยประกอบสร้างความหมายในรายการโทรทัศน์ทั้งสิ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะใช้แนวคิดเรื่องกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ตามที่ได้กล่าวทั้งหมดข้างต้น มาตอบปัญหาหน้าวิจัยข้อที่ 1 เรื่องกระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ อันจะนำไปสู่การวิเคราะห์เนื้อหา การนำเสนอ และการสร้างความหมายในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ต่อไป

2. แนวคิดเรื่องการสื่อความหมายทางโทรทัศน์

การสื่อความหมายทางโทรทัศน์ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ภาพ (Vision) เสียง (Sound) การจัดลำดับเรื่อง (Sequence) เวลา (Time) โดยจะกล่าวถึงแต่ละองค์ประกอบดังนี้ (Bordwell & Thompson, 1986; Chandler, 1994; R. Alten, 2012; Wurtzel & Rosenbaum, 1995; ชยพล สุทธิโยธิน, 2548)

2.1 ภาพ

โทรทัศน์เป็นสื่อที่ใช้การสื่อความหมายด้วยภาพเป็นหลัก ดังนั้น องค์ประกอบของ “ภาษาภาพ” จึงเป็นสิ่งสำคัญในการวิเคราะห์การสร้างความหมายในรายการโทรทัศน์อย่างยิ่ง หลักโดยทั่วไปในเรื่องภาพในโทรทัศน์มีดังนี้

2.1.1 ขนาดภาพ หรือ Shot

แท้จริงแล้ว ความหมายของคำว่า Shot มี 2 ลักษณะ คือ ช็อต ในความหมายของขนาดภาพ หมายถึงขนาดของภาพซึ่งเกิดขึ้นโดยการกำหนดขอบเขตภาพในการจับภาพวัตถุหนึ่งๆ ส่วนอีกลักษณะหนึ่ง ช็อต หมายถึงระยะตั้งแต่เริ่มเดินกล้องไปจนถึงสิ้นสุดการเดินกล้อง หรือหัวงหนึ่งของภาพตั้งแต่เริ่มจนกว่าจะมีการหยุดและเปลี่ยนภาพ

ขนาดภาพทางโทรทัศน์สามารถแบ่งออกตามระยะใกล้ถึงไกลได้เป็น ภาพใกล้ (Close-up shot) ภาพปานกลาง (Medium shot) และภาพไกล (Long shot) ซึ่งในระหว่างระยะ

เหล่านั้น จะมีขนาดภาพแบบย่อยๆอีกเช่น ภาพขนาดใหญ่มาก (Extreme close up shot) หรือ ภาพขนาดกึ่งปานกลาง (Medium close up shot) เป็นต้น

หรือหากจะแบ่งตามจำนวนบุคคลที่ปรากฏในภาพ จะแบ่งได้เป็น ภาพคนเดียว (Single shot) ภาพสองคน (Two shot) ภาพสามคน (Three shot) หรือหากเป็นกลุ่มคน ก็จะใช้เรียกว่า Group shot เป็นต้น

โดยขนาดภาพแต่ละขนาด มักจะมี “หน้าที่” หรือประเพณีในการสื่อความหมายในตัวเอง เช่น ภาพไกล(Long shot) มักจะถูกใช้ในการเปิดเรื่องเพื่อบอกสถานที่ (หรือที่เรียกว่า Establishing shot) สร้างความรู้สึกโอโถงยิ่งใหญ่ ไปจนถึงความเว้งว่างเปล่า ตามแต่ลักษณะที่วางระหว่างวัตถุกับพื้นที่โดยรอบวัตถุ หรือ ภาพปานกลาง (Medium shot) ซึ่งมีหน้าที่หลักในการบอกเล่าเรื่องราว ทำให้ผู้ชมเข้าใจเหตุการณ์โดยรวม หรือ ภาพใกล้ (Close-up shot) มักจะถูกใช้เพื่อนำเสนองานนั้นๆ เป็นการทำให้ผู้ชมพุ่งความสนใจไปที่สิ่งๆนั้นมากกว่าวัตถุเดียวกันในขนาดภาพอย่างอื่น

2.1.2 มุมกล้อง

มุมกล้องเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งของภาพ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดมุมมองของการเล่าเรื่องประการหนึ่งซึ่งสามารถสร้างความรู้สึกได้อย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่ผู้ชมได้เป็นอย่างดี

หากแบ่งตามตำแหน่งหรือระดับความสูงของกล้อง จะสามารถแบ่งมุมกล้องได้เป็น

- ภาพมุมระดับสายตา (Level shot) ซึ่งหมายถึงการตั้งกล้องให้อยู่ในระดับสายตาของคนทั่วไป ภาพที่ได้จะเหมือนการมองเหตุการณ์ทั่วไปของบุคคลปกติ
- ภาพมุมสูง (High shot) หมายถึงการตั้งกล้องให้อยู่สูงจากระดับสายตา (หรือเรียกอีกอย่างว่ามุมกด) ซึ่งสามารถแบ่งออกได้อีกเป็น มุมสูง มุมสูงมาก มุมเหนือศีรษะ ไปจนถึง มุมสายตาระดับนก ซึ่งมุมกล้องต่างๆเหล่านี้มักจะถูกใช้เพื่อสื่อความหมายบางอย่างเป็นพิเศษ อาทิเช่น ภาพมุมสูง จะทำให้วัตถุหรือบุคคลในภาพถูกจัดให้อยู่ในระดับต่ำกว่าสายตา กล่าวคือ เป็นการสร้างความรู้สึกว่าคุณอยู่ในภาพอยู่ต่ำหรือต้อยต่ำกว่าผู้ชม หรือหากเป็นภาพมุมสายตาระดับนก ก็อาจสื่อความหมายของเรื่องราวด้วยมุมมองพระเจ้า กล่าวคือผู้ชมสามารถมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นจากจุดเบื้องบน เป็นต้น
- ภาพมุมต่ำ (Low angle shot) หมายถึงภาพที่ถูกถ่ายทำจากการตั้งกล้องที่อยู่ต่ำกว่าระดับสายตา (หรือเรียกอีกอย่างว่ามุมเงย) ภาพลักษณะนี้จะทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าคุณอยู่ในภาพอยู่เหนือกว่าตน มีอำนาจมากกว่า รวมไปถึงมีเกียรติยศสูงส่ง และมีความน่าเชื่อถือมากกว่า ซึ่งในการถ่ายทำบุคคลสำคัญ

ต่างๆของโลก เช่น ประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา จะมีการใช้มุมมองแบบนี้เสมอ เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกว่าคุณคือคนในภาพเป็นผู้มีบารมี มีเกียรติ และน่าเชื่อถือ เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีการจำแนกการใช้มุมมองของกล้อง (Camera perspective) เพื่อนำเสนอและสื่อความหมายด้วยภาพเพื่อแสดงจุดยืนหรือมุมมองในการสื่อความหมาย (The view point of camera) เป็นอีก 3 ลักษณะ ได้แก่

- มุมมองแบบการรายงาน (Reportorial perspective) หมายถึงมุมมองที่ถ่ายผู้นำเสนอหรือผู้รายงานข่าวโดยตรง โดยผู้พูดจะมองตรงมาที่กล้อง ซึ่งกล้องจะเป็นเสมือนมุมมองของผู้ชมโดยตรง
- มุมมองแบบวัตถุวิสัย (Objective perspective) หมายถึง การวางให้กล้องโทรทัศน์มีบทบาทเสมือนผู้ดูเหตุการณ์ โดยกล้องจะถูกตั้งไว้ด้านหลังฉากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่มีการนำเสนอ ไม่มีกิจกรรมใดที่นำเสนอโดยตรงต่อกล้อง ผู้ถูกถ่ายทำไม่มีการจ้องมองหรือพูดคุยกับกล้องโดยตรง ซึ่งจะสร้างความรู้สึกให้ผู้ชมเป็นผู้สังเกตการณ์เหตุการณ์เพียงเท่านั้น
- มุมมองแบบอัตวิสัย (Subjective perspective) หมายถึง การวางมุมมองที่มีการเคลื่อนไหวหรือมุมมองของกล้องแทนสายตาของตัวละครหรือบทบาทใดบทบาทหนึ่งในเรื่อง เป็นการสื่อความหมายในลักษณะพิเศษเพื่อให้ผู้ชมรู้สึกว่าคุณมองภาพผ่านสายตาบุคคลภายในเหตุการณ์นั้นจริงๆ มักใช้กับสื่อเชิงละคร

2.1.3 การซูม

การซูม หมายถึงการเปลี่ยนระยะความยาวโฟกัสของเลนส์ ประกอบด้วยการซูมเข้าและซูมออก มีผลในการเน้นวัตถุในภาพหรือเปลี่ยนขนาดภาพโดยไม่มีการเปลี่ยนช็อต

2.1.4 การเคลื่อนกล้อง (Camera movement)

การเคลื่อนกล้องเป็นอีกองค์ประกอบของการสื่อความหมายทางโทรทัศน์ที่สำคัญ เนื่องจากสามารถสื่อความหมายร่วมกับขนาดของภาพเพื่อบอกเล่าเรื่องราวหรือสร้างความรู้สึกบางอย่างให้แก่ผู้ชมได้ โดยการเคลื่อนกล้องนั้นอาจใช้เป็นการนำสายตาของผู้ชมไปยังจุดที่กล้องหยุดหรือแม้กระทั่งบอกเล่าเรื่องราวต่างๆในระหว่างห้วงการเคลื่อนกล้องนั้นด้วย

การเคลื่อนกล้องนั้นสามารถแบ่งได้ตามลักษณะการเคลื่อนที่ของกล้องระหว่างถ่ายทำได้แก่

- การแพน คือ การหันกล้อง (Camera head) ในแนวระนาบไปทางขวาหรือซ้าย โดยตัวกล้องจะตั้งอยู่ในจุดเดิมตลอดการหันกล้อง จังหวะหรือความซ้ำเร็วในการแพนนั้นมีผลต่อลักษณะของภาพด้วย
- การทิลท์ (Tilt) คือการหันกล้องในระดับแนวตั้งฉากกับพื้น ไปข้างบนหรือข้างล่าง เรียกว่า การทิลท์ขึ้น และการทิลท์ลง
- การแทรค (Track/Truck) คือการเคลื่อนกล้องในแนวระนาบไปทางซ้ายหรือขวา
- การดอลลี่ (Dolly) คือการเคลื่อนที่กล้องในแนวระนาบเข้าใกล้หรือออกห่างจากวัตถุ โดยเป็นการเคลื่อนไปทั้งตัวกล้อง คล้ายกับการซูมแต่เป็นการเคลื่อนที่ของทั้งกล้องมิใช่การเปลี่ยนระยะความยาวของเลนส์
- การเคลื่อนกล้องแบบพิเศษอื่นๆ เช่น การอาร์ค คือการเคลื่อนกล้องในลักษณะครึ่งวงกลมรอบวัตถุ , การเพเดสทอล คือการยกตัวกล้องในแนวตั้งโดยขาตั้งกล้องตั้งอยู่กับที่ , การเครน คือการเคลื่อนกล้องโดยการยกตัวกล้องขึ้นสูงหรือลงต่ำจากระดับสายตา หรือการเคลื่อนกล้องด้วยการติดกล้องไว้ที่ตัวผู้ถ่ายทำ ก็จะสามารถสร้างมุมมองได้อย่างอิสระ เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีลักษณะอื่นๆทางเทคนิคที่ใช้ในการสื่อสารด้วยภาพอีกด้วย เช่น การโฟกัสหรือเอาต์โฟกัส (Shift focus) ซึ่งการโฟกัสจะเป็นการเน้นวัตถุให้โดดเด่น หรือแม้การเปลี่ยนระยะโฟกัสจากวัตถุหนึ่งไปยังอีกวัตถุหนึ่ง ก็สามารถสร้างการนำสายตาของผู้ชมไปสู่สิ่งหนึ่งได้ ระยะความยาวของเลนส์ (Focal length) ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ภาพนั้นมีลักษณะแตกต่างออกไปได้ เช่น การถ่ายภาพด้วยเลนส์มุมกว้าง (Wide angle lense) จะทำให้สัดส่วนของภาพแตกต่างไปจากมุมมองรับภาพปกติของระยะสายตามนุษย์ หากถ่ายภาพกว้างด้วยเลนส์นี้อาจสื่อถึงความยิ่งใหญ่โอโถง และหากถ่ายภาพคนด้วยเลนส์นี้ก็อาจสื่อถึงความผิดปกติของบุคคลที่ถูกถ่ายเนื่องจากรูปร่างของวัตถุหรือบุคคลในภาพจะเปลี่ยนแปลงไป หรือแม้กระทั่ง การ Hand-held กล้อง ซึ่งเป็นการถ่ายภาพเคลื่อนไหวโดยไม่ใช้ขาตั้งกล้อง ลักษณะภาพที่สั่นไหวก็สื่อความหมายถึงความรู้สึกของตัวละครหรือความตื่นเต้นได้ เป็นต้น

นอกจากองค์ประกอบของภาพในเรื่องเทคนิคการถ่ายภาพแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆที่ถือเป็นส่วนประกอบสำคัญในภาพที่สื่อทางโทรทัศน์อีก เช่น ฉาก, การจัดแสง, การแต่งกายของผู้แสดง, การแต่งหน้า, กราฟิก, ซูเปอร์หรือตัวหนังสือที่ขึ้นประกอบบนภาพ, ทรานซิชั่น หรือแม้กระทั่งองค์ประกอบศิลป์อื่นๆที่ถูกนำเสนอในภาพ โดยสามารถเรียกองค์ประกอบเหล่านี้รวมๆได้ว่า พลาสติก (Plastics) ซึ่งหมายถึง องค์ประกอบอื่นๆ เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากการถ่ายภาพ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี เทคนิคในการปรับแต่งภาพในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post-production) ก็สามารถสื่อความหมายทางโทรทัศน์ได้เช่นกัน เช่น การปรับแต่งสีของภาพ เช่น การปรับสีเป็นขาวดำ (ในยุคโทรทัศน์สี) ก็อาจสื่อความหมายถึงเวลาในอดีตได้ เป็นต้น

2.2 เสียง (Sound)

เสียง มีความสำคัญในการสื่อความหมายทางโทรทัศน์ไม่น้อยไปกว่าภาพ โดยเสียงถือเป็นองค์ประกอบหลักในการให้ข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งสร้างอารมณ์ความรู้สึกแก่ผู้ชม กล่าวคือ เสียงเป็นตัวชี้นำความคิดให้แก่ผู้ชมว่าควรจะให้ความหมายแก่สิ่งที่ได้รับชมอย่างไรและควรรู้สึกต่อสิ่งๆนั้นอย่างไร โดยเราอาจจำแนกประเภทของเสียงในโทรทัศน์ตามหน้าที่ของมันได้ 4 ประการ ได้แก่

1. การเล่าเรื่อง (Narration function) เช่น เสียงพูดและเสียงสนทนาของตัวละคร หรือเสียงวอยซ์โอเวอร์ที่ทำหน้าที่ดำเนินเรื่องราว เป็นต้น
2. การให้ข้อมูล (Informative function) เช่น เสียงบรรยายในสารคดีที่คอยให้ข้อมูลของเรื่อง
3. การสร้างแรงดึงดูดความสนใจ (Interesting function) เช่น เสียงเอฟเฟ็กต์พิเศษต่างๆ
4. การสร้างอารมณ์ (Emotional function) เช่น เสียงเพลง ดนตรีประกอบ เพื่อสร้างอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างแก่ผู้ชม

ในอีกนัยหนึ่งเราสามารถแบ่งประเภทเสียงในโทรทัศน์ได้ตามลักษณะของเสียงได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. เสียงพูด หมายถึงเสียงพูดของมนุษย์หรือบุคคลในรายการโทรทัศน์ ประกอบด้วย

1.1 เสียงพูดแบบเล่าเรื่อง (Narration) หมายถึงเสียงบรรยายและเสียงบรรยายซ้อน (Voice-over) ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1.1.1 การบรรยายเล่าเรื่องโดยตรง หมายถึงการบรรยายตรงตามภาพ เหตุการณ์นั้นๆหรือตรงตามสิ่งที่ผู้บรรยายรับรู้มา

1.1.2 การบรรยายเล่าเรื่องโดยอ้อม หมายถึงการบรรยายภาพรวมของเหตุการณ์ในภาพแล้วให้ภาพนำเสนอรายละเอียดปลีกย่อยของเหตุการณ์นั้นๆเอง

1.1.3 การบรรยายเล่าเรื่องแบบตรงกันข้าม หมายถึง การบรรยายที่ขัดแย้งกับภาพที่นำเสนอเพื่อสร้างความหมายใหม่ในเชิงเสียดสี

1.2 เสียงพูดแบบสนทนา (Dialogue) หมายถึง เสียงสนทนาระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไป ซึ่งอวัยวะภาษาก็มีส่วนในการสร้างความหมายได้เช่นเดียวกับตัวภาษาเอง เช่น น้ำเสียงสูงต่ำ ระยะเว้นว่างระหว่างประโยค เสียงดังเบา เป็นต้น

2. เสียงพิเศษ (Sound Effects) หมายถึง เสียงที่ถูกสร้างขึ้นสำหรับประกอบการนำเสนอเรื่องเพื่อสร้างความรู้สึก อารมณ์ และความหมายต่อเรื่อง โดยมีการแบ่งประเภทตามหน้าที่พื้นฐาน 2 ประเภท ได้แก่

2.1 เสียงพิเศษที่เป็นการสร้างบริบท (Contextual sound) ได้แก่ เสียงบรรยากาศ เสียงจากแหล่งกำเนิดเสียงตามธรรมชาติในบริบท (เสียงฟ้าร้อง, เสียงคลื่นทะเล, เสียงเดิน ฯลฯ) ซึ่งมักจะเป็นการบ่งบอกถึงบรรยากาศหรือสถานที่โดยรอบ

2.2 เสียงพิเศษที่เป็นการเล่าเรื่อง (Narrative sound) แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

2.2.1 เสียงพิเศษที่เป็นการบรรยาย (Descriptive sound) หมายถึง เสียงพิเศษจากแหล่งเสียงอันไกลโพ้นออกไปจากเหตุการณ์ในเรื่อง โดยมากมักจะสอดคล้องกับสถานการณ์ในเรื่อง ยกตัวอย่างเช่น เสียงรถม้าเบาๆเสมือนดังมาจากที่ไกลๆประกอบภาพหมู่บ้านแห่งหนึ่ง สื่อความหมายถึงช่วงเวลาย้อนยุค เป็นต้น

2.2.2 เสียงพิเศษที่ให้สาระเพิ่มเติม (Commentative sound) หมายถึง เสียงพิเศษที่ใส่เข้าไปเพื่อเพิ่มสาระหรือความหมายเข้าไปในเรื่อง โดยมักจะสอดคล้องกับเหตุการณ์หลักในเรื่อง ยกตัวอย่างเช่น เสียงหวอของรถพยาบาลที่ติ่งขึ้นเรื่อยๆประกอบภาพพระเอกกำลังประคองนางเอกที่กำลังกระอักเลือด เสียงหวอดังกล่าวเป็นการ “เล่าเรื่อง” ว่า ความช่วยเหลือหรือรถพยาบาลนั้นกำลังใกล้เข้ามาแล้ว กล่าวคือ เสียงพิเศษชนิดนี้จะต้องบอกเล่าหรือสื่อความหมายอย่างเฉพาะเจาะจงภายในบริบทหรือสถานการณ์ในโทรทัศน์

2.3 เสียงดนตรี (Music) เสียงดนตรีสามารถใช้สื่ออารมณ์ของตัวละคร หรือชี้นำอารมณ์ที่คนดูควรจะรู้สึกต่อเรื่องราวต่างๆได้ เช่น เพลงบรรเลงช้าๆทำนองหม่นหมองสามารถสื่อถึงความโศกเศร้าของตัวละครได้ เป็นต้น

นอกจากนี้ ลักษณะของเสียงยังสามารถสื่อความหมายทางโทรทัศน์ได้อีกด้วย เช่น ความดังเบาของเสียง จังหวะที่ใส่เสียง หรือแม้กระทั่งความเงียบก็สามารถสื่อความหมายทางโทรทัศน์ได้เช่นกัน

2.3 การจัดลำดับเรื่อง (Sequence)

ภาพและเสียงในโทรทัศน์จะสื่อความหมายใดไม่ได้เลยหากขาดการจัดลำดับของทั้งภาพและเสียง รวมไปถึงการลำดับเนื้อหา ลำดับเหตุการณ์ ทั้งหมดเพื่อสร้างความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ภาพและเสียงทางโทรทัศน์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การตัดต่อ นั่นเอง

การตัดต่อ หมายถึง กระบวนการคัดเลือกและจัดลำดับของภาพและเสียง ให้มีการสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ผู้ชม ซึ่งการคัดเลือกและจัดเรียงลำดับใหม่นี้เองที่สามารถสร้างความหมายใดๆให้เกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ การตัดต่อหมายรวมทั้งการจัดลำดับข้อต่อข้อต่อ การจัดลำดับซีเควนซ์ ซึ่งทำให้เกิดการลำดับเรื่องราวและอารมณ์ของรายการอีกด้วย

นอกจากนี้ เทคนิคการเร่งหรือยี่ดระยะเฟรมต่อเฟรมในขั้นตอนการตัดต่อ หรือที่เรียกว่า Fast forward และ Slow motion นั้น ก็เป็นองค์ประกอบในการสร้างความหมายทางโทรทัศน์เช่นกัน เช่น การ Fast forward สามารถสื่อถึงการเปลี่ยนผ่านระยะเวลาของเหตุการณ์นั้นๆ เป็นต้น

2.4 เวลา (Time)

เวลาเป็นสิ่งที่สามารถสื่อความหมายทางโทรทัศน์ได้อีกประการหนึ่ง อาทิเช่น

- เวลาในเหตุการณ์ (Time in action) หมายถึง ช่วงเวลาที่สถานการณ์หรือเรื่องราวเกิดขึ้น
- เวลาที่กำลังนำเสนอรายการ (Time on air) หมายถึง เวลาในขณะที่รายการนั้นๆออกอากาศ

งานวิจัยชิ้นนี้ จึงจะใช้องค์ประกอบในการสื่อความหมายทางโทรทัศน์ดังกล่าวข้างต้นมาประกอบการวิเคราะห์ถึงวิธีการนำเสนอของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ซึ่งเป็น “ภาษา” ของรายการโทรทัศน์ และจะนำแนวคิดเรื่องสัญวิทยาามาวิเคราะห์ว่าความหมายใน “ภาษา” เกิดขึ้นได้อย่างไร

3. แนวคิดทฤษฎีสัญวิทยา

กาญจนา แก้วเทพ (2552) ได้กล่าวว่า สัญวิทยา เป็นศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับการสื่อความหมาย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า สัญวิทยาสนใจว่า ความหมายถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร

ความหมาย (meaning) หมายถึง การแสดงแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยใช้ภาษา หรือระบบการสร้างความหมายอื่นๆ มาใช้เป็นเครื่องมือการแสดงแทน ในมุมมองของสัญวิทยา เครื่องมือหรือระบบที่แสดงถึงความหมายนั้น คือ สัญณะ (sign) ดังนั้น การจะหาคำตอบว่าความหมายถูกสร้าง

ขึ้นมาได้อย่างไร เราจึงต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความหมายและสัญญาะ กับวิถีทางที่สัญญาะ สร้างความหมายขึ้นมาและถ่ายทอดความหมายอย่างไร ทั้งนี้ สิ่งที่จะเป็นสัญญาะได้นั้น จะต้องมีความหมายที่มากกว่าตัวของมันเอง (กาญจนา แก้วเทพ, 2549, 2552a, 2552b, 2555)

อย่างไรก็ตาม ในมุมมองของวิชาสัญวิทยาเกี่ยวกับเรื่องต้นกำเนิดของสัญญาะนั้น มีทัศนะว่า “ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกสามารถทำให้เป็นสัญญาะได้ หากมีการ “มอบหมาย” (assign) ความหมายให้” โดย “สัญญาะ” จะต้องมีคุณสมบัติที่จำเป็น 3 ประการ ได้แก่ 1) สัญญาะต้องมีรูปธรรม 2) สัญญาะต้องมีความหมายที่มีความหมายมากกว่าตัวของมันเอง และ 3) ผู้ใช้สัญญาะจะต้องตระหนักว่ารูปธรรมดังกล่าวเป็นสัญญาะ ในทางเดียวกัน สัญญาะ (ที่เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์) จึงเป็นสิ่งที่ถูกมนุษย์ ประกอบสร้าง (construct) ความหมายขึ้นทั้งสิ้น และยิ่งไปกว่านั้น เมื่อมอง “การประกอบสร้าง ความหมาย” ผ่านทัศนะของสำนักวัฒนธรรมศึกษาเชิงวิพากษ์ (หรือสำนักเบอร์มิงแฮม) ที่มีพื้นฐานแนวคิดแบบเศรษฐศาสตร์การเมืองที่สนใจเรื่องโครงสร้างอำนาจในสังคมแล้วนั้น ผู้ที่มีอำนาจในการ ประกอบสร้างความหมายให้แก่สัญญาะคือผู้ที่มีอำนาจในสังคม ในทางเดียวกัน การต่อสู้ช่วงชิง ความหมายของสัญญาะจึงหมายถึงการช่วงชิงอำนาจในสังคมด้วย ดังนั้น ในมิติทางวัฒนธรรม ในทุก การดำรงอยู่ของมนุษย์จะมีการต่อสู้ทางความหมายเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และความหมายจะไม่ใช่ว่าสิ่ง ที่คงทนถาวรหรือหยุดนิ่ง แต่หากเป็นสิ่งที่แปรเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา เนื่องเพราะมีการรื้อถอน ความหมายเก่า (deconstruct) การปลูกสร้างความหมายใหม่ (reconstruct) แก่สัญญาะต่างๆ ผ่าน การปฏิบัติการทางสังคมรูปแบบต่างๆ (social practice) อยู่ตลอดเวลาเช่นกัน

และถึงแม้ว่าสัญวิทยาจะถูกริเริ่มขึ้นในช่วงต้นทศวรรษที่ 20 โดยที่เป็นการพยายามอธิบายถึง ความสัมพันธ์ระหว่าง “ภาษา” และ “ความหมาย” ของมัน โดยนักภาษาศาสตร์ชาวสวิส เฟอร์ดี นานด์ เดอ โซซูร์ (Ferdinand de Saussure) แต่ต่อมาในภายหลัง โซซูร์ ได้ขยายขอบเขตสิ่งที่จะ วิเคราะห์ออกไปจนครอบคลุม “ทุกอย่างที่มีความหมาย” (signifying system) แนวคิดสัญวิทยาจึง ได้ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในการนำมาเป็นเครื่องมือการวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ที่นอกเหนือจากภาษา กล่าวคือ ขยายขอบเขตของการศึกษา “สัญญาะ” ออกไปสู่การวิเคราะห์ทุกอย่างที่มนุษย์สนใจในเรื่อง ความหมาย ซึ่งรวมไปถึงความหมายต่างๆ ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นในสื่อแขนงต่างๆ ด้วย โดยทุกสิ่ง ที่นำมาศึกษา จะเรียกว่า “ตัวบท” (Text)

และเพื่อให้เห็นถึงแนวคิดของสัญวิทยาอย่างละเอียดชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงจะนำเสนอ รายละเอียดของทฤษฎีสัญวิทยาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ องค์ประกอบของสัญญาะ การจัดระบบสัญญาะ และระดับของความหมาย ดังต่อไปนี้

3.1 องค์ประกอบของสัญญะ

การจะตอบคำถามที่ว่า สัญญะหนึ่งๆ มีความหมายที่มากไปกว่าตัวของมันเองได้อย่างไร โชซูร์เสนอว่า ในสัญญะหนึ่งๆ จะประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ ตัวหมาย/รูปสัญญะ (Signifier) และตัวหมายถึง/ความหมายสัญญะ (Signified) ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมายและตัวหมายถึงนั้น จะมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

- เกิดขึ้นโดยไม่มีหลักเกณฑ์ใดๆ (Arbitrary)
- เกิดขึ้นโดยมิได้ตั้งใจ (Unmotivated)
- ไม่ได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ (Unnatural)

กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมายและตัวหมายถึง เป็นสิ่งที่ต้องใช้การเรียนรู้ มิใช่สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ดังนั้น กระบวนการที่ผู้ใช้สัญญะจะทราบได้ว่าสัญญะหนึ่งๆ มีความหมายอย่างไร มิได้เกิดจากความเหมือนหรือความเกี่ยวข้องของตัวหมายและตัวหมายถึงที่ทำให้เขาเข้าใจความหมายนั้นๆ (เช่น คำว่าแมว ที่เป็นเพียงรูปสัญญะที่นำมาแทนที่ตัวแมวจริงๆ นั้น มิได้มีความเกี่ยวข้องอย่างมีหลักเกณฑ์ใดๆ กับตัวแมวในด้านใดเลย) แต่โชซูร์ได้อธิบายว่า กระบวนการที่ทำให้สัญญะหนึ่งๆ มีความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมา เกิดจากการที่สัญญะนั้นถูกนำไปเปรียบเทียบกับเชิงโครงสร้างกับสัญญะตัวอื่นๆ ซึ่งการเปรียบเทียบเชิงโครงสร้างของสัญญะในทัศนะของโชซูร์จะมี 3 มิติได้แก่

- 1.1.1 การเปรียบเทียบกับคู่ตรงกันข้าม (Binary opposition)
- 1.1.2 การเปรียบเทียบสัญญะย่อยกับสัญญะอื่นๆ ในโครงสร้างรวมทั้งหมด
- 1.1.3 การเข้าใจความหมายของสัญญะย่อยๆ

กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ โชซูร์กำลังเสนอว่า “ความหมายเกิดขึ้นได้เพราะความแตกต่างกันระหว่างสัญญะต่างๆ ภายในโครงสร้างหนึ่งๆ” ซึ่งถึงแม้สัญญะตัวหนึ่งๆ อาจมิได้หลายความหมาย แต่ “รหัสในเรื่องความแตกต่างของสัญญะตัวอื่นๆ จะเป็นตัวควบคุมความหมายหนึ่งเอาไว้” (แก้วเทพ, 2555) ยกตัวอย่างเช่น นอกจากที่เราจะทราบว่า “แมว” คือแมว เพราะมันแตกต่างจากหมา นก วัว กระต่าย กบ ปลาโลมา แล้ว การที่ “แมว” หมายถึง “ไม่เชื่อง” ก็เพราะการถูกนำไปเปรียบเทียบกับกับ “หมา” แต่หากแมวถูกนำไปอยู่ในกลุ่ม เสือ สิงโต ไดโนเสาร์ “แมว” ก็อาจมีความหมายที่เปลี่ยนไป เป็นต้น ซึ่งโชซูร์มองว่า การจัดกลุ่มของสัญญะในโลกนี้ล้วนเป็นสิ่งที่มิกลไกควบคุมอยู่ทั้งสิ้น

ทั้งนี้ ในยุคเริ่มแรกของการศึกษา ในขณะที่โชซูร์สนใจสัญญะในมิติของภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นส่วนใหญ่ ชาร์ส เพียร์ส (Charles Peirce) นักปรัชญาสังคมชาวอเมริกันซึ่งถือเป็นนักวิชาการรุ่นบุกเบิกวิชาสัญญวิทยาในช่วงเวลาใกล้เคียงกันกับโชซูร์ ได้ขยายขอบเขตของความสนใจ

ไปยังสัญญาณที่เป็นภาพด้วย (Visual sign) อีกทั้งยังเห็นแย้งในเรื่องคุณลักษณะของสัญญาณที่ไซซูร์เสนอว่า เกิดขึ้นโดยมิได้ตั้งใจ (Unmotivated) นั้น แท้จริงแล้ว สัญญาณที่เป็นภาพนั้นเกิดจาก “แรงจูงใจของผู้สร้าง” เสียด้วยซ้ำ

3.2 การจัดระบบสัญญาณ

ในกระบวนการสร้างความหมาย นอกจากจะมีการเปรียบเทียบเชิงโครงสร้างของสัญญาณเกิดขึ้นแล้ว ยังมีกระบวนการเลือกสรรสัญญาณย่อยๆ มาจัดเรียงกัน เพื่อสร้างรหัส (Code) อันนำไปสู่ความหมายปลายทาง โดยวิธีการในการนำเอาสัญญาณมาจัดระบบรหัสต่างๆ มีอยู่ 2 รูปแบบ คือ

1.2.1 Paradigmatic หมายถึง ชุดของสัญญาณที่มีลักษณะร่วมบางอย่างร่วมกัน (Units of signs) การจัดระบบสัญญาณด้วยวิธี Paradigmatic เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการเลือก (Structural relation of choices) กล่าวคือ การเลือกสัญญาณย่อยตัวใดๆ ในชุดของสัญญาณขึ้นมา นั้นย่อมส่งผลต่อความหมายของสัญญาณ

1.2.2 Syntagmatic หมายถึงวิธีการประกอบสัญญาณย่อยๆ เข้าด้วยกันตามลำดับขั้นตอนเพื่อให้ได้ความหมายตามที่ต้องการ กล่าวคือ วิธีการเรียงสัญญาณย่อยๆ ให้เกิดความหมายอย่างไรโดยหนึ่ง

ทั้งสองวิธีการข้างต้นจะถูกใช้ร่วมกันในการประกอบสร้างความหมายหนึ่งๆ เสมอ กล่าวคือมีการเลือกสรรว่าจะหยิบสัญญาณย่อยตัวใดขึ้นมาจากกลุ่มและจะมีการจัดเรียงอย่างไร

3.3 ระดับของความหมาย

โรลองด์ บาร์ทส์ (Roland Barthes) (1967) ได้นำแนวคิดเรื่องความหมายที่หลากหลายของตัวหมายถึง (Signified) ของไซซูร์มาผสมผสานกับความสนใจในการวิเคราะห์สัญญาณภาพ (visual sign) ของเพียร์ส และพัฒนาเป็นแนวคิดเรื่องระดับของความหมาย โดยเสนอว่าในสัญญาณทุกอย่าง จะมีความหมายแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ

1.3.1 ความหมายโดยอรรถ (Denotative meaning) หมายถึง “ความหมายตรง” ซึ่งเป็นตัวหมายถึง (signified) ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมาอย่างภววิสัย (objective) กล่าวคือ เป็นความหมายโดยตรงที่เข้าใจกันตามตัวอักษร เป็นความหมายที่เข้าใจกันโดยคนส่วนใหญ่และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

1.3.2 ความหมายโดยนัยประหวัด (Connotative meaning) หมายถึง “ความหมายแฝง” ซึ่งเป็นตัวหมายถึง (signified) ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมาอย่างอัตวิสัย (subjective) ไม่ว่าจะ เป็นอัตวิสัยระดับบุคคลอันเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัวของบุคคล หรืออัตวิสัยในระดับสังคมอันเกิดจากข้อตกลงของกลุ่มหรือ “ค่านิยม” ของแต่ละสังคมนั่นเอง ดังนั้น ความหมายโดยนัยประหวัดจึงมี

คุณสมบัติสิ้นไหลไม่ตายตัวและเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของกาลเวลา สถานที่ และกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง

และความหมายในระดับความหมายโดยนัยประหวัดนี้เองที่บาร์ทส์ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก และเสนอว่า “ไม่มีการใช้สัญลักษณ์ครั้งไหนที่มีเพียงความหมายชั้นเดียวคือความหมายโดยอรรถ แม้แต่การให้ความหมายในพจนานุกรม” (กาญจนา แก้วเทพ, 2552b) ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการให้ความหมายของคำว่า “หญิง” ในพจนานุกรมไทยเพื่อสนับสนุนแนวคิดของบาร์ทส์ข้างต้น ดังนี้ ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542) ได้บัญญัติว่า หญิง คือ “คนที่มีมดลูก, ผู้หญิง ก็ว่า.” ในขณะที่ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) ได้บัญญัติว่า หญิง คือ “มนุษย์เพศเมียซึ่งโดยกำเนิดมีโยนีเป็นอวัยวะสืบพันธุ์, ผู้หญิง ก็ว่า.” จากตัวอย่างการให้คำนิยามของ “หญิง” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานฉบับต่างปี พ.ศ. จะเห็นได้ว่า ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนคำนิยามของหญิงจาก “คนที่มีมดลูก” (ซึ่งการนิยามแบบนี้จะทำให้ผู้หญิงซึ่งถูกตัดมดลูกกลายเป็นผู้ไม่ใช่หญิงในทันทีและเป็นการนิยามภายใต้ข้อจำกัดทางเทคโนโลยีในสมัยนั้นที่ทำให้สิ่งเดียวที่ “สาวประเภทสอง” ไม่สามารถมีได้คือ “มดลูก”) มาเป็น “มนุษย์เพศเมียซึ่งโดยกำเนิดมีโยนีเป็นอวัยวะสืบพันธุ์” แต่ทั้งสองคำนิยามได้แอบแฝงความหมายร่วมอย่างหนึ่ง คือ เพศคือลักษณะทางชีวภาพซึ่งติดตัวบุคคลหนึ่งๆ มาตั้งแต่กำเนิด ดังนั้น ในทางกลับกัน ผู้ชายที่มีจิตใจเป็นหญิงตั้งแต่กำเนิดและผ่านการแปลงเพศเป็นหญิงแล้ว ก็ไม่สามารถเป็นผู้หญิงได้ไม่ว่าจะใช้คำนิยามแบบใดก็ตามในทั้ง 2 แบบดังกล่าว และในขณะที่พจนานุกรมฉบับ อ. เปลื้อง ณ นคร (ไทยซอฟต์แวร์เอนเตอร์ไพรส์, 2555) ก็ได้บัญญัติความหมายของ หญิง ว่าคือ “สตรี, เพศของคนที่ตรงกันข้ามกับเพศชาย.” ก็ได้แฝงความหมายว่าเพศหญิงจะต้องตรงข้ามกับเพศชายเท่านั้น ดังนั้น เพศในความหมายนี้จะจำแนกได้เพียง 2 ประเภทเท่านั้น คือเพศหญิงและเพศชาย ซึ่งจะหมายความว่า “เพศอื่นๆ ไม่ถือเป็นเพศ”

จากตัวอย่างความหมายของ “หญิง” จากพจนานุกรมทั้ง 3 ฉบับ จะเห็นได้ว่า แม้แต่คำนิยามที่ดูเหมือนจะเป็นความหมายโดยอรรถต่างก็มีความหมายโดยนัยประหวัดแอบแฝงอยู่ทั้งสิ้น และคำนิยามนั้นจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับว่า “ใคร” เป็นผู้นิยาม

ด้วยเหตุนี้ ในทัศนะของบาร์ทส์ การต่อสู้ทางความหมายจึงเป็นการต่อสู้ช่วงชิงอำนาจในการให้คำนิยามแก่สิ่งต่างๆ ในสังคม โดยการได้มาซึ่งอำนาจนั้น เกิดจากความสามารถในการควบคุม “ความหมายโดยนัยประหวัด” ของสิ่งหนึ่งๆ เอาไว้ได้ เพื่อให้ในท่ามกลางความหมายโดยนัยประหวัดอันหลากหลายนั้น จะมีเพียงความหมายเดียวที่ถูกติดตั้งให้ถูกถอดรหัสออกมาโดยการปิดบังซ่อนเร้นความหมายโดยนัยประหวัดอื่นๆ เอาไว้ และที่ยิ่งไปกว่านั้น หากอำนาจของผู้ติดตั้งรหัสมีสูงมาก ก็อาจ

มีความสามารถในการปรับระดับความหมายโดยนัยประหวัดให้กลายเป็นความหมายโดยอรรถได้เลย ซึ่งจะทำให้ความหมายนั้นได้รับการยอมรับโดยปราศจากข้อโต้แย้งได้ในทันที

ในกรณีของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษา การประกอบสร้างความหมายต่างๆ ในระดับความหมายโดยนัยประหวัดทั้งหมดในรายการ จึงเป็นความหมายที่ถูกประกอบสร้างขึ้นเพื่อ “ส่งความหมาย” ลงต่อผู้ในสมรภูมิแห่งการชั่งชั่งความหมายของ “นักร้อง” ในระดับความหมายโดยนัยประหวัดตามแนวคิดของบาร์ทส์นั่นเอง

ดังนั้น งานวิจัยชิ้นนี้จึงจะใช้แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีสัญวิทยาประกอบกับแนวคิดเรื่องการสื่อความหมายทางโทรทัศน์ที่กล่าวถึงในหัวข้อก่อนหน้าในการวิเคราะห์ว่ามีความหมายเชิงสัญลักษณ์ (หรือความหมายโดยนัยประหวัด) ไต่บ้างที่ถูกประกอบสร้างขึ้นในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ และในการประกอบสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์นั้นมีกระบวนการสร้างความหมายอย่างไร

4. แนวคิดเรื่องรายการเรียลิตีเกมโชว์

รายการเรียลิตีเกมโชว์เป็นรายการที่เป็นการผสมผสานรูปแบบรายการเกมโชว์และรายการเรียลิตีโชว์เข้าด้วยกัน เพื่อศึกษาองค์ประกอบและลักษณะของรายการเรียลิตีเกมโชว์โดยละเอียด จึงขอกกล่าวถึงแนวคิดของทั้งรายการเกมโชว์และรายการเรียลิตีทีวีดังต่อไปนี้

4.1 แนวคิดเรื่องรายการเกมโชว์

ถึงแม้ว่ารายการเกมโชว์จะเป็นประเภทรายการที่อยู่คู่กับสื่อมวลชนมาโดยตลอดตั้งแต่ยังเป็นการเล่นเกมในรายการวิทยุ พัฒนามาจนถึงรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์หลากหลายรูปแบบในปัจจุบัน แต่หากพิจารณาถึงคุณลักษณะของรายการเกมโชว์ จะพบว่ารายการประเภทนี้มีธรรมชาติที่คลุมเครือ (กาญจนา แก้วเทพ, 2552a) กล่าวคือ มีทั้งลักษณะของเรื่องจริง (Non-fiction) และเรื่องแต่ง (Fiction) ผสมกัน และถึงแม้จะเป็นรายการประเภทที่มีการใช้การเล่าเรื่อง (Narration) แต่ก็เป็นการเล่าเรื่องที่มีรูปแบบต่างออกไปจากการเล่าเรื่องของละคร ภาพยนตร์ และนวนิยาย

อย่างไรก็ตาม มีการแบ่งประเภทเกมโชว์อยู่หลากหลายรูปแบบ แต่โดยทั่วไป มักจะมีการแบ่งประเภทเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ (เรื่องเดียวกัน, 2552a) ได้แก่

1. รายการแข่งขันตอบปัญหา (Quiz show) ได้แก่ รายการที่มีเนื้อหาหลักในการตอบปัญหาสั้นๆเพียงอย่างเดียวตลอดทั้งรายการ เช่น รายการเกมเศรษฐี เป็นต้น
2. รายการแข่งขันชิงรางวัล (Game show) ได้แก่ รายการที่มีรูปแบบการแข่งขันหลายๆรูปแบบประกอบกัน

ทั้งนี้ กาญจนา แก้วเทพ ได้วิเคราะห์ว่า รายการเกมโชว์ไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็ตาม จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. พิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการ (Master of ceremony) พิธีกรในรายการเกมโชว์นั้นจะมีภารกิจมากไปกว่าพิธีกรในรายการประเภทอื่นเพิ่มเติมขึ้นมาเนื่องจากการดำเนินรายการ เช่น จะต้องเป็นผู้รักษาความยุติธรรมของการแข่งขัน เป็นกรรมการ หรือหน้าที่ในการสร้างความสนุกสนานในรายการ เป็นต้น

2. ต้องมีผู้ร่วมแข่งขัน (Contestants) ผู้ร่วมแข่งขันในรายการเกมโชว์ถือเป็นสีสันประการหนึ่งของรายการ ซึ่งวิธีการคัดเลือกผู้ร่วมแข่งขันในรายการนั้นถือเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อรายการเป็นอย่างมาก

3. ต้องมีการแข่งขัน (Competition) องค์ประกอบหลักที่สำคัญที่สุดของรายการเกมโชว์จะต้องมีการแข่งขัน แต่การแข่งขันในที่นี้ไม่ได้จำกัดรูปแบบเพียงการแข่งขันด้านกายภาพเหมือนรายการกีฬา แต่จะมีรูปแบบที่หลากหลายมากกว่า เช่น การแข่งขันด้วยทักษะ ไหวพริบ หรือความรู้ความสามารถเฉพาะตัวด้านอื่นๆ

4. ต้องมีรางวัล รายการเกมโชว์จะต้องมีรางวัลแก่ผู้ชนะเพื่อเป็นเครื่องแยกแยะระหว่างผู้แพ้กับผู้ชนะ อีกทั้งยังเป็นแรงจูงใจในการแข่งขันด้วย

5. ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ชมมีส่วนร่วม ในรายการเกมโชว์จะมีการเปิดโอกาสให้ผู้ชมมีส่วนร่วมเสมอ ไม่ว่าจะทางใดก็ทางหนึ่ง เช่น การเข้าร่วมเป็นคณูในห้องส่ง การเข้ามาร่วมแข่งขันในรายการ โทรศัพท์เข้ามาร่วมตอบปัญหาหรือทายผลการแข่งขัน เป็นต้น

6. มีการจัดระบบกาลเทศะ (Organization of time and space) โครงสร้างของโทรทัศน์นั้นมีการจัดเวลาและสถานที่เป็นพื้นฐาน แต่สำหรับรายการเกมโชว์ จะมีการจัดระบบเวลาแบบสลับไหล/หยุด (Flow and interrupt) สลับกันเสมอ ซึ่งมีผลต่อการสร้างหรือกระตุ้นอารมณ์ความสนุกสนานของคนดู ซึ่งการสร้างความตื่นเต้นให้กับคนดูจะมีการสร้างความตื่นเต้นขึ้นเรื่อยๆ กล่าวคือจะมีการเพิ่มระดับความเข้มข้นของการแข่งขันมากขึ้นเรื่อยๆ จากง่ายไปสู่ยาก จากเงินรางวัลน้อยไปหามาก หรือแม้กระทั่งคู่แข่งก็จะต้องมีความสามารถสูงขึ้นสูสีกันมากขึ้นทุกที นอกจากนี้ “เวลา” ยังเป็นตัวกำหนดรายการที่สำคัญที่สุดของรายการเกมโชว์ โดยจะต้องมีการกำหนดเวลาที่เคร่งครัดจะต้องจบหรือเสร็จสิ้นภายในเวลา (หรือรอบการแข่งขัน) ที่กำหนด

อย่างไรก็ตาม ในรายการเกมโชว์หนึ่งๆ จะมีการเลือกเน้นองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่ง (หรือหลายองค์ประกอบ) ให้มีความโดดเด่นขึ้นมาจากองค์ประกอบอื่นๆ เสมอ ทั้งนี้ก็เพื่อสร้างจุดขายให้กับตัวรายการนั่นเอง ยกตัวอย่างเช่น การเน้นองค์ประกอบ “ของรางวัล” ในรายการ “เกมเศรษฐี” (2543-2551) ซึ่งมีจุดขายคือมูลค่าของรางวัลที่เป็นเงินถึง 1 ล้านบาท (OK Nation Blog, 2551) และ

การเน้นองค์ประกอบ “พิธีกร” ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนในรายการ “มาตามนัด” ในยุคพิธีกรคู่ขวัญ เศรษฐา-ญาณี (ออนไลน์, 2555b) เป็นต้น

สำหรับรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ สิ่งที่น่าสนใจยิ่งในด้านการเน้นองค์ประกอบในรายการ เกมโชว์คือ มีการเน้นความโดดเด่นให้กับโค้ชอย่างมาก ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่อยู่ก้ำกึ่งระหว่างพิธีกร (หรือผู้ดำเนินรายการ) และผู้แข่งขัน โดยโค้ชทั้ง 4 ท่านได้ทำหน้าที่เป็นทั้งกรรมการ ผู้ดำเนินรายการ ในขณะเดียวกันก็เป็นผู้ฝึกสอนผู้เข้าแข่งขันจากที่บ้านในฐานะหัวหน้าทีมที่มีจุดมุ่งหมายคือการทำ ให้ลูกทีมของตนเองชนะการแข่งขัน โดยที่ผู้เข้าแข่งขันจากที่บ้านจะเป็นผู้มีสิทธิ์ได้ครอบครอง รางวัลหากเป็นผู้ชนะการแข่งขัน ในขณะที่โค้ชจะมีได้รับรางวัลที่มีรูปธรรมใดๆ ในรายการ แต่ชัยชนะ ของโค้ชจะถือเป็น “ศักดิ์ศรี” ที่โค้ชจะใช้เป็นจุดขายในการกล่าวเพื่อแย่งชิงตัวผู้เข้าแข่งขันกันได้ในซีซั่นต่อมา ในขณะที่พิธีกรรายการคือคุณกบ ทรงสิทธิ์และคุณจอย-รินลณี จะดำรงฐานะเป็นเพียงผู้ ดำเนินรายการให้เกิดความราบรื่นและทำหน้าที่เชื่อมร้อยช่วงต่างๆ ของรายการ โดยมีการกล่าวเสริม เพื่อสร้างบรรยากาศและความบันเทิงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งลักษณะการเน้นองค์ประกอบดังกล่าว ทั้งหมดข้างต้นถือเป็นลักษณะที่แปลกใหม่และยังไม่เคยปรากฏทั้งในรายการประเภทเกมโชว์และเรียลลิตีทีวีรายการใดมาก่อนทั้งในบริบทของไทยและต่างประเทศ

แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของรายการเกมโชว์ข้างต้นจึงเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งที่ ผู้วิจัยจะใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบและความสำคัญขององค์ประกอบต่างๆ ใน รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์และกระบวนการ ประกอบสร้างความหมาย ร่วมกับแนวคิดเรื่องรายการเรียลลิตีทีวีและแนวคิดเรื่องรายการเรียลลิตีทีวี ประเภทค้นหาคู่ฟ้าผืนดั่งที่จะได้กล่าวต่อไป

4.2 แนวคิดเรื่องรายการเรียลลิตีทีวี

4.2.1 คำนิยามของเรียลลิตีทีวี

นับตั้งแต่ปีค.ศ.1948 ที่รายการ Candid Camera โดย Allen Funt ได้สร้างเสียง หัวเราะให้กับชาวอเมริกันในช่วงสงครามเย็นผ่านรูปแบบรายการที่มีการแอบถ่าย “คนธรรมดา” เมื่อ เผลอเหตุการณ์ไม่ปกติ และได้ถูกถือเป็นรายการต้นแบบของ “เรียลลิตีทีวี” อันสร้างแรงบันดาลใจ ให้กับผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ในเวลาต่อมา มาถึงรายการเรียลลิตีทีวีรายการแรกของโลก An American Family ที่ออกอากาศทางช่อง PBS ประเทศสหรัฐอเมริกาในปี 1973 จนกระทั่งถึง ความสำเร็จอย่างท่วมท้นเกินความคาดหมายของ Survivor (ออกอากาศครั้งแรกที่ประเทศสวีเดน ปี 1997 ในชื่อ Expedition Robinson) และ Big brother (ออกอากาศครั้งแรกที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ ปี1999) อันถือเป็นจุดเริ่มต้นของยุคแห่งเรียลลิตีทีวีอย่างแท้จริงตั้งแต่เริ่มทศวรรษที่ 21 เป็นต้นมา

ความพยายามในการนิยามและจัดประเภท “เรียลิตีทีวี” ในแวดวงวิชาการก็มีมาอย่างต่อเนื่องยาวนานและหลากหลายพอๆกับรูปแบบรายการที่เปลี่ยนแปลงไปทุกปีหรือแทบจะทุกซีซั่นก็ว่าได้

ในช่วงระหว่างที่โลกได้รู้จัก Reality TV ในแบบของรายการโทรทัศน์สัญชาติอเมริกัน The real world (1992-ปัจจุบัน) ที่ได้แรงบันดาลใจมาจาก An American Family (1973) จนกลายเป็นรายการโทรทัศน์ที่ออกอากาศยาวนานที่สุดของช่อง MTV มาจนถึงซีซั่นที่ 30 ในปี 2014 Kilborn (1994 อ้างถึงใน (Holmes & Jermyn, 2004)) ก็ได้นิยาม “เรียลิตีทีวี” ว่าเป็นรายการโทรทัศน์ที่มีการถ่ายทำเหตุการณ์ใน “ชีวิตจริง” ของปัจเจกหรือกลุ่มคนด้วยกล้องวิดีโอที่มีน้ำหนักเบา โดยมีการจำลองเหตุการณ์ในชีวิตจริงผ่านรูปแบบที่หลากหลายของการประกอบสร้างเชิงละคร (Dramatised Reconstruction) และมีการตัดต่ออย่างเหมาะสมจากเทปหรือวัตถุดิบเพื่อให้ได้รายการโทรทัศน์ที่มีความยาวพอเหมาะและลงตัวที่จะทำให้ “ความจริง” นั้นดูน่าเชื่อถือสำหรับผู้ชม

แต่หลังจากความสำเร็จอย่างท่วมท้นของ Survivor ซีซั่นแรกที่ออกอากาศทางช่อง CBS ประเทศสหรัฐอเมริกาในปี 2000 ที่สามารถทำเรตติ้งโค่นรายการมหาฮิต “Millionaire” ของช่อง ABC ลงได้สำเร็จในเวลาเพียงสองสัปดาห์แรกที่ออกอากาศ และในตอนสุดท้ายของซีซั่นแรก มีผู้ชมมากถึง 51 ล้านคน เกือบจะได้ตำแหน่งรายการที่มีผู้ชมสูงสุดแห่งปีเพราะเป็นรองเพียงแค่เรตติ้งถ่ายทอดสดการแข่งขัน Super bowl ในปีนั้นเท่านั้นเอง ตามมาติดๆด้วยความสำเร็จของ Big brother ตั้งแต่การออกอากาศครั้งแรกที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ในปี 1999 อันทำให้เกิดการซื้อลิขสิทธิ์รายการไปผลิตในอีกกว่า 40 ประเทศทั่วโลกในเวลาต่อมา รวมทั้งในสหรัฐอเมริกาโดยสถานี CBS ความสำเร็จของทั้ง Survivor และ Big brother นี้เองที่ถือเป็นการเปิดศักราชใหม่ของวงการโทรทัศน์ทั่วโลก คริสต์ทศวรรษที่ 21 ที่เป็ยุคของเรียลิตีทีวีอย่างแท้จริง และได้ทำให้คำนิยาม “เรียลิตีทีวี” มีความเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

ตั้งแต่ต้นคริสต์ศักราชที่ 2000 เป็นต้นมา ในแวดวงวิชาการจึงได้มีความพยายามในการหาคำจำกัดความที่เหมาะสมที่สุดของ “เรียลิตีทีวี” อย่างต่อเนื่อง ในปี 2005 อริยา จินตพานิชการ (อริยา จินตพานิชการ, 2005) นิยามเรียลิตีทีวีอย่างง่าย ๆ ไว้ว่า เป็นรูปแบบหนึ่งของรายการโทรทัศน์ที่กล้องติดตามถ่ายทำชีวิตจริงของผู้คนอย่างใกล้ชิด เป็น “Real people doing real things” โดยไม่มีสคริปต์ ดารา และการแสดง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เรียลิตีทีวีต้องมีความจริง คนจริง เรื่องจริง

ในขณะที่ O’Sullivan และคณะ (2005 อ้างถึงใน (ชวพร ธรรมนิตยกุล, 2550)) ได้นิยาม “เรียลิตีทีวี” ว่า เรียลิตีทีวีเป็นรายการประเภทที่นำเสนอโดยเน้นที่การจับภาพและการนำเสนอชีวิตจริงของบุคคลจริงที่ถูกถ่ายทอดผ่านกระบวนการทางเทคโนโลยีเช่น การบันทึกด้วยกล้องวิดีโอ ไม่ใช่เพียงแค่นำเสนอเรื่องราวการดำเนินชีวิตจริงของบุคคลธรรมดาเท่านั้น แต่ยังนำเสนอชีวิตจริง

ของผู้มีชื่อเสียงด้วย รายการประเภทนี้นำเสนอทุกเรื่องที่เกิดขึ้นบนโลก ตั้งแต่เรื่องของคนไปจนถึงสัตว์ หรือแม้กระทั่งการดูแลสุขภาพไปจนถึงการแต่งตัว

จากคำจำกัดความของ O'Sullivan จะเห็นได้ว่า “คนจริง” ในเรียลิตีทีวี ไม่ใช่เป็นเพียงบุคคลที่ไม่ใช่ดารานักต่อไปแล้ว แต่หากรวมถึง “ชีวิตจริงของผู้มีชื่อเสียง” เข้าไปด้วย แต่อย่างไรก็ตาม เรียลิตีทีวีจะต้องนำเสนอ “เรื่องราวชีวิตจริง” และต้อง “ไม่มีสคริปต์” นอกจากนี้ลักษณะเฉพาะของเทคโนโลยีการถ่ายทำก็ไม่ใช่สิ่งที่จะต้องนำมาพิจารณากันอีกต่อไป

ในอีก 2 ปีถัดมา Nabi (2007 อ้างถึงใน (Beck et al., 2012) ได้ชี้ให้เห็นว่าองค์ประกอบหลักอันเป็นหัวใจสำคัญของเรียลิตีทีวีจะประกอบไปด้วย

1. การเปิดเผยชีวิตหรือเรื่องราวส่วนตัวของตนเองของผู้ร่วมรายการ
2. การถ่ายทำชีวิตความเป็นอยู่จริงหรือภาพบรรยากาศการทำงานร่วมกันของผู้ร่วมรายการในสถานการณ์จริงที่ไม่ใช่การจัดฉาก
3. ไม่มีสคริปต์ (หรืออย่างน้อยก็ต้องแกล้งทำเป็นว่าไม่มีสคริปต์)
4. มีการ “เล่าเรื่อง” ผ่านบริบทของสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ
5. มีจุดประสงค์พื้นฐานในการสร้างความบันเทิงเป็นหลัก

จากข้อเสนอดังกล่าว จะเห็นได้ว่า คำว่า “บุคคลจริง” ถูกแทนที่ด้วยคำว่า “ผู้ร่วมรายการ” และ “ชีวิตจริง” ถูกเพิ่มด้วย “ภาพบรรยากาศการทำงานร่วมกันในสถานการณ์จริง” นอกจากนี้ ยังมีการยอมรับหลายๆว่า เรียลิตีทีวีนั้นอาจมีสคริปต์ แต่จะต้องนำเสนอตนเองว่า “ไม่มีสคริปต์”

อย่างไรก็ตาม หากเราพิจารณาในแง่ของจุดประสงค์รายการ จะพบว่า จุดประสงค์ของ “เรียลิตีทีวี” นี้เองที่ทำให้ตัวของมันมีความแตกต่างจากรายการประเภทอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ความแตกต่างระหว่างเรียลิตีทีวีและสารคดี คือ “จุดประสงค์” ของมัน โดยในขณะที่สารคดีมีจุดประสงค์หลักในการทำหน้าที่ “ผดุงสังคม” หรือแม้กระทั่งกระตุ้นให้สังคมตระหนักถึงปัญหาต่างๆอันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขปัญหากจากภาครัฐ แต่เรียลิตีทีวี มีจุดประสงค์หลักในการสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม เพื่อสร้างเรตติ้งและนำมาซึ่งกำไรสูงสุดสู่สถานีและสปอนเซอร์

ในอีกด้านหนึ่ง เรียลิตีทีวีก็แตกต่างจากบันเทิงคดีตรงที่มีการสร้างจุดยืนในความเป็น “เรื่องจริง” (Authentic) ซึ่งประกอบด้วย สถานการณ์จริง ปัญหาจริง และการเล่าเรื่องที่ทำให้ผู้ชมเชื่อได้ว่านี่คือสิ่งที่ “เป็นจริง” ซึ่งความเป็น “เรื่องจริง” นี้เองที่เป็นจุดขายสำคัญของ “เรียลิตีทีวี” ที่นำมาซึ่งความสนใจของมวลชนต่อประเด็นขัดแย้งและความหมิ่นเหม่ต่อศีลธรรมที่เกิดขึ้นในรายการ อันนำไปสู่ผลกำไรมหาศาลจากรายได้ค่าโฆษณาและจากการโหวตของผู้ชมในที่สุด

4.2.2 ประเภทของเรียลิตีทีวี

ในขณะที่คำนิยามของ “เรียลิตีทีวี” นั้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ การจำแนกว่าเรียลิตีทีวีนั้นเป็นรายการประเภทอะไรกันแน่ดูเหมือนจะยุ่งยากซับซ้อนยิ่งกว่า อาจเป็นเพราะเรียลิตีทีวีได้กลายเป็นการผสมรูปแบบรายการหลากหลายเข้าด้วยกันอย่างแนบเนียนและมีการกำเนิดรูปแบบใหม่ (Hybrid) แทบจะตลอดเวลา โดย Kruger (2010 อ้างถึงใน Beck et al. (2012) ได้กล่าวว่า เรียลิตีทีวีก้าวข้ามเส้นแบ่งของ Genre แบบดั้งเดิมด้วยวิธีการนำเสนอที่ประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆของสารคดี การผสมผสานข้อมูลข่าวสารกับบันเทิงคดี และผสม “เรื่องจริง” กับ “เรื่องแต่ง” เข้าด้วยกัน

Beck และคณะ (2012) มองว่ารายการเรียลิตีทีวีในยุคนี้เป็น Modern reality TV ซึ่งประกอบไปด้วยทั้งองค์ประกอบของรายการบันเทิงประเภทที่ไม่ใช่เรื่องแต่ง เช่น การถ่ายทอดสด การประกวดต่างๆ เกมโชว์และควิซโชว์ ทอล์คโชว์ และผสมผสานทั้งองค์ประกอบของรายการสารคดีที่เกี่ยวกับคนธรรมดาเข้าด้วยกันอีกด้วย

ดังนั้น ในยุคนี้ Beck จึงกล่าวว่า เราจึงควรมองว่าเรียลิตีทีวีเป็น Genre ใหญ่ (Meta-genre) ที่ประกอบไปด้วย Genre เล็กๆ (Subgenre) อีกรวมหลาย

หากจะแบ่งประเภทของเรียลิตีทีวีตามกลุ่มของเนื้อหา Infoplease.com (อ้างถึงใน จินตพาณิชการ, 2548) ได้แบ่งประเภทของเรียลิตีทีวีไว้ 12 ประเภท ดังนี้

1. กลุ่มดาราจำเป็น (Hidden camera) หมายถึง รายการกลุ่มที่ติดตามแอบถ่ายโดยผู้ร่วมรายการไม่รู้ตัว เช่น รายการ Candid Camera (1953), America's funniest home videos (1990)
2. กลุ่มชีวิตดูจลระคร (Documentary style) หมายถึง รูปแบบที่ยึดการนำเสนอแบบสารคดีดั้งเดิม สถานที่จริง เหตุการณ์จริง คนจริง เช่น The American family (1973), The real world (1992)
3. กลุ่มชีวิตต้องสู้ (Reality game show) หมายถึง เรียลิตีทีวีที่จับคนจำนวนหนึ่งมาอยู่ร่วมกันเพื่อแข่งขันชิงชัย เช่น Big brother (2000), Survivor (2000)
4. กลุ่มค้นฟ้าคว้าฝัน (Talent search) หมายถึงเรียลิตีประเภทตะกายดาว สู้ให้ได้งาน แข่งขันกันเพื่ออาชีพ เช่น Star search (1980s), Pop Idol (2001), The X Factor (2004)

5. กลุ่มแอบดูคนดัง (Starring celebrities) หมายถึง เรียลิตีประเภทตามถ่ายชีวิตคนดัง เช่น The Osbournes (2002), Newly weds (2003)
6. กลุ่มตามหารักแท้ (Dating) หมายถึง เรียลิตีทีวีประเภทหาคู่ เช่น Blind date (1999), The bachelor (2002)
7. กลุ่มขอให้(ไม่)เหมือนเดิม (Makeover) หมายถึง เรียลิตีทีวีประเภทแปลงโฉมหรือปรับบุคลิก เช่น Changing room (2000)
8. กลุ่มชีวิตเลือกได้ (Lifestyle change) หมายถึง เรียลิตีทีวีประเภทที่จับผู้ร่วมรายการมาเปลี่ยนไลฟ์สไตล์หรือวิถีดำรงชีวิต เช่น The biggest loser (2004)
9. กลุ่มเรื่องจริงผ่านจอ (Law enforcement/Military) หมายถึงเรียลิตีทีวีประเภทตามถ่ายทำการปฏิบัติภารกิจลูกผู้ชายหรือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เช่น Cops (1989)
10. กลุ่มฝันที่เป็นจริง (Fantasy fulfilled) หมายถึง เรียลิตีที่สร้างความฝันที่เป็นไปไม่ได้ให้เป็นจริง เช่น No opportunity wasted (2004)
11. กลุ่มขายอดีต (Historical re-creation) หมายถึงเรียลิตีประเภทย้อนอดีต เช่น The 1900 House (1999)
12. กลุ่มที่วิลวงโลก (Spoofs) หมายถึงเรียลิตีทีวีประเภทล้อเลียนรายการที่มีอยู่ก่อนหน้า เช่น The Joe Schmo show (2003)

อย่างไรก็ตาม Nabi และคณะ (2006 อ้างถึงใน (Beck et al., 2012) ได้เสนอการจำแนกประเภท(Subgenre) โดยใช้หัวเรื่องหลัก 6 ประการ คือ

1. รายการเรียลิตีที่เน้นเรื่องรักโรแมนติก (Romance)
2. รายการเรียลิตีเกี่ยวกับอาชญากรรม (Crime)
3. รายการเรียลิตีที่เน้นการให้ข้อมูล (Informational)
4. รายการเรียลิตีเชิงละคร (Reality-drama)
5. รายการเรียลิตีเกมโชว์ (Competition/game)
6. รายการเรียลิตีค้นหาความสามารถเฉพาะตัว (Talent)

ในขณะที่ Murray และ Ouellette (2009 อ้างถึงใน (Beck et al., 2012) ได้เสนอการจำแนกประเภท Subgenre ของเรียลิตีทีวีว่ามี 8 ประเภท คือ

1. เรียลิตีเกมโชว์ (Gamedocs)
2. เรียลิตีหาคู่ (Dating programs)
3. เรียลิตีเปลี่ยนโฉม (Makeover programs)

4. เรียลิตีเซิงละคร (Docusoap)
5. เรียลิตีเฟ้นหาความสามารถเฉพาะตัว/ค้นฟ้าคว้าฝน (Talent contests)
6. เรียลิตีเกี่ยวกับคดีความ (Court programs)
7. เรียลิตีซิทคอม (Reality sitcoms)
8. เรียลิตีอื่นๆที่เกี่ยวกับคนดัง (Celebrity variations of other programs)

นอกจากการแบ่งประเภทด้วยเกณฑ์เนื้อหาแล้ว ยังมีการแบ่งประเภทเรียลิตีทีวีโดยใช้ “หน้าที่ของกล้อง” และ “ความรู้สึกของผู้ถูกจับตามอง” มาใช้เป็นเกณฑ์ โดยมีการแบ่งเรียลิตีทีวีเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ (อริยา จินตพานิชกร, 2005) ได้แก่

1. Hidden Camera หมายถึง รายการประเภทที่มีการใช้การซ่อนกล้อง คนในกล้องถูกแอบถ่าย ดังนั้น คนที่อยู่ในกล้องจะไม่ตระหนักถึงการถูกถ่ายทำ มีต้นกำเนิดมาจากรายการ Candid Camera โดย Allen Funt (1953)
2. Document Style หมายถึง รายการประเภทที่ไม่มีการซ่อนกล้อง คนในกล้องรู้ตัวว่าถูกถ่ายทำ แต่ไม่มีการจัดฉาก ซึ่งรายการประเภทนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับรายการสารคดีมาก กล่าวคือ เป็นเรื่องของคนจริงๆที่ดำเนินชีวิตไปจริงๆ โดยผู้ผลิตรายการจะไม่เข้าไปกำหนดสิ่งแวดล้อมหรือเงื่อนไขใดๆ
3. Reality Game show หมายถึง รายการประเภทที่ไม่มีการซ่อนกล้อง คนในกล้องรู้ตัวว่าถูกถ่าย แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดภายใต้สถานการณ์แวดล้อมที่ผู้ผลิตรายการกำหนด โดยมีการเน้นเนื้อหาไปในทางการแข่งขัน ชิงชัย หรือเฟ้นหา โดยผู้ร่วมรายการที่ชนะการแข่งขันจะต้องได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งตอบแทน โดยลักษณะเด่นของรายการเรียลิตีเกมโชว์คือ ผู้ร่วมรายการมักถูกจัดให้อยู่ร่วมกันในสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง มีการสร้างกติกาการอยู่ร่วมกัน มีการกำจัดผู้แข่งขันออกไปทีละคนด้วยการโหวตหรือด้วยวิธีอื่น

อย่างไรก็ตาม Klaus และ Lucke (2003 อ้างถึงใน Beck et al. (2012) ได้เสนอการแบ่งประเภทเรียลิตีทีวีอย่างเป็นระบบ โดยมองว่าเรียลิตีทีวีนั้นแท้จริงแล้วมีเพียง 2 ประเภท คือ

1. Narrative Reality TV หมายถึง รายการเรียลิตีทีวีที่สร้างความบันเทิงให้แก่ผู้ชม โดยนำเสนอเรื่องราวที่ไม่มีการปรุงแต่ง หรือสถานการณ์พิเศษ สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความจริง ซึ่งใช้นักแสดงที่ไม่ใช่ดารา

2. Performative Reality TV หมายถึง รายการเรียลิตีทีวีที่นำเสนอการแสดงทักษะหรือความสามารถอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีใช้สิ่งที่เกิดในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อวิถีชีวิตของผู้ร่วมรายการ

จากนิยามดังกล่าว Beck ได้ชี้ให้เห็นว่า Performative Reality TV นั้น ได้เหมารวมองค์ประกอบของเรียลลิตีเกมโชว์ไว้ทั้งหมด ซึ่งนำไปสู่การจำแนกประเภทเรียลลิตีทีวีเป็น 5 ประเภทของ Beck และคณะ ดังนี้

1. Telling real stories: Narrative Reality TV หมายถึง รายการเรียลลิตีทีวีที่ “เล่าเรื่องจริง” โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงชีวิตหรือฉากดำเนินเรื่องไปจากความเป็นจริง ซึ่งผู้ร่วมรายการจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือบุคคลผู้มีชื่อเสียงก็ได้ แต่ที่สำคัญคือจะต้องนำเสนอว่าไม่มีสคริปต์ (หรือแกล้งทำเป็นว่าไม่มีสคริปต์) (หรือที่ตามค่านิยมอื่นเรียกว่า Docusoap) ซึ่งได้รับความนิยมมากในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 อาทิเช่น รายการ The real housewives (Bravo, 2006) รวมไปถึงเรียลลิตีของบุคคลมีชื่อเสียงเช่น The Osbournes (MTV, 2002-2005), Newlyweds (2003-2005) เป็นต้น โดยรายการเหล่านี้จะเป็นการติดตามถ่ายทำชีวิตจริงของผู้ร่วมรายการอย่างใกล้ชิด ผู้ร่วมรายการ “รู้ตัว” ว่าถูกถ่ายทำ

2. Documenting an important change in life: dating and makeover programs. หมายถึง รายการเรียลลิตีทีวีที่นำเสนอเรื่องราวชีวิตจริงของผู้ร่วมรายการ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องส่งผลหรือเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้ร่วมรายการโดยตรง เช่น รายการ Blind date (syndication, 1999-2006), Extreme makeover (ABC, 2002-2007) ซึ่งเนื้อหาของรายการเหล่านี้มักจะเกี่ยวกับการหาคู่ หรือการเปลี่ยนโฉมตัวเอง หรือไม่ก็เปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย เป็นต้น

3. Getting along in new settings: reality soaps, swap documentaries, and living history program. หมายถึง รายการที่นำเสนอชีวิตจริงของผู้ร่วมรายการที่ถูกจัดให้อยู่ใน “สภาวะแวดล้อมใหม่” ซึ่งรายการประเภทนี้มักจะสรรหาผู้ร่วมรายการที่มีบุคลิกลักษณะแตกต่างหลากหลาย(หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดความขัดแย้งกันในสภาวะแวดล้อมใหม่) เพื่อที่จะทำให้เกิดความขัดแย้งหรือปมปัญหาขึ้นภายใต้ความกดดันจากสภาวะแวดล้อมที่ผู้ผลิตรายการสร้างขึ้น โดยอาจมีองค์ประกอบของความเป็นเกมการแข่งขันประกอบด้วยหรือไม่ก็ได้ ตัวอย่างเช่น รายการ Big brother (Netherland, 1999) ซึ่งเป็นการนำผู้แข่งขันมาอยู่ร่วมกันในสถานที่แห่งหนึ่งเพื่อแข่งขันกันในการทำภารกิจต่างๆซึ่งถือเป็นองค์ประกอบของเกมโชว์ หรือ รายการ The simple life (Fox, 2003-2007) ซึ่งนำเสนอชีวิตของ 2 เศรษฐินีสองพี่น้อง Paris และ Nicole Hilton ในการดำรงชีวิตแบบติดดิน ซึ่งไม่มีองค์ประกอบของเกมโชว์ประกอบอยู่ด้วย

4. Hoaxing the real: Spoofs show. หมายถึง รายการเรียลลิตีทีวีที่ล้อเลียนรูปแบบรายการเรียลลิตีที่เคยมีมาก่อน เพื่อความบันเทิงหรือกระตุ้นให้สังคมตระหนักถึงประเด็นชวนอุกคิตบางอย่าง เช่น รายการ The Joe Schmo show (Spike TV, 2003-2004) ที่เป็นการนำนักแสดงมาแสดงในรูปแบบการแข่งขันในรายการเรียลลิตีเกมโชว์ , รายการ Generation 01 (TSR,

Switzerland, 2001) ที่เป็นการเลียนแบบรายการ Big brother ซึ่งถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักในขณะนั้นในประเด็นความเหมาะสมของเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอที่กล่าวอ้างว่าจริง โดย Generation 01 ได้เลียนแบบ Big brother ทุกกระเปียดนี้ตั้งแต่เปิดเผยภายหลังว่าทั้งหมดคือการแสดง ผู้ร่วมแข่งขันเป็นนักแสดงทั้งหมดและเรื่องราวที่เกิดขึ้นในรายการเกิดจากบทที่เขียนขึ้นทั้งหมด เพื่อกระตุ้นสังคมให้พิจารณาถึงความเหมาะสมของรายการรวมไปถึงคำถามที่ว่าเส้นแบ่งระหว่างเรียลิตีทีวีกับละครนั้นอยู่ที่ใด

5. Making a dream come true: casting show. หมายถึงรายการเรียลิตีทีวีประเภทค้นฟ้าคว้าฝัน มีเนื้อหาหลักในการเฟ้นหานักร้องหน้าใหม่, นักแสดงหน้าใหม่, หรือแม้กระทั่งความสามารถเฉพาะตัวด้านอื่นๆ โดยมีกรรมการเป็นผู้ตัดสินหรือให้ความเห็น ซึ่งเป็นประเภทรายการที่งานวิจัยชิ้นนี้เกี่ยวข้อง จึงขอกล่าวถึงโดยละเอียดในหัวข้อต่อไป

4.3 รายการเรียลิตีทีวีประเภทค้นฟ้าคว้าฝัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า “เรียลิตีเกมโชว์” (Competition/game show) ตามคำนิยามของนักวิชาการในช่วงก่อนปี 2009 ตามที่กล่าวในหัวข้อก่อนหน้า มักจะหมายถึงรายการเรียลิตีทีวีที่มีการนำผู้แข่งขันไปอยู่รวมกันในสถานที่ใหม่ และมีการแข่งขันกันในเกมที่รายการกำหนดขึ้น เช่น รายการ Big brother และรายการ Survivor เป็นต้น และได้เรียกรายการประเภทค้นหาหรือเฟ้นหาตารานักร้องว่าเป็น “Talent show/Talent search”

แต่ในการพยายามจัดแบ่งประเภทของเรียลิตีทีวีโดย Beck และคณะ (2012) มีการหลีกเลี่ยงการใช้คำว่า “เรียลิตีเกมโชว์” โดยมีการแทนที่ “เรียลิตีเกมโชว์” ด้วย “เรียลิตีโซฟ” (Reality-soap) และได้เรียกรายการ Talent show หรือ Talent search ว่าเป็น “Casting show” อาจเพราะรายการเรียลิตีทีวีประเภทค้นฟ้าคว้าฝันนั้นได้มีการพัฒนาและผสมผสานรูปแบบต่างๆ รวมทั้งสร้างสรรค์ขึ้นเป็นรายการใหม่ๆ จำนวนมาก โดยไม่ได้เป็นเพียงการเฟ้นหาผู้ที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะตัว (Talent) เพียงเท่านั้นอีกต่อไปแล้ว แต่ยังขยายขอบเขตไปถึงการเฟ้นหาผู้ที่มีความสามารถในด้านอาชีพต่างๆ อย่างหลากหลายด้วย อีกทั้ง ผู้วิจัยยังมองว่า การใช้คำว่า “เรียลิตีเกมโชว์” นั้นอาจทำให้เกิดความสับสนได้ เนื่องจากหากพิจารณาตามตัวแบบตรงตัวแล้ว “เรียลิตีเกมโชว์” ก็น่าจะหมายถึง “เรียลิตีโชว์ที่มีเกมโชว์ประกอบอยู่ด้วย” ดังนั้น ทั้ง Talent show, Dating show, Makeover program และรายการเรียลิตีทีวีอื่นๆ อีกมากมายที่มีองค์ประกอบของเกมโชว์ผสมผสานอยู่ ก็น่าจะเรียกได้ว่าเป็น “เรียลิตีเกมโชว์” ได้เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมองว่า “เรียลิตีทีวี” นั้นอาจแบ่งได้เป็น “เรียลิตีโชว์” และ “เรียลิตีเกมโชว์” ซึ่งสอดคล้องกับ Klaus และ Lucke ที่ว่า เรียลิตีทีวีนั้นมีเพียง 2 รูปแบบ คือ Narrative และ Performative ซึ่งกล่าวโดยสรุปคือ เรียลิตีทีวีประเภทเล่าเรื่อง และเรียลิตีทีวีประเภที่มีเกมการ

แข่งขัน โดยรายการแต่ละรายการอาจมีเพียงหนึ่งรูปแบบ หรือมีการผสมผสานทั้ง 2 รูปแบบเข้าด้วยกันในสัดส่วนที่แตกต่างกันไป ดังนั้น ในทัศนะของผู้วิจัย รายการ “เรียลลิตีเกมโชว์” จึงเป็นประเภทรายการใหญ่ที่มี Sub-genre แยกย่อยลงไปได้อีกด้วย

ดังนั้น ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจึงจะถือนำแนวทางการแบ่งประเภทตาม Beck และคณะ (2012) โดยจะกล่าวถึงรายการเรียลลิตีทีวีประเภทค้นหาคำว่าฝัน (Casting show) ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับรายการเดอะวอยซ์อันเป็นหัวข้อการวิจัยในครั้งนี้

Lunenborg และคณะ (2011 อ้างถึงใน Beck et al. (2012) ได้วิเคราะห์ว่า รายการประเภทค้นหาคำว่าฝัน (Casting show) เป็นรูปแบบรายการที่เกิดจากการผสมผสานองค์ประกอบต่างๆของรายการประกวด (Talent contest), รายการเรียลลิตีเชิงละคร (Docusoap), รายการเรียลลิตีเกมโชว์ (Reality soap) และรายการตลก (Comedy) เข้าด้วยกัน

Beck และคณะ (2012) เสนอว่า ความแตกต่างของรายการประเภทนี้กับรายการประกวดความสามารถแบบดั้งเดิม (ในทัศนะของ Beck รายการ Casting show ในปัจจุบัน ก็คือ Modern talent contest นั่นเอง) ก็คือ รายการ Casting show เน้นนำเสนอเรื่องราวระหว่าง “การเลือกสรร” ของผู้ที่จะเป็นดาวดวงนั้น มากกว่าการนำเสนอเฉพาะช่วงเวลาการแสดงความสามารถบนเวทีของผู้เข้าแข่งขันดังเช่นในอดีต กล่าวคือ รายการ Casting show ไม่เพียงให้ความสำคัญกับการแสดงความสามารถบนเวทีของผู้แข่งขันเท่านั้น แต่ได้ให้ความสำคัญกับพฤติกรรม อารมณ์ความรู้สึก นิสัย ครอบครัว ชีวิตความเป็นอยู่ รวมไปถึงจนถึงการพูดคุยถกเถียงในหมู่กรรมการด้วยกัน หรือแม้กระทั่งนำเสนอความขัดแย้งระหว่างกรรมการและผู้แข่งขันอีกด้วย

หากพิจารณาตามแนวคิดข้างต้น เราจะเห็นได้ว่า รายการประเภทประกวดความสามารถในยุคดั้งเดิม (Conventional talent contest) นั้นเป็นต้นแบบส่วนหนึ่งของรายการเรียลลิตีทีวีประเภทค้นหาคำว่าฝันในยุคใหม่ (Modern casting show) อย่างชัดเจน

หากย้อนกลับไปก่อนศตวรรษที่ 21 จะพบว่า รายการประเภทประกวดความสามารถนั้นได้ถือกำเนิดขึ้นในโลกมาเป็นเวลายาวนานตั้งแต่กลางยุค 50s รายการประกวดเพลงชื่อ Eurovision Song Contest ได้เริ่มออกอากาศในปี ค.ศ.1956 (พ.ศ.2498) จนถึงปัจจุบัน ถือเป็นรายการโทรทัศน์ที่ออกอากาศยาวนานที่สุดในโลกและเป็นรายการโทรทัศน์ที่มีผู้ชมมากที่สุดในโลกในประเภท Non-sports program โดยในปัจจุบันมีจำนวนผู้ชมประมาณ 125 ล้านคน รายการ Eurovision Song Contest เป็นรายการประกวดดนตรีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในยุโรป

แต่ละประเทศผู้ร่วมแข่งขัน Eurovision Song Contest จะสามารถส่งเพลงเข้าประกวดได้ 1 เพลง ซึ่งจะเป็นเพลงภาษาใดก็ได้ การแข่งขันของ Eurovision Song Contest จะแบ่งเป็น 3 รอบ คือ รอบก่อนรองชนะเลิศ รอบรองชนะเลิศ และรอบชนะเลิศ สำหรับการตัดสินในยุคแรกของรายการ

(1956-1970) มีการใช้การโหวตของตัวแทนกรรมการจากแต่ละประเทศ โดยกรรมการจะต้องโหวตให้คะแนนเพลงของชาติอื่นเพียง 1 เพลงเท่านั้น เพลงของชาติใดได้รับคะแนนจากชาติอื่นๆที่สูงที่สุดจะได้เป็นผู้ชนะแห่งปี ในยุคหลัง 1970s จนถึงปัจจุบัน ใช้การตัดสินจากคะแนนโหวตของผู้ชมทางบ้าน (ออนไลน์, 2558a)

ต่อมา ในปี 1983 รายการ Star search เป็นรายการประกวดความสามารถที่มีการพัฒนาและเพิ่มความเป็นรายการโทรทัศน์และองค์ประกอบของเกมโชว์มากขึ้น โดยเป็นการค้นหา “ดาวดวงใหม่” มาประดับวงการบันเทิง รูปแบบรายการของ Star search นั้นเป็นการประกวดความสามารถของผู้เข้าแข่งขันโดยแบ่งเป็นประเภทของความสามารถ อาทิเช่น นักร้องชาย นักร้องหญิง นักร้องกลุ่ม นักเต้น ตลก เป็นต้น ในรายการแต่ละตอนจะมีการแข่งขันทั้ง 8 ประเภทความสามารถ ในแต่ละประเภทความสามารถ จะเป็นการแข่งขันของ “แชมป์” และ “ผู้ทำชิง” ผู้ที่สามารถครองแชมป์ได้จนจบรายการจะเป็นผู้ชนะในประเภทการแข่งขันนั้นๆ นับตั้งแต่เริ่มออกอากาศในปี 1983 จนถึงปี 1995 รายการ Star search ได้กลายเป็นเวทีแจ้งเกิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงของโลกมากมาย อาทิเช่น Britney spears, Christina Aguilera และ Justin Timberlake เป็นต้น (อริยา จินตพานิชการ, 2005)

เมื่อพิจารณารูปแบบรายการของทั้งสองรายการข้างต้น จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบบางส่วนของรายการประเภทประกวดความสามารถในยุคดั้งเดิมได้ถูกพัฒนาและผสมผสานกับรายการเรียลลิตีทีวีประเภทค้นหาคว่าฝืนในยุคใหม่โดยรายการเรียลลิตีทีวีประเภทค้นหาคว่าฝืนในยุคใหม่รายการแรกคือรายการ Popstars (New Zealand, 1999) ซึ่งเป็นการเฟ้นหากลุ่มนักร้องหญิงแนวป๊อป ซึ่งภายหลังได้ถูกซื้อลิขสิทธิ์ไปผลิตในอีกกว่า 30 ประเทศทั่วโลก

ต่อมา ซีรีส์รายการเรียลลิตีประเภทค้นหาคว่าฝืนที่ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่และได้ทำให้เกิดกระแสนิยมของรายการประเภทนี้ขึ้นมาในต้นศตวรรษที่ 21 คือ ซีรีส์รายการ Idol หรือรายการ Pop Idols (UK, 2001) ที่สร้างสรรค์ขึ้นโดย Simon fuller และได้ถูกซื้อลิขสิทธิ์และนำไปผลิตอีกกว่า 40 ประเทศทั่วโลก จนกลายเป็นรายการ American Idol (2002) ที่ได้รับความนิยมอย่างท่วมท้นในสหรัฐอเมริกา (Meizel, 2011)

อย่างไรก็ตาม Beck ได้ตั้งข้อสังเกตว่า รายการเรียลลิตีทีวีประเภทค้นหาคว่าฝืนในยุคหลังนี้อาทิเช่นรายการ The X Factor (ออกอากาศครั้งแรกทาง ITV, UK, 2004) และรายการ The Voice (ออกอากาศครั้งแรกทาง RTL4, Netherlands, 2010) ได้ปรากฏลักษณะในการเน้นความโดดเด่นของ “คณะกรรมการ” มากขึ้น ซึ่งคณะกรรมการเหล่านี้ไม่เพียงแต่ “ตัดสิน” ผู้เข้าแข่งขันเท่านั้น แต่ยังคงกลายเป็น “ครูผู้ฝึกสอน” และ “ผู้วิจารณ์” ของผู้เข้าแข่งขันในรายการอีกด้วย

นอกจากนี้ รายการเรียลิตีทีวีประเภทค้นหาว่าฝันได้มีการพัฒนาเนื้อหาออกไปจากการค้นหาผู้แข่งขันเกิดเป็นรายการที่เกี่ยวกับการค้นหา “สุดยอดนัก...” อีกมากมาย เช่น รายการ So you think you can dance (Fox, 2005-ปัจจุบัน) ที่เป็นการค้นหาสุดยอดนักเต้นแห่งปี, รายการ Hell’s kitchen (ITV, UK, 2004) ที่ค้นหาสุดยอดเชฟ และอื่นๆอีกมากมาย

ในบริบทของประเทศไทยเอง ยังมีรายการเรียลิตีทีวีประเภทค้นหาว่าฝัน (Casting show) ที่มีรูปแบบคาบเกี่ยวกับรายการประเภทเรียลิตีโซฟ (Reality-soap) เช่น รายการ ทู อะคาเดมี่ แฟนเทเชีย ที่เป็นการนำผู้แข่งขันไปอยู่ในพื้นที่เฉพาะและมีการนำเสนอเรื่องราวชีวิตจริงภายใต้สิ่งแวดล้อมจำลอง เพื่อค้นหา “สุดยอดนักร้องนักแสดง” ด้วย

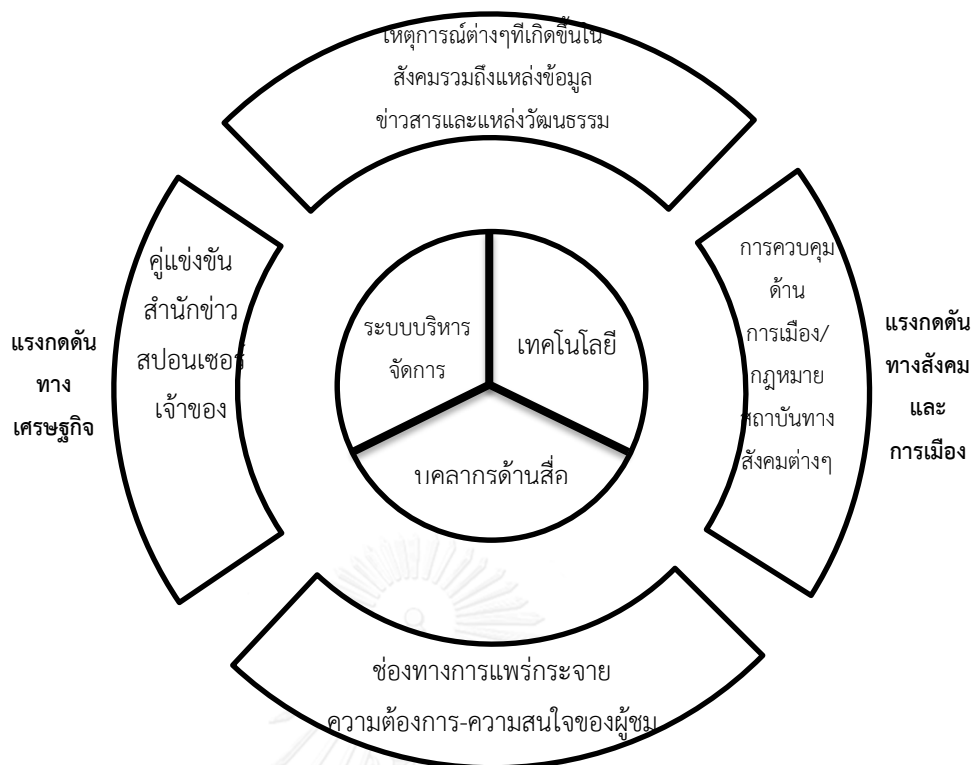
จากแนวคิดเกี่ยวกับรายการเรียลิตีทีวีทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยจึงมองว่า รายการเดอะวอยซ์ ซึ่งมีองค์ประกอบหลักคือเกมการแข่งขัน ได้ถูกจัดอยู่ในรูปแบบ Performative ซึ่งมีคุณลักษณะของเกมโชว์เป็นองค์ประกอบหลัก (ตามการแบ่งประเภทเรียลิตีทีวีของ Klaus และ Lucke) หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นเรียลิตีเกมโชว์ (ที่ไม่ใช่ Reality-soap) หรือรายการเรียลิตีทีวีประเภทค้นหาว่าฝัน (Casting show) รูปแบบหนึ่ง

และเนื่องจากรายการเดอะวอยซ์เป็นรายการที่มีคุณลักษณะของรายการเกมโชว์เป็นองค์ประกอบหลักนี้เอง ในงานวิจัยชิ้นนี้ จึงจะใช้แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของรายการเกมโชว์มาประกอบการศึกษาวิจัยองค์ประกอบของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ร่วมกับการใช้แนวคิดเรื่องรายการเรียลิตีทีวีและรายการเรียลิตีทีวีประเภทค้นหาว่าฝัน ซึ่งจะสามารถวิเคราะห์ไปถึงความหมายเชิงสัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีการประกอบสร้างขึ้นในรายการได้ต่อไป

5. แบบจำลององค์กรสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization)

5.1 แบบจำลองอิทธิพลทางสังคมที่มีผลต่อสื่อมวลชน (The media organization in a field of social forces)

Denis McQuail (2000) ได้อาศัยแนวคิดของ Gerbner เรื่องการดำเนินงานขององค์กรสื่อมวลชนภายใต้แรงกดดันมากมายจากอิทธิพลภายนอกตัวองค์กร ในการสร้างแบบจำลองอิทธิพลทางสังคมที่มีผลต่อสื่อมวลชน ที่แสดงให้เห็นถึงปัจจัย 2 ประเภท คือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก อันมีผลต่อการทำงานขององค์กรสื่อมวลชน ดังจะเห็นได้จากแบบจำลองดังนี้ (McQuail, 2000; กาญจนาก้าวเทพ, 2552a)

รูปที่ 2.1 แผนภาพองค์กรสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะแวดล้อมทางสังคม

จากแผนภาพ จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรสื่อสารมวลชน ประกอบด้วย 2 ส่วนใหญ่ คือ

1. ปัจจัยภายในขององค์กร ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

- 1.1 ข้อจำกัดทางเทคโนโลยีการผลิต
- 1.2 ระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร
- 1.3 บุคลากร

2. ปัจจัยภายนอกขององค์กร โดยอาจแบ่งเป็นปัจจัยด้านต่างๆดังนี้

- 2.1 ปัจจัยผู้รับสาร หมายถึง ความต้องการและความสนใจของผู้รับสาร
- 2.2 ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร หมายถึง ช่องทางการแพร่กระจายสื่อ
- 2.3 ปัจจัยปริมาณข้อมูลข่าวสาร เช่น ปริมาณข้อมูลข่าวสารจากเหตุการณ์ต่างๆในสังคม ตลอดจนความร่วมมือของแหล่งข้อมูล ความเพียงพอและความสม่ำเสมอของข้อมูลและวัตถุดิบทางวัฒนธรรม เป็นต้น

2.4 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เช่น คู่แข่งขันทางธุรกิจ สปอนเซอร์ผู้ซื้อเวลาและเนื้อหาโฆษณาซึ่งเป็นรายได้หลักของสื่อ แรงกดดันจากผู้ลงทุน/เจ้าขององค์กร หรือแม้กระทั่งการต้องลงทุนซื้อเนื้อหาข่าวสารจากสำนักข่าวต่างๆ เป็นต้น

2.5 ปัจจัยทางการเมืองและสังคม เช่น ข้อบังคับทางกฎหมาย การควบคุมจากนโยบายของรัฐ บรรทัดฐานของกลุ่มและสถาบันต่างๆทางสังคม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นรายการที่อยู่ภายใต้ลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ ในขณะเดียวกัน เนื้อหารายการก็ถูกผู้ผลิตปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้ชมในบริบททางวัฒนธรรมและสังคมไทย กล่าวคือ รายการลิขสิทธิ์จากต่างประเทศนั้นล้วนตกอยู่ภายใต้สภาวะ Glocalization ทำให้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อองค์กรผู้ผลิตสื่อและเนื้อหาของสื่อมวลชนนั้นมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงจะกล่าวถึงภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization) โดยสังเขป และนำเสนอแบบจำลององค์กรสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization) ในอันดับต่อไป

5.2 ภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization) และแบบจำลององค์กรสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization)

ภาวะ Glocalization เป็นปรากฏการณ์สืบเนื่องจาก Globalization หรือ โลกาภิวัตน์ โดย โลกาภิวัตน์ได้อาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญที่นำโลกไปสู่การเป็นโลกไร้พรมแดนมาตั้งแต่คริสต์ทศวรรษที่ 1990 เป็นต้นมา โดยอูบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (อูบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2547) ได้กล่าวว่า โลกาภิวัตน์ หมายถึง กระบวนการทางสังคมที่ทำให้โลกดูเหมือนย่อลงด้วยการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และการแทรกแซงซึ่งกันและกันที่เพิ่มขึ้นของประเทศต่างๆในโลก ซึ่งมีการแสดงออกใน 3 มิติ คือ

1. มิติด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดการเกี่ยวกับการผลิต การแลกเปลี่ยน การจำหน่ายจ่ายแจก และการบริโภคสินค้าและบริการ จะมีลักษณะข้ามชาติมากขึ้น
2. มิติด้านการเมือง โดยการจัดการด้านอำนาจของประเทศ จะไม่สามารถทำได้ในระดับรัฐชาติโดยเป็นเอกเทศได้อีกต่อไป แต่ต้องพึ่งพากระบวนการหรือองค์กรข้ามชาติ หรือการรวมกลุ่มระหว่างประเทศ
3. มิติด้านวัฒนธรรม โดยการจัดการเกี่ยวกับการผลิต การแลกเปลี่ยน และการแสดงออก เกี่ยวกับความเชื่อ ค่านิยม และธรรมเนียมของสังคมหนึ่งๆ จะได้รับอิทธิพลจากอีกสังคมหนึ่งมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม โลกาภิวัตน์ในยุคแรก ได้ทำให้เกิดการหลั่งไหลของข่าวสารและวัฒนธรรมจากประเทศมหาอำนาจไปสู่ประเทศกำลังพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยที่บทบาทของประเทศกำลังพัฒนาและด้อยพัฒนานั้นมักจะเป็น “ผู้รับ” เสียมากกว่า เนื่องจากข้อจำกัดทางอำนาจด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังจะเห็นตัวอย่างได้จากกระแสการหลั่งไหลเข้ามาในประเทศไทยของภาพยนตร์ฮอลลีวูด การ์ตูนดิสนีย์ ร้านแมคโดนัลด์ หรือเครื่องดื่มโคคาโคลา เป็นต้น

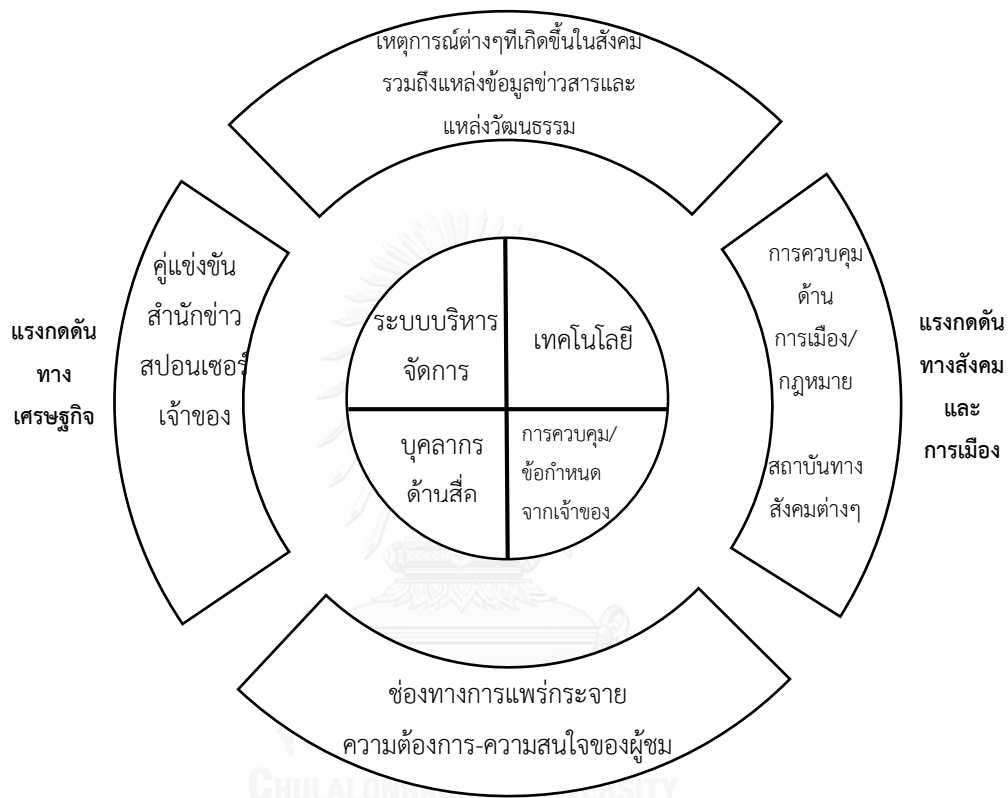
ต่อมา ในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษที่ 1990 นักสังคมวิทยาชาวตะวันตก Roland Robertson ได้นำเสนอคำว่า Glocalization ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น (สมสุข หินวิมาน, 2548) โดยเป็นการผสมคำระหว่าง Global (โลกา) และ Local (ท้องถิ่น) เข้าด้วยกัน ซึ่งหมายถึง กระบวนการผสมผสานความเป็นแบบโลกให้เข้ากับความเป็นท้องถิ่นหนึ่งๆ

ในแรกเริ่ม ไอเดียของคำว่า Glocalization นั้นเริ่มมาจากคำในภาษาญี่ปุ่นว่า Dochakuka ซึ่งหมายถึงการปรับเปลี่ยนเทคนิคด้านการเกษตรหนึ่งๆให้เหมาะสมกับลักษณะของท้องถิ่นหนึ่งๆ และต่อมา ภาคธุรกิจของประเทศญี่ปุ่นได้นำไอเดียนี้ไปใช้ และกลายเป็นคำว่า Global localization โดยนำมาใช้อธิบายแนวคิดการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับลักษณะและเงื่อนไขของท้องถิ่น (Robertson, 2012)

Robertson ได้ชี้ให้เห็นว่า แท้จริงแล้วภาวะ Glocalization นั้นมีความคล้ายคลึงกับแนวคิดด้านการตลาดแบบ Micro-Marketing กล่าวคือ การปรับรูปแบบสินค้าและบริการเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะท้องถิ่น ซึ่งตัวอย่างที่เป็นที่นิยมในการอธิบายปรากฏการณ์นี้คือ กรณีธุรกิจแฟรนไชส์แมคโดนัลด์ ที่มีการปรับรูปแบบสินค้าของสาขาในประเทศต่างๆให้เข้ากับรสนิยมและวัฒนธรรมอาหารของประเทศนั้นๆมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่นในประเทศไทย แมคโดนัลด์ได้บริการเมนู “แมคข้าวไก่ผัดกระเพรา” และ “แมคปาท้องโก้” เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าชาวไทย หรือในประเทศแถบตะวันออกกลางอย่างประเทศอิสราเอลก็มีเมนู “แมคคิบบ์” และ “แมคฟาลาเฟล” (ออนไลน์, 2011a) เป็นต้น

ในด้านธุรกิจสื่อสารมวลชน การซื้อลิขสิทธิ์รายการจากต่างประเทศมาผลิตในรูปแบบที่เหมาะสมกับลักษณะสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นดูเหมือนจะเป็นแนวโน้มการผลิตสื่อที่เห็นได้ชัดเจนมาตั้งแต่ช่วงต้นคริสต์ทศวรรษที่ 2000 เป็นต้นมา สำหรับประเทศไทยเอง กรณีรายการบิกบราเธอร์ประเทศไทย โดยการซื้อลิขสิทธิ์จาก Endemol โดยบริษัท กันตนา จำกัด (Big Brother Thailand season 1 ออกอากาศทางช่องไอทีวี ปี พ.ศ. 2548 หรือ ค.ศ.2005) ก็เป็นอีกกรณีที่น่าสนใจในการปรับเนื้อหารายการให้เหมาะสมกับประเพณีและวัฒนธรรมไทย ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงเนื้อหาหลักบางส่วนเอาไว้เนื่องจากเป็นข้อกำหนดจากเจ้าของลิขสิทธิ์ (ชวพร ธรรมนิตยกุล, 2550)

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อองค์กรสื่อสารมวลชนในภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization) นั้นมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นอันเนื่องมาจากรูปแบบการเป็นเจ้าของ (Ownership) และรูปแบบลิขสิทธิ์ของเนื้อหาที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ในกรณีรายการที่ซื้อลิขสิทธิ์มาจากต่างประเทศ ควรจะมีปัจจัยเรื่องการควบคุมและข้อกำหนดจากเจ้าของลิขสิทธิ์เพิ่มขึ้นอีก 1 ปัจจัย ดังจะเห็นได้จากแผนภาพดังต่อไปนี้

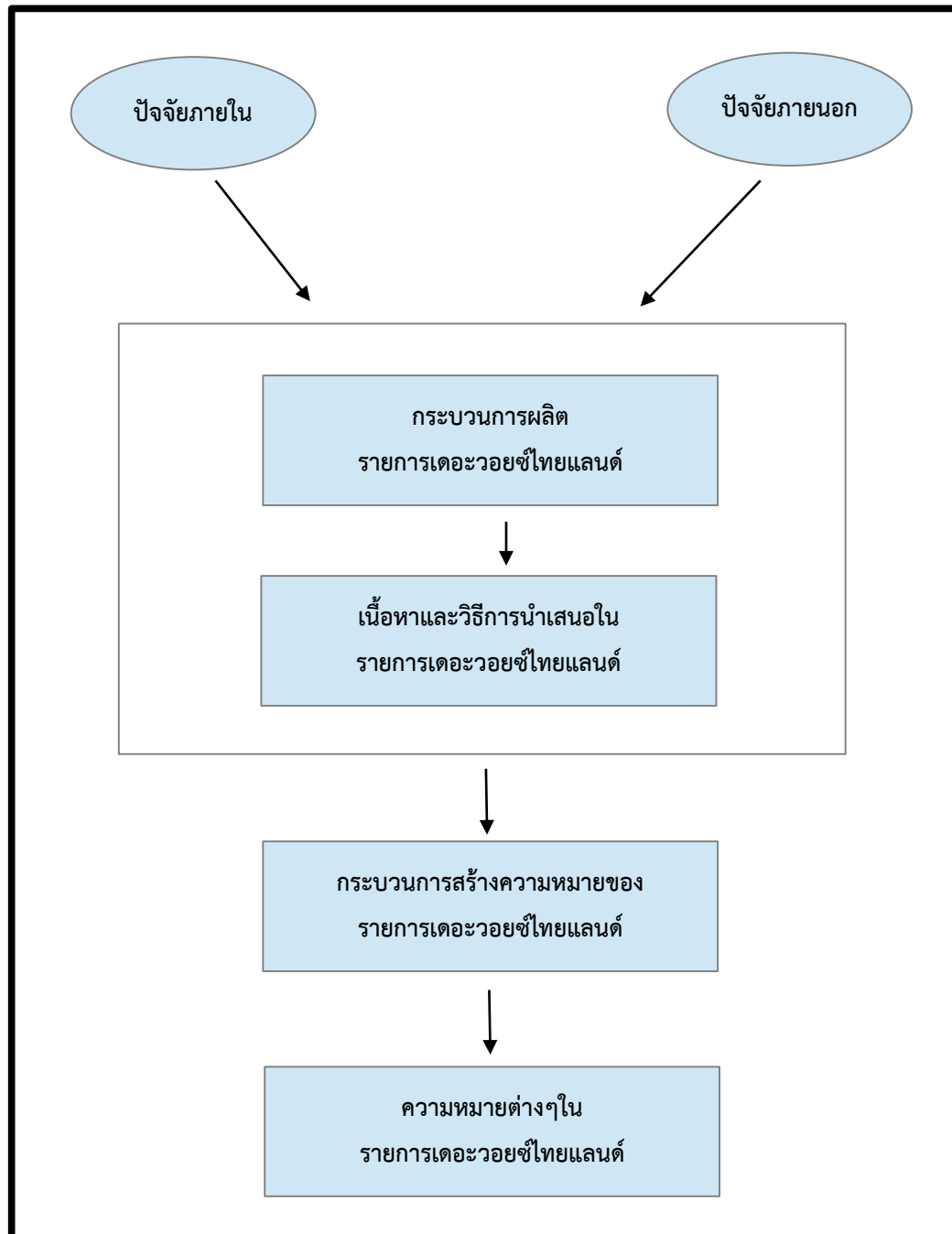

รูปที่ 2.2 องค์กรสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย

ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ย่อมมีผลกระทบต่อรูปแบบการจัดองค์กร การบริหารจัดการองค์กร อำนาจในการตัดสินใจ อิสระในการทำงาน แนวทางในการผลิตสื่อ และเนื้อหาของสื่อ ในระดับที่แตกต่างกันไป

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ในกระบวนการคัดเลือกเนื้อหา รวมไปถึงการนำเสนออันนำไปสู่การสร้างความหมายในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ล้วนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลแวดล้อมจากทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในองค์กรผู้ผลิต ตามกรอบแนวคิดของงานวิจัยดังนี้

กรอบแนวคิด

รูปที่ 2.3 แผนภาพแสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิรินุช วิเศษนลินวงษ์ (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์และการนำเสนอในรายการทำอาหารทางโทรทัศน์” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยศึกษาจากรายการทำอาหารทางโทรทัศน์จำนวน 3 รายการ คือ รายการหมึกแดง...แฝงรส รายการเคาะกระทะ และรายการครอบครัววาลิตา เช่น ผลการวิจัยพบว่า รายการทั้ง 3 รายการมีเนื้อหาคล้ายคลึงกันแต่ใช้วิธีการนำเสนอที่แตกต่างกันในบางรายละเอียด ซึ่งวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกันนี้มีผลต่อความหมายที่เกิดขึ้นในรายการ โดยศิรินุชพบว่า ความหมายที่เกิดขึ้นในรายการมีการสร้างความหมาย 2 ลักษณะ คือ การสร้างความหมายโดยตรงและการสร้างความหมายแฝง โดยทั้ง 3 รายการจะเน้นการสร้างความหมายโดยตรงเป็นส่วนใหญ่ ส่วนความหมายแฝงในรายการ ศิรินุชได้ตั้งข้อสังเกตว่า มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับอาหารที่ได้รับการผสมผสานข้ามวัฒนธรรมว่าเป็นสิ่งที่พึงกระทำได้ ต้นกำเนิดของอาหารบางชนิดบ่งบอกถึงสภาพทางสังคมของทั้งผู้ทำและผู้รับประทาน สินค้าของผู้สนับสนุนรายการเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้อาหารอร่อย พิธีกรเป็นผู้มีความชำนาญอย่างสูงในด้านการทำอาหาร และมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับตัวพิธีกรรายการว่าเป็นผู้มีความเป็นกันเองแก่ผู้ชม นอกจากนี้ ยังพบว่าปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกองค์กรผลิตสื่อมีอิทธิพลต่อการนำเสนอในรายการโทรทัศน์ทั้ง 3 รายการ โดยพบว่าปัจจัยภายในองค์กร ประกอบด้วย พิธีกร ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อเทคโนโลยีการผลิตรายการ และปัจจัยภายนอกองค์กร ประกอบด้วย ช่องทางการแพร่กระจาย (สถานี) แรงกดดันทางเศรษฐกิจ เช่น ผู้สนับสนุนรายการและคู่แข่ง

ภูมริน แดงนุ้ย (2552) ทำการศึกษาเรื่อง “การสื่อความหมายด้วยการสื่อสารเกี่ยวกับการสื่อสารในรายการโทรทัศน์ ทู อคาเดมี่ แฟนเทเชีย ฤดูกาลที่ 4” โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเกี่ยวกับการสื่อสาร (Metacommunication) ซึ่งเป็นแนวคิดด้านภาษาศาสตร์เกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาของการสื่อสารในระดับความสัมพันธ์ กล่าวคือ เป็นการศึกษาการสื่อสารอันเกี่ยวข้องกับ การสื่อสารในตัวของมันเอง มาศึกษาตัวบทของรายการเรียลิตีโชว์ ทู อคาเดมี่ แฟนเทเชีย ฤดูกาลที่ 4 และพบว่า มีการสื่อสารเกี่ยวกับการสื่อสารเกิดขึ้นอย่างจริงจังจากผู้ผลิตด้วย 4 วิธีการ คือ 1. การสื่อความหมายผ่านกล้อง (TV Cameras) 2. การสื่อความหมายผ่านคำพูด (Spoken words) 3. การสื่อความหมายจากความสัมพันธ์ระหว่างนักร้อง (Relationships) 4. การสื่อความหมายจากข้อความแสดงความคิดเห็น (SMS) โดยผู้ผลิตจงใจสื่อความหมายเกี่ยวกับนักร้องผ่านวิธีการทั้ง 4 วิธีการโดยการนำเสนอบุคลิกลักษณะ สีหน้า ท่าทาง พฤติกรรม ทักทายการร้องเพลง การเต้น และการแสดงของแต่ละคน ทั้งนี้ เพื่อสร้างความหมายเกี่ยวกับนักร้องและสร้างความรู้สึกร่วมแก่ผู้ชมรายการอย่าง แยกย่อย อันจะนำไปสู่พฤติกรรมการโหวตซึ่งเป็นแหล่งรายได้หลักของรายการ

รฐา โภกิลานนท์ (2552) ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินเรื่องราวในบ้าน True Academy Fantasia Season 6” โดยใช้การเก็บข้อมูลจากประสบการณ์ตรงของผู้วิจัยในการเข้าร่วมแข่งขันในรายการ ทู อะคาเดมี่ แฟนเทเชีย ฤดูกาลที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินเรื่องราวในรายการ ทู อะคาเดมี่ แฟนเทเชีย ฤดูกาลที่ 6 มี 3 ประเภท คือ 1. กฎ กติกา และทิศทางที่กำหนดโดยทีมผู้ผลิตรายการ ซึ่งประกอบด้วย กฎและกติกาในเกมการแข่งขัน ครูใหญ่ และครูผู้สอนวิชาต่างๆในบ้าน พิธีกรผู้ดำเนินรายการถ่ายทอดสดคอนเสิร์ต ตารางการใช้ชีวิตในบ้าน 2. ลักษณะเฉพาะตัวของนักร้อง (Character) 3. ปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลต่อการวางลักษณะเฉพาะตัวของนักร้อง ได้แก่ กล้อง (หรือการตระหนักถึงการมีกล้องคอยจับตาดูอยู่ตลอดเวลาและรู้ว่ากล้องนั้นอยู่ที่ใดบ้าง) SMS หน้าจอ (กระแสตอบรับของผู้ชม)

ธนภรณ์ ตรีสุคนธ์ (2557) ทำการศึกษาเรื่อง “การบริหารรายการโทรทัศน์ที่ซื้อลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ กรณีศึกษา รายการ The Voice Thailand” โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทีมงานผู้ผลิตรายการ รวมทั้งสังเกตการณ์การผลิตในฐานะนักศึกษาฝึกงานตำแหน่งประสานงานของบริษัท ไต้กมลโทรทัศน์ จำกัด ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างการบริหารงานของรายการ The Voice Thailand นั้นมีลักษณะว่าจ้างหลายบริษัทเข้ามาร่วมผลิตรายการในแต่ละส่วน ซึ่งทั้งหมดถูกควบคุมโดยบริษัท แพนเทอร์เอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด (ทูมิวสิค) โดยทีมผู้ผลิตรายการ (ไต้กมลโทรทัศน์) จะเป็นผู้เสนอรูปแบบและเนื้อหาที่ตรงตามข้อกำหนด(หรือที่เรียกกันว่าไบเบิลรายการ)ของบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ (บริษัท ทัลป้า มีเดีย กรุ๊ป) ให้ทางทูมิวสิคพิจารณา แต่ไม่ได้ดำเนินการตามความต้องการของทูมิวสิคในทุกรายละเอียด ในส่วนของการผลิตภายใต้ลิขสิทธิ์รายการนั้น ทีมผู้ผลิตมีการดำเนินการผลิตตามหลักข้อบังคับหลักที่สำคัญ เช่น รูปแบบรายการ เพลงประจำรายการ กราฟิกต่างๆ แต่จะมีการปรับเปลี่ยนหรือปรับปรุงองค์ประกอบอื่นๆโดยยังคงไว้ซึ่งจุดประสงค์ของสิ่งนั้น เช่น

- ฉาก มีการใช้ Reference จากรายการเดอะวอยซ์อเมริกา
- การคัดเลือกโคช ที่ในไบเบิลรายการกำหนดไว้เพียงแค่ว่าโคชจะต้องเป็นผู้ที่มีศักยภาพในวงการดนตรี มีชื่อเสียง และมีแฟนคลับจำนวนมาก ทางรายการก็ได้เพิ่มเติมตัวอ้างอิงในการเลือกโคชเองด้วย คือ อารมณ์ขัน ประเภทดนตรี เป็นต้น โดยไม่มีการปรับเปลี่ยนบุคลิกของโคชในรายการ

สำหรับเนื้อหาของรายการ ทางทีมผู้ผลิตเป็นผู้ตัดสินใจในการเลือกสิ่งที่จะนำเสนอทั้งสิ้น โดยบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ไม่มีการเข้ามาเกี่ยวข้องในด้านเนื้อหา แต่จะคอยควบคุมการนำเสนอให้ตรงตามรูปแบบรายการและมีข้อเสนอแนะในด้านองค์ประกอบศิลป์ซึ่งทางทีมผู้ผลิตก็เลือกที่จะไม่ปฏิบัติตามในท้ายที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ได้เพิ่มเติมความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อความหมายในรายการโทรทัศน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการเรียลิตีทีวี และตัวอย่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างเนื้อหาในรายการเรียลิตีทีวี รวมทั้งทราบถึงกระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์พอสังเขป ซึ่งจะทำให้งานวิจัยเรื่อง “กระบวนการผลิต การนำเสนอ และการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์” มีความสมบูรณ์รอบด้านต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการผลิต การนำเสนอ และการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์” เป็นงานวิจัยที่ใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยมุ่งศึกษาถึงกระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ เนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ความหมายและการประกอบสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวบท (Text) ของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์และทำการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ประกอบกับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ตลอดจนข้อมูลจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ด้วย เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดที่เก็บรวบรวมมาได้ไปวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) โดยมีรายละเอียดของระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้แหล่งข้อมูลประเภทเทปโทรทัศน์และแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล (Key Informant) เป็นหลัก ประกอบกับใช้แหล่งข้อมูลประเภทเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องมาประกอบการวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

แหล่งข้อมูลประเภทบุคคลที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการเลือกบุคคลจากประเภทข้อมูลที่ต้องการจากแหล่งข้อมูลเป็นหลัก ได้แก่

- คุณชยานันต์ เทพวินนกร ตำแหน่ง ผู้ควบคุมการผลิตรายการ (Producer) เดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และ 2
- คุณวันชนะ พงษ์ขวัญ ตำแหน่ง ผู้จัดการโครงการ (Project Manager) จากเอพีแอนด์เจ จำกัด (บริษัท แพนเทอร์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ เดิม)
- คุณวุฒิ วงศ์สรรเสริญ บุคลากรในทีมกำกับดนตรี (Music Director)
- คุณชยากร ชัยผาดิกานต์ ตำแหน่ง ผู้จัดการการตลาด (Marketing Manager) จากเอพีแอนด์เจ จำกัด (บริษัท แพนเทอร์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ เดิม)
- คุณดวงพร พงศ์ผาสุก ผู้เข้าแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1

2. แหล่งข้อมูลประเภทเทปโทรทัศน์

แหล่งข้อมูลประเภทเทปโทรทัศน์สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ซีซั่นที่ 1 ออกอากาศทางไทยทีวีสีช่อง 3 ระหว่างวันที่ 9 กันยายน 2555 - 15 ธันวาคม 2555 เวลา 17.45 - 19.15 น. (ความยาวตอนละ 1.30 ชั่วโมง) จำนวน 15 ตอน
- รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ซีซั่นที่ 2 ออกอากาศทางไทยทีวีสีช่อง 3 ระหว่างวันที่ 8 กันยายน 2556 - 15 ธันวาคม 2556 เวลา 17.15 - 19.00 น. (ความยาวตอนละ 1.45 ชั่วโมง) จำนวน 15 ตอน

3. แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร

แหล่งข้อมูลประเภทเอกสารสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บทสัมภาษณ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในนิตยสาร หนังสือพิมพ์ และสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ได้แก่ สารนิพนธ์ในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 3 เล่ม ได้แก่

- การบริหารรายการโทรทัศน์ที่ซื้อลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ กรณีศึกษารายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ (ธนภรณ์ ตรีสุคนธ์, 2557)
- การซื้อรายการโทรทัศน์จากต่างประเทศกับผลกระทบทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจที่มีต่อไทย กรณีศึกษารายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ (ณัฐนรี ผิวอ่อน, 2557)
- บทบาทของ Production House ต่อรายการที่ซื้อลิขสิทธิ์มาจากต่างประเทศ กรณีศึกษารายการเดอะวอยซ์เสียงจริงตัวจริง (ปองพร พิทากร, 2557)

4. แหล่งข้อมูลประเภทเว็บไซต์

- เว็บไซต์ www.thevoicethailand.com
- เว็บไซต์แฟนเพจของโค้ชทั้ง 4 ท่าน
- เว็บไซต์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จากการค้นหาคำว่า “รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์” ผ่าน Search engine คือ www.google.com

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆในการวิจัยนี้ มีวิธีการดังต่อไปนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

ผู้วิจัยได้ทำจดหมายขอสัมภาษณ์และโทรศัพท์เพื่อนัดหมายเวลาและสถานที่การให้สัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลหลัก และทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับทีมงานผู้ผลิตรายการ และสัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์กับผู้เข้าแข่งขันและทีมผู้ผลิตเพิ่มเติมอีกบางส่วนในภายหลัง โดยใช้การบันทึกเสียงจากการสัมภาษณ์และจดบันทึกในระหว่างสัมภาษณ์ โดยมีประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ที่ครอบคลุมถึงเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ คุณชยานันต์ เทพวนินกร ตำแหน่ง ผู้ควบคุมการผลิตรายการ (Producer)

- โครงสร้างองค์กรการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
- กระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
- แนวคิดในการสร้างสรรค์และนำเสนอรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
- ปัจจัยที่มีผลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
- เกณฑ์ในการคัดเลือกโคช ผู้ดำเนินรายการ และผู้แข่งขัน ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

1.2 คุณวันชนะ พงษ์ขวัญ ตำแหน่ง ผู้จัดการโครงการ (Project Manager)

- การควบคุมดูแลการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ของบริษัททิวมิวสิค
- การควบคุมดูแลการนำเสนอรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ของบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ

1.3 คุณวุฒิ วงศ์สรรเสริญ ทีมกำกับดนตรี (Music Director)

- กระบวนการคัดเลือก เรียบเรียง และนำเสนอเพลงต่างๆที่ใช้ในการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
- ปัจจัยที่มีผลต่อการคัดเลือก เรียบเรียง และนำเสนอเพลงต่างๆที่ใช้ในการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

1.4 คุณชยากร ชัยผาดิกานต์ ตำแหน่ง ผู้จัดการการตลาด (Marketing Manager)

- กระบวนการผลิตโฆษณาแฝงในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
- ข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการใส่โฆษณาแฝงในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

- อิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการของผู้สนับสนุนรายการ

1.5 คุณดวงพร พงศ์ผาสุก ผู้เข้าแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1

- กระบวนการผลิตรายการ การคัดเลือกเพลงและการฝึกซ้อมจริงในมุมมองของผู้เข้าแข่งขัน
- ที่มาของเนื้อหาจากการถ่ายทำสัมภาษณ์ของทีมงาน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลประเภทเทปโทรทัศน์

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลประเภทเทปโทรทัศน์จากการรับชมรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และซีซั่นที่ 2 ในช่วงการออกอากาศจริงจำนวน 30 ตอน และได้ทำการดาวน์โหลดไฟล์รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์และรายการ V-Reporter ทั้งหมดจาก www.youtube.com ที่เผยแพร่โดยนามผู้ใช้ Thevoicethailand เพื่อศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการรับชมอย่างละเอียด และจัดบันทึกเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทเอกสารจากฐานข้อมูลของห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฐานข้อมูลออนไลน์ของนิตยสารและหนังสือพิมพ์ต่างๆ และได้ขอบทโทรทัศน์ของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จากทีมงานผู้ผลิต

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทเว็บไซต์

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างๆผ่านทางอินเทอร์เน็ตและมีการคัดลอกเนื้อหาของหน้าเว็บไซต์ต่างๆเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “กระบวนการผลิต การนำเสนอ และการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์” ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีที่กล่าวในบทที่ 2 ของงานวิจัยมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 4 ประเภท โดยใช้แนวทางการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์กระบวนการผลิต เนื้อหา และวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โดยอาศัยแนวคิดเรื่องกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ แนวคิดเรื่องการสื่อความหมายในรายการโทรทัศน์ และแนวคิดเรื่องรายการประเภทเรียลิตีเกมโชว์ มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทเทปโทรทัศน์ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก

2. วิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โดยอาศัยแนวคิดเรื่องกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ และแบบจำลององค์กรสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization) มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก

3. วิเคราะห์ความหมายและการสร้างความหมายในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์โดยใช้แนวคิดทฤษฎีสัญญาวิทยา และแนวคิดเรื่องการสื่อความหมายในรายการโทรทัศน์ มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรับชมเทปรายการ โดยจะแบ่งหน่วยวิเคราะห์ (Units of analysis) เป็น 4 กลุ่มความหมาย ได้แก่ 1) ความหมายเกี่ยวกับ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ 2) ความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ 3) ความหมายเกี่ยวกับ “รายการ” เดอะวอยซ์ไทยแลนด์ 4) ความหมายพิเศษอื่นๆ

การนำเสนอข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลในแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytic description) โดยการนำเสนอเนื้อหาควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 4 บท ตั้งแต่บทที่ 4 ถึงบทที่ 7 ดังนี้

- บทที่ 4 การผลิต เนื้อหา และวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
- บทที่ 5 ความหมายและการสร้างความหมายเชิงสัญญาในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
- บทที่ 6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์
- บทที่ 7 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

การผลิต เนื้อหา และวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ในวิทยานิพนธ์เรื่อง กระบวนการผลิต การนำเสนอ และการสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์นี้ ในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ผู้วิจัยจะนำเสนอกระบวนการผลิต เนื้อหา และวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์โดยละเอียด เพื่อให้มองเห็นภาพรวมของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ก่อนที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ในบทที่ 5 ต่อไป

4.1 โครงสร้างรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

4.1.1 กติกาและรอบการแข่งขัน

รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ดำเนินการแข่งขันโดยใช้รูปแบบบังคับหรือที่เรียกกันว่าฟอร์แมตรายการ (format) ของทางเจ้าของลิขสิทธิ์ โดยการแข่งขันจะเริ่มจากรอบ Blind Audition ไปสู่อรอบ Battle Round (ในซีซั่นที่ 2 ได้เพิ่มรอบ Knock out เข้ามาด้วย) หลังจากนั้นจึงเข้าสู่รอบการแสดงสด (Live Performance) โดยจะทำการแข่งขันไปเรื่อยๆจนถึงการแสดงสดรอบสุดท้าย (Final Live Round) และได้ผู้ดำรงตำแหน่งเดอะวอยซ์ประจำปีการแข่งขัน เพื่อให้เห็นถึงรายละเอียดของการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ผู้วิจัยจึงขอกล่าวถึงรูปแบบและกติกาการแข่งขันในแต่ละรอบการแข่งขันของทั้ง 2 ซีซั่นโดยเรียงตามลำดับตามการแข่งขันดังต่อไปนี้

1) รอบ Pre-audition

รอบ Pre-audition เป็นรอบการคัดเลือกจากผู้สมัครทั่วประเทศเพื่อเข้ารับการเป็นผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind Audition ซึ่งจะถือเป็นรอบการแข่งขันแรกของรายการ โดยในการ Pre-audition นี้ จะตัดสินโดยทีมผู้ผลิตและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการร้องเพลงโดยไม่มีการนำมาตัดต่อเพื่อออกอากาศ แต่จะมีสกุ๊ปสั้นๆที่เรียกว่า Envelope ซึ่งเป็นการประกาศผลการคัดเลือกแก่ผู้สมัครบางท่านเพื่อนำมาประกอบเนื้อหาของรอบ Blind Audition โดยในซีซั่นที่ 1 มีผู้สมัครกว่า 4000 คน และในซีซั่นที่ 2 มีผู้สมัครกว่า 7000 คน โดยกติกาการสมัคร คือ ผู้สมัครเข้าประกวดจะต้องมีอายุตั้งแต่ 16-60 ปี สัญชาติใดก็ได้แต่จะต้องพูดและร้องเพลงภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่จำกัดเพศ และต้องไม่มีพันธะผูกพันกับสังกัดหรือค่ายเพลงใดๆ จากนั้นทางทีมผู้ผลิตจะทำการคัดเลือกผู้สมัครให้เหลือ 140 คน เพื่อเข้ารับการแข่งขันจริงในรอบ Blind Audition ต่อไป

2) รอบ Blind audition

ผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือกให้เข้าแข่งขันในรอบ Blind audition ประมาณ 140 คน จะได้เข้าสู่การแข่งขันในรอบแรก นั่นคือ Blind audition โดยผู้เข้ารับการคัดเลือกจะร้องเพลงความยาวไม่เกิน 2 นาทีเพื่อให้โค้ชทั้ง 4 ท่านกดปุ่มเลือกตน โดยโค้ชจะนั่งหันหลังให้กับเวทีเพื่อไม่ให้เห็นหน้าตาของผู้เข้ารับการคัดเลือก โดยโค้ชจะต้องฟังและตัดสินใจเลือกลูกทีมจากเสียงเท่านั้น โค้ชจะต้องกดปุ่มให้เก้าอี้หันมาทางเวทีซึ่งเป็นการคัดเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกให้เข้าสู่ทีมของตน หากมีโค้ชกดปุ่มเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกคนนั้นมากกว่า 1 คน ผู้เข้ารับการคัดเลือกจะมีสิทธิ์ในการเลือกว่าตนเองจะเข้าอยู่กับทีมโค้ชท่านใด แต่หากไม่มีโค้ชกดปุ่มเลือก ผู้เข้ารับการคัดเลือกนั้นๆจะตกรอบทันที

ทั้งนี้ โค้ชแต่ละท่านสามารถมีลูกทีมได้ 12-15 คน โดยรอบ Blind audition จะออกอากาศจำนวน 6 เทป และผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากโค้ชให้เข้าร่วมทีมของตน จะต้องแข่งขันในฐานะลูกทีมของโค้ชท่านนั้นในรอบ Battle round ต่อไป

3) รอบ Battle round

เมื่อแต่ละทีมได้ลูกทีมครบ 12-15 คนแล้ว โค้ชแต่ละคนจะจับคู่ลูกทีมของตนเองให้แข่งขันประชันกันในรอบ Battle round โดยเป็นการร้องเพลงเพลงเดียวกัน โค้ชและผู้ช่วยจะเป็นผู้ให้คำแนะนำในการฝึกซ้อมรวมถึงเลือกเพลงที่จะนำมาประชันกันด้วย ในทีมหนึ่งๆจะต้องมีการ Battle ทั้งหมด 6 คู่ หรือ 6 แมตช์ โดยในซีซั่นที่ 1 มีการออกอากาศรอบ Battle round จำนวน 3 เทป และซีซั่นที่ 2 จำนวน 4 เทป ทั้งนี้ หลังจากแข่งขันกันแล้ว โค้ชจะต้องเลือกผู้เข้าแข่งขันเพียง 1 คนในการแข่งขันแต่ละคู่ รวมเป็น 6 คน เพื่อเข้าสู่การแข่งขันในรอบต่อไป

4) รอบ Knock out (เฉพาะซีซั่น 2)

ในซีซั่นที่ 2 ทางรายการได้เพิ่มกติกาพิเศษขึ้นมาในรอบ Battle round คือการ Steal คือเมื่อโค้ชได้ทำการตัดสินใจเลือกผู้เข้าแข่งขันเพียง 1 ท่านในการแข่งขันระหว่างผู้เข้าแข่งขันคู่หนึ่งๆแล้ว โค้ชท่านอื่นก็มีสิทธิ์ Steal ผู้เข้าแข่งขันที่ตกรอบจากทีมอื่นๆได้อีก 2 คน ทำให้ผู้เข้าแข่งขันในทีมโค้ชหนึ่งๆจะมีผู้เข้าแข่งขันเพิ่มจาก 6 เป็น 8 คน ดังนั้น จึงต้องมีการแข่งขันระหว่างลูกทีมของโค้ชในรอบ Knock out เพิ่มขึ้นอีก 2 เทปออกอากาศ โดยผู้เข้าแข่งขันทั้ง 8 คนในทีมจะถูกโค้ชจับคู่เพื่อให้ประชันการร้องเพลงที่ตนเองถนัดที่สุดคนละ 1 เพลง แล้วโค้ชจะเป็นผู้เลือกผู้เข้าแข่งขันเข้าทีมตนเองต่อคู่ละ 1 คน รวมผู้เข้าแข่งขันในรอบนี้จะเหลือ 4 คนต่อทีมโค้ชหนึ่งๆเพื่อไปสู่การแข่งขันในรอบ Live round หรือรอบการแสดงสด

5) รอบ Live performance

รอบ Live performance หรือรอบการแสดงสด ผู้เข้าแข่งขันจากทีมโคชต่างๆ ทีมละ 6 คนในซีซั่นแรก และทีมละ 4 คนในซีซั่นที่ 2 จะต้องแสดงสดบนเวทีในโชว์ของตนเองสัปดาห์ละ 1 โชว์ และจะต้องแสดงสดในโชว์ของทีม ทีมละ 1 โชว์ โดยการตัดสินก่อนถึงรอบ Final live round จะตัดสินจากผลโหวตของผู้ชมทางบ้านและโคชร่วมกันครั้งต่อครั้ง โดยผู้ที่ได้รับคะแนนโหวตสูงสุดจากผู้ชมทางบ้านจะถือว่าผ่านเข้ารอบต่อไปโดยอัตโนมัติ และโคชสามารถเลือกลูกทีมเพิ่มอีกทีมละ 1 คนเพื่อให้ผ่านเข้าสู่รอบต่อไปเช่นเดียวกัน โดยใน 2 ซีซั่นมีความแตกต่างกันเนื่องจากจำนวนตอนไม่เท่ากัน จึงจะขอแบ่งการนำเสนอเป็น 2 ซีซั่น ดังนี้

โดยในซีซั่นที่ 1 จะแบ่งเป็น

- รอบ First live round (ออกอากาศ 2 ตอน) แต่ละทีมจะมีจำนวนสมาชิก 6 คน เมื่อทำการแสดงสดเสร็จสิ้น ผู้ที่ได้คะแนนโหวตจากผู้ชมทางบ้านสูงสุด 2 อันดับแรกของทีมจะผ่านเข้ารอบ และโคชสามารถเลือกผู้เข้าแข่งขันให้ผ่านเข้ารอบได้อีก 2 คน รวมเป็น 4 คนต่อทีม

- รอบ Quarter-final (ออกอากาศ 2 ตอน) แต่ละทีมมีจำนวนสมาชิก 4 คน สมาชิกทำการแสดง 1 การแสดงต่อคน ผู้ที่ได้รับคะแนนโหวตจากผู้ชมทางบ้านสูงสุด 1 คนต่อทีม และผู้ที่โคชเลือกอีก 1 คนต่อทีม จะผ่านเข้าสู่รอบต่อไป รวมเป็นผู้เข้าแข่งขัน 2 คนต่อทีม

- รอบ Semi-final (ออกอากาศ 1 ตอน) สมาชิกของแต่ละทีมจำนวน 2 คนต่อทีม จะทำการแสดงสด และตัดสินจากคะแนนของโคช 50% และคะแนนโหวตจากทางบ้าน 50% ผู้ที่ได้รับคะแนนรวมสูงสุดจะผ่านเข้าสู่รอบ Final live round

ในซีซั่นที่ 2 แบ่งเป็น

- รอบ Live playoffs (ออกอากาศ 2 ตอน) สมาชิกทั้ง 4 คนในแต่ละทีมทำการแสดงสด 1 การแสดง และตัดสินโดยคะแนนโหวตจากผู้ชมทางบ้าน 50% รวมกับคะแนนจากโคชประจำทีมอีก 50% ผู้ที่ได้รับคะแนนรวมสูงสุดของแต่ละทีมจะผ่านเข้ารอบสุดท้าย รวมเป็น ทีมละ 1 คน

รอบสุดท้ายของการแข่งขันหรือ Final live round มีกติกาเหมือนกันทั้ง 2 ซีซั่น คือ เมื่อผู้เข้าแข่งขันทำการแสดงสดเสร็จสิ้น จะตัดสินโดยใช้คะแนนโหวตจากผู้ชมทางบ้านทั้งหมด 100% โดยคะแนนโหวตจาก SMS จะนับเป็น 1 โหวตและการ Download เพลงจาก iTunes จะนับเป็น 2 โหวต และท้ายที่สุด ผู้ที่ได้รับคะแนนโหวตสูงสุดจะได้รับตำแหน่งเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ประจำปีการแข่งขัน

ทั้งนี้ จำนวนตอนการออกอากาศในแต่ละรอบและวันที่ออกอากาศจะปรากฏในตารางดังต่อไปนี้

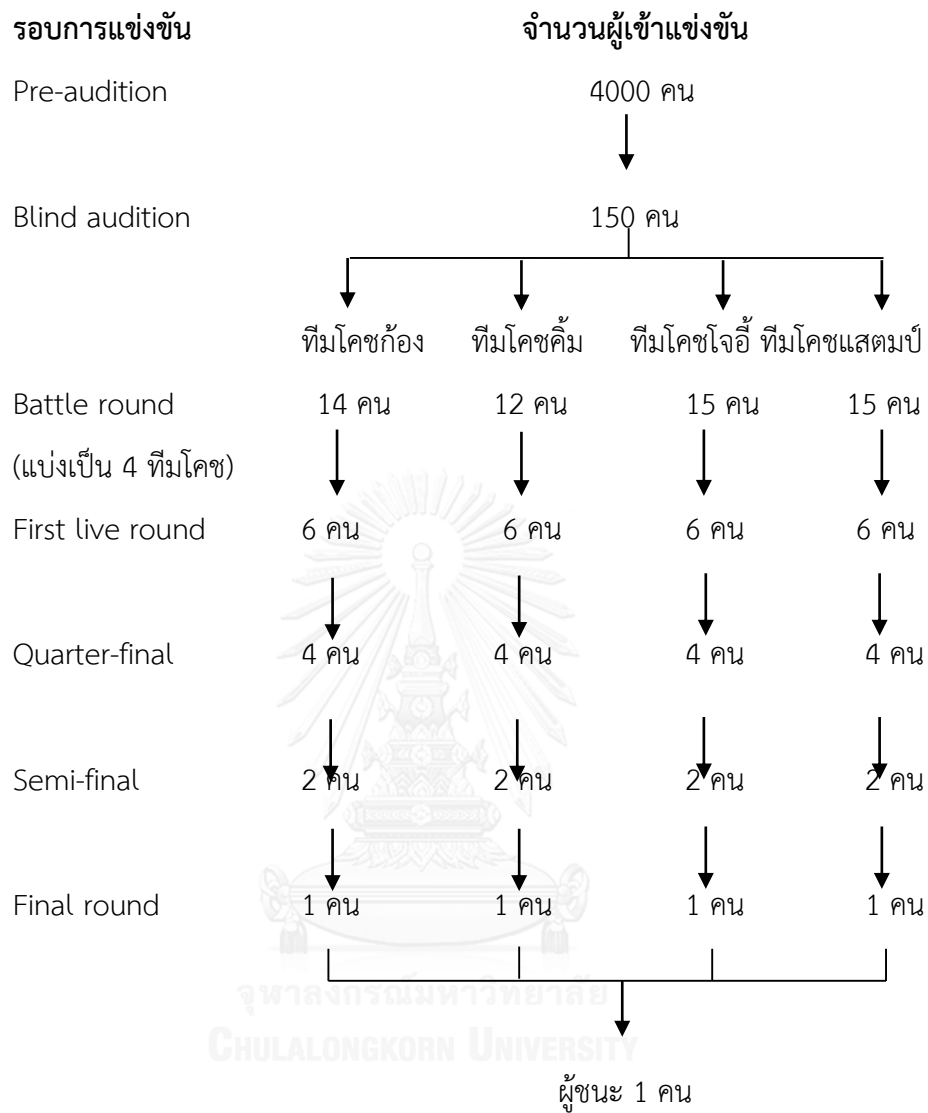
ตอน	รอบการแข่งขัน	วันที่ออกอากาศ
1	The Blind Audition week1	9 กันยายน 2555
2	The Blind Audition week2	16 กันยายน 2555
3	The Blind Audition week3	23 กันยายน 2555
4	The Blind Audition week4	30 กันยายน 2555
5	The Blind Audition week5	7 ตุลาคม 2555
6	The Blind Audition week6	14 ตุลาคม 2555
7	The Battle Round week1	21 ตุลาคม 2555
8	The Battle Round week2	28 ตุลาคม 2555
9	The Battle Round week3	4 พฤศจิกายน 2555
10	First Live Round week1	11 พฤศจิกายน 2555
11	First Live Round week2	18 พฤศจิกายน 2555
12	Quarter-final week1	25 พฤศจิกายน 2555
13	Quarter-final week2	2 ธันวาคม 2555
14	Semi-final	9 ธันวาคม 2555
15	Final Round	15 ธันวาคม 2555

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนตอนและวันที่ออกอากาศของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1

ตอน	รอบการแข่งขัน	วันที่ออกอากาศ
1	The Blind Audition week1	8 กันยายน 2556
2	The Blind Audition week2	15 กันยายน 2556
3	The Blind Audition week3	22 กันยายน 2556
4	The Blind Audition week4	29 กันยายน 2556
5	The Blind Audition week5	6 ตุลาคม 2556
6	The Blind Audition week6	13 ตุลาคม 2556
7	The Battle Round week1	20 ตุลาคม 2556
8	The Battle Round week2	27 ตุลาคม 2556
9	The Battle Round week3	3 พฤศจิกายน 2556
10	The Battle Round week4	10 พฤศจิกายน 2556
11	The Knock out Round week1	17 พฤศจิกายน 2556
12	The Knock out Round week2	24 พฤศจิกายน 2556
13	The Live Playoffs week1	7 ธันวาคม 2556
14	The Live Playoffs week2	8 ธันวาคม 2556
15	Final Round	15 ธันวาคม 2556

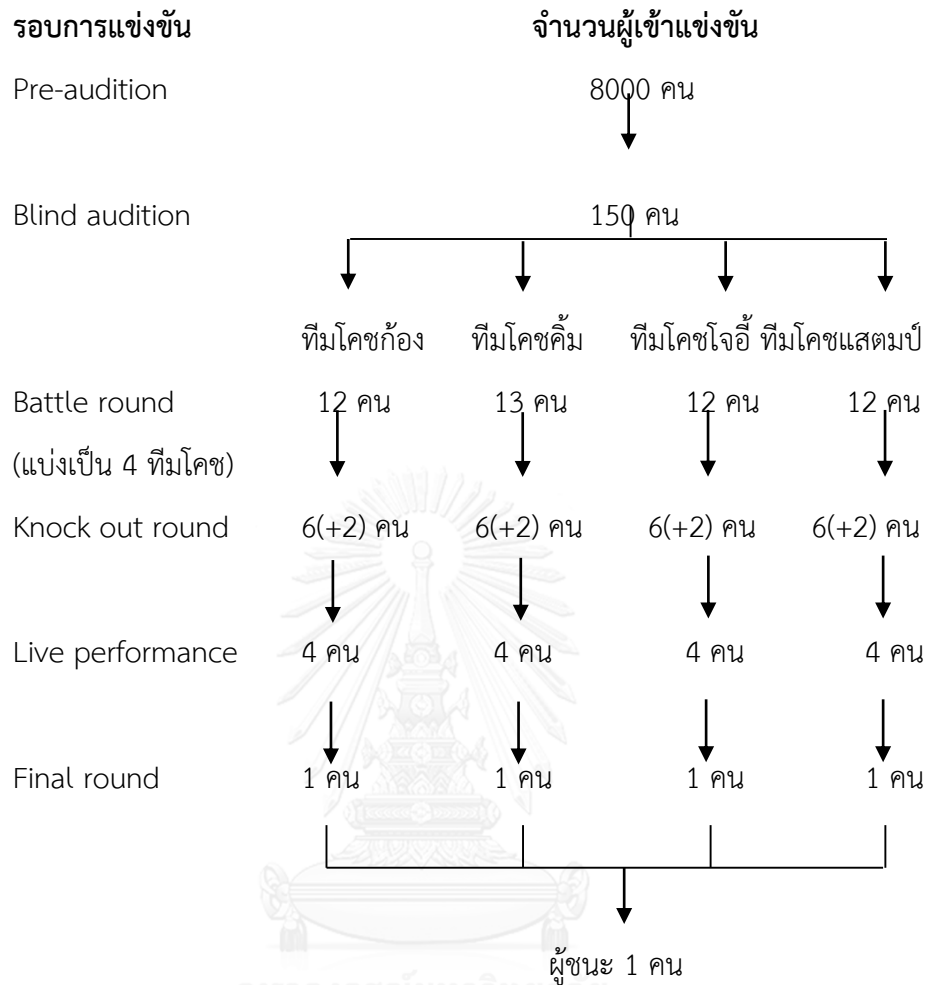
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนตอนและวันที่ออกอากาศของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 2

และจากรายละเอียดของกติกาและรอบการแข่งขันที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้เป็นแผนภาพแสดงกระบวนการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 ได้ดังต่อไปนี้

รูปที่ 4.1 แผนภาพแสดงกระบวนการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1

และในซีซั่นที่ 2 ได้ดังต่อไปนี้

รูปที่ 4.2 แผนภาพแสดงกระบวนการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 2

4.1.2 โcox ผู้ช่วยโcox และพิธีกรในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

1) โcox

โcox ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีหน้าที่ทั้งตัดสินและเป็นครูผู้ฝึกซ้อมให้กับผู้เข้าแข่งขันในทีมของตนเอง โดยทั้งซีซั่น 1 และ 2 ใช้โcoxชุดเดียวกันทั้ง 4 ท่าน ประกอบด้วย

1.1) โcox ก้อง (สหรัด สังคปริษา)

รูปที่ 4.3 โcox ก้อง

ก้อง สหรัถ สังคปริษา หรือที่เป็นที่รู้จักกันดีในฐานะก้อง นูโว มีเก๋ิดาร์สุดหล่อแห่งวงรีอคแถวหน้าของเมืองไทย วงนูโว ที่แจ้งเกิดในปี พ.ศ. 2531 กับอัลบั้มเป็นอย่างนี้ตั้งแต่เกิดเลยสังกัดแกรมมี่ โดยมีผลงานต่อจากนั้นในนามวงนูโวอีก 5 อัลบั้ม หลังจากนั้นก้องได้ออกอัลบั้มกับโจจิรายุส วรรณะสิน อีก 3 อัลบั้ม ซึ่งเป็นเครื่องการันตีถึงฝีมือและคุณภาพความเป็นคนดนตรีของก้อง สหรัถได้เป็นอย่างดี ในด้านงานบันเทิง ก้อง สหรัถ ยังเป็นพระเอกแถวหน้าที่มีผลงานละครมากมาย โดยถือเป็นพระเอกคู่ขวัญของหมีว ลลิตา ปัญโญภาส จากละครเรื่องพริกขี้หนูกับหมูแฮมทางไทยทีวีสีช่อง 3 (พ.ศ. 2538) และทำให้ได้เล่นละครอีกหลายต่อหลายเรื่องตามมาอีกในภายหลังจนถึงปัจจุบัน (ออนไลน์, 2010)

ก้อง สหรัถ เป็นที่รู้จักของคนไทยทั้งในฐานะนักดนตรี นักร้อง นักแสดงมากความสามารถ อีกทั้งมีรูปลักษณ์ที่น่าดึงดูดใจสาว ๆ ตั้งแต่สมัยวัยหนุ่มจนกระทั่งปัจจุบันในวัย 47 ปี ก้อง สหรัถ ยังคงเป็นหนุ่มหล่อตลอดกาลที่สาว ๆ ทุกรุ่นยังคงชื่นชอบ

สำหรับบทบาทของ “โcox ก้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โcox ก้องได้ถูกนำเสนอเป็นโcoxผู้มีความเชี่ยวชาญในด้านดนตรีรีอคและคันทรี่ โดยมีบุคลิกใกล้เคียงกับ โcox Blake Shelton ในรายการเดอะวอยซ์อเมริกา ซึ่งเป็นหนุ่มใหญ่หน้าตาดีแห่งวงการคันทรี่ของอเมริกา นอกจากด้านความสามารถแล้ว โcox ก้องยังถือเป็นดารานักแสดงที่ถือว่าโด่งดังระดับแนวหน้าของประเทศ ซึ่งตอบสนองผู้ชมทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ชมช่วงระหว่างอายุ 35-45 ปี ที่เติบโตมากับเพลงของวงนูโวด้วย

1.2) โคชคิม (พรพรรณ ชุนหทัย)

รูปที่ 4.4 โคชคิม

พรพรรณ ชุนหทัย หรือที่รู้จักกันในนาม เจนนิเฟอร์ คิม นักร้องสาวใหญ่อารมณ์ดีที่มีผลงานการันตีคุณภาพในด้านเสียงร้องมากมาย แจ็งเกิดในฐานะนักร้องแถวหน้าอย่างเต็มตัวจากผลงานเพลง คิดถึงเธอทุกที (ที่อยู่คนเดียว) ซึ่งอยู่ในอัลบั้ม Koh Mr.Saxman อัลบั้มแรกของโก้เศกพล อุ่นสำราญ เมื่อปี 2545 ในสังกัด จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ซึ่งทำให้เจนนิเฟอร์ คิม โดดเด่นในวงการเพลงไทยนับตั้งแต่นั้นมา โดยส่วนมากเป็นผลงานเพลงประกอบละครและซิงเกิ้ลร่วมกับศิลปินท่านอื่น นอกจากนี้ เจนนิเฟอร์ คิม ยังเป็นศิลปินที่มีเอกลักษณ์ด้านการแสดงคอนเสิร์ต ด้วยการเอนเตอร์เทนแบบฮากระจายอันเป็นเอกลักษณ์ ทำให้เธอมีคอนเสิร์ตเดี่ยวครั้งใหญ่ถึง 5 ครั้ง และกลายเป็นแขกรับเชิญประจำของคอนเสิร์ตของศิลปินระดับแถวหน้าของเมืองไทยอีกหลายต่อหลายคอนเสิร์ตต่างๆ ที่มีผลงานเพลงของตนเองจำนวนไม่มากนักเมื่อเทียบกับศิลปินแนวหน้าคนอื่นๆ นอกจากผลงานด้านดนตรี เจนนิเฟอร์ คิมยังมีผลงานเขียนหนังสืออีก 6 เล่มอาทิเช่น "คนพันธุ์โสด...เดี่ยวโหด...เดี่ยวฮา" (สำนักพิมพ์ ใสใจ) และ "E-Kim คนเร่ใจไม่ค" (สำนักพิมพ์ เนชั่นบุ๊ค) เป็นต้น (ออนไลน์, 2008)

ในบทบาทของโค้ชคิมในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โคชคิมได้ถูกนำเสนอในฐานะนักร้องคุณภาพระดับแนวหน้าของประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็มีความฮาและจิกกัดโคซท์ท่านอื่น (รวมทั้งจิกกัดตัวเอง) ได้อย่างถึงพริกถึงขิง ถือเป็นสีสันของรายการในแบบเฉพาะของประเทศไทยที่ช่วยเสริมเอกลักษณ์ของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ได้เป็นอย่างดี

1.3) โคชโจอี้บอย (อภิสิทธิ์ โอภาสเอี่ยมมลิจิต)

รูปที่ 4.5 โคชโจอี้บอย

อภิสิทธิ์ โอภาสเอี่ยมมลิจิต หรือที่เป็นที่รู้จักกันในนาม โจอี้บอย เป็นศิลปินแนวเพลง แร็ปคนแรกๆของประเทศไทย โดยแจ้งเกิดด้วยเพลง เอโพด และเพลงรักเธอไม่มีหมด ในอัลบั้มแรกของเขา Joey Boy (พ.ศ. 2538) กับค่ายเบเกอร์มีวสิค ในปี พ.ศ. 2540 อัลบั้มที่ 3 Fun Fun Fun ทำยอดขายสูงถึงล้านตลับ ซึ่งถือว่าสูงมากสำหรับค่ายเพลงอินดี้ค่ายเล็กๆอย่างเบเกอร์มีวสิค หลังจากมีผลงานอัลบั้มเดี่ยวอย่างต่อเนื่องถึง 7 อัลบั้ม และมีผลงานร่วมกับศิลปินอื่นๆอีกมากมาย มีเพลงฮิตอย่างเช่นเพลงอวยวะ เพลงกะหล่ำปลี เพลงสาละวัน เพลงลอยทะเล เป็นต้น โจอี้บอยได้ผันตัวเป็นผู้บริหารค่ายเพลงแนวฮิปฮอปในเครือแกรมมี่ คือค่ายก้านคอคลับ (ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2550) ซึ่งเป็นค่ายที่สร้างศิลปินในแนวฮิปฮอปอาทิเช่น บุคดาเบลส ส้มอมรา สิงห์เหนือเสือใต้ เป็นต้น นอกจากนี้ โจอี้บอยยังเป็นนักแต่งเพลงที่อยู่เบื้องหลังเพลงฮิตของเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ อาทิเช่น เพลงแฟนจ๋า, ไอ้ละหนอ มายเลิฟ และเพลง too much so much very much ที่โด่งดังไปทั่วประเทศอีกด้วย (ออนไลน์, 2011b) แต่อย่างไรก็ตาม หากจะเทียบความโด่งดังหรือเป็นที่รู้จักในวงกว้างแล้ว โจอี้บอยน่าจะเป็นศิลปินที่โด่งดังสำหรับแฟนเพลงเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากโคชก้องและโคชคิม ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นศิลปินที่โด่งดังในระดับมวลชน

สำหรับบทบาทในฐานะโคชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โจอี้บอยถูกนำเสนอภาพลักษณ์ของแร็ปเปอร์หนุ่มนิสัยทะลึ่งทะเล้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้เข้าแข่งขันสาวสวย อีกทั้งมีวิธีการพูดที่มักจะสอดแทรกมุกตลกอยู่เสมอ แต่ในขณะเดียวกัน โคชโจอี้บอยก็ได้แสดงความสามารถในการทำโชว์ที่สร้างสรรค์ให้กับผู้เข้าแข่งขันอย่างเหนือความคาดหมายในแทบจะทุกซีซั่น ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับโคช Ceelo Green ในเดอะวอยซ์อเมริกา ที่เป็นแร็ปเปอร์ผิวดำแต่หากมีความสามารถและสร้างโชว์ที่น่าทึ่งได้เสมอเช่นกัน

1.4) โคชแสดมภ์ (อภิวัชร เอื้อถาวรสุข)

รูปที่ 4.6 โคชแสดมภ์

แสดมภ์ - อภิวัชร เอื้อถาวรสุข เริ่มต้นทำงานในวงการดนตรีในบทบาทนักแต่งเพลงมือทองผู้อยู่เบื้องหลังของเพลงฮิตต่างๆมากมาย อาทิเช่น เพลงน้ำตา ของเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ (อัลบั้ม Simply Bird ปี 2550), เพลงเงินล้าน ของวงโมเดิร์นด็อก, เพลงคุณเก็บความลับได้ไหม ของวงอาร์มแชร์ เป็นต้น อีกทั้งยังแต่งเพลงโฆษณาอีกเป็นจำนวนมาก โดยแสดมภ์ได้ฝึกการแต่งเพลงจากนักแต่งเพลงป๊อปชั้นครูของประเทศ บอย โกสิยพงษ์ แห่งค่ายเลิฟอีส อย่างไรก็ตาม ผลงานในด้านการร้องเพลงของแสดมภ์นั้นกลับเพิ่งเริ่มต้นจากการเป็นหนึ่งในสมาชิกวง 7th Scene (ปี 2551) ซึ่งไม่ประสบความสำเร็จนัก แต่กลับแจ้งเกิดด้วยเพลง ความคิด ซึ่งอยู่ในมินิอัลบั้ม Million Ways to Write Part I (2551) จนเป็นจุดเริ่มต้นของแสดมภ์ในฐานะศิลปินเดี่ยวอย่างเต็มตัวนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา โดยมีเพลงฮิตเช่น เพลงคนที่คุณก็รู้ว่าใคร เพลงมันคงเป็นความรัก เป็นต้น (ออนไลน์, 2012) โดยแสดมภ์เป็นที่รู้จักในฐานะนักแต่งเพลงรักแสนอบอุ่นที่มักจะแฝงแนวคิดที่แตกต่างไว้ในบทเพลงเสมอ แต่เช่นเดียวกับโคชใจอี้ แสดมภ์ถือเป็นศิลปินที่โด่งดังเฉพาะกลุ่มคนฟังวัยรุ่นโดยเฉพาะช่วงวัยรุ่นศึกษา และอาจถือว่ายังไม่มีชื่อเสียงในวงกว้างมากเท่าโคชคิมและโคชก้อง

สำหรับบทบาทการเป็นโคชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โคชแสดมภ์ถูกนำเสนอในบทบาทนักดนตรีรุ่นเด็กเมื่อเทียบกับโคชท่านอื่นๆ แต่ก็แฝงด้วยความไฟแรงแบบคนรุ่นใหม่และมักจะถ่อมตัวอยู่เสมอ ซึ่งเป็นตัวเลือกที่ผู้เข้าแข่งขันที่อยู่ในวัยรุ่นมักจะชื่นชอบ อีกทั้งผลงานการสร้างสรรคัซโซว์ที่โดดเด่นและสร้างสรรค์ไม่แพ้โคชใจอี้บอย ทำให้โคชแสดมภ์เป็นโคชที่น่าจับตามองอย่างยิ่ง จนอาจกล่าวได้ว่าโคชแสดมภ์มีชื่อเสียงโด่งดังในวงกว้างมากขึ้นอย่างมากจากรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ก็ว่าได้

2) ผู้ช่วยโคช

ผู้ช่วยโคชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ จะทำหน้าที่ช่วยโคชในการฝึกสอนผู้เข้าแข่งขันของแต่ละทีม โดยในแต่ละทีมจะสามารถมีผู้ช่วยโคชได้ 1 คน ทั้งนี้ ผู้ช่วยโคชในซีซั่นที่ 1 จะได้นั่งชมการแข่งขันในรอบ Battle ร่วมกับโคช รวมทั้งได้แสดงความคิดเห็นต่อการแสดงของผู้เข้าแข่งขันด้วย ส่วนในซีซั่นที่ 2 ผู้ช่วยโคชจะทำหน้าที่ช่วยฝึกสอนผู้เข้าแข่งขันเพียงเท่านั้น โดยไม่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในช่วงการแข่งขันจริง โดยสำหรับซีซั่นที่ 1 แต่ละทีมมีผู้ช่วยโคชดังต่อไปนี้

ทีมโคชก้อง	ทีมโคชคิม	ทีมโคชโจอี้	ทีมโคชแสดมภ์
กบ เสาวนิตย์	หนึ่ง อีทีซี	ธนา ลวสุต	ป๊อด โมเดิร์นด็อก

ตารางที่ 4.3 ผู้ช่วยโคชในซีซั่นที่ 1

และในซีซั่นที่ 2 แต่ละทีมมีผู้ช่วยโคชดังนี้

ทีมโคชก้อง	ทีมโคชคิม	ทีมโคชโจอี้	ทีมโคชแสดมภ์
ปู อัญชลี	โก้ มิสเตอร์แซ็กแมน	เบน ชลาทิศ	สุธี แสงเสรีชน

ตารางที่ 4.4 ผู้ช่วยโคชในซีซั่นที่ 2

3) พิธีกร

พิธีกรในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ จะเป็นผู้ทำหน้าที่ดำเนินรายการบนเวทีเป็นหลัก รวมทั้งเป็นผู้สัมภาษณ์ผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition อีกด้วย ซึ่งในซีซั่นที่ 1 จะมีพิธีกร 1 คน คือ คุณกบ ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี และในซีซั่นที่ 2 ได้มีพิธีกรเพิ่มขึ้นอีก 1 คน คือ คุณจอย รินลณี ศรีเพ็ญ โดยจะขอแนะนำเสนอประวัติย่อของพิธีกรทั้ง 2 คน ดังต่อไปนี้

3.1) กบ ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี

รูปที่ 4.7 พิธีกรชาย

กบ ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี เป็นนักร้องและนักแสดงมากความสามารถที่โลดแล่นอยู่ในวงการบันเทิงมากกว่า 20 ปี โดยเฉพาะผลงานเพลงที่ได้รับความนิยมอย่างมากในช่วงปี พ.ศ. 2533 – 2540 ถือเป็นนักร้องคุณภาพคนหนึ่งของเมืองไทย โดยเริ่มต้นงานในวงการบันเทิงด้วยการถ่ายแบบลงในนิตยสาร "เปรี้ยว" ต่อมา จึงมีผลงานด้านการแสดงจากการแสดงละครเรื่องแรกชื่อ "เดอะ ฝับ" หลังจากนั้นก็ได้มีโอกาสเล่นละครเวทีอีกหลายเรื่อง ต่อมาซรัส เฟื่องอารมย์ ได้ชักนำเข้าสู่วงการเพลง กบเริ่มต้นงานชิ้นแรกในชุด "เพื่อใจไว้" และแสดงภาพยนตร์เรื่องแรก "เพื่อใจไว้ให้กันสักหน่อย" ในปี พ.ศ. 2532 หลังจากนั้นจึงมีผลงานเพลงที่เป็นที่รู้จักจากอัลบั้มชุดที่สองในปี พ.ศ. 2533 สังกัดแกรมมี่ ชื่อชุด "กบใส ๆ" มีเพลงที่ได้รับความนิยม เช่น เพลงวันใสๆ และเพลงปาฏิหาริย์ หลังจากนั้นก็ได้แสดงในละครซีทคอมทางช่อง 7 (สังกัดเอ็กแซ็กท์ แกรมมี่) ที่ได้รับความนิยมมากคือ 3 หนุ่ม 3 มุม คู่กับ ศักดิ์สิทธิ์ แท่งทอง และ ปฏิภาณ ปฐวีกานต์

ในด้านผลงานเพลง กบ ทรงสิทธิ์ ได้ออกอัลบั้มตามมาอีกหลายชุด มีเพลงที่ได้รับความนิยมเช่น เพลงขอแสดงความนับถือ, เพลงขีดเส้นใต้, เพลงรักเราไม่เก่าเลย และเพลงกลับลำ เป็นต้น ควบคู่กับการแสดงละครโทรทัศน์ในสังกัดของแกรมมี่และภาพยนตร์ รวมทั้งละครเวทีอย่างต่อเนื่องถึงปัจจุบัน

ด้านงานพิธีกร กบ ทรงสิทธิ์ ได้เป็นพิธีกรในรายการ 3 หนุ่ม 3 มุม ไร่ตี้ (2550) และ 3 หนุ่ม 3 มุม ทูไนท์ (2551-2552) ออกอากาศทางช่องททบ. 5 (ออนไลน์, 2558b)

3.2) จอย รินลณี ศรีเพ็ญ

รูปที่ 4.8 พิธีกรหญิง (ซีซั่นที่ 2)

จอย รินลณี ศรีเพ็ญ เป็นนักแสดง นางแบบ และพิธีกรมากความสามารถคนหนึ่งของวงการบันเทิงไทย โดยจอย รินลณี ถูกชักชวนเข้าวงการโดยไก่อ วรายุทธ मिलินทจินดา ผู้จัดละครชื่อดังของไทยที่วีซีช่อง 3 ต่อมาได้มีผลงานละครเรื่องกัลปิงหา ทางช่อง 3 เป็นเรื่องแรก และโด่งดังอย่างมากจากบทพจมาน สว่างวงศ์ ในละครโทรทัศน์เรื่อง บ้านทรายทอง (ปี 2543) ทางช่อง 3 ในขณะที่มีผลงานละครอย่างต่อเนื่อง เธอยังมีผลงานเดินแบบ ถ่ายแบบอีกด้วย ในด้านงานพิธีกร เธอมีผลงานอาทิเช่น พิธีกรรายการเปรี้ยวปาก (ช่อง 3) และรายการสตาร์สเตจ (ช่อง 3) เป็นต้น (ออนไลน์, 2558c)

4.1.3 ผู้เข้าแข่งขัน

1) ซีซั่นที่ 1

ในซีซั่นที่ 1 มีผู้ผ่านเข้ารอบ Blind Audition และได้เป็นผู้เข้าแข่งขันของทีมโคซทั้ง 4 ท่านจำนวน 56 คน โดยแบ่งเป็นลูกทีมโคซก้อง 14 คน ทีมโคซคิม 12 คน ทีมโคซใจอี้ 15 คน และ ทีมโคซแสดมภ์ 15 คน ดังนี้

ทีมโคซก้อง (ซีซั่นที่ 1)

ลำดับที่ ที่ เข้ารอบ	ลำดับ ที่	ชื่อ	รูปภาพ	เพลงที่ใช้ประกวด ใน รอบ Blind Audition
ลำดับที่ ที่ 1	1	ธนนท์ จำเริญ (นน)		เพลง ฟ้า (แทททูคัลเลอร์)
	2	เอกพล รัตนกำพล (เอก) & กิริติกานต์ พงศ์ทองสำราญ (โจ้)		เพลง นิยามรัก (นู โว)
ลำดับที่ ที่ 2	3	ปิ่นปิ่นท์ เสตารุณ (แก้ว)		เพลง นิดนึ่ง (พิจิกา)
ลำดับที่ ที่ 3	4	สโรชา เสนารัตน์ (สวย)		เพลง Fallin' (Alicia Keys)

สัปดาห์ ที่ 4	5	ณัฐวดี ดอกกะฐิน (นัท)		เพลง ชีวิตบัดซบ (ฉันทนา กิติยพันธ์)
	6	นวิษภัทร์ ไชยทะเล (แอนนี่)		เพลง ชมซาน (โลโซ)
	7	โมกุน ปี่แก้ว (โม)		เพลง ทำไมต้องเธอ (ธ ง ไ ช ย แมคอินไตย์)
	8	เชาวฤทธิ์ อัคร์เดชา (ตุ๋)		เพลง หลอกกันเล่น เลย (นูโว)
สัปดาห์ ที่ 5	9	ปราณีตา ทองคำวรรณ (เอ๋) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UN		เพลง ลึกสุดใจ (โจ - ก้อง)
	10	จากภูพจน ศิลปาภิชน (ปิงปอง)		เพลง My Sacrifice (Creed)
	11	พิชญญา จันทรวิสัย (แตงโม)		เพลง คิดถึงนะ (คณิตกุล เนตร บุตร)

	12	รวีอร สวัสดิสุข (จ๊ะจ๋า) & ณัฐริตา วงศ์พรหม (อ้อมแอม)		เพลง รักหนักแน่น (ธ ง ไ ช ย แมคอินไตย์)
สัปดาห์ ที่ 6	13	ไพลินธร พันธุ์สุข (ต่าย)		เพลง ใจเอย (มาช่า วัฒนพานิช)
	14	กมลทิพย์ ธรรมภักดี (ผึ้ง)		เพลง สนามอารมณ์ (สวลี ผกาพันธุ์)

ตารางที่ 4.5 ผู้เข้าแข่งขันทีมโคชก้องในซีซั่นที่ 1

ทีมโคชคิม (ซีซั่นที่ 1)

สัปดาห์ ที่ เข้ารอบ	ลำดับ ที่	ชื่อ	รูปภาพ	เพลงที่ใช้ ประกวดในรอบ Blind Audition
สัปดาห์ ที่ 1	1	นนทวิทย์ ศิริพรไพบุลย์ (แบงค์)		เพลง ชีวิตลิขิตเอง (ธ ง ไ ช ย แมคอินไตย์)
สัปดาห์ ที่ 2	2	อรวิ พินิจสารภิมย์ (กลม)		เพลง Nobody (Wonder Girls)

	3	ตระการ ศรีแสงจันทร์ (ต๊ะ)		เพลง หยาดเหงื่อ เพื่อแม่ (เอกพล มนต์ ตระการ)
สัปดาห์ ที่ 3	4	วิชัย วงศ์สุริยัน (เต็ก)		เพลง One and Only (Adele)
สัปดาห์ ที่ 4	5	กুমาริกา ศุภการ (จูน)		เพลง Irreplaceable (Beyonce)
	6	วีรศักดิ์ เกลือกัน (กบ)		เพลง Just the Way You Are (Bruno Mars)
	7	พฤทธิ ภัทรสุข (จิ้งโก้) & กิตติ อิ่มธนาวิช (เคี้ยง)		เพลง Doraemon no uta และ เพลง เจงกิสข่าน (รอยัลสไปรท์)
สัปดาห์ ที่ 5	8	ชวัลวิทย์ ฐากุลวีรนนท์ (เอาร์ท)		เพลง ที่ฉันรู้ (บอย โกสิยพงษ์ Feat. ศุภวัฒน์ พีรานนท์)
	9	ตุลย์รยา จันทะวงศ์ (ตุลย์)		เพลง Mercy (Duffy)

สัปดาห์ ที่ 6	10	ริสรา ภูษาคำ (มิลค์)		เพลง สิ่งสำคัญ (เอ็นโดรฟิน)
	11	ปฐมภรณ์ ธาตุทองเหลือง (ฟร็อนท์)		เพลง ลูกอม (วัชราวลี)
	12	ณัฐวรรณ กิจสมบุญ (หมู)		เพลง เหนื่อยไหม (ธ ง ไ ช ย แมคอินไตย์)

ตารางที่ 4.6 ผู้เข้าแข่งขันทีมโคชคิมในซีซั่นที่ 1

ทีมโคชจ๊อ (ซีซั่นที่ 1)

สัปดาห์ ที่ เข้ารอบ	ลำดับ ที่	ชื่อ	รูปภาพ	เพลงที่ใช้ ประกวดในรอบ Blind Audition
สัปดาห์ ที่ 1	1	บงกช เจริญธรรม (ฟิล์ม)		เพลง ลืมไปก่อน ของ บุคดาเบลส Feat. แสตมป์
	2	ธชย ประทุมวรรณ (แก๊ง)		เพลง What's My Name? (Rihanna)

	3	ศุภัสรา แป้นไม้ (หลี่หยุน)		เพลง คิดมาก (ปาล์มมี่)
สัปดาห์ ที่ 2	4	จิตสุดา เฮงรัมย์ (ปุ๋ย)		เพลง Valerie (Amy Winehouse)
	5	จิรวุฒิ จันท์ฉายแสง (ไอ้ต)		เพลง กัญชา (คาราบาว)
	6	ณัฐพงษ์ สินเจริญ (ณัฐ)		เพลง When a Man Loves a Woman (Percy Sledge)
สัปดาห์ ที่ 3	7	ปิริสิมาร์ ตีล่า (เกล)		เพลง Your Song (Elton John)
	8	ภชพน วิริยะธนะสกุล (นิว)		เพลง คิดถึงเธอ ทุกที่ ที่อยู่คนเดียว (เศกพล อุ่น สำราญ Feat. เจน นิเฟอร์ คิม)
	9	อรุ โยโกอิชิ (อรุ)		เพลง I Will Always Love You

				(Whitney Houston)
	10	นิตาวรรณ อัสวทวิโชค (นิต)		เพลง พระจันทร์แทนใจฉัน (ตั้งสิ่งจวิน)
	11	อรรถพล ชัยศิริ (ตี)		เพลง I'm yours (Jason Mraz)
สัปดาห์ที่ 4	12	พินันท์ ชนภัณฑารักษ์ (กีตาร์)		เพลง L.O.V.E. (Nat King Cole)
	13	สุเมธ องอาจ (สุเมธ)		เพลง เพียงครึ่งใจ (ดี อินโนเซนส์)
สัปดาห์ที่ 5	14	สรวิชญ์ นิมโต (เอก)		เพลง หุ่นมสุพรรณ (คาราบาว)
สัปดาห์ที่ 6	15	สภา พานิชอัครา (บอนบอน)		เพลง Come Back To Me (Seven)

ตารางที่ 4.7 ผู้เข้าแข่งขันทีมโคชใจอ็บอยในซีซั่นที่ 1

ทีมโคชเสตมป์ (ซีซั่นที่ 1)

สัปดาห์ ที่ เข้ารอบ	ลำดับ ที่	ชื่อ	รูปภาพ	เพลงที่ใช้ ประกวดในรอบ Blind Audition
สัปดาห์ ที่ 1	1	พิเชษฐ์ บัวขำ (คิง)		เพลง I Don't Want to Miss a Thing (Aero Smith)
สัปดาห์ ที่ 2	2	ดวงพร พงศ์ผาสุก (ปุ้ย)		เพลง ลาวดวง เดือน ประพันธ์โดย พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเพ็ญพัฒ นพงศ์ กรมหมื่นพิไชย มหินทรโรดม
สัปดาห์ ที่ 3	3	พิชัยยุทธ จันทร์กลีบ (เหน่ง)		เพลง คิดถึง (หรั่ง ร็อกเคสตรี้ ร่ำ)
	4	ณัฐวุฒิ เจนมานะ (แม็กซ์)		เพลง Home (Michael Buble)
	5	นรินทร์ ประสพภักดี (ป้อม)		เพลง Go the Distance (Michael Bolton)

สัปดาห์ ที่ 4	6	นันทภพ พิณทอง (อ๊อด)		เพลง Let It Be (The Beatles)
	7	โอม คงธำรงค์ลักษณ์ (โอม)		เพลง เรื่องจริง (บอย โกสิยพงษ์ Feat. ธนชัย อุชชิน)
สัปดาห์ ที่ 5	8	อุมารีย์ นครขวาง (หนูเล็ก)		เพลง ที่ว่าง (พอส)
	9	รติพันธ์ พันธุ์พินิจ (เจนนี่)		เพลง ใคร (บอย โกสิยพงษ์ Feat. ธนชัย อุชชิน)
	10	ชลธิชา ยศพล (พลอย)		เพลง "I Don't Want to Miss a Thing" (Aero Smith)
	11	ประกายดาว สุขวัฒน์ (แก้ว)		เพลง Saving All My Love For You (Whitney Houston)

สี่ปดาร์ ที่ 6	12	สุทธิชาติ แสนอาจ (ไตเติ้ล)		เพลง Each Day Gets Better (John Legend)
	13	คิตะญา สุตระ (คีย์)		เพลง หากรู้สัณนิ (สวลี ผกาพันธุ์)
	14	ชวาล ปริชาสถิตย์(ตุ้ม) 		เพลง ความคิด (แสตมป์)
	15	ณัฐวดี สินชื้อสัตย์กุล (น้ำ) 		เพลง Come Together (The Beatles)

ตารางที่ 4.8 ผู้เข้าแข่งขันทีมโคชแสตมป์ในซีซั่นที่ 1

2) ซีซั่นที่ 2

ในซีซั่นที่ 2 มีผู้ผ่านเข้ารอบ Blind Audition และได้เป็นผู้เข้าแข่งขันของทีมโคซทั้ง 4 ท่านจำนวน 49 คน โดยแบ่งเป็นลูกทีมโคซก้อง 12 คน ทีมโคซคิม 13 คน ทีมโคซใจอู้ 12 คน และ ทีมโคซแสดมภ์ 12 คน ดังนี้

ทีมโคซก้อง (ซีซั่นที่ 2)

สัปดาห์ ที่ เข้ารอบ	ลำดับ ที่	ชื่อ	รูปภาพ	เพลงที่ใช้ ประกวดในรอบ Blind Audition
สัปดาห์ ที่ 1	1	ณภัทร แก้วดวงใจ (อ้ม)		เพลง Heartbreak Hotel (Elvis Presley)
	2	สิทธา นิยมเหมาะ (หนู่ม)		เพลง ตึกตา (คาราบาว)
สัปดาห์ ที่ 2	3	ประพุทธิ์ พิมพามา (โอบอล)		เพลง ทุกสิ่ง (พรุ)
	4	กิตติมา พูลวงษ์ (แก้ว)		เพลง รักข้ามขอบ ฟ้า(สวลี ผกา พันธุ์)
สัปดาห์ ที่ 3	5	กันณพงศ์ ธาระเขตร์ (อัน)		เพลง โทททหน้า ตาย (อุเทน พรหมมิ นทร์)

	6	ณัชชา จิตตานนท์ (ฟางข้าว)		เพลง Love of My Life (Queen)
สัปดาห์ที่ 4	7	วัลย์ลิกา เกศวพิทักษ์ (แดงโม)		เพลง Ain't No Sunshine (Bill Withers)
	8	เสริมศาสตร์ เตอะโรซารีโอ (แซม)		เพลง ปลั่งรัก (หิน เหล็ก ไฟ)
สัปดาห์ที่ 5	9	ญาดา วงษ์ยี่หวา (นิค)		เพลง อยู่อย่างเหงาๆ(สิงโต นำโชค)
	10	ณัฐิญา ศรียานนท์ (เก้ง)		เพลง I'm Outta Love (Anastasia)
สัปดาห์ที่ 6	11	ภัทรีรัตน์ สงวนศักดิ์ (ต๊ีก)		เพลง ฝุ่น (Big Ass)
	12	เลิศวิทย์ ชานิคม (กอล์ฟ)		เพลง Use Somebody (Kings of Leon)

ตารางที่ 4.9 ผู้เข้าแข่งขันทีมโคชก้องในซีซั่นที่ 2

ทีมโคชคัม (ซีซั่นที่ 2)

สัปดาห์ ที่ เข้ารอบ	ลำดับ ที่	ชื่อ	รูปภาพ	เพลงที่ใช้ ประกวดในรอบ Blind Audition
สัปดาห์ ที่ 1	1	รพีพร ตันตระกูล (ลูกพีช)		เพลง สบตา (แอนเดรีย สวอ เรซ)
	2	วิริทธิ์พล กมลชัยณิชกุล (แพท)		เพลง You Give Me Something (James Morrison)
สัปดาห์ ที่ 2	3	เจนนิเฟอร์ แล็คเกรน (เจนนี่)		เพลง Somewhere Only We Know (Keane)
	4	ชนิตา กระทอง (อึ้งค์)		เพลง เดี่ยวดาย กลางสายลม (นรีกระจ่าง คันธ มาศ)
สัปดาห์ ที่ 3	5	นภสร ชัยพรเรืองเดช (ปิ่น) & พินทุสร งามพรวิภา (พิน)		เพลง เธอยัง... (ไปเต้ได้)

สัปดาห์ ที่ 4	6	นิติภูมิ ภูักฤษณา (ปาล์ม)		เพลง Don't Love You No More (Craig David)
	7	กฤษดา พิเศษพัฒนกุล (นัท)		เพลง Killing Me Softly (Roberta Flack)
สัปดาห์ ที่ 5	8	อชิรญาณ์ ศุภลักษณ์นารี (ไอปอล์)		เพลง Scarborough Fair (Traditional English Ballad)
	9	ชโนวัจน์ พิริสัยสันติ (แก๊ป) CHULALONGKORN U		เพลง สมมุติ (บอย โกสิยพงษ์ Feat. อภิ วัชร์ เอื้อถาวรสุข)
	10	วัชระ กัญธุ์ยาภรณ์ (แบงค์)		เพลง รู้ (Soul after six)
สัปดาห์ ที่ 6	11	สุรเดช วัฒนสุนทรกุล (กอล์ฟ)		เพลง เธอคือ ความฝัน (พราว)

	12	ภาณุภาค บุญฤทธิ์โชค (ปู่ เป้)		เพลง Part of Your World (Jodi Benson)
	13	ประภัสสร สันธิศิริ (น้ำ)		เพลง ทำได้เพียง (25 HOURS)

ตารางที่ 4.10 ผู้เข้าแข่งขันทีมโคชคัมในซีซั่นที่ 2

ทีมโคชใจอ๋อย (ซีซั่นที่ 2)

สัปดาห์ ที่ ในรอบ	ลำดับ ที่	ชื่อ	รูปภาพ	เพลงที่ใช้ประกวด ในรอบ Blind Audition
สัปดาห์ ที่ 1	1	ทิชัมพร ผลิตาภรณ์ (ฟ้า)		เพลง สาวบางโพ (ดิเรก อมาตยกุล)
	2	กิตตินันท์ ชินสำราญ (กิต)		เพลง My Way (Frank Sinatra)
	3	นิตา ดุวา (ริมมี)		เพลง Lady Marmalade (Labelle)
สัปดาห์ ที่ 2	4	ลลิตา จีงวัฒนกิจ (แนน)		เพลง New York (Paloma Faith)
สัปดาห์ ที่ 3	5	ปณจภรณ์ เอี่ยมวิจารณ์ (เบ็น)		เพลง Fire (Buddha Bless)
	6	ธนพล มหัทธนาคุณุ์ (พละ)		เพลง The Blower's Daughter (Damian Rice)

สัปดาห์ ที่ 4	7	วารุณี จันทศิริรังษี (ฝน)		เพลง นาฬิกาเรือน เก่า (ปาล์มมี)
	8	ยุพดี หนูกลั่น (แอน)		เพลง ทะเลใจ (แอ๊ด-อ๊อด โอภากุล)
	9	วิโอเลต วอเทียร์ (วี)		เพลง Leaving on a Jet Plane (John Denver)
สัปดาห์ ที่ 5	10	สายทิพย์ วิวัฒน์ปฐพี (วอลนัท)		เพลง ใจรัก (สุชาติ ชวางกูร)
สัปดาห์ ที่ 6	11	ชญญาณ์ภูษณ์ ภูวโชติพิพัฒน์ (ส้ม)		เพลง ตัดใจไม่ลง (เพ็ญ พิสุทธิ์)
	12	เปมิกา โทณะวณิก (ผึ้ง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UN		เพลง เรามีเรา (ฐิติมา สุตสุนทร)

ตารางที่ 4.11 ผู้เข้าแข่งขันทีมโคชใจอ้อยบอยในซีซั่นที่ 2

ทีมโคชแสดมภ์ (ซีชั้น 2)

สัปดาห์ ที่ เข้ารอบ	ลำดับ ที่	ชื่อ	รูปภาพ	เพลงที่ใช้ประกวด ในรอบ Blind Audition
สัปดาห์ที่ 1	1	ณภัทร ศิรินิล (โอม)		เพลง Valerie (Amy Winehouse)
สัปดาห์ที่ 2	2	อัญชิษฐา พงษ์ศิริยาภรณ์ (ก๊อฟ)		เพลง คิดถึง (พงษ์สิทธิ์ คำภีร์)
	3	รังสรรค์ ปัญญาเรือน (สงกรานต์)		เพลง เจ้าตาก (คาราบาว)
	4	จมาพร แสงทอง (ตุ๊กตา)		เพลง Kimiga Ireba Sorede ii (จิเงะรุ มะสึซะกิ)
สัปดาห์ที่ 3	5	เอื้องปอย บุญมา (ปอย)		เพลง ต้ม (โมเดิร์นด็อก)
	6	คีตา อินทรสุด (ต้า)		เพลง Smoke on The Water (Deep purple)
	7	ชวัลลักษณ์ ติเรกวัฒนานุกุล (ปุยฝ้าย)		เพลง อย่างน้อย (Big ass)

สัปดาห์ที่ 4	8	ภัทราพร ช่างยอด (ตรีม)		เพลง From Me to You (The Beatles)
สัปดาห์ที่ 5	9	ประการัง ส่างม้าทอง (ข้าวฟ่าง) & เพ็ญพิศุทธิ พวงสุวรรณ (มิลค์)		เพลง What You Know (Two door cinema club)
	10	ฝนพา ปราโมช ณ อยุธยา (เมย์)		เพลง Come Away With Me (Norah Jones)
สัปดาห์ที่ 6	11	สุชยา ทองดั้น (ปลา)		เพลง Kiss Me (Six pence non the richer)
	12	ปิติพงษ์ ผาสุขยี่ด (พีท)		เพลง Play That Funky Music (Wild Cherry)

ตารางที่ 4.12 ผู้เข้าแข่งขันทีมโคชแสดมปีในซีซั่นที่ 2

4.1.4 ผลการแข่งขัน

1) ซีซั่นที่ 1

ผู้วิจัยจะนำเสนอรายละเอียดการแข่งขันและผลการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่น 1 ในรูปแบบตาราง โดยจะแบ่งเป็นรอบการแข่งขัน Battle Round และ Live Performance ดังนี้

1.1) รอบ Battle round (ซีซั่นที่ 1)

การแข่งขันในรอบ Battle round ในซีซั่นที่ 1 มีการออกอากาศจำนวน 3 เทป โดยแบ่งเป็นการแข่งขันทั้งหมด 24 แม็ตซ์ โดยในแต่ละแม็ตซ์จะมีผู้ที่เข้ารอบต่อไปเพียง 1 คน ทำให้เหลือผู้เข้าแข่งขันในรอบ Live performance ทั้งหมด 24 คน โดยชื่อผู้เข้าแข่งขันที่เข้ารอบจะแสดงเป็นตัวเลข ดังนี้

Episode 7: Battle round เทปที่ 1 (ออกอากาศ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2555)

ลำดับ	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน			เพลงที่ใช้แข่งขัน
1.1	โคชคิม	แบงค์ นนทวิทย์	แต่ก วิชย		"Forget You" (Cee Lo Green)
1.2	โคชแสดมปี	ป๋วย ดวงพร	ศิย์ ศีตะญา	ตุ้ม ชวาล	"เส่นหา" (สุเทพ วงศ์กำแหง)
1.3	โคชก้อง	นนท์ ธนนท์	โม โมกุน	ตุ๋ เซาวฤทธิ	"รัก คุณ ยิ่ง กว่าใคร" (ก๊อท จักรพันธ์)
1.4	โคชก้อง	สวย สโรชา	ปิงปอง จากรุพจน		"I Hate Myself For Loving You" (Joan Jett)
1.5	โคชใจอู๋	ฟิล์ม บงกช	อรุ อรุ	นิต นิดาวรรณ	"หัวใจ สลาย" (เดอะฮอต เปปเปอร์ซิงเกอร์ส)
1.6	โคชคิม	กบ วีรศักดิ์	เอาร์ท ชวัล วิทย์		"ส่องกระจก" (ไพบูลย์ เกียรติ เขียวแก้ว)

1.7	โคช แสดมภ์	คิง พิเชษฐ์	เหน่ง พิชัย ยุทธ		"ฤดูที่ฉัน เหงา" (พลั้วร์)
-----	---------------	-------------	---------------------	--	-------------------------------

ตารางที่ 4.13 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Battle round ลำดับที่ 1

Episode 8: Battle round เทปที่ 2 (ออกอากาศ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2555)

ลำดับ	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน			เพลงที่ใช้แข่งขัน
2.1	โคชโจ อ๊ะ	หลี่หยุน ศุภิส รา	ปุ้ย จิตสุตา		"เกลียดคนสวย" (ฉันทนา กิตยพันธ์)
2.2	โคช ก้อง	นัท ญัฐวดี	ต่าย ไพลินธร	ฝั่ง กมลทิพย์	"กล กาม แห่ง ความ รัก" (ฉันทนา กิตยพันธ์)
2.3	โคชคิม	ตุลย์ ตุลย์รยา	ฟ ร็ อ น ท์ ปฐมภรณ์		"นาฬิกา ตาย" (บอดีส์แลม)
2.4	โคช แสดมภ์	ป้อม นรินทร์	อ้อด นันทภพ	โอม คงธำรง ลักษณ์	"You Are The Sunshine Of My Life" (Stevie Wonders)
2.5	โคชโจ อ๊ะ	ตี้ อรรถพล	นิว ภาชน	บอน บอน สภา	"ดาวล้อมเดือน" (สุนทราภรณ์)
2.6	โคช ก้อง	แ อ น นี นวัชภัทร์	เอ๋ ปราณีตา		"หนุ่มบาว-สาวปาน" (คาราบาว - ปาน)
2.7	โคช แสดมภ์	แม็ก ญัฐวุฒิ	ไตเติ้ล สุทธิ ชาติ		"Billie Jean" (Michael Jackson)
2.8	โคชคิม	จูน กุมาริกา	จังก๊ & เคียง		"Single Ladies" (Beyonce)
2.9	โคชโจ อ๊ะ	เกล ดีล่า	กีตาร์ พิรณันท์	สุเมธ องอาจ	"Dance Little Lady Dance" (Tina Charles)

ตารางที่ 4.14 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Battle round ลำดับที่ 2

Episode 9: Battle round เทปที่ 3 (ออกอากาศ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2555)

ลำดับ	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน			เพลงที่ใช้แข่งขัน
3.1	โคช ก้อง	แก้ว ปินปิ่นท์	แดงโม พิษญา		"ในวันที่เราต้องไกลห่าง" (ลูล่า)
3.2	โคช แสดมภ์	หนูเล็ก อุมารีย์	แก้ว ประกายดาว	น้ำ ญัฐวดี	"หนึ่งเดียวคนนี่" (ปุ๋ อัญชลี)
3.3	โคชคิม	กลม อรวี	หมู ญัฐวรรณ		"คนถูกทิ้ง" (มุช)
3.4	โคช ก้อง	เอก & โจ้	จ๊ะจ๋า & อ่อม แอม		"แอบชอบ" (ละออง ฟอง)
3.5	โคชโจ อ๊ะ	ไอ้ต จีรวุฒิ	เอก สรวิชญ์		"คนหนึ่งเหนียว" (คารา บาว)
3.6	โคช แสดมภ์	เจนนี่ รติพันธ์	พลอย ชลธิชา	โคช	"ตึกตอก" (ปาล์มมี)
3.7	โคชคิม	ติ้ะ ตระการ	มิลค์ วิสรา		"พี่ไปดูแลหนูไปด้วย" (พุ่ม พวง ดวงจันทร์)
3.8	โคชโจ อ๊ะ	แก่ง ธชย	นัท ญัฐพงษ์		"I Feel Good" (James Brown)

ตารางที่ 4.15 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 3

1.2) รอบ Live performance (ซีซั่นที่ 1)

รอบ Live performance จะแบ่งเป็น First live round จำนวน 2 สัปดาห์ , Quarter-final จำนวน 2 สัปดาห์, รอบ Semi-final จำนวน 1 สัปดาห์ และรอบ Final จำนวน 1 สัปดาห์ โดยในรอบ First live round จะแสดงผลการแข่งขันในตารางโดยใช้สีเน้นข้อความที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

- ได้รับคะแนนโหวตสูงสุด 2 อันดับแรกของทีม (เข้ารอบ)
- ได้รับเลือกจากโคช (เข้ารอบ)
- ถูกคัดออก (ตกรอบ)

Episode 10: First live rounds (สัปดาห์ที่ 1)

ออกอากาศเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 โดยเป็นการแข่งขันเฉพาะทีมโคซคิมและทีมโคซก้อง

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน	เพลงที่ใช้แข่งขัน	ผลการแข่งขัน
1	โคซคิม	กลม อรวี	"Bleeding Love" (Leona Lewis)	ถูกคัดออก
2	โคซก้อง	สวย สโรชา	"อยากสวย" (เสาวลักษณ์ ลีละบุตร)	ได้รับเลือกจากโคซก้อง
3	โคซคิม	กบ วีรศักดิ์	"Superman (It's not easy)" (Five for fighting)	ได้รับเลือกจากโคซคิม
4	โคซคิม	จูน กุมาริกา	"รักไม่ต้องการเวลา" (เคลียร์)	ถูกคัดออก
5	โคซก้อง	นนท์ ธนนท์	"กระเป๋าสานแพนยิม" (เดอะ ริชแมน ทอย)	คะแนนโหวตสูงสุด 2 อันดับแรกของทีม
6	โคซก้อง	นัท ญัฐวดี	"Someone Like You" (Adele)	ได้รับเลือกจากโคซก้อง
7	โคซก้อง	เอก & โจ้	"เอาอะไรมาแลกก็ไม่ยอม" (บิลลี่ โอแกน)	ถูกคัดออก
8	โคซคิม	แต็ก วิชย	"เสียใจแต่ไม่แคร์" (หวาย)	ได้รับเลือกจากโคซคิม
9	โคซก้อง	แตงโม พิษญา	"พูดไม่คิด" (ซีซัน ไฟว์)	ถูกคัดออก
10	โคซก้อง	แอนนี่ นวัชภัทร์	"พินเพื่อน" (พงษ์พัฒน์ วชิรบรรจง)	คะแนนโหวตสูงสุด 2 อันดับแรกของทีม

11	โคชคัม	ตี้ ตระการ	"กลับมาทำไม" (เอกราช สุวรรณภูมิ)	คะแนนโหวตสูงสุด 2 อันดับแรกของทีม
12	โคชคัม	ตุลย์ ตูลย์ รยา	"Upside Down" (Paloma Faith)	คะแนนโหวตสูงสุด 2 อันดับแรกของทีม

ตารางที่ 4.16 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ First live rounds (สัปดาห์ที่ 1)

Episode 11: First live rounds (สัปดาห์ที่ 2)

ออกอากาศเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 โดยเป็นการแข่งขันเฉพาะทีมโคชใจอี้และทีมโคชแสดมภ์

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน	เพลงที่ใช้ในการแข่งขัน	ผลการแข่งขัน
1	โคชใจอี้	บอนบอน สภา	"ฝน" (เบิร์ดกะฮาร์ท)	ถูกคัดออก
2	โคช แสดมภ์	พลอย ชลธิชา	"อ้อด อ้อด" (เดอะ ริชแมน ทอย)	ได้รับเลือกจากโคช แสดมภ์
3	โคชใจอี้	ฟิล์ม บงกช	"กรุณาฟังให้จบ" (แหม่ม แหม่มรัมย์)	ได้รับเลือกจากโคช ใจอี้
4	โคช แสดมภ์	ป้อม นรินทร์	"เสียดาย" (ธงไชย แมคอินไตย์)	ถูกคัดออก
5	โคชใจอี้	ปุ๋ย จิตสุดา	"แต่คนเคยรัก" (รัตเกล้า อามระดิษ)	ได้รับเลือกจากโคช ใจอี้
6	โคช แสดมภ์	ปุ๋ย ดวงพร	"Love on Top" (Beyonce)	ได้รับเลือกจากโคช แสดมภ์
7	โคชใจอี้	กีตาร์ พิรนนท์	"สาวอีสานอรัก" (อรอุมา สิงห์ศิริ)	คะแนนโหวตสูงสุด 2 อันดับแรกของทีม
8	โคช แสดมภ์	คิง พิเชษฐ์	"อีกหน่อยเธอคงเข้าใจ" (ธเนศ วรากุลนุเคราะห์)	คะแนนโหวตสูงสุด 2 อันดับแรกของทีม

9	โคช แสดมภ์	แก้ว ประกาย ดาว	"ตลอดเวลา" (พงษ์สิทธิ์ คัมภีร์)	ถูกคัดออก
10	โคชโจอี้	เก่ง ธชย	"ซู้" (หลง ลงลาย)	คะแนนโหวตสูงสุด 2 อันดับแรกของทีม
11	โคชโจอี้	ไอ้ต จีรวุฒิ	"Canned Heat" (Jamiroquai)	ถูกคัดออก
12	โคช แสดมภ์	เม็ก ณัฐวุฒิ	"Nothin' On You" (B.O.B. Feat. Bruno Mars)	คะแนนโหวตสูงสุด 2 อันดับแรกของทีม

ตารางที่ 4.17 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ First live rounds (สัปดาห์ที่ 2)

Episode 12: Quarter-final (สัปดาห์ที่ 1)

ออกอากาศเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 โดยเป็นการแข่งขันเฉพาะทีมโคชคิมและทีมโคชก้อง โดยสำหรับรอบ Quarter-Final จะแสดงผลโดยใช้แถบสีดังต่อไปนี้

- ได้รับคะแนนโหวตสูงสุดของทีม (เข้ารอบ)
- ได้รับเลือกจากโคช (เข้ารอบ)
- ถูกคัดออก (ตกรอบ)

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน	เพลง	ผลการแข่งขัน
1	โคชคิม	กบ วีรศักดิ์	"ฤดูที่แตกต่าง (Seasons Change)" (บอย โกสิยพงษ์ Feat. นภ พรชำนิ)	ถูกคัดออก
2	โคชก้อง	แอนนี่ นวัชภัทร์	"โปรดส่งใครมารักฉันที" (อินสทิทซ์)	ถูกคัดออก
3	โคชคิม	ตุลย์ ตุลย์รยา	"I Love the Nightlife" (Alicia Bridge)	ถูกคัดออก
4	โคชก้อง	นนท์ ธนนท์	"ขบใจจริงๆ" (ธงไชย แมคอินไตย์)	คะแนนโหวตสูงสุด ของทีม

5	โคชคิม	แต็ก วิชย	"เงียบๆ คนเดียว" (ธงไชย แมคอินไตย์)	ได้รับเลือกจากโคชคิม
6	โคชก้อง	นัท ณัฐวดี	"ควักหัวใจ" (ใหม่ เจริญปุระ)	ถูกคัดออก
7	โคชก้อง	สววย สโรชา	"รักเธอจริงๆ" (สุกัญญา มิเกล)	ได้รับเลือกจากโคชก้อง
8	โคชคิม	ติ๊ะ ตระการ	"แต่ยสาวจันทร์กั้งโกบ" (พรศักดิ์ ส่องแสง)	คะแนนโหวตสูงสุดของทีม

ตารางที่ 4.18 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Quarter-final (สัปดาห์ที่ 1)

Episode 13: Quarter-final (สัปดาห์ที่ 2)

ออกอากาศเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2555 โดยเป็นการแข่งขันเฉพาะทีมโคชโจอี้และทีมโคชแสดมภ์

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน	เพลง	ผลการแข่งขัน
1	โคชโจอี้	ปุ๋ย จิตสุดา	"I Will Survive" (Gloria Gerner)	ถูกคัดออก
2	โคชแสดมภ์	ปุ๋ย ดวงพร	"ความในใจ" (สุเทพ วงศ์กำแหง) "ฉันจะฝันถึงเธอ" (สุภัทรา อินทรภักดี)	ถูกคัดออก
3	โคชโจอี้	กีตาร์ พิรณันท์	"เจ้าพ่อเซียงไฮ้" (ฟรานซิส ยิป)	ถูกคัดออก
4	โคชแสดมภ์	แม็ก ณัฐวุฒิ	"เพียงชายคนนี้ (ไม่ใช่ผู้วิเศษ)" (เพชร โอ ส ถ า นุ เ ค ร า ะ ห์) และ "You're Beautiful" (James Blunt)	คะแนนโหวตสูงสุดของทีม

5	โคช แสดมบี้	พลอย ชลธิชา	"Before I Fall in Love" (Coco Lee)	ถูกคัดออก
6	โคชโจอี้	แก่ง ธชย	"บุษบา" (โมเดิร์นด็อก)	คะแนนโหวต สูงสุดของทีม
7	โคชโจอี้	ฟิล์ม บงกช	"พี่ชายที่แสนดี" (รวีวรรณ จินดา)	ได้รับเลือกจาก โคชโจอี้
8	โคช แสดมบี้	คิง พิเชษฐ์	"It's My Life" (Bon Jovi) "Crazy in Love" (Beyonce Feat. Jay-Z)	ได้รับเลือกจาก โคชแสดมบี้

ตารางที่ 4.19 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Quarter-final (สัปดาห์ที่ 2)

Episode 14: Semi-final

ออกอากาศเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2555 โดยจะแสดงผลโดยใช้แถบสีดังต่อไปนี้

	เข้ารอบชิง
	ถูกคัดออก

#	ทีม	ผู้เข้า แข่งขัน	เพลงที่ใช้ในการ แข่งขัน	คะแนน โคช	คะแนน โหวต	รวม	ผลการ แข่งขัน
1	โคชโจอี้	แก่ง ธชย	"จงรัก" (สุเทพ วงศ์กำแหง)	60	90	150	เข้ารอบ
2	โคชคัม	แต็ก วิชย	"Skyfall" (Adele)	60	15	75	ถูกคัด ออก

3	โคชโจอี้	ฟิล์ม บงกช	"ขอให้ผม" (โยคีย์ เพลย์บอย)	40	10	50	ถูกคัด ออก
4	โคชคิม	ที๊ะ ตระการ	"Baby" (Justin Bieber) และ "อย่าขอหมอลำ" (ต๋อย หมวกแดง)	40	85	125	เข้ารอบ
5	โคช แสตมป์	คิง พิเชษฐ์	"แ ส ง ส ู ด ท ้า ย " (บอดี้สแลม)	55	51	106	เข้ารอบ
6	โคช ก้อง	สวย สโรชา	"Hava Naquila"	48	18	66	ถูกคัด ออก
7	โคช แสตมป์	แม็ก ญัฐ วุฒิ	"Come What May" (Ewan McGregor and Nicole Kidman)	45	49	94	ถูกคัด ออก
8	โคช ก้อง	นนท์ ธนนท์	"คาถามหานิยม" (ยอดรัก สลักใจ)	52	82	134	เข้ารอบ

ตารางที่ 4.20 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Semi-final

Episode 15: Final round

ออกอากาศเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2555 (เลื่อนจากวันอาทิตย์มาเป็นวันเสาร์เนื่องจากติดถ่ายทอดสดนัดชิงชนะเลิศ Thai Fight) โดยเพลงที่ผู้เข้าแข่งขันใช้ในการประกวดเป็นเพลงที่ทางทรมิวสิคเป็นผู้แต่งขึ้นใหม่ทั้งหมด

ทีมโคช	ผู้เข้าแข่งขัน	เพลงเดี่ยว (เพลงแต่งใหม่)	เพลงที่ร้องคู่กับโคช	ผลการแข่งขัน
โคชคิม	ดีะ ตระการ	เพลง นักร้องคนเก่า	เพลง เตือนเพ็ญ Feat. อ.ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี (คาราบาว)	ลำดับที่ 3 / 4
โคช แสตมป์	คิง พิเชษฐ์	เพลง ผู้ชายที่มี ความสุขที่สุดในโลก	เพลง วัดใจ (ซิลลี่ฟูลส์)	
โคช ก้อง	นนท์ ธนนท์	เพลง ยังไม่เคย	เพลง เพราะอะไร (พรุ)	ชนะเลิศ
โคชโจ อ๊ะ	แก่ง ธชย	เพลง ทศกัณฐ์มานะ	เพลง ยายสำอาง (คาราบาว)	รอง ชนะเลิศ

ตารางที่ 4.21 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 1 รอบ Final

2) ซีซั่นที่ 2

ผู้วิจัยจะนำเสนอรายละเอียดการแข่งขันและผลการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่น 2 ในรูปแบบตารางเช่นเดียวกัน โดยจะแบ่งเป็นรอบการแข่งขัน Battle round, รอบ Knock out round และรอบ Live performance ดังนี้

2.1) รอบ Battle round (ซีซั่นที่ 2)

การแข่งขันในรอบ Battle round ในซีซั่นที่ 2 มีการออกอากาศจำนวน 4 เทป โดยแบ่งเป็นการแข่งขันทั้งหมด 24 แม็ตซ์ โดยในแต่ละแม็ตซ์จะมีผู้เข้ารอบต่อไปเพียง 1 คน จากการเลือกของโค้ช แต่โค้ชสามารถ Steal ผู้เข้าแข่งขันจากทีมอื่นได้อีก 2 คน ทำให้เหลือผู้เข้าแข่งขันในรอบ Knock out round ทั้งหมด 32 คน ดังข้อมูลตามตารางต่อไปนี้

	ผ่านเข้ารอบ
	ตกรอบ
	Steal โดยโค้ชคนอื่น

Episode 7: Battle round เทปที่ 1 (ออกอากาศ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2556)

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน		เพลงที่ใช้ในการแข่งขัน	หมายเหตุ
		ผู้ชนะ	ผู้แพ้		
1	โค้ชคิม	แบงค์ วัชร	เจนนี่ เจนนิเฟอร์	"When I Was Your Man" (Bruno Mars)	
2	โค้ชแสดมภ์	เมย์ ฝนพา	ปุยฝ้าย ชวัลลักษณ์	"ชั่วฟ้าดินสลาย" (ศรีไพร สุชาตวิวัฒน์)	* Steal โดยโค้ชโจอี้
3	โค้ชก้อง	แซม เสริมศาสตร์	กอล์ฟ เลิศวิทย์	"ค่อย ค่อย พุด" (วายนี้อตเชเว่น)	
4	โค้ชคิม	ลูกพีช รพีพร	ปิ่น & พิน	"วอน" (เดอะ ฟิชแบนด์)	
5	โค้ชแสดมภ์	ก๊อฟ อัญชิษฐา	พีท ปิติพงษ์	"รัก ไม่ ย อ ม เปลี่ยนแปลง" (ดี๊ก ชิโร่)	

6	โคชโจอี้	ริมมี่ นิดา	แนน ลลิตา	"Like a Virgin" (Madonna)	* Steal โดย โคชคิม
---	----------	-------------	-----------	---------------------------	--------------------

ตารางที่ 4.22 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 1

Episode 8: Battle round เทปที่ 2 (ออกอากาศ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2556)

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน		เพลงที่ใช้ในการแข่งขัน	หมายเหตุ
		ผู้ชนะ	ผู้แพ้		
1	โคชคิม	โอบอล อธิรญาณ์	ปูเป้ ภาณุมาศ	"Bring Me to Life" (Evanescence)	
2	โคช ก้อง	โอบอล ประพุทธ	อัน กัณณพงศ์	"อยู่ต่อเลยได้ไหม" (สิงโต นำโชค)	* Steal โดยโคชโจอี้
3	โคช แสตมป์	ตุ๊กตา จมาพร	ปลา สุขยา	"ไม่บอกเธอ" (เบดรูม ออดิโอ)	
4	โคชโจอี้	กิต กิตตินันท์	เบน ปณจกรณ์	"Time of My Life" (Bill Medley and Jennifer Warnes)	* Steal โดยโคชแสตมป์
5	โคชโจอี้	ฝน วารุณี	วอลนัท สายทิพย์	"แค่คุณ" (มัศศีเทียร์)	
6	โคช แสตมป์	ส ก ร า น ต์ รังสรรค์	ต้า คีตา	"ยอม" (หิน เหล็ก ไฟ)	* Steal โดยโคชก้อง

ตารางที่ 4.23 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 2

Episode 9 : Battle round เทปที่ 3 (ออกอากาศ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556)

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน		เพลงที่ใช้ในการแข่งขัน	หมายเหตุ
		ผู้ชนะ	ผู้แพ้		
1	โคชคิม	กอล์ฟ สุรเดช	น้ำ ประภัสสร	"อยากหยุดเวลา" (ศรียา ส่งเสริมสวัสดิ์)	
			อึ้งค์ ชนิตา		
2	โคชก้อง	อัม ณภัทร	หนุ่ม สิทธา	"อมพระมาพูด" (ธงไชย แมคอินไตย์ & เสกสรร สุขพิมาย)	
3	โคชโจอี้	ฟ้า ทิฆัมพร	ผึ้ง เปมิกา	"ขอใจเธอแลกเบอร์โทร" (หญิงลี ศรีจุมพล)	* Steal โดยโคชแสตมป์
4	โคชแสตมป์	โอม ณภัทร	ข้าวฟ่าง & มิลค์	"คิดฮอด" (บอดี้สแลม Feat. ศิริพร อำไพพงษ์)	
5	โคชโจอี้	วี วิโอเลต	แอน ยุพดี	"คุกเข่า" (ค็อกเทล)	
6	โคชก้อง	แก่ง ณิชฎิภา	ฟางข้าว ณิชชา	"Saving All My Love For You" (Whitney Houston)	* Steal โดยโคชคิม

ตารางที่ 4.24 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 3

Episode 10 : Battle round เทปที่ 4 (ออกอากาศ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556)

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน		เพลงที่ใช้ในการแข่งขัน	หมายเหตุ
		ผู้ชนะ	ผู้แพ้		
1	โคช ก้อง	นิก ญาดา	แก้ว กิตติมา	"กลับคำเสีย" (กัมปะนี)	
2	โคชคิม	ปาล์ม นิตินุมิ	แพ็ค วิริทธิ์พล	"โปรดเถิดดวงใจ" (ทูล ทองใจ)	
3	โคช แสตมป์	ปอย เอื้องปอย	ดริม ภัทรพร	"แรงดึงดูด" (ทีโบน)	
4	โคช ก้อง	แดงโม วัลย์ลิกา	ดีก ภัทรีรัตน์	"แตกหัก" (มาซา วัฒนพานิช)	
5	โคชคิม	นัท กฤษดา	แก๊ป ชโนวัจน์	"Me and Mrs. Jones" (Billy Paul)	* Steal โดยโคช ก้อง
6	โคชโจอี้	พละ ธนพล	ส้ม ชัญญานันท์	"ชัดเจน" (ดีก ชิโร่ & นิโคล เทริโอ)	

ตารางที่ 4.25 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Battle round สัปดาห์ ที่ 4

2.2) รอบ Knock out round (ซีซั่นที่ 2)

รอบ Knock out round เป็นรอบการแข่งขันที่เพิ่มเข้ามาใหม่ในซีซั่นที่ 2 อันเป็นผลมาจากกติกา Steal ในรอบ Battle ซึ่งทำให้มีผู้เข้าแข่งขันเพิ่มเข้ามาทีละ 2 คน รวม 8 คนต่อทีม ในรอบ Knock out round นี้จะเป็นการจับคู่แข่งขันกันในแต่ละทีม รวมเป็นทีละ 4 คู่ ผู้เข้าแข่งขันแต่ละคู่ผลัดกันร้องคนละเพลง และให้โคชเป็นผู้ตัดสินเลือกผู้เข้าแข่งขันเพียง 1 คนในแต่ละคู่ ดังนั้น หลังจากรอบนี้ แต่ละทีมจะมีผู้เข้าแข่งขัน 4 คน เพื่อเข้าสู่การแข่งขันรอบ Live performance รวมทั้งหมด 16 คน

 ผู้ที่ชนะในรอบ Knock out และได้เข้าสู่รอบ Live Show

* ผู้ที่ได้รับการ Steal มาจากทีมอื่น

Episode 11: Knock out round เทปที่ 1 (ออกอากาศ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556)

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน	เพลงที่ใช้ในการแข่งขัน	ผลการแข่งขัน
1	โคช โจอี้	ฝน วารุณี	"ภาวนา" (เศกพล อุ่นสำราญ)	เข้ารอบ
		ปุย ฝ้าย ชวัล ลักษณ์*	"แสนรัก" (دنุพล แก้วกาญจน์)	ตกรอบ
2	โค ชคิม	โอปอล์ อชิรญาณ์	"สักวันหนึ่ง" (บอย โกสิยพงษ์ Feat. มาริสา สุ โกศล หนุนภักดี)	ตกรอบ
		ฟางข้าว ณิชชา*	"ตะวันลับฟ้า" (พุ่มพวง ดวงจันทร์)	เข้ารอบ
3	โคช โจอี้	กิต กิตตินันท์	"ไอ้หนุ่มผมยาว" (دنุ ยันตระกุล Feat. สุรชัย สมบัติ เจริญ)	เข้ารอบ
		อัน กันณพงศ์*	"ฉันทิใจที่มีเธอ" (บอย โกสิยพงษ์ Feat. วาระ มีชูธน)	ตกรอบ
4	โค ชคิม	ปาล์ม นิตินันท์	"Without You" (เดวิด กูเอตต้า Feat. อีชเชอร์)	ตกรอบ
		นัท กฤษดา	"You've Got A Friend" (เจมส์ เทย์ เลอร์)	เข้ารอบ
5	โคช โจอี้	ริมมี นิดา	"Emotion" (เดสทินีส์ไฮลด์)	ตกรอบ
		ฟ้า ทิฆัมพร	"Hopelessly Devoted To You" (โอลิเวีย นิวตัน-จอห์น)	เข้ารอบ
6	โค ชคิม	แบงค์ วัชระ	"เล่นของสูง" (บิกแอส)	เข้ารอบ
		กอล์ฟ สุรเดช	"สุดใจ" (พงษ์สิทธิ์ คำภีร์)	ตกรอบ
7	โคช โจอี้	วี วิโอเลท	"99 Problem" (จุลจักร จักรพงษ์)	ตกรอบ
		พละ ธนพล	"สบายดี" (นครินทร์ กิ่งศักดิ์)	เข้ารอบ

8	โค ซคิม	แนน ลลิตา*	"ฉันไม่ใช่นางเอก" (ศิริพร อยู่ยอด)	เข้ารอบ
		ลูกพีช รพีพร	"Titanium" (เดวิด กูเอตต้า Feat. เชีย)	ตกรอบ

ตารางที่ 4.26 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Knock out round สัปดาห์ ที่ 1

Episode 12: Knock out round เทปที่ 2 (ออกอากาศ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556)

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน	เพลงที่ใช้ในการแข่งขัน	ผลการแข่งขัน
1	โคซแสดมภ์	เมย์ ฝนพา	"A Thousand Years" (Christina Perri)	เข้ารอบ
		ผึ้ง เปมิกา*	"Let's Stay together" (Al Green)	ตกรอบ
2	โคซก้อง	แก๊ป ชโนวัจน์*	"ลั ม บั า ง กั ไ ต้ " (บอย โกสิยพงษ์ Feat. เบน ชลา ทิศ & นภ พรชำนิ)	เข้ารอบ
		นิค ญาดา	"Let It Be" (The Beatles)	ตกรอบ
3	โคซแสดมภ์	ส ก ร าน ต์ รังสรรค์	"Apologize" (Timberland Feat. One Republic)	เข้ารอบ
		กีฟ อัญชิษฐา	"Butterfly" (Jason Mraz)	ตกรอบ
4	โคซก้อง	เก่ง ณีฐิฎา	"ไว้ใจ" (อำพล ลำพูน)	เข้ารอบ
		โอบอล้ ประพุฑธ์	"I Won't Give Up" (Jason Mraz)	ตกรอบ
5	โคซแสดมภ์	โอม ฦภัทร	"Stand by Me" (Ben.E.King)	เข้ารอบ
		เบ็น ป็ณจภรณั*	"We Found Love" (Rihanna)	ตกรอบ
6	โคซก้อง	ต้า คีตา*	"ผิดที่ไว้ใจ" (ชิลลี่ ฟูลส์)	ตกรอบ
		แ ช ม เ ส ริ ม ศาสตร์	"We are The Champions" (Queen)	เข้ารอบ

7	โคชแสดมภ์	ปอย เอื้องปอย	"ดาว" (คริสติน มารี นีเวล)	ตกรอบ
		ตุ๊กตา จมาพร	"Angel" (Sarah McCullen)	เข้ารอบ
8	โคชก้อง	อัมพ์ ฌภัทร	"Jailhouse Rock" (Elvis Presley)	ตกรอบ
		แตงโม วัลย์ลิกา	"And I Am Telling You I'm Not Going" (Jennifer Hudson)	เข้ารอบ

ตารางที่ 4.27 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Knock out round สัปดาห์ ที่ 2

2.3) รอบ Live performance (ซีซั่นที่ 2)

รอบ Live performance ในซีซั่นที่ 2 นี้ จะแบ่งเป็น 3 สัปดาห์ ประกอบด้วยรอบ Live playoff จำนวน 2 สัปดาห์ และรอบชิงชนะเลิศหรือรอบ Final จำนวน 1 สัปดาห์ โดยสำหรับรอบ Live playoff จะใช้การแสดงผลด้วยแถบสีดังต่อไปนี้

	เข้ารอบชิง
	ถูกคัดออก

Episode 13: Live playoff สัปดาห์ที่ 1 (ออกอากาศวันเสาร์ที่ 7 ธันวาคม 2556 เวลา 23:15 - 00:45 น.)

รอบ Live playoff สัปดาห์ที่ 1 เดิมมีกำหนดการออกอากาศในวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2556 แต่ได้ยกเลิกกะทันหันเนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมือง จึงมีการบันทึกเทปการแข่งขันไว้ก่อนแต่ไม่มีการเปิดโทรทัศน์หรือตัดสินใจ ใดๆ เนื่องจากยังไม่ได้มีการออกอากาศ และภายหลังรายการได้กำหนดออกอากาศรอบนี้ในสัปดาห์ถัดมาคือวันเสาร์ที่ 7 ธันวาคม 2556 เวลา 23:15 - 00:45 น. โดยมีการเปิดโทรทัศน์ตั้งแต่เริ่มรายการจนถึงเวลา 12:00 น. ของวันอาทิตย์ที่ 8 ธันวาคม 2556 และมีการประกาศผลในวันที่ 8 ธันวาคม 2556 ก่อนเริ่มการแข่งขันรอบ Live playoff สัปดาห์ที่ 2 ต่อทันที โดยรอบ Live playoff สัปดาห์ที่ 1 เป็นการแข่งขันเฉพาะทีมของโคชก้องและโคชคิม

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน	เพลงที่ใช้ในการแข่งขัน	คะแนนโหวต	ผลการแข่งขัน
1	โคชก้อง	แดงโมวัลย์ลิกา	If I Were A Boy(Beyonce) / You Oughta Know (Alanis Morissette)	35%	ผ่านเข้ารอบชิง
2	โคชก้อง	แก้วชโนวจัน	คนของเธอ (แมว จิรศักดิ์ ปานพุ่ม)	12%	ถูกคัดออก
3	โคชก้อง	แซมเสริมศาสตร์	ไหนดว่าจะไม่หลอกกัน (ซิลลี่ฟูลส์)	20%	ถูกคัดออก
4	โคชก้อง	เก่งณัฐฎา	Rollin In The Deep (Adele)	33%	ถูกคัดออก
5	โคชคิม	แบงค์วัชระ	คนไม่เข้าตา (แคลอรี่ บลาบลา)	13%	ถูกคัดออก
6	โคชคิม	ฟางข้าวณัชชา	สาวร้าย (กระท้อน)	28%	ถูกคัดออก
7	โคชคิม	แนนลลิตา	เสือ (ฮันนี่ ภััสสร)	29%	ถูกคัดออก

8	โคชคัม	นัท กฤษดา	กันและกัน (วงฟลัวร์)	30%	ผ่าน เข้ารอบ ชิง
---	--------	-----------	----------------------	-----	------------------------

ตารางที่ 4.28 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Live playoff สัปดาห์ที่ 1

Episode 14: Live playoff สัปดาห์ที่ 2 (ออกอากาศ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2556)

รอบ Live playoff สัปดาห์ที่ 2 เป็นการแข่งขันเฉพาะทีมของโคชแสดมภ์และโคชโจอี้

#	ทีม	ผู้เข้าแข่งขัน	เพลง	คะแนน โหวต	ผลการ แข่งขัน
1	โคช แสดมภ์	โอม ณิชภัทร	ลืมไม่ลง (สุรพล สมบัติเจริญ)	20%	ถูกคัด ออก
2	โคช แสดมภ์	ตุ๊กตา จมาพร	ประวัติศาสตร์ (คริสตินา อากีล่าร์)	22%	ถูกคัด ออก
3	โคช แสดมภ์	เมย์ ฝนพา	ผ้าเช็ดหน้า (ไทรอัมพ์ คิงดอมส์)	26%	ถูกคัด ออก
4	โคช แสดมภ์	สงกรานต์ รังสรรค์	ฉันไม่ใช่ (เดอะชิน)	32%	ผ่าน เข้ารอบ ชิง

5	โคชโจอี้	ฟ้า ทิฆัมพร	สตีกเกอร์ (บอดี้แสลม)	17%	ถูกคัด ออก
6	โคชโจอี้	กิต กิตตินันท์	ชัยชนะ	33%	ผ่าน เข้ารอบ ชิง
7	โคชโจอี้	ฝน วารุณี	You Light Up My Life (Debbie Boone)	18%	ถูกคัด ออก
8	โคชโจอี้	พละ ธนพล	ทำร้าย (โยคีย์ เพลย์บอย)	31%	ถูกคัด ออก

ตารางที่ 4.29 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Live playoff สัปดาห์ที่ 2

Episode 15: Final live round (ออกอากาศ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2556)

โคช	ผู้เข้าแข่งขัน	เพลงเดี่ยว	เพลงที่ร้องคู่กับโคช	ผลการ แข่งขัน
โคช ก้อง	แดงโม วัลย์ลิกา	นักร้องบ้านนอก / ราชีนีแห่งท้องทุ่ง (พุ่มพวง ดวงจันทร์)	ช่วงที่ดีที่สุด (บอยป๊อด)	รอง ชนะเลิศ

โคชคิม	นัท กฤษดา	I believe I can fly (R.Kelly)	The Moon Represents My Heart (เต็งสี่จวิน)	ลำดับที่ 3 / 4
โคชโจอี้	กิต กิตตินันท์	บทเรียน (บอยป๊อด)	ราตรีสวัสดิ์ (พีทกลิ้งฮีโร่)	
โคช แสดมภ์	สงกรานต์ รังสรรค์	รักคงยังไม่พอ (เสื่อ รณพล)	จันท์เจ้า (Slot Machine)	ชนะเลิศ

ตารางที่ 4.30 ผลการแข่งขันในซีซั่นที่ 2 รอบ Final

4.1.5 การแสดงพิเศษนอกเหนือจากการแข่งขัน

นอกเหนือจากเพลงที่ใช้ในการแข่งขันแล้ว ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังได้มีโชว์พิเศษของโคชและแขกรับเชิญพิเศษเพื่อสร้างความหมายให้แก่โคชและตัวรายการ รวมทั้งมีหน้าที่ “ค้นเวลา” ในช่วงการถ่ายทอดสดเพื่อจัดสรรคิวต่างๆ ของผู้เข้าแข่งขันและโคชให้ลงตัว รวมถึงเป็นการรอสรุปลผลคะแนนโหวตจากทางบ้านอีกด้วย ซึ่งในแต่ละซีซั่น จะมีโชว์พิเศษที่ไม่ใช่การแข่งขันทั้งสิ้นตามตารางต่อไปนี้

1) ซีซั่นที่ 1

ตอน (episode)	วันที่ออกอากาศ	โคช	เพลงโชว์
Episode 1	9 กันยายน 2555	รวมโคช	เพลง เมดอินไทยแลนด์ (คาราบาว)
Episode 10	11 พฤศจิกายน 2555	รวมโคช	บ้าหอบฟาง/ สายล่อฟ้า/ลงเอย (อัสนีวนันต์)

Episode 12	25 พฤศจิกายน 2555	โคซคิมและลูกทีม 4 คนสุดท้าย	เพลงทางเครื่อง (สุกัญญา นาค ประดิษฐ์)
		โคซก้องและลูกทีม 4 คนสุดท้าย	เพลงลืมไปไม่รักกัน (นูโว)
		โคซแสดมภ์ Ft. โจอี้ บอย, ตู๋ ภัพธร	เพลง โอม จง เงย (แสดมภ์)
Episode 13	2 ธันวาคม 2555	یینยง โอภากุล	เพลงปิดทองหลัง พระ (یینยง โอภา กุล)
		โคซแสดมภ์และลูกทีม 4 คนสุดท้าย	เพลงดาวสว่าง (โมเดิร์นด็อก)
		โคซโจอี้และลูกทีม 4 คนสุดท้าย	เพลงไอ้ละหนอ มายเลิฟ (ธงไชย แมคอินไตย์)
Episode 14	9 ธันวาคม 2555	ลูกทีมโคซแสดมภ์และโคซก้อง (2 คนสุดท้าย) และป๊อด ธนชัย อุชชิน	เพลง คิม (โมเดิร์นด็อก)
		ลูกทีมโคซคิมและโคซโจอี้บอย และ สันติ ลุนเผ่	เพลงรางวัลแต่คน ช่างฝัน (จรัส มโนเพชร)
		โคซคิม	เพลงรักแท้ (เจนนิเฟอร์ คิม)
Episode 15	15 ธันวาคม 2555	โคซโจอี้ บอย + ก้านคอคลับ	เพลง : 10-9-8-7- 6-5-4-3-2-1 (โจอี้ บอย)

ตารางที่ 4.31 การแสดงพิเศษในซีซั่นที่ 1

2) ซีซั่นที่ 2

ตอน (episode)	วันที่ออกอากาศ	โคช	เพลงโชว์
Episode 1	8 กันยายน 2556	รวมโคช	เพลงคิดถึงฉันไหม เวลาที่เธอ... (แท็กซี)
Episode 11	17 พฤศจิกายน 2556	รวมโคช	เพลงมันคงเป็น ความรัก(แสดมภ์), ลึกสุดใจ(ก้อง), ร้าย ก็รัก(โจอี้), สายลม (คิม)
Episode 13	7 ธันวาคม 2556	โคชก้องและลูกทีม 4 คนสุดท้าย	เพลง Imagine (John Lennon)
		โคชคิมและลูกทีม 4 คนสุดท้าย	เพลง One Night Only (Broadway musical Dreamgirls)
Episode 14	8 ธันวาคม 2556	6 คนสุดท้ายจาก The Voice Season 1 และอัญชลี จงคดีกิจ	เพลง รัก (อัญชลี จงคดีกิจ)
		โคชแสดมภ์และลูกทีม 4 คนสุดท้าย	เพลงดอกไม้ พลาสติก (เรวัตติ พุฒินันท์)
		โคชโจอี้ บอยและลูกทีม 4 คน สุดท้าย	เพลงพ่อแ่งแม่อ่อน (สุเทพ วงศ์กำแหง - สวลี ผกาพันธุ์)
Episode 15	15 ธันวาคม 2556	ขวัญจิต ศรีประจันต์และ 4 คน สุดท้ายของ The Voice Season 2	เพลง Live And Learn (กมลลา สุโกศล)

ตารางที่ 4.32 การแสดงพิเศษในซีซั่นที่ 2

4.2 กระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

4.2.1 โครงสร้างการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

สำหรับกระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในซีซั่นที่ 1 และ 2 บริษัท แพนเทอร์ เอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด บริษัทในเครือของทรูคอร์ปอเรชั่น ซึ่งเดิมเป็นบริษัทที่มีหน้าที่ดูแลศิลปินเอเอฟหลังจากการแข่งขัน รวมทั้งมีบริษัท ทรูมิวสิก จำกัดอยู่ภายใต้การดูแลด้วย (โดยในซีซั่นที่ 3 เป็นต้นมา บริษัท แพนเทอร์เอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด ได้นำทีมบริหารออกมาจดทะเบียนบริษัทใหม่ในนามบริษัท เอพีแอนด์เจ จำกัด) ทั้งนี้ บริษัท แพนเทอร์เอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด เป็นผู้ดูแลการผลิตรายการทั้งหมด รวมทั้งเป็นผู้ซื้อลิขสิทธิ์รายการจากบริษัท Talpa Media Group หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ประเทศเนเธอร์แลนด์แลนด์ และได้ทำการว่าจ้างบริษัทอื่นๆ เพื่อปฏิบัติงานในด้านต่างๆ ในการผลิตรายการ เนื่องด้วยรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นรายการสเกลใหญ่ที่จำเป็นต้องใช้ทีมงานจำนวนมากและในประเทศไทยยังไม่มีบริษัทใดบริษัทหนึ่งที่สามารถเป็นศูนย์รวมทีมงานฝ่ายต่างๆ ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านไว้ด้วยกันได้ทั้งหมด บริษัท แพนเทอร์เอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ผลิตจึงทำการคัดเลือกบริษัทต่างๆ ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านเพื่อปฏิบัติงานร่วมกัน โดยได้แบ่งเป็นฝ่ายต่างๆ ดังนี้

1. ทีมโปรดักชันในส่วนเวที (Stage production) ทั้งซีซั่นที่ 1 และ 2 ได้มีการว่าจ้างบริษัท วันบอล จำกัด ในการดำเนินงานด้านเวที ซึ่งประกอบด้วยฉาก แสง LED เสียง ซึ่งเป็นการผลิตโครงสร้างของเวทีทั้งหมด

2. ทีมกำกับดนตรี (Music director) ทั้งซีซั่นที่ 1 และ 2 ได้มีการว่าจ้างบริษัท Geek house จำกัด ซึ่งประกอบด้วยมิวสิกไดเรกเตอร์จำนวน 3 คน ซึ่งล้วนเป็นศิลปินมากฝีมือในวงการดนตรีเมืองไทย คือ คุณต๋อง - อภิชา สุขแสงเพ็ชร (มือเบสวง Begins ค่าย Loveis), คุณวุฒิ - วุฒิ วงศ์สรรเสริญ (มือกีตาร์วง Begins ค่าย Loveis) และคุณซซ์- ชัชวาล วิศวบำรุงชัย (มือคีย์บอร์ดวง 7th Scene ค่าย Loveis) โดยทีมมิวสิกไดเรกเตอร์มีหน้าที่ในการเรียบเรียงเพลงที่ใช้ในการแข่งขันทั้งหมด รวมทั้งช่วยเลือกเพลงให้กับผู้เข้าแข่งขันตั้งแต่รอบ Blind audition และทำงานร่วมกับโค้ชในรอบการแข่งขันต่อมา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าทีมมิวสิกไดเรกเตอร์ถือเป็นมันสมองด้านดนตรีของรายการก็ว่าได้

3. ทีมกำกับ หรือผู้สร้างสรรค์รายการ (ฝ่ายผลิต) ในซีซั่นที่ 1 และ 2 ได้มีการว่าจ้างบริษัท โตะกมลโทรทัศน์ จำกัด (บริษัทในเครือเวิร์คพอยท์ จำกัด (มหาชน)) ให้เป็นผู้ดูแลเนื้อหาและการถ่ายทำรายการตั้งแต่รอบ Blind audition จนถึงรอบ Final round โดยมีคุณสังข์- ธีรวัฒน์ อนุวัตรอุดม เป็นผู้กำกับรายการ (Director) และมีคุณเอก- ชยานันต์ เทพวินนกร เป็นผู้ควบคุมการผลิต

รายการทั้งหมด (Producer) และในส่วนของทีมงานในการผลิตรายการ ได้ให้พนักงานในบริษัท โตะ กลมโทรทัศน์ เป็นผู้ดำเนินงานทั้งหมด

4. ทีมถ่ายทำรายการ ในซีซั่นที่ 1 และ 2 มีการว่าจ้างบริษัท Filmsync จำกัด ในการดูแลการจัดหาอุปกรณ์ถ่ายทำ จัดหาช่างภาพ (Cameraman) รวมทั้งดูแลกำกับภาพในการถ่ายทำรายการทั้งหมด โดยจะทำงานร่วมกับทีมกำกับในการออกแบบมุมภาพในการถ่ายทำ

5. ทีมจัดอีเวนต์เพื่อรับสมัครผู้เข้าแข่งขันในรอบ Pre-audition ในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำรายการ จะมีบริษัทย่อยที่ถูกว่าจ้างให้เป็นผู้จัดอีเวนต์เพื่อทำการรับสมัครผู้เข้าแข่งขันรวมถึงการจัดการแข่งขันในรอบ Pre-audition ทั้งหมด ซึ่งหมายรวมถึงความรับผิดชอบเรื่องสถานที่แข่งขันทั้ง 4 ภาค และการจัดลำดับการทดสอบเสียง เป็นต้น (ไม่สามารถเปิดเผยชื่อบริษัทได้)

6. ทีมผลิตสกรู๊ป Envelope หรือการประกาศผลรอบ Pre-audition ให้แก่ผู้เข้าแข่งขันบางคน ในส่วนนี้มีการว่าจ้างบริษัทย่อยเพื่อถ่ายทำและตัดต่อสกรู๊ป Envelope นี้อีกบริษัทหนึ่ง (ไม่สามารถเปิดเผยชื่อบริษัทได้) โดยจะเป็นการทำงานร่วมกับทีมพิธีกรของ V-Reporter ซึ่งเป็นรายการย่อยเกี่ยวกับเรื่องราวอื่นๆของรายการที่ออกอากาศใน Youtube และช่องทวิตวิสิค รวมทั้งสื่อออนไลน์อื่นๆที่อยู่ภายใต้การดูแลของทรูคอร์เปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน)

7. ทีมประชาสัมพันธ์ (PR Team) ทำหน้าที่ดูแลจัดการเรื่องช่องทางการประชาสัมพันธ์รายการ รวมทั้งกำหนดแนวทางการประชาสัมพันธ์ของรายการทั้งหมดด้วย (ไม่สามารถเปิดเผยชื่อบริษัทได้)

8. ทีมดูแลสื่อออนไลน์ (Social Media Team) บริษัท True Digital Content Media จำกัด เป็นผู้ดูแลเว็บไซต์หลักของรายการ รวมถึงสื่อออนไลน์อื่นๆ ทั้งหมด เช่น Twitter, Facebook, Youtube Channel รวมทั้งเป็นผู้ผลิตและดูแล Application ในโทรศัพท์มือถือ หรือ APP The Voice TH อีกด้วย

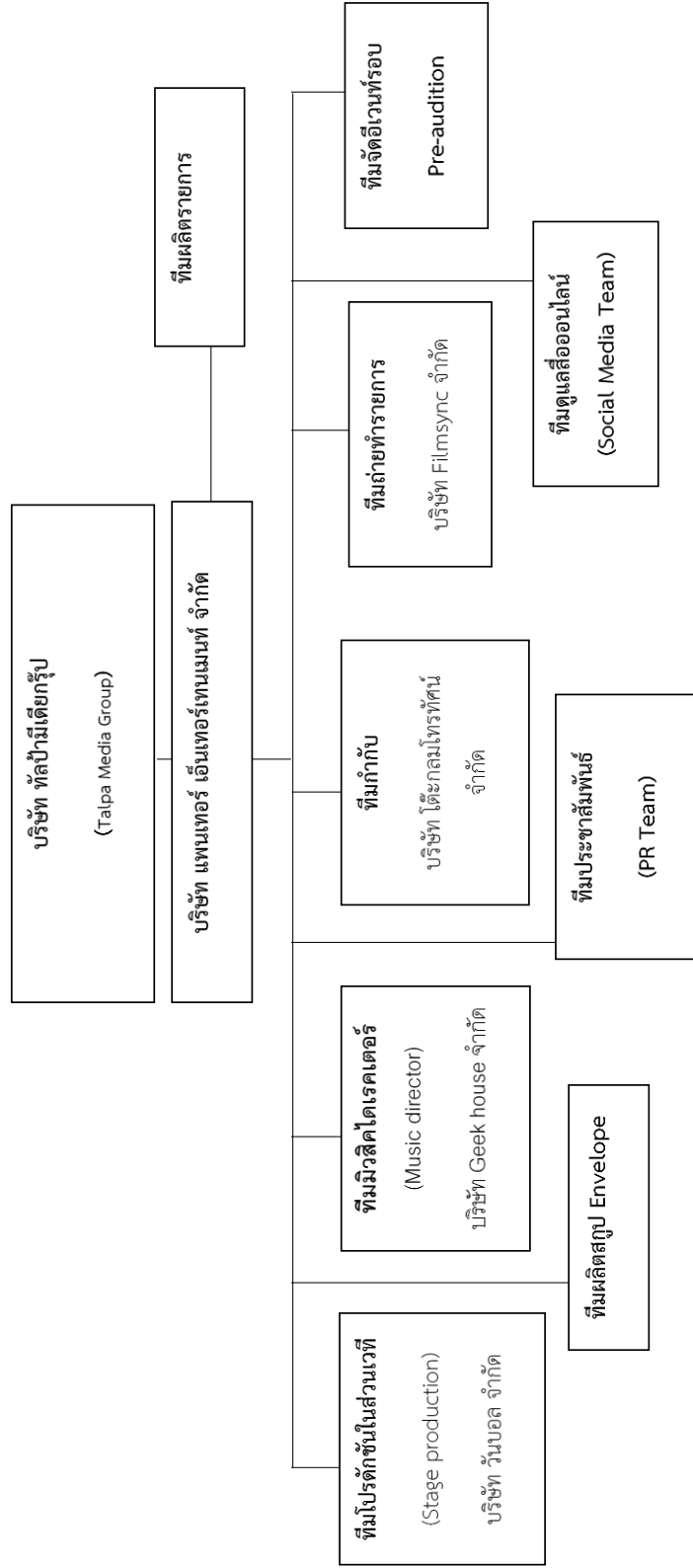
นอกจากนี้ ยังมีรายการย่อยที่บริษัท แพนเทอร์เอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด เป็นผู้ดูแลการผลิตทั้งหมดด้วย คือรายการ V-Reporter ซึ่งเป็นรายการสั้นๆ คล้ายสกรู๊ปย่อยเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวผู้เข้าแข่งขันและรายละเอียดในการผลิตปลีกย่อยที่น่าสนใจ โดยมีการออกอากาศทางสื่อออนไลน์ต่างๆ และทางช่องทวิตวิสิค เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การคัดเลือกทีมงานในส่วนต่างๆ ทั้งหมดที่กล่าวข้างต้น ล้วนเป็นการคัดเลือกบริษัทที่มีความชำนาญในด้านนั้นๆ อย่างแท้จริงในแต่ละด้าน อีกทั้งส่วนมากยังเป็นบริษัทที่ผู้ผลิตและฝ่ายผลิตเคยรู้จักและร่วมงานกันมาก่อน (ธนภรณ์ ตรีสุคนธ์, 2557) ทีมงานส่วนมากจึงรู้จักคุ้นเคยกันในระดับหนึ่งอยู่แล้ว ทำให้การสื่อสารระหว่างฝ่ายภายในองค์กรการผลิตทั้งหมดน่าจะมีประสิทธิภาพได้ในระดับหนึ่ง แต่ทั้งนี้ ผู้กำกับรายการซึ่งถือเป็นหัวหน้าฝ่ายผลิตก็ได้พยายามป้องกัน

ความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการสื่อสารกับทีมงานจำนวนมากด้วยการสั่งการที่ชัดเจนเพื่อให้ทีมงานทุกฝ่ายเข้าใจคำสั่งได้ตรงกัน โดยอาจเกิดปัญหาในการสื่อสารบ้างในขั้นแรก

และจากข้อมูลเกี่ยวกับการแบ่งฝ่ายในองค์กรการผลิตข้างต้น สามารถแสดงเป็นแผนภาพโครงสร้างการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ได้ดังต่อไปนี้

รูปที่ 4.9 แผนภาพแสดงโครงสร้างการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และ 2

4.2.2 กระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

1) ขั้นก่อนการผลิต (Pre-production)

สำหรับขั้นก่อนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ จะหมายถึงการวางแผนเตรียมงานและขั้นตอนการ Pre-audition โดยแต่ละขั้นตอนนี้มีรายละเอียดดังนี้

1.1) การวางแผนเตรียมงาน

ในแต่ละซีซั่น จะต้องเริ่มด้วยการประชุมระหว่างบริษัทแพนเทอร์เอ็นเทอร์เทนเมนท์ ทีมกำกับ และตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ เพื่อกำหนดแนวทางการผลิตรายการในแต่ละซีซั่น อย่างละเอียด และนำไปสู่การรับสมัครผู้แข่งขันเพื่อคัดเลือกในรอบ Pre-audition ต่อไป

1.2) ขั้นการ Pre-audition

ขั้นการ Pre-audition เป็นการคัดเลือกผู้ที่จะแข่งขันในรอบ Blind audition ซึ่งทีมงานจำเป็นต้องคัดกรองผู้ที่มีเสียงร้องอันเป็นเอกลักษณ์ มีบุคลิกเฉพาะและอาจมีเรื่องราวส่วนตัวที่น่าสนใจเป็นต้นแรกก่อนการถ่ายทำรายการจริง ซึ่งในขั้นตอนการ Pre-audition นี้ จะใช้บริษัทที่เชี่ยวชาญในการจัดงานอีเวนท์โดยเฉพาะในการจัดการและดูแลการทดสอบเสียง (Audition) ของผู้สมัคร ทั้งนี้ มีการใช้คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรี ทีมกำกับ ตัวแทนจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ทีมมิวสิกไดเรกเตอร์ และเจ้าหน้าที่จากบริษัทแพนเทอร์เอ็นเทอร์เทนเมนท์ ทำการตัดสินใจร่วมกันโดยมีการบันทึกเทปการทดสอบเสียงให้เหล่ากรรมการฟังและตัดสินภายหลังจากวันที่มีการออดิชั่น ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของผู้กำกับดนตรี (Music director) เกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกผู้สมัครดังนี้

“การคัดเลือกก็มี creative ด้วย music di ด้วย แล้วก็ทีมของทางเอพีแอนด์เจ (แพนเทอร์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์) ด้วย ก็คือมีทุกสายครับ สายผู้กำกับ...แล้วก็มีการ scouting ไปด้วย แล้วก็ทีมใหญ่ของเอพีแอนด์เจที่ดูแบบทั่วไป ดูแบบชาวบ้าน ก็ต้องไปดูด้วยว่าเป็นยังไง...พอดูแล้วก็ป้ายเลยครับ ใช้โหวตเอาว่าคนนี้เป็นยังไง ก็จะมีป้ายเขียว เหลือง แดง พอดูคนนี่เปิดวิดีโอมาปุ๊บ เราก็จะไม่ดูหน้าเค้าเหมือนกันเลยนะ ฟังเสียงก่อน ก็อย่างที่บอกว่า หลายคนบอกว่าเราเลือกคาแร็กเตอร์รีเปล่า? เราก็บอกว่า เปล่านะ เราจะฟังเสียง ไม่ดูหน้า แล้วก็ป้าย พอยกป้ายแล้วถึงจะดูหน้า ว่าหน้าเป็นยังไง เราถึงบอกว่าบางคนเราไม่ได้สนใจเรื่องหน้าเลย แต่บางคนเสียงดี หน้าดูมีคาแร็กเตอร์ดี มันก็มีซัยกว่าคนอื่น”

โดยในแต่ละซีซั่นจะมีการ Pre-audition ทั่วประเทศ ผู้สมัครจะต้องดาวน์โหลดใบสมัครและกรอกข้อมูลในใบสมัครแล้วจึงส่งให้ทีมงานในวันลงทะเบียนรับสมัครประจำภาค จากนั้น

ทีมงานจะทำการจัดคิวการออกดิฉันให้กับผู้สมัคร และจะแจ้งผู้สมัครให้มาออกดิฉันในวันและเวลาที่กำหนด โดยในซีซั่นที่ 1 ได้กำหนดวันในการ Pre-audition ดังนี้

- ภาคเหนือ ที่โรงแรมโลตัส ปางสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่
ลงทะเบียนรับสมัครวันที่ 24-25 มกราคม 2555
และออกดิฉันวันที่ 26-27 มกราคม 2555
- ภาคใต้ ที่โรงแรมแกรนด์ริสอร์ท จังหวัดภูเก็ต
ลงทะเบียนรับสมัครวันที่ 31 มกราคม -1 กุมภาพันธ์ 2555
และออกดิฉันวันที่ 2-3 กุมภาพันธ์ 2555
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่โรงแรมเซ็นทารา จังหวัดขอนแก่น
ลงทะเบียนรับสมัครวันที่ 7-8 กุมภาพันธ์ 2555
และออกดิฉันวันที่ 9-10 กุมภาพันธ์ 2555
- ภาคกลาง ที่โรงแรม House RCA กรุงเทพมหานคร
ลงทะเบียนรับสมัครวันที่ 21-22 กุมภาพันธ์ 2555
และออกดิฉันวันที่ 23-24 กุมภาพันธ์ 2555

และในซีซั่นที่ 2 ได้กำหนดวันในการ Pre-audition ดังนี้

- ภาคเหนือ ที่โรงแรมเชียงใหม่ฮิลล์ จ.เชียงใหม่
ลงทะเบียนรับสมัครวันที่ 24 พฤษภาคม 2556
และออกดิฉันในวันที่ 25-26 พฤษภาคม 2556
- ภาคกลาง ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร
ลงทะเบียนรับสมัครวันที่ 30-31 พฤษภาคม 2556 และ 6-7 มิถุนายน 2556
และออกดิฉันในวันที่ 1-2 มิถุนายน 2556 และ 8-9 มิถุนายน 2556
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่โรงแรมสีมาธานี จ.นครราชสีมา
ลงทะเบียนรับสมัครวันที่ 14 มิถุนายน 2556
และออกดิฉันในวันที่ 15-16 มิถุนายน 2556
- ภาคใต้ ที่โรงแรมโดมอนด์พลาซ่า จ.สุราษฎร์ธานี
ลงทะเบียนรับสมัครวันที่ 21 มิถุนายน 2556
และออกดิฉันในวันที่ 22-23 มิถุนายน 2556

โดยหลังจาก Pre-audition แล้ว จะได้ผู้เข้ารับการคัดเลือกในแต่ละซีซั่นประมาณ 130-140 คน เพื่อนำเข้าสู่การแข่งขันในรอบ Blind audition ต่อไป ซึ่งหลังจากได้ผู้เข้ารับการคัดเลือกแล้ว ทางมิวสิกไดเรคเตอร์จะทำการ “คุยเพลง” กับผู้เข้ารับการคัดเลือก เพื่อค้นหาเอกลักษณ์เฉพาะตัวและแนวการร้องที่เหมาะสมที่สุดสำหรับผู้เข้ารับการคัดเลือกคนนั้นๆ รวมถึงเลือกเพลงที่จะใช้แข่งขันในรอบ Blind audition ร่วมกัน โดยเพลงที่ใช้ในการ Blind audition ทางทีมมิวสิกไดเรคเตอร์จะเป็นผู้เรียบเรียงและสร้างเอกลักษณ์เพิ่มเติมจากการเปลี่ยนแนวดนตรีของเพลงบางเพลงตามแต่ความเหมาะสมสำหรับผู้เข้ารับการคัดเลือกแต่ละคน โดยมีจุดมุ่งหมายหลักคือการ “ทำให้โค้ชอยากกดปุ่มเลือกทุกคน” โดยคุณวุฒิ วงศ์สรรเสริญ หนึ่งในทีมมิวสิกไดเรคเตอร์ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

“เราก็จะบอก (ผู้เข้ารับการคัดเลือก) ตั้งแต่แรกว่าคุณต้องเปิดกับเรานะ เพราะว่าเราเป็นเพื่อนกับทุกคน เราก็จะหาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคุณ เพื่อที่ท้ายๆก็ได้ให้โค้ชอยากกดทั้ง 140 คนเลย... มีหลายคนที่ต้องมาถูกปรับ บางคนอยากเลือกเพลงแบบนี้ เราก็บอกว่าเสียงคุณมันไม่ได้เหมาะกับการร้องแบบนี้ เสียงคุณควรจะร้องแบบนี้มากกว่า เพราะบางทีสิ่งที่ชอบกับสิ่งที่ใช่บางทีมันไม่ใช่ เราก็จะเป็นคนที่ดูแนวทางตรงนี้ให้เค้า แต่เราก็จะบอกก่อนนะว่า การเลือกเพลงของเราไม่มีการบังคับสมมติว่า คุณอยากที่จะร้องเพลงนี้ แต่เราเห็นว่าเสียงของคุณไม่เหมาะกับเพลงนี้ เราก็จะบอกเลยว่า มันไม่เหมาะ เราก็จะหาเพลงจนเหมาะ เราเสนอไป น้องก็เสนอมา...เราก็มีเก็งของเราว่า ใน 140 คนเนี่ย ทุกคนต้องออกมาดูดีหมด แต่คนนี้น่าจะเข้าด้วยเพลงอะไรแบบนี้” (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

หลังจากเลือกเพลงที่เหมาะสมสำหรับผู้เข้ารับการคัดเลือกแล้ว ทางทีมมิวสิกไดเรคเตอร์จะเป็นผู้เรียบเรียงดนตรี ทำดนตรี และส่งให้ผู้เข้ารับการคัดเลือกได้ซ้อมร้องกับดนตรีก่อนวันถ่ายทำรอบ Blind audition ซึ่งกระบวนการทั้งหมดจะไม่มีเปิดเผยต่อโค้ชทั้ง 4 ท่าน

นอกจากการเตรียมงานในด้านการคัดเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกแล้ว ทีมโปรดักชันด้านเวทีจะดำเนินการสร้างเวทีพร้อมติดตั้งระบบแสง เสียง LED ให้เรียบร้อย โดยมีการบริฟจากทีมกำกับถึงคอนเซ็ปต์การนำเสนอของแต่ละเพลงในรอบ Blind audition

อีกทั้งทีมกำกับจะเป็นผู้จัดเตรียมข้อมูลและรูปแบบการนำเสนอ ซึ่งจะนำไปสู่บทโทรทัศน์ที่จะใช้ในการถ่ายทำรายการ โดยมีการผสมผสานรูปแบบอ้างอิง (Reference) จากรายการเดอะวอยซ์อเมริกาและอังกฤษ รวมทั้งทำการประสานงานเพื่อนัดหมายโค้ช พิธีกร ผู้เข้ารับการคัดเลือก ทีมงานฝ่ายต่างๆให้มาในวันและเวลาถ่ายทำตามที่กำหนดด้วย

สำหรับบทโทรทัศน์ที่ใช้ในการถ่ายทำเป็นบทโทรทัศน์แบบกึ่งสมบูรณ์ กล่าวคือมีการกำหนดช่วงต่างๆของรายการ (Sequence) บทพูดสำหรับพิธีกร คิวของโค้ชในการคอมเมนต์ผู้เข้ารับการคัดเลือก ลำดับการแข่งขันของผู้เข้ารับการคัดเลือกในการถ่ายทำแต่ละวัน เป็นต้น ซึ่งเป็นการกำหนดคิวสำหรับการถ่ายทำคร่าวๆ แต่จะไม่มีบทพูดอย่างละเอียดสำหรับโค้ช ยกเว้นบทพูดของพิธีกรในการเปิดรายการ ปิดรายการ และกติกากการแข่งขันที่จำเป็นต้องมีความแม่นยำ รวมทั้งชื่อผู้สนับสนุนรายการอีกด้วย

2) ขั้นตอนการผลิตรายการ (Production)

เนื่องจากขั้นตอนการถ่ายทำของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกันไปในแต่ละรอบการแข่งขัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะนำเสนอข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 รอบการแข่งขัน ดังนี้

2.1) รอบ Blind audition

การถ่ายทำรอบ Blind audition ในแต่ละซีซั่นจะใช้เวลาถ่ายทำประมาณ 4-5 วัน โดยจะมีการเรียงลำดับการแข่งขันอย่างยุติธรรม (ไม่สามารถเปิดเผยวิธีการเรียงลำดับได้) โดยเฉลี่ยจะมีการออกดีชชั่นของผู้เข้ารับการคัดเลือกประมาณ 30-35 คนต่อ 1 วันการถ่ายทำ ทั้งนี้ ก่อนการถ่ายทำจะมีการซ้อมคิวของผู้เข้ารับการคัดเลือก แต่จะไม่มีซ้อมร้องบนเวที ในส่วนของโค้ช ก่อนถ่ายทำจะมีการบริฟถึงกติกากการแข่งขันเบื้องต้น คิวการถ่ายทำในแต่ละวัน รวมทั้งจำนวนผู้เข้ารับการคัดเลือกในแต่ละวัน เพื่อให้โค้ชวางกลยุทธ์การเลือกผู้เข้าแข่งขันเข้าทีมด้วยตนเอง โดยโค้ชจะไม่ได้พบผู้เข้ารับการคัดเลือกหรือมีโอกาสฟังดนตรีหรือการร้องของผู้เข้ารับการคัดเลือกจนกว่าจะถึงการถ่ายทำจริง

ในขณะการถ่ายทำส่วนรายการในสตูดิโอ จะมีการรันคิวการแข่งขันตามที่เตรียมการไว้ โดยมีการบันทึกเทปไว้ทุกกลอง และมีการถ่ายทำแบบแบ่งถ่ายเป็นช่วง (Taped in segments) ซึ่งหมายถึงการถ่ายทำในแต่ละส่วนแยกกันโดยไม่ได้ถ่ายทำเรียงลำดับตามการออกอากาศจริง ได้แก่ คิวพิธีกร ซึ่งหมายถึงคิวเปิดและปิดรายการ คิวโชว์โค้ช และคิวการแข่งขัน ซึ่งสำหรับคิวการแข่งขันนี้จะบันทึกเทปโดยไม่มีกำหนดเวลาในการถ่ายทำ กล่าวคือ ทางทีมผู้ผลิตจะปล่อยให้โค้ชคอมเมนต์ผู้เข้ารับการคัดเลือกได้อย่างเต็มที่ และไม่มีกรขึ้นสคริปต์ให้โค้ชหรือชี้แนะโค้ชระหว่างการถ่ายทำ แต่เมื่อจบการคัดเลือกในระยะหนึ่งๆ ครีเอทีฟรายการจะเป็นผู้ให้ข้อมูลกับโค้ชว่าโค้ชแต่ละท่านเลือกใครเข้าทีมตนเองแล้วบ้าง รวมทั้งหมดมีจำนวนกี่คนต่อทีม และเหลือผู้เข้ารับการคัดเลือกอีกกี่คนในการถ่ายทำในวันนั้นๆ

นอกจากคิวการแข่งขันแล้ว ภายนอกสตูดิโอยังมีการถ่ายทำคิวพิธีกรสัมภาษณ์ผู้เข้ารับการคัดเลือก ภาพผู้เข้ารับการคัดเลือกในอิริยาบถต่างๆ ก่อนการแข่งขันและภาพผู้เข้ารับคัดเลือก

บางท่านใช้สินค้าของผู้สนับสนุนรายการ เพื่อนำมา Insert ใน VTR แนะนำผู้เข้ารับการคัดเลือกแต่ละคนในขั้นตอนการติดต่อ รวมทั้งควีสัมภาษณ์ผู้เข้ารับการคัดเลือกด้วย ซึ่งควิต่างๆเหล่านี้จะมีการถ่ายทำตามความเหมาะสมด้านเวลาในการถ่ายทำ แต่โดยส่วนมากจะเป็นการถ่ายทำช่วงเช้าก่อนการออกดิชั่นจริง แต่อาจมีบางส่วนที่จำเป็นต้องถ่ายทำหลังการออกดิชั่นเนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลา เป็นต้น ทั้งนี้ พิธีกรจึงได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับการคัดเลือกแต่ละคนจากการถ่ายทำควีสัมภาษณ์ผู้เข้ารับการคัดเลือกและครอบครัว และอยู่ร่วมชื่นกับครอบครัวของผู้เข้ารับการคัดเลือกในช่วงการแข่งชันจริงด้วย

กระบวนการถ่ายทำภายนอกสตูดิโอทั้งหมด จะมีการควบคุมเนื้อหาโดยครีเอทีฟรายการ โดยครีเอทีฟจะทำหน้าที่ควบคุมการถ่ายทำของช่างภาพ บริษัทพิธีกรให้ทราบข้อมูลส่วนตัวเบื้องต้นของผู้เข้ารับการคัดเลือกแต่ละคน รวมทั้งเป็นผู้สัมภาษณ์ผู้เข้ารับการคัดเลือกในส่วนของกรถ่ายทำสัมภาษณ์เดี่ยวอีกด้วย โดยจะมีการกระตุ้นถามผู้เข้ารับการคัดเลือกบางคนในประเด็นที่แตกต่างกันไป หรืออาจไม่มีการถามอะไรเพิ่มเติมเลยตามแต่กรณี แต่ทั้งนี้จะไม่มีการบริฟข้อมูลหรือบทพูดแก่ผู้เข้ารับการคัดเลือกในทุกกรณี โดยคุณปุ๋ยดวงพร พงศ์ผาสุก ผู้เข้าแข่งขันในซีซั่นที่ 1 ทีม โคอีสแตมป์ ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับการถ่ายทำสัมภาษณ์ในรอบ Blind audition ว่า

“เค้า (ครีเอทีฟ) ก็จะถูกเลยว่า อยากจะพูดอะไร ให้บอกความในใจออกไปเลยคะ แค่นั้นเอง พี่ปุ๋ยคิดว่ามันอยู่ที่ความสามารถของแต่ละคน พี่ปุ๋ยทำงานมาเยอะแล้ว พี่ปุ๋ยสามารถจะพูดไปได้เรื่อยๆ เรามีความคิดของเราแน่นอน เราสามารถที่จะคิดและพูดได้ คือพี่ปุ๋ยเชื่อในการเป็นตัวตนของเราในการเป็น Inspiration ให้คนอื่น แต่พี่ปุ๋ยคิดว่า สำหรับคนอื่นที่เค้าพูดไม่เก่งจริงๆ ทีมงานน่าจะต้องช่วยบริฟ ซึ่งพี่ปุ๋ยไม่รู้ว่ามีใครบ้าง แต่สำหรับพี่ปุ๋ย พี่ปุ๋ยพูดเองหมดเลย” (ดวงพร พงศ์ผาสุก, 2558)

สำหรับผู้ชมในสตูดิโอในรอบ Blind audition, Battle round และ รอบ Knock out จะใช้ผู้แสดง (Extra) เป็นส่วนใหญ่ ร่วมกับญาติและเพื่อนของผู้เข้ารับการคัดเลือกและผู้เข้าแข่งขันบางส่วน (โดยมีการกำหนดจำนวนที่เข้มงวด) โดยผู้ชมทั้งหมดจะต้องเซ็นสัญญาห้ามเปิดเผยเนื้อหารายการไม่ว่าทางใด ทั้งนี้เพื่อให้ผลการแข่งขันไม่รั่วไหลสู่สาธารณชนก่อนการออกอากาศ โดยมีการเก็บภาพผู้ชมพร้อมทั้งบันทึกเสียงจริงในขณะที่ถ่ายทำด้วย

เมื่อการถ่ายทำเสร็จสิ้น ทางทีมกำกับจะเป็นผู้นำฟุตเทจทั้งหมดเข้าสู่กระบวนการตัดต่อในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post-production) ต่อไป

2.2) รอบ Battle round และ รอบ Knock out (เฉพาะซีซั่น 2)

หลังจากถ่ายทำรอบ Blind audition เสร็จสิ้นและได้ผู้เข้าแข่งขันในซีซั่นนั้นๆ แล้ว จะมีการเตรียมงานสำหรับการแข่งขันรอบ Battle ต่อไปโดยโค้ชและทีมมิวสิกไดเรกเตอร์จะเป็นผู้จับแข่งขันให้กับผู้เข้าแข่งขัน รวมทั้งกำหนดเพลงที่จะใช้แข่งขันด้วย หลังจากนั้นจึงทำการฝึกซ้อมก่อนการถ่ายทำจริงประมาณ 2 สัปดาห์ โดยจะมีการซ้อมในห้องซ้อม 1 ครั้ง ซ้อมบนเวที (Run-through) อีก 1 ครั้ง แล้วจึงมีการถ่ายทำการแข่งขันจริงในสตูดิโอ

สำหรับการถ่ายทำในรอบการแข่งขัน Battle round และ รอบ Knock out (เฉพาะซีซั่น 2) จะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือส่วนวีทีอาร์บันทึกภาพการแข่งขันและฝึกซ้อม และส่วนการแข่งขันจริง ในส่วนของวีทีอาร์ จะมีการถ่ายทำภาพบรรยากาศการฝึกซ้อมจริง และถ่ายทำสัมภาษณ์โค้ชและผู้เข้าแข่งขัน ซึ่งมีการควบคุมการถ่ายทำโดยครีเอทีฟและโปรดิวเซอร์รายการ

ในส่วนการถ่ายทำการแข่งขันในสตูดิโอ จะมีการถ่ายทำรอบการแข่งขันละประมาณ 2-3 วัน โดยเป็นการถ่ายทำแบบดำเนินรายการต่อเนื่อง (Live on tape) โดยจะรันคิวการแข่งขันตามเทปออกอากาศจริง แต่มีการบันทึกภาพไว้ทุกกล้อง (Multiple Cameras) ซึ่งจะมีบทโทรทัศน์แบบกึ่งสมบุรณ์เช่นเดียวกับรอบ Blind audition กล่าวคือมีการเขียนบทพูดที่สมบุรณ์สำหรับพิธีกรในช่วงคิวเปิดและปิด ประกอบกับการเขียนคิวคร่าวๆของรายการ เช่น คิวผู้เข้าแข่งขันทำการแข่งขัน คิวโค้ชคอมเมนต์ แต่จะไม่มีบทพูดอย่างละเอียดของโค้ช(มีการบริฟข้อมูลและอารมณ์ที่ผู้กำกับอยากได้ก่อนการถ่ายทำ) ทั้งนี้ พิธีกรจะเป็นผู้ควบคุมคิวต่างๆที่เกิดขึ้นบนเวทีโดยการกระตุ้นถามหรือสัมภาษณ์โค้ชและผู้เข้าแข่งขันบนเวที ซึ่งมีครีเอทีฟทำหน้าที่ “ส่งคิว” ให้กับพิธีกรผ่านการเขียนบนกระดานไวท์บอร์ดเพื่อเตือนพิธีกรหรือเร่งเวลาการถ่ายทำ เป็นต้น โดยจะไม่มีภาคตัดเทปยกเว้นจะมีข้อผิดพลาดในการถ่ายทำเกิดขึ้น

2.3) รอบ Live Performance

สำหรับรอบ Live performance ซึ่งหมายรวมถึงรอบการแสดงสดทุกรอบจบการแข่งขันทั้งหมดในรอบ Final round จะมีการซ้อมก่อนถ่ายทำอย่างละเอียดเพื่อให้เกิดความแม่นยำที่สุดในการถ่ายทำเพื่อออกอากาศสด โดยในแต่ละสัปดาห์ ทีมมิวสิกไดเรกเตอร์และโค้ชจะเลือกเพลงที่จะใช้แข่งขันร่วมกับตัวผู้เข้าแข่งขัน ผู้เข้าแข่งขันจะมีเวลาซ้อมประมาณ 2 สัปดาห์ก่อนออกอากาศจริง โดยจะมีการซ้อมในห้องซ้อมกับวงดนตรี 1 ครั้งก่อนการซ้อมใหญ่ นอกจากนี้โค้ชและทีมกำกับจะทำการออกแบบโชว์ จากนั้นจึงให้ผู้ออกแบบทำเดินเป็นผู้ฝึกสอนทำเดินรวมทั้งกำหนดมาร์คกิ้ง (Marking) บนเวทีให้กับผู้เข้าแข่งขัน

ในส่วนเทคนิคภาพ ฝ่ายกล้องและโปรดักชันเวทีจะได้รับบริฟจากทีมกำกับเพื่อออกแบบการเคลื่อนกล้องและการสวิตซ์ภาพร่วมกับจังหวะการใช้แสงและการเคลื่อนเวที โดยจะมีการซักซ้อมคิวต่างๆร่วมกับทีมกำกับก่อนถ่ายทำหลายครั้งจนกว่าจะมีความแม่นยำมากที่สุด จากนั้น

จึงมีการซ้อมจริงบนเวทีอีก 2 ครั้ง คือรอบซ้อมคิวย่อย และรอบซ้อมใหญ่ (Run-through) ซึ่งในรอบซ้อมใหญ่นี้จะมีการรันคิวเสมือนการถ่ายทำจริงทุกประการ รวมทั้งจับเวลาในช่วงต่างๆด้วย แต่จะมีการแยกซ้อมเป็นทีมๆไป เพื่อไม่ให้แต่ละทีมได้เห็นการแสดงของทีมอื่นๆก่อนการออกอากาศจริง

ในการถ่ายทำจริงจะมีการรันคิวตามบทโทรทัศน์แบบกึ่งสมบูรณ์ซึ่งจัดทำโดยครีเอทีฟรายการ แต่ทั้งนี้ บทโทรทัศน์ในรอบการแสดงสดจะมีความละเอียดกว่าในรอบอื่นๆ โดยจะมีบทพูดอย่างละเอียดสำหรับพิธีกร คิวการคอมเมนต์ของโค้ชโดยมีการกำหนดเวลาการคอมเมนต์และจัดเรียงการคอมเมนต์แบบเฉลี่ยให้เท่าเทียมกันเนื่องจากเวลาการออกอากาศมีจำกัด โค้ชแต่ละท่านจึงไม่สามารถคอมเมนต์ผู้เข้าแข่งขันทุกคนได้ครบทั้งหมด และในระหว่างถ่ายทำ ผู้กำกับรายการจะเป็นผู้ควบคุมดูแลการถ่ายทำทั้งหมด และจะมีครีเอทีฟและฝ่ายสแตจ (Stage) ทำหน้าที่เป็นผู้สื่อสารกับโค้ช พิธีกร และผู้เข้าแข่งขัน เพื่อให้ทุกอย่างดำเนินไปตามคิวที่กำหนดไว้อย่างแม่นยำ ทั้งนี้ จะมีการ “ส่งคิว” ให้พิธีกรโดยการเขียนข้อความบนกระดานไวท์บอร์ดเช่นเดียวกับรอบ Battle และรอบ Knock out แต่จะมุ่งเน้นในการให้พิธีกรกระชับเวลาการคอมเมนต์ของโค้ชและการส่งเข้าช่วงโฆษณาตามเวลาที่กำหนดเป็นหลัก

นอกจากนี้ ในรอบการแสดงสดนี้ จะใช้การแสดงบนเวทีประกอบกับ VTR เกี่ยวกับการฝึกซ้อมของผู้เข้าแข่งขันในสัปดาห์ที่ผ่านมาซึ่งได้รับการถ่ายทำและตัดต่อมาเรียบร้อยแล้ว โดยเป็นการแสดงสดบนเวทีสลับกับเปิด VTR ตามลำดับที่กำหนดโดยครีเอทีฟรายการ ทั้งนี้ ในการซ้อมใหญ่ ก็จะต้องมีการซ้อมคิวเปิด VTR ดังกล่าวนี้อีกด้วยเพื่อให้เกิดความแม่นยำมากที่สุดในการออกอากาศจริง

3) ขั้นหลังการผลิต (Post-production)

ขั้นหลังการผลิตสำหรับรอบการแข่งขันที่เป็นการบันทึกเทป จะคล้ายคลึงกันในทุกรอบการแข่งขัน กล่าวคือ มีการนำฟุตเทจที่ได้จากการถ่ายทำมาตัดต่อโดยพนักงานตัดต่อ (Editor) ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของทีมกำกับ ซึ่งมีการควบคุมการตัดต่อโดยโปรดิวเซอร์รายการ โดยสำหรับรอบ Blind audition จะมีคัดเลือกเนื้อหาเพียงบางส่วนมาออกอากาศ กล่าวคือภาพการร้องเพลงของผู้เข้ารับการคัดเลือกประมาณ 60 คน จากทั้งหมด 140 คน และการคอมเมนต์ของโค้ชเพียงบางส่วนเท่านั้น ทั้งนี้ ยังมีการสลับอันดับการแข่งขัน อีกทั้งอาจตัดต่อเรียงคำพูดของโค้ชใหม่ตามความเหมาะสม เพื่อควบคุมเนื้อหาให้เป็นไปตามที่ผู้กำกับต้องการและกำหนดทิศทางของอารมณ์โดยรวมของรายการ รวมทั้งสร้างความสนุกตื่นเต้นเพิ่มเติมจากเนื้อหาดิบด้วยจังหวะการตัดต่อ อีกทั้งยังมีการตัดต่อเนื้อหาในส่วนวีทีอาร์แนะนำผู้เข้ารับการคัดเลือกเพื่อประกอบในเนื้อหารายการอีกด้วย นอกจากนี้ ยังมีการวางซูเปอร์ (Super) และกราฟิกต่างๆ เพิ่มลงบนภาพในขั้นตอนการตัดต่อนี้ด้วย หลังจากนั้นจึงนำ

เทพให้ผู้กำกับ ผู้ควบคุมการผลิต และตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ดูและแก้ไขเพิ่มเติมเป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนออกอากาศ

สำหรับข้อความทวิต (Tweet) ของโคชที่ปรากฏตอนออกอากาศในรอบ Blind audition และ รอบ Battle นั้น มีการใส่ข้อความแบบเรียลไทม์ (Real time) ตอนออกอากาศจริง โดยทางทีมผู้ผลิตจะเป็นผู้ขอข้อความที่โคชจะทวิตผ่านทาง Twitter ในช่วงเวลาออกอากาศ นำมาขึ้นบนภาพผู้รับการคัดเลือกที่เกี่ยวข้องกับข้อความทวิตของโคช

สำหรับรอบ Battle และ Knock out ชั้นหลังถ่ายทำจะคล้ายคลึงกับรอบ Battle แต่มีความซับซ้อนน้อยกว่า เนื่องจากมีการถ่ายทำเรียงลำดับตามการออกอากาศจริงอยู่แล้ว แต่อาจใช้การตัดต่อเพื่อกระชับเนื้อหาให้อยู่ภายในความยาวที่กำหนด และมีการเลือกภาพจากกล้องต่างๆมาใช้ในจังหวะที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้เกิดอารมณ์เฉพาะขึ้นในรายการ รวมทั้งตัดต่อภาพการฝึกซ้อมเป็นวิธีอาร์สั่นๆ มาประกอบกับเนื้อรายการช่วงแข่งขันจริงด้วย ทั้งนี้ จะมีการตรวจสอบและเสนอแนะการแก้ไขจากผู้กำกับ ผู้ควบคุมการผลิต และตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ในขั้นตอนสุดท้ายก่อนออกอากาศเช่นเดียวกับรอบ Blind audition

4.3 วิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

วิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ทั้ง 2 ซีซั่น มีรูปแบบการนำเสนอที่คล้ายคลึงกัน โดยมีการดำเนินเรื่องราวโดยการนำเสนอภาพการแข่งขันในสตูดิโอตัดสินวีทีอาร์สัมภาษณ์ (ซึ่งจะมีการสอดแทรกภาพสินค้าของสปอนเซอร์ในช่วงวีทีอาร์เหล่านี้) ซึ่งมีการเชื่อมร้อยรายการเข้าด้วยกันโดยการใช้เสียงบรรยายของบุคคลที่ 3 ประกอบกับการประมวลผลภาพต่างๆที่เกี่ยวกับการแข่งขัน โดยจะมีรายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกันไปตามแต่ละรอบการแข่งขันอีกด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็น 3 หัวข้อ โดยแบ่งตามรอบการแข่งขัน และในแต่ละรอบการแข่งขันจะมีการนำเสนอในแต่ละส่วนต่างๆ ในรายการ (Sequence) ดังต่อไปนี้

4.3.1 รอบ Blind audition

รอบ Blind audition ซีซั่นที่ 1 มีความยาวเฉพาะเนื้อรายการประมาณ 70 นาที และในซีซั่นที่ 2 ได้เพิ่มเป็นตอนละประมาณ 80 นาที โดยทั้ง 2 ซีซั่นมีการนำเสนอเป็น 6 ช่วงรายการ แต่ละช่วงรายการมีความยาวไม่เท่ากัน ซึ่งในแต่ละช่วงรายการจะใช้การตัดสลับระหว่างภาพการแข่งขันและ

ภาพวีทีอาร์สัมภาษณ์ เชื่อมร้อยด้วยการประมวลภาพการแข่งขันและเสียงบรรยายของบุคคลที่ 3 ซึ่งถือเป็นวีทีอาร์เชื่อมร้อยรายการ โดยผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลเป็นส่วนต่างๆ ในรายการดังต่อไปนี้

1) ส่วนแนะนำรายการและแนะนำกติกาการแข่งขัน

รอบ Blind audition ซึ่งเป็นรอบการแข่งขันแรกของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ทั้ง 2 ซีซั่น จะมีการเปิดรายการด้วย Title ประกอบเพลงจิงเกิลรายการ หลังจากนั้น มีการใช้ภาพพิธีกรพูดเปิดรายการโดยมีฉากหลังเป็นรูปปั้นสัญลักษณ์รายการเดอะวอยซ์ ดังภาพนี้

รูปที่ 4.10 พิธีกรชายกล่าวเปิดรายการ

(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 1 ออกอากาศ 8 กันยายน 2556)

หลังจากพิธีกรพูดเปิดรายการ จะเป็นส่วนของการแนะนำกติกาการแข่งขัน โดยมีการใช้ภาพการแข่งขันจริงและภาพกราฟิกประกอบกับเสียงบรรยายของพิธีกรในการแนะนำกติกา รายการในซีซั่นที่ 1 และใช้เสียงบรรยายของบุคคลที่ 3 ในซีซั่นที่ 2

2) ส่วนการแข่งขัน

วิธีการนำเสนอในส่วนของการแข่งขันรอบ Blind audition จะใช้ภาพการแข่งขัน โดยไม่มีพิธีกรเป็นผู้ดำเนินรายการ แต่จะใช้ภาพขนาดต่างๆ ในการดำเนินเรื่องราว โดยมักจะใช้ภาพกว้างเป็นช็อตแรกในการเริ่มการแข่งขันของผู้เข้ารับการคัดเลือกแต่ละคน ทั้งนี้ สิ่งที่ทำให้ภาพการแข่งขันในรอบนี้มีความหลากหลาย คือฉาก

สำหรับฉากหลักที่ใช้ในการแข่งขันรอบ Blind audition จะมีการใช้เวทีโล่งประกอบฉากหลัง และพื้นเวที LED ซึ่งจะมีการเปลี่ยนภาพในฉากหลังตามแนวเพลงของผู้เข้ารับการคัดเลือกโดยใช้โลโก้รายการเป็นหลักแต่มีการเปลี่ยนธีมสีและการเคลื่อนไหว อาทิเช่น แนวเพลงป๊อปแจ๊ส ในเพลง Your song โดย เกล ดีลาร์ ซีซั่นที่ 1

รูปที่ 4.11 การอดิชั่นของคุณเกล ดีลาร์ ในรอบ Blind
(ภาพจากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 23 กันยายน 2555)

หรือเพลง Leaving on a jet plane โดย วิ วิโอเลต ในซีซั่นที่ 2

รูปที่ 4.12 การอดิชั่นของวิ วิโอเลต ในรอบ Blind
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 4 ออกอากาศ 29 กันยายน 2556)

แนวเพลงหวานน่ารัก ในเพลงรักหนักแน่น โดย รวีอร สวัสดิสุข (จ๊ะจ๋า) & ณัฐธิตา วงศ์พรหม (อ้อมแอ้ม) ซีซั่นที่ 1

รูปที่ 4.13 การอดิชั่นของจ๊ะจ๋าและอ้อมแอ้มในรอบ Blind
(ภาพจากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 5 ออกอากาศ 7 ตุลาคม 2555)

หรือ แนวเพลงร็อก ในเพลง smoke on the water โดย ต้า คีตา ซีซั่นที่ 2 เป็นต้น

รูปที่ 4.14 การออ디션ของต้า คีตาในรอบ Blind
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 22 กันยายน 2556)

และมีการใช้ภาพโลโก้รายการเป็นฉากหลังในช่วงการคอมเมนต์ของโค้ช ดังภาพนี้

รูปที่ 4.15 การออ디션ของนัท ณัฐวดีในรอบ Blind
(ภาพจากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 4 ออกอากาศ 30 กันยายน 2555)

ในระหว่างการแข่งขัน จะมีการตัดสลับให้เห็นภาพโค้ชนั่งฟังผู้เข้ารับการคัดเลือก

ดังนี้

รูปที่ 4.16 โคชโจอี้ฟังและดูฟางข้าว ณัชชา ร้องเพลง Love of my life ในซีซั่นที่ 2
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 22 กันยายน 2556)

รูปที่ 4.17 โคซสแตมป์ฟังเพลง ร้องเพลง *The blower's daughter* ในซีซั่นที่ 2
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 22 กันยายน 2556)

รวมทั้งตัดสลับภาพครอบครัวของผู้เข้ารับการคัดเลือกที่รออยู่ภายนอกซึ่งจะมีพิธีกร
อยู่ในซีน (Scene) ร่วมด้วย

รูปที่ 4.18 ครอบครัวของฟางข้าว ณิชชา
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 22 กันยายน 2556)

ทั้งนี้ หลังการแข่งขัน พิธีกรจะเป็นผู้สัมภาษณ์ความรู้สึกของผู้เข้ารับการคัดเลือกอีก
ด้วย

นอกจากนี้ ระหว่างการนำเสนอภาพต่างๆ ยังมีการแทรกตัวหนังสือบนภาพ (Super)
เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติม เช่น ชื่อผู้เข้ารับการคัดเลือก เพลงที่ใช้ในการคัดเลือก ดังนี้

รูปที่ 4.19 การออกฉันทน์ของฟางข้าว ณิชชา ในรอบ *Blind*
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 22 กันยายน 2556)

และเมื่อโค้ชเลือกลูกทีมเข้าทีมเสร็จสิ้น จะมีการขึ้นข้อความทวิตที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้าแข่งขันคนนั้นๆ จากโคชบนภาพ เช่น ในภาพจบการแข่งขันของตุ๊กตา จมาพร ลูกทีมโค้ชแสดมภ์ในซีซั่นที่ 2 ดังนี้

รูปที่ 4.20 โคชแสดมภ์รับตุ๊กตา จมาพร ลงจากเวทีรอบ Blind (ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 2 ออกอากาศ 15 กันยายน 2556)

ทั้งนี้ ภาพการแข่งขันดังกล่าวข้างต้น จะถูกนำมาตัดสลับกับภาพวีทีอาร์ต่างๆ ดังที่จะกล่าวถึงอย่างละเอียดในหัวข้อต่อไป

3) ส่วนวีทีอาร์ (VTR)

ส่วนวีทีอาร์ หมายถึงส่วนการประมวลผลภาพต่างๆ ที่นอกเหนือจากการแข่งขันจริง สำหรับวีทีอาร์ในรอบ Blind audition สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือวีทีอาร์แนะนำผู้เข้ารับการคัดเลือก และวีทีอาร์เชื่อมร้อยรายการ ดังนี้

3.1) ส่วนวีทีอาร์แนะนำผู้เข้ารับการคัดเลือก

ก่อนการแข่งขันของผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition จะมีวีทีอาร์แนะนำตัวผู้เข้ารับการคัดเลือก โดยใช้วิธีการนำเสนอด้วยภาพและเสียงจากการสัมภาษณ์ผู้เข้ารับการคัดเลือกโดยพิธีกรประกอบภาพผู้เข้ารับการคัดเลือกเดินเข้าสู่สถานที่แข่งขัน

รูปที่ 4.21 ภาพจากวีทีอาร์แนะนำ ลูกพีช รพีพร

ผู้เข้าแข่งขันทีมโคซคิมในซีซั่นที่ 2 ซึ่งมีการตัดสลับภาพและเสียงจากการสัมภาษณ์ผู้เข้ารับการคัดเลือกและการเตรียมตัวก่อนเข้ารับการคัดเลือกต่อเนื่องจนถึงการเดินขึ้นเวที (ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 1 ออกอากาศ 8 กันยายน 2556)

นอกจากนี้ สำหรับผู้เข้ารับการคัดเลือกบางคน จะมีวีทีอาร์พิเศษที่เรียกว่า Envelope ซึ่งเป็นภาพการประกาศผลการคัดเลือกเพื่อเข้าสู่การแข่งขันในรอบ Blind audition โดยเป็นการดำเนินรายการโดยพิธีกรจากรายการ V-Reporter ในการยื่นซองประกาศผลหรือ Envelope ให้กับผู้สมัครเข้าแข่งขันอีกด้วย ดังจะเห็นในภาพนี้

รูปที่ 4.22 การประกาศผลรอบ Blind ของเอื้องปอย บัญมา ผู้เข้ารับการคัดเลือกในซีซั่นที่ 2 (ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 22 กันยายน 2556)

3.2) ส่วนวีทีอาร์เชื่อมร้อยรายการ

ส่วนวีทีอาร์เชื่อมร้อยรายการ จะปรากฏอยู่ระหว่างภาพการแข่งขันจริงและวีทีอาร์แนะนำผู้เข้ารับการคัดเลือก โดยจะมีหน้าที่ในการดำเนินเรื่องราวการแข่งขัน ซึ่งหมายรวมถึงทั้งการย้อนความเดิมของตอนที่แล้ว การเกริ่นนำเข้าสู่การแข่งขัน การปิดและเปิดช่วง การปิดรายการ และการประมวลภาพการแข่งขันของตอนต่อไปอีกด้วย โดยวีทีอาร์เชื่อมร้อยรายการนี้จะใช้การประมวลผลภาพต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในแบบ คิวคัต (Quick cut) ด้วยจังหวะที่แตกต่างกันตามเรื่องราว และใช้เสียงบรรยายของบุคคลที่ 3 ในการให้ข้อมูลและดำเนินเรื่องราว ประกอบกับเสียงเพลงประกอบเพื่อสร้างอารมณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องราวในขณะนั้นอีกด้วย

นอกจากนี้ ในช่วงท้ายของรายการหรือช่วงเครดิตท้าย ยังมีการนำภาพจากการสัมภาษณ์โค้ชเกี่ยวกับการแข่งขันมานำเสนอ โดยเป็นการรวบรวมคำพูดสั้นๆเกี่ยวกับการแข่งขันและความรู้สึกของโค้ชต่อรายการ ซึ่งไม่ซ้ำกันในแต่ละตอนออกอากาศอีกด้วย ดังจะเห็นจากภาพต่อไปนี้

รูปที่ 4.23 โค้ชก้องให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับรายการในช่วงท้ายรายการ
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 22 กันยายน 2556)

4.3.2 รอบ Battle และ Knock out (เฉพาะซีซั่นที่ 2)

ในรอบ Battle ของทั้ง 2 ซีซั่น และรอบ Knock out ของซีซั่นที่ 2 มีความยาวเฉพาะเนื้อรายการตอนละประมาณ 80 นาที ในแต่ละตอนแบ่งเป็น 6 ช่วงรายการ แต่ละช่วงรายการมีความยาวไม่เท่ากัน ซึ่งทั้ง 2 รอบการแข่งขันจะมีวิธีการนำเสนอที่คล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจึงจะนำเสนอข้อมูลโดยแบ่งเป็นส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) ส่วนแนะนำกติกาการแข่งขัน

ในส่วนแนะนำกติกาการแข่งขันของรอบ Battle และ Knock out มีวิธีการนำเสนอที่คล้ายคลึงกับรอบ Blind audition กล่าวคือ มีการใช้ภาพการแข่งขันประกอบภาพกราฟิก ประกอบกับเสียงบรรยายของบุคคลที่ 3 ในการให้ข้อมูลเรื่องกติกาการแข่งขันในรอบการแข่งขันดังกล่าว และมีการเปิดรายการโดยใช้ภาพพิธีกรกล่าวทักทายผู้ชมสั้นๆ เช่นเดียวกับรอบ Blind audition

2) ส่วนการแข่งขัน

วิธีการนำเสนอของส่วนการแข่งขันในรอบ Battle และ Knock out จะมีความแตกต่างจากรอบ Blind audition กล่าวคือ มีการใช้พิธีกรเป็นผู้ดำเนินการแข่งขัน โดยพิธีกรจะเป็นผู้กล่าวเปิดและปิดช่วง กล่าวนำเข้าสู่การแข่งขันของผู้เข้าแข่งขันแต่ละคู่ รวมทั้งเป็นผู้สัมภาษณ์โค้ชเกี่ยวกับการแข่งขัน และจะเป็นผู้กระตุ้นถามโค้ชเพื่อการตัดสินใจในขั้นตอนสุดท้ายของการแข่งขันแต่ละคู่ ดังจะเห็นในภาพนี้

รูปที่ 4.24 การดำเนินรายการโดยพิธีกรในรอบ Battle (คู่ของพลและส้ม ซีซั่น 2)

(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 10 ออกอากาศ 10 พฤศจิกายน 2556)

นอกจากนี้ ในซีซั่นที่ 2 เมื่อมีการ Steal ผู้เข้าแข่งขันเกิดขึ้น พิธีกรจะเป็นผู้ประกาศให้ผู้ชมทราบถึงการ Steal อีกด้วย

ทั้งนี้ ฉากที่ใช้ในรอบ Battle และ Knock out จะมีความแตกต่างกัน และมีความแตกต่างจากรอบ Blind audition อีกด้วย โดยฉากในรอบ Battle จะใช้โครงสร้างตามแบบสังเวียนมวย ดังจะเห็นได้ในภาพต่อไปนี้

รูปที่ 4.25 การแข่งขันรอบ Battle ในซีซั่นที่ 2 ระหว่างริมมีและแนนในเพลง Like a virgin

(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 7 ออกอากาศ 20 ตุลาคม 2556)

และในรอบ Knock out ของซีซั่นที่ 2 จะมีการใช้ฉากเปล่าๆโดยไม่มีเชือกล้อมรอบเป็นสังเวียนมวย แต่จะใช้พื้นที่ที่มีความกว้างใกล้เคียงกัน และใช้แสงสปอตไลท์เน้นผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนในขณะที่แข่งขันโดยให้ผู้เข้าแข่งขันที่เป็นคู่ต่อสู้ยืนอยู่ข้างเวที ดังจะเห็นได้จากภาพต่อไปนี้

รูปที่ 4.26 การแข่งขันรอบ Knock out ในซีซั่นที่ 2 ระหว่างลูกพี่และแนน
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 11 ออกอากาศ 17 พฤศจิกายน 2556)

ในระหว่างการแข่งขัน จะมีการตัดสลับให้เห็นภาพของครอบครัวผู้เข้าแข่งขันนั่งเชียร์อยู่ที่ข้างเวที รวมทั้งตัดสลับภาพโคซมการแข่งขันเป็นระยะๆ

นอกจากนี้ ในซีซั่นที่ 2 ช่วงหลังการแข่งขันในแต่ละคู่แล้ว จะมีภาพผู้เข้าแข่งขันเดินออกจากเวทีและพบกับครอบครัว และยังมีการขึ้นข้อความทวิตจากโคซบนภาพเช่นเดียวกับรอบ Blind audition

3) ส่วนวีทีอาร์ (VTR)

3.1) ส่วนวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน

วิธีการนำเสนอในส่วนวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันของรอบ Battle และ Knock out จะเป็นการใช้ภาพและเสียงจากการสัมภาษณ์โคซและผู้เข้าแข่งขันตัดสลับภาพและเสียงการจับคู่แข่งขันและฝึกซ้อมจริงของการแข่งขันแต่ละคู่ ดังจะเห็นจากภาพต่อไปนี้

รูปที่ 4.27 ภาพจากวีทีอาร์การฝึกซ้อมของพลและส้มตัดสลับภาพจากการสัมภาษณ์ผู้เข้าแข่งขัน

และโคชในรอบ Battle ซีซั่น 2

(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 10 ออกอากาศ 10 พฤศจิกายน 2556)

3.2) ส่วนวีทีอาร์เชื่อมร้อยรายการ

ส่วนวีทีอาร์เชื่อมร้อยรายการในรอบ Battle และ Knock out จะมีลักษณะเหมือนกับรอบ Blind audition กล่าวคือ มีการใช้การประมวลผลการแข่งขันประกอบเสียงบรรยายของบุคคลที่ 3 ในการเปิดและปิดช่วงรายการ เปิดและปิดรายการ รวมทั้งเชื่อมร้อยระหว่างการแข่งขันของผู้เข้าแข่งขันแต่ละคู่อีกด้วย

4.3.3 รอบ Live performance

วิธีการนำเสนอในรอบ Live performance จะใช้การออกอากาศสดการแข่งขันบนเวทีโดยมีพิธีกรเป็นผู้ดำเนินรายการ สลับกับการใช้ภาพวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันเป็นการเกริ่นนำเข้าสู่การแสดงของผู้เข้าแข่งขันแต่ละคน ประกอบกับใช้วีทีอาร์ต่างๆ ในการเชื่อมร้อยรายการ นอกจากนี้ยังมีการแสดงที่ไม่ใช่การแข่งขันของทั้งโค้ชและผู้เข้าแข่งขันในแต่ละตอนออกอากาศอีกด้วย

1) ส่วนเปิดรายการและการแข่งขัน

วิธีการนำเสนอในส่วนเปิดรายการของรอบ Live performance จะเริ่มต้นด้วยไตเติ้ลรายการเช่นเดียวกับทุกรอบการแข่งขัน จากนั้นจึงเข้าสู่โชว์ของผู้เข้าแข่งขันและโค้ชของแต่ละทีมหรือโชว์อื่นๆ เมื่อโชว์จบลง พิธีกรจะรับหน้าที่ดำเนินรายการทั้งหมดโดยจะกล่าวทักทายผู้ชมและกล่าวเปิดรายการ โดยในซีซั่นที่ 1 ใช้พิธีกรเพียงคนเดียว คือคุณกบ ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี แต่ในซีซั่นที่ 2 ได้มีการเพิ่มพิธีกรเป็น 2 คน คือคุณจอย รินลณี ศรีเพ็ญ โดยทั้งสองจะเป็นผู้ดำเนินรายการร่วมกันในซีซั่นที่ 2 ดังที่จะเห็นในภาพนี้

รูปที่ 4.28 พิธีกรกล่าวเปิดรายการในรอบ Final ของซีซั่นที่ 2
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 15 ออกอากาศ 15 ธันวาคม 2556)

พิธีกรจะมีหน้าที่ดำเนินรายการทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบรายการ กล่าวคือเป็นผู้เชื่อมร้อยส่วนต่างๆ ในรายการเข้าด้วยกันแทนการใช้วีทีอาร์เชื่อมร้อยรายการบางส่วนเหมือนในรอบการแข่งขันก่อนหน้า โดยพิธีกรจะเป็นผู้กล่าวเปิดและปิดช่วง เปิดและปิดรายการ กล่าวนำเข้าสู่โชว์ต่างๆ เป็นผู้ให้คิวโค้ชในการคอมเมนต์รวมทั้งกระชับเวลาการคอมเมนต์ไปด้วย รวมถึงเป็นผู้ประกาศผลการแข่งขันในแต่ละรอบการแข่งขัน

ฉากที่ใช้ในการแข่งขันรอบ Live performance จะใช้ทั้งฉากหลังและพื้น LED ที่สามารถเปลี่ยนสีและแบบได้อย่างอิสระ ประกอบกับการออกแบบโชว์ให้มีอุปกรณ์ประกอบฉากและผู้

แสดงร่วมตามความเหมาะสมกับเพลงนั้นๆ อีกด้วย ซึ่งจะสอดคล้องกับระบบแสงที่มีการออกแบบไว้ เพื่อส่งเสริมฉากได้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่างเช่น

รูปที่ 4.29 ภาพจากการแสดงของป๊าย จิตสุดา
เพลงแต่คนเคยรัก ซีซั่นที่ 1
(ภาพจากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 11 ออกอากาศ 18
พฤศจิกายน 2555)

รูปที่ 4.30 ภาพหนึ่งจากการแสดงของพล
ธนพล เพลงทำร้าย ซีซั่นที่ 2
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 14 ออกอากาศ 8
ธันวาคม 2556)

รูปที่ 4.32 ภาพหนึ่งจากการแสดงของแตงโม วัลย์ลิกา
เพลงนักร้องบ้านนอก ซีซั่นที่ 2 (ภาพจากซีซั่นที่ 2
ตอนที่ 15 ออกอากาศ 15 ธันวาคม 2556)

รูปที่ 4.31 ภาพหนึ่งจากการแสดงของ
สงกรานต์ เพลงรักคงยังไม่พอ ซีซั่นที่ 2
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 15 ออกอากาศ
15 ธันวาคม 2556)

ในขณะที่ทำการแข่งขัน จะมีการตัดสลับให้เห็นโคชที่นั่งชมการแสดงอยู่เป็นระยะ เมื่อทำการแสดงเสร็จสิ้น ทั้งการแสดงที่เป็นโชว์พิเศษและโชว์ที่เป็นการแข่งขันของผู้เข้าแข่งขัน พิธีกรจะเป็นผู้ดำเนินรายการและส่งคิวให้โคชคอมเมนต์ถึงการแสดงในทุกการแสดง

นอกจากนี้ ในแต่ละช่วงรายการ จะมีช่วงพิเศษโดยทีม V-reporter ที่เรียกว่า H-Room by Truemove H ซึ่งพิธีกรของ V-reporter จะเป็นผู้สัมภาษณ์ผู้เข้าแข่งขันที่กำลังจะขึ้นโชว์ในช่วงหน้า หรือผู้เข้าแข่งขันที่เพิ่งโชว์เสร็จสิ้นไป โดยมีทั้งการสัมภาษณ์ความรู้สึกของผู้เข้าแข่งขัน และมีการสัมภาษณ์โดยใช้คำถามของผู้ชมที่บ้านที่ส่งเข้ามาทางทวิตเตอร์ของรายการในช่วงการแข่งขัน ดังจะเห็นในภาพนี้

รูปที่ 4.33 จากช่วง H-Room by Truemove H รอบ Final round ซีซั่น 2
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 15 ออกอากาศ 15 ธันวาคม 2556)

ในส่วนการแข่งขันนี้ จะมีการขึ้นตัวหนังสือบนภาพ (Super) ใน 2 ลักษณะ คือ มีการขึ้นชื่อผู้เข้าแข่งขันในขณะนั้น และมีการขึ้นแถบแสดงวิธีการโหวตและหมายเลขผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนสลับกันไป ซึ่งแถบแสดงวิธีการโหวตดังกล่าวจะมีการขึ้นบนภาพเป็นระยะตลอดรายการ

2) ส่วนวีทีอาร์ (VTR)

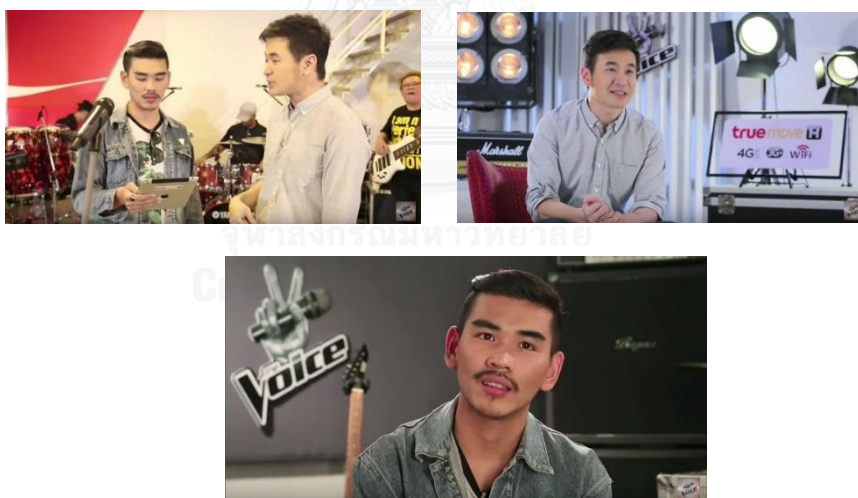
สำหรับส่วนวีทีอาร์ในรอบ Live performance จะมี 3 ลักษณะ คือ ส่วนวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน ส่วนวีทีอาร์กิจกรรมพิเศษของทีมและส่วนวีทีอาร์แนะนำกติกาและแสดงวิธีการโหวต ดังนี้

2.1) ส่วนวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน

ส่วนวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันในรอบ Live performance จะใช้วิธีการนำเสนอเหมือนกับวีทีอาร์แนะนำผู้เข้าแข่งขันในรอบการแข่งขันอื่นๆ กล่าวคือ เป็นการถ่ายภาพและเสียงจากการสัมภาษณ์โค้ชและผู้เข้าแข่งขัน ตัดสลับกับภาพและเสียงจริงต่างๆ แต่ในรอบนี้ ภาพและเสียงจริงจะมี 2 ลักษณะ คือ ภาพและเสียงจริงการฝึกซ้อม และภาพและเสียงการแข่งขันจากรอบการแข่งขันก่อนหน้า ซึ่งจะมีการใช้แตกต่างกัน โดยภาพและเสียงจริงจากการฝึกซ้อมจะใช้ในวีทีอาร์แนะนำเพลงก่อนการแข่งขัน ส่วนภาพและเสียงการแข่งขันจากรอบการแข่งขันก่อนหน้าจะใช้ในวีทีอาร์ก่อนการแสดงร่วมระหว่างโค้ชและผู้เข้าแข่งขัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รูปที่ 4.34 จากวีทีอาร์สัมภาษณ์โคซคิมตัดสลับประมวลภาพการแข่งขันของนัท กฤษดา ก่อนตัดภาพเข้าสู่การแสดงพิเศษของโคซคิมและนัท ในรอบ Final ซีซั่นที่ 2 (ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 15 ออกอากาศ 15 ธันวาคม 2556)

รูปที่ 4.35 จากวีทีอาร์สัมภาษณ์โคซแสดมป์และสงกรานต์ตัดสลับภาพจากการฝึกซ้อม เพลงรักคงยังไม่พอ ในรอบ Final ซีซั่นที่ 2 (ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 15 ออกอากาศ 15 ธันวาคม 2556)

2.2) ส่วนวีทีอาร์กิจกรรมพิเศษของทีม

นอกจากวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันแล้ว ในรอบ Live performance นี้ ยังมีวีทีอาร์พิเศษเพิ่มเติมอีก 1 ลักษณะ คือส่วนวีทีอาร์กิจกรรมพิเศษของทีม ซึ่งเป็นวีทีอาร์สั้นๆที่ประกอบด้วยภาพและเสียงจริงจากการทำกิจกรรมพิเศษระหว่างโค้ชและลูกทีม ประกอบกับเสียงบรรยายของบุคคลที่ 3 เป็นการเชื่อมร้อยในส่วนต้นวีทีอาร์ โดยจะมีการสอดแทรก ภาพผลิตภัณฑ์ของผู้สนับสนุนรายการในระหว่างการทำกิจกรรมต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น วีทีอาร์กิจกรรมพิเศษของทีมโค้ชก้องที่มีการรับประทานอาหารร่วมกันที่ร้านอาหารช็อคโกแลตวิลลี่โดยมีภาพผู้เข้าแข่งขันตีมนมถั่วเหลืองตามิลค์ระหว่างมื้ออาหาร และมีภาพสุนัขตัวหนึ่งกินอาหารสุนัขยี่ห้อสมาร์ทฮาร์ทที่อยู่ภายในบริเวณที่ทำกิจกรรม ดังจะเห็นในภาพต่อไปนี้

รูปที่ 4.36 ภาพกิจกรรมพิเศษของทีมโค้ชก้อง ซีซั่นที่ 2
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 13 ออกอากาศ 7 ธันวาคม 2556)

2.3) ส่วนวีทีอาร์แนะนำกติกาและแสดงวิธีการโหวต

ในรอบ Live performance จะมีวีทีอาร์แนะนำกติกาและแสดงวิธีการโหวตเพิ่มเติมขึ้นมาจากรอบการแข่งขันอื่นๆ ซึ่งมีวิธีการนำเสนอโดยใช้การประมวลผลการแข่งขันแบบควิกคัต (Quick cut) ผสมภาพกราฟิกต่างๆประกอบกับเสียงบรรยายของบุคคลที่ 3 ดังจะเห็นในภาพดังต่อไปนี้

รูปที่ 4.37 ประมวลภาพจากวีทีอาร์แนะนำกติกาและแสดงวิธีการโหวตในรอบ Final ซีซั่นที่ 2 (ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 15 ออกอากาศ 15 ธันวาคม 2556)

เนื้อหาในวีทีอาร์ดังกล่าวจะเน้นการให้ข้อมูลและอธิบายวิธีการโหวตอย่างละเอียด พร้อมทั้งแจ้งหมายเลขผู้เข้าแข่งขันให้ผู้ชมทราบอีกด้วย

จากข้อมูลเรื่องกระบวนการผลิต เนื้อหา และวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น จะเป็นข้อมูลสำคัญในการนำไปวิเคราะห์ความหมายและการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในบทที่ 5 ต่อไป

บทที่ 5

ความหมายและการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ในบทที่ 5 ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลเรื่องความหมายและการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อย่างละเอียด โดยใช้แนวคิดสัญวิทยาที่กล่าวถึงไปแล้วในบทที่ 2 เรื่องแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นเครื่องมือในการวิจัย

สำหรับ “ความหมาย” ที่นำเสนอในงานวิจัยนี้ จะเป็นความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏในรายการ กล่าวคือเป็นความหมายโดยนัยประหวัดซึ่งถูกประกอบสร้างผ่านสัญลักษณ์ประเภทต่างๆ ที่ปรากฏในตัวรายการทั้งหมด โดยผู้วิจัยได้แบ่งประเภทความหมายออกเป็น 4 กลุ่มความหมาย ได้แก่ 1) ความหมายเกี่ยวกับ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ 2) ความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ 3) ความหมายเกี่ยวกับ “รายการ” เดอะวอยซ์ไทยแลนด์ และ 4) ความหมายพิเศษอื่นๆ ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ และจะนำเสนอข้อมูลในแต่ละกลุ่มความหมายอย่างละเอียด เพื่อให้เห็นถึงความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ได้ประกอบสร้างขึ้นผ่านสัญลักษณ์ต่างๆ ในตัวรายการได้อย่างชัดเจน ดังนี้

5.1 ความหมายเกี่ยวกับ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ในหัวข้อนี้ จะกล่าวถึงความหมายเกี่ยวกับ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่ถูกสร้างขึ้นด้วยสัญลักษณ์ที่เกิดจากองค์ประกอบต่างๆ ในรายการ โดยจะแบ่งแยกย่อยความหมายเกี่ยวกับ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ดังนี้

5.1.1 ลักษณะของ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ในเรื่องความหมายเกี่ยวกับนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็น “นักร้อง” และ “นักร้องที่ดี” ออกจากกัน โดยในหัวข้อนี้ จะกล่าวถึงความหมายของ “นักร้อง” ที่ถูกสร้างขึ้นในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ซึ่งเป็นความหมายเบื้องต้นในการแข่งขัน หรือในอีกนัยหนึ่ง ผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition ทั้งหมดนั้น ถือเป็น “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

1) นักร้องคือผู้ที่มีความสามารถด้านการร้องเพลง

รายการเดอะวอยซ์ได้ประกอบสร้างความหมายของ “นักร้อง” ที่หมายถึงผู้ที่มีความสามารถด้านการร้องเพลงอย่างแท้จริง ตั้งแต่การตั้งชื่อของรายการโดยใช้คำว่า Voice ซึ่งแปลว่าเสียงร้อง ประกอบกับโลโก้ของรายการที่ใช้สัญลักษณ์เป็นรูปมือถือไมค์ชู 2 นิ้ว ซึ่งสื่อความหมายถึงการร้องเพลง ซึ่งสัญลักษณ์ดังกล่าวเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ในรายการเดอะวอยซ์ทุกประเทศและเป็นรูปแบบบังคับที่อยู่ในไบเบิลรายการ โดยจะถูกใช้เป็นโลโก้รายการและเป็นอุปกรณ์ประกอบฉากอีกด้วย ดังจะเห็นในภาพนี้

รูปที่ 5.1 โลโก้รายการและฉากในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

สำหรับประเทศไทย ยังมีการเพิ่มเติมคำสร้อยของรายการ คือ “เสียงจริงตัวจริง” ต่อท้ายชื่อรายการ ซึ่งก็เป็นการสนับสนุนความหมายของ “เดอะวอยซ์” ในการเป็นรายการที่ค้นหาเฉพาะ “เสียง” ที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง

นอกจากชื่อและโลโก้รายการแล้ว กติกาการแข่งขันในรอบ Blind audition ยังเป็นส่วนประกอบสำคัญในการประกอบสร้างความหมายของ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ที่เน้นถึงการเป็นผู้ที่มีความสามารถด้านการร้องเพลง โดยไม่สนใจรูปร่างหน้าตาบุคลิกภาพหรือการแต่งกายใดๆทั้งสิ้น ผ่านกติกา Blind audition ซึ่งแปลตรงตัวว่าการทดสอบเสียงแบบไม่เห็นหน้าตาผู้เข้ารับการคัดเลือก โดยโค้ชจะนั่งอยู่บนเก้าอี้ที่หันหลังให้กับเวที ผู้เข้ารับการคัดเลือกจะร้องเพลงคนละ 2 นาที โค้ชจะต้องฟังและตัดสินใจว่าจะเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกคนนั้นๆเข้าร่วมทีมตนเองหรือไม่ หากต้องการ โค้ชจะต้องกดปุ่มให้เก้าอี้หันกลับมาทางเวที และจะมีไฟขึ้นตรงฐานเก้าอี้ของโค้ชที่กดปุ่มว่า “I want you” ซึ่งหมายถึงความต้องการให้ผู้เข้ารับการคัดเลือกคนนั้นเข้าร่วมทีมของตนเอง ดังจะเห็นได้จากภาพนี้

รูปที่ 5.4 โคชหันหลังฟังผู้เข้ารับ
การคัดเลือก

รูปที่ 5.3 โคชกดปุ่มให้เก้าอี้หันกลับไปทาง
เวที

รูปที่ 5.2 โคชที่กดปุ่มเลือกจะมีไฟสีเขียวติดที่คำ
ว่า “I want you”

การที่โคชหันหลังฟังผู้เข้าแข่งขันนั้นเป็นการตอกย้ำความหมายของการค้นหา “เดอะวอยซ์” ที่เป็นผู้มีความสามารถด้านการร้องเพลงโดยไม่มีรูปลักษณะเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยโคชซึ่งอยู่ในฐานะผู้ตัดสินจะทำการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์ “เสียงร้อง” เพียงอย่างเดียวเท่านั้น รวมทั้งในการคอมเมนต์ของโคชก็จะมีคอมเมนต์เฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับเสียงและการร้องเป็นหลัก

2) ทุกคนที่มีความสามารถในการร้องเพลงสามารถเป็นนักร้องได้

นอกเหนือจากความหมายในเรื่องลักษณะของนักร้องที่กล่าวไปข้างต้น นักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังมีลักษณะหลากหลายด้านอายุ เพศ อาชีพ และอื่นๆ ซึ่งการนำเสนอภาพความหลากหลายต่างๆเหล่านี้ล้วนเป็นการสร้างความหมายให้กับ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่นอกจากจะเป็นผู้มีความสามารถด้านการร้องเพลงแล้ว อายุ เพศ อาชีพ รูปร่าง หน้าตา หรือแม้แต่ความสมบูรณ์ทางร่างกายนั้นไม่ได้เป็นอุปสรรคของการร้องเพลงแม้แต่น้อย ดังนั้น

อาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ทุกคนสามารถเป็นนักร้องได้ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างของผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ดังนี้

รูปที่ 5.5 ฉันทกาญจน์ ลิทธิวิบูลย์

ตัวอย่างผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น
ในซีซั่นที่ 1 (ภาพจากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 5 ออกอากาศ 7 ตุลาคม 2555)

รูปที่ 5.6 นันทภพ พิณทอง (ออด)

ตัวอย่างผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น
ในซีซั่นที่ 1 (ภาพจากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 4 ออกอากาศ 30 กันยายน 2555)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีการสร้างความหมายว่าลักษณะทางกายภาพของผู้เข้าแข่งขันไม่ได้เป็นอุปสรรคในการเป็นนักร้อง หรือแม้แต่อายุของผู้เข้าแข่งขันก็มิได้เป็นอุปสรรคในการเป็นนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น ต๊ะ ตระการ ผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีอายุเพียง 14 ปี ที่ร้องเพลงลูกทุ่งได้ไพเราะเกินอายุจนโค้ชกดปุ่มเลือกทั้ง 4 ท่าน

รูปที่ 5.7 ต๊ะ ตระการ ผู้เข้ารับการคัดเลือกในซีซั่นที่ 1
(ภาพจากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 2 ออกอากาศ 16 กันยายน 2555)

ตัวอย่างผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีอายุมาก เช่น สุรพล มุลมาก ช่างตัดผมอายุ 57 ปี
เข้าประกวดในรอบ Blind audition ในซีซั่นที่ 2

รูปที่ 5.8 สุรพล มุลมาก ผู้เข้ารับการคัดเลือกในซีซั่นที่ 2
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 22 กันยายน 2556)

ความหลากหลายทางเพศก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ได้นำเสนอผ่านผู้เข้ารับการคัดเลือกในรายการ โดยในทั้ง 2 ซีซั่น จะมีผู้เข้ารับการคัดเลือกที่เป็นเพศทางเลือกเข้าประกวดในรายการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รูปที่ 5.9 แอนนี่ นวชภัทร์ ผู้เข้ารับการคัดเลือกเพศทางเลือก ในซีซั่นที่ 1
(ภาพจากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 4 ออกอากาศ 30 กันยายน 2555)

รูปที่ 5.10 ปุเป้ ภาณุณาด ผู้เข้ารับการคัดเลือกเพศทางเลือก ในซีซั่นที่ 2
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 6 ออกอากาศ 13 ตุลาคม 2556)

นอกจากความหลากหลายในเรื่องลักษณะทางกายภาพ อายุ เพศ ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับลักษณะของ “นักร้อง” ในรายการว่าเรื่องรูปลักษณ์ก็มิได้เป็นอุปสรรคต่อการเป็นนักร้องในรายการเช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น สววย สโรชา ผู้เข้ารับการคัดเลือกในซีซั่นที่ 1 ที่เป็นสาวร่างบึกน้ำหนักร่วมร้อยกิโลกรัม ก็ได้โชว์พลังเสียงจนประทับใจโค้ชก้องและได้ร่วมทีมโค้ชก้องในที่สุด

รูปที่ 5.11 สววย สโรชา ผู้เข้ารับการคัดเลือกซีซั่นที่ 1
(ภาพจากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 23 กันยายน 2555)

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นเรื่องความหลากหลายทางอาชีพ ที่ทางรายการได้นำเสนอผู้เข้าแข่งขันที่มีอาชีพหลากหลายที่นอกเหนือจากนักร้องอาชีพและครูสอนร้องเพลง อาทิเช่น สงกรานต์ รังสรรค์ ในซีซั่นที่ 2 มีอาชีพขายลูกชิ้นปิ้ง, เอก สรวินัย ในซีซั่นที่ 1 มีอาชีพเช่าพระ, โอ๊ด จีรวุฒิ ซีซั่นที่ 1 มีอาชีพเป็นสจ๊วต เป็นต้น

ในเรื่องของเชื้อชาติ ในซีซั่นที่ 2 ก็มีผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีเชื้อชาติอื่นนอกจากเชื้อชาติไทย อาทิเช่น ริมมี นิดา เชื้อชาติอินเดียหรือเจนนิเฟอร์ เชื้อชาติสวีเดน เป็นต้น โดยทั้งริมมีและเจนนิเฟอร์ต่างก็มีความถนัดในการพูดภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย ทางรายการก็ให้ผู้เข้าแข่งขันทั้งสองคนพูดภาษาอังกฤษออกอากาศได้

จากตัวอย่างผู้เข้ารับการคัดเลือกที่กล่าวถึงทั้งหมดข้างต้นจะเห็นได้ว่ารายการมีการนำเสนอลักษณะของผู้เข้ารับการคัดเลือกในรายการอย่างหลากหลาย ทั้งทางด้านกายภาพ อายุ อาชีพ เพศ หรือแม้แต่รูปลักษณ์ ซึ่งเป็นการสร้างความหมายเกี่ยวกับลักษณะ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ว่า ทุกคนที่มีความสามารถในการร้องเพลงสามารถเป็นนักร้องได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นใดนอกจาก “เสียง” เพียงเท่านั้น นอกจากนี้ การสร้างความหมายเกี่ยวกับ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ดังกล่าว ยังเป็นการสร้างความหมายให้กับตัวรายการเองในประเด็นความยุติธรรมและการเปิดโอกาสอย่างเท่าเทียมกันให้กับคนในสังคมอีกด้วย ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไปอย่างละเอียดในหัวข้อที่เกี่ยวกับความหมายต่อรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ต่อไป

จากข้อมูลเรื่องความหมายเกี่ยวกับลักษณะของ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่กล่าวทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า มีการประกอบสร้างความหมายของ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ว่า “นักร้อง” คือผู้ที่มีความสามารถด้านการร้องเพลง และ “เสียง” สำคัญที่สุด โดยลักษณะทางกายหรือสิ่งที่มองเห็นได้ภายนอก หรือแม้กระทั่งอาชีพ ก็ได้เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการเป็น “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เลยแม้แต่น้อย ซึ่งเป็นการประกอบสร้างความหมายของ “นักร้อง” โดยอ้างอิงจากความหมายโดยอรรถของคำว่า “นักร้อง” ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า “ผู้ที่มีความสามารถในการร้องเพลง” แต่ในขณะเดียวกัน ก็เป็นการสร้างความหมายโดยนัยประหวัดของ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ว่าเป็น “ผู้ที่ใช้เสียง (เท่านั้น) ในการร้องเพลง” ซึ่งเป็นการประกอบสร้างความหมายในลักษณะคู่ตรงข้าม (binary opposition) เพื่อรื้อถอนความหมายของนักร้องในวงการบันเทิงในปัจจุบันที่ถูกรายการเดอะวอยซ์นิยามว่าเป็น “นัก (ไม่ได้) ร้องที่ (ไม่ได้) ใช้เสียงในการร้องเพลง” และได้สร้างความชอบธรรมให้แก่ตัวรายการเองในฐานะ “ผู้ที่ควรมีอำนาจในการให้คำนิยามของ “นักร้อง” ที่แท้จริง” จากการตอกย้ำความหมายโดยอรรถของ “นักร้อง” อีกด้วย ทั้งนี้ ความหมายเกี่ยวกับลักษณะของ “นักร้อง” ดังกล่าว ได้ถูกประกอบสร้างผ่านสัญลักษณ์ภาพและสัญลักษณ์กฤตภาในรายการ

5.1.2 คุณสมบัติของ “นักร้องที่ดี” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

เมื่อเหล่าผู้เข้าแข่งขันได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมทีมโค้ชต่างๆ และได้กลายเป็น “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์แล้ว กระบวนการฝึกซ้อมและแข่งขันในรอบการแข่งขันต่อไปถือเป็นกระบวนการสร้าง “นักร้องที่ดี” ในรายการ จนกระทั่งได้ “นักร้องที่ดีที่สุด” หรือผู้ที่ได้รับตำแหน่งเดอะวอยซ์เสียงจริงตัวจริงประจำซีซั่นนั่นเอง ในหัวข้อนี้ จึงจะกล่าวถึงคุณสมบัติของ “นักร้องที่ดี” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ซึ่งถูกประกอบสร้างขึ้นผ่านสัญลักษณ์ประเภทต่างๆ ในตัวบทรายการ ดังนี้

1) นักร้องที่ดีต้องขยันฝึกซ้อม (ตามคำแนะนำของโค้ชเพื่อพัฒนาตนเองให้ก้าวข้ามขีดจำกัดของตนเองได้)

หลังจากรอบ Blind audition ผู้เข้าแข่งขันจะได้รับโจทย์เพลงที่กำหนดจากโค้ชในรอบ Battle และจะได้เลือกเพลงเองในรอบ Knock out (เฉพาะในซีซั่นที่ 2) หลังจากนั้น เมื่อเข้าสู่รอบ Live performance โจทย์เพลงจะเป็นการหารีหรือร่วมกันระหว่างโค้ชและผู้เข้าแข่งขัน แต่ทั้งนี้ กระบวนการก่อนแข่งขันในรอบการแข่งขันจะต้องมีการฝึกซ้อมกับวงและมีโค้ชประจำทีมคอยแนะนำถึงวิธีการร้อง รวมทั้งแนะนำท่าทางการร้องบนเวทีอีกด้วย ซึ่งทางรายการได้นำเสนอภาพระหว่างการฝึกซ้อมดังกล่าวในส่วนวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน ซึ่งจะถูกใช้เพื่อนำเข้าการแข่งขันจริง

ภาพการฝึกซ้อมในส่วนนี้ได้สร้างความหมายต่อตัวผู้เข้าแข่งขันแต่ละคน ว่าเป็น “นักร้องที่ดี” กล่าวคือ มีความขยันฝึกซ้อมตามคำแนะนำของโค้ชเพื่อให้ความพัฒนาและสามารถร้องเพลงได้อย่าง “ดีไร้ที่ติ” มากที่สุด โค้ชจึงถือเป็นผู้ทำให้นักร้องเข้าใจถึงความดีผ่านคำแนะนำวิธีการร้องนั่นเอง ยิ่งไปกว่านั้น นักร้องบางคนก็อาจมีต้นทุนทางเสียงที่ดีไม่เท่าผู้เข้าแข่งขันคนอื่น แต่หากมีความขยันฝึกซ้อมตามคำแนะนำของโค้ช ก็จะทำให้เข้าใจถึงความดี “นักร้องที่ดี” ได้ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ดังนั้น ภาพการฝึกซ้อมของผู้เข้าแข่งขันในรอบการแข่งขันต่างๆจึงมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ถึง “ความพยายามที่จะเป็นนักร้องที่ดีที่สุด” ซึ่งกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า นักร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จะต้องขยันฝึกซ้อม (ตามคำแนะนำของโค้ช) ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างของคิงและแห่งในรอบ Battle ของซีซั่นที่ 1 ดังนี้

รูปที่ 5.12 โค้ชแสดมภ์แนะนำวิธีการร้องให้กับแห่งและคิงในรอบ Battle ของซีซั่น 1 (ภาพจากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 7 ออกอากาศ 21 ตุลาคม 2555)

จากภาพดังกล่าวประกอบกับคำสัมภาษณ์ของแห่ง ผู้เข้าแข่งขันที่เป็นนักร้องรุ่นอาวุโสแต่ต้องเจอโจทย์เพลงเป็นเพลงยุคใหม่ คือเพลง ฤดูที่ฉันทงของวงพลั่วร์ ซึ่งเป็นเพลงที่แห่งไม่รู้จักมาก่อนเลย แต่แห่งก็ไม่ย่อท้อและพยายามจนสำเร็จในที่สุด ดังจะเห็นได้จากคำสัมภาษณ์ประกอบวีทีอาร์ ดังนี้

แห่ง “เพลงนี้ไม่รู้จักเลย แต่นักร้องที่ดี เจออะไรก็ต้องทำได้”

ทั้งภาพและคำสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นถึงการพยายามเป็นนักร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์โดยการพยายามทำสิ่งที่โค้ชมอบหมายให้ได้ ซึ่งต้องอาศัยการฝึกซ้อมอย่างหนัก

และยกตัวอย่างเช่น วิและแอน ในรอบ Battle ของซีซั่นที่ 2 ที่ได้รับโจทย์เพลงคูกเขา ของวง Cocktail ซึ่งเป็นเพลงที่ยากและต้องใช้ความพยายามอย่างสูง แต่วิและแอนก็มีความตั้งใจมากพอที่จะลองก้าวข้ามความยากของเพลงไปให้ได้ ดังจะเห็นในคำสัมภาษณ์ของโค้ชใจอี้ที่ประกอบในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน ดังนี้

โคซโจอี้ “พอมานะเจอเพลงนี้ตอนแรกก็งงแง ยังหาไม่เจอว่าจะร้องกันแบบไหน จะร้องวิธีไหน ไอ้ท่อนที่ต่ำก็ต่ำ ท่อนที่สูงก็สูงปรี๊ด แต่สปีดเค้าก็มีมากพอที่จะเหย้า ต้องลองให้ได้”

รูปที่ 5.13 วิและแอนฝึกซ้อมตามคำแนะนำของโคซในรอบ Battle ของซีซั่นที่ 2 (ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 9 ออกอากาศ 3 พฤศจิกายน 2556)

นอกจากนี้ ในซีซั่นที่ 2 ยังมีผู้เข้าแข่งขันที่ดูเหมือนจะมีเทคนิคการร้องที่ดีกว่าผู้เข้าแข่งขันคนอื่นๆ แต่มีความพยายามอย่างสูงจนโคซชมในรายการ เช่น แนน ทิมโคซโจอี้ในรอบ Battle ของซีซั่นที่ 2 ได้รับโจทย์เพลง Like a virgin ของ Madonna ซึ่งในขณะที่แข่งขันนั้นแนนเป็นรองกว่าคู่แข่งอย่างริมมีมาก แต่แนนก็ไม่ย่อท้อและพยายามทำโชว์ให้สนุกตั้งแต่ตอนฝึกซ้อมจนถึงการแข่งขันจริง

รูปที่ 5.14 แนนและริมมีฝึกซ้อมและแข่งขันในรอบ Battle ของซีซั่นที่ 2 (ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 7 ออกอากาศ 20 ตุลาคม 2556)

โดยหลังจากการแข่งขันจบลง ริมมีได้เข้ารอบ แนนไม่ได้รับการเลือกจากโคซโจอี้ แต่โคซได้ชมถึงความพยายามของแนน ดังคำพูดของโคซดังนี้

โคซโจอี้ “แนนเป็นคนเก่ง เท่าที่คลุกคลีกันมาคือแนนเป็นคนขยัน ร้องไม่ได้ตอนแรกๆ เพลงนี้ก็พยายามร้องจนได้ แจ๋วมากอะ เมื่อกี้คืออยู่บนเวทีคือแจ๋วมากๆ..”

จากภาพการซ้อมและคำพูดของโคซโจอี้ได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการเป็นนักร้องที่ดีของแนนโดยการฝึกซ้อมอย่างหนัก ซึ่งถึงแม้แนนจะมีเทคนิคการร้องที่ดีไม่เท่าคู่แข่ง แต่แนนก็มีความพยายามและความขยันอันเป็นสิ่งที่นักร้องที่ดีพึงมี และในท้ายที่สุด แนนก็ได้รับการ Steal จากโคซคิมและได้เข้าสู่รอบการแสดงสดอีกด้วย

นอกจากภาพการฝึกซ้อมในรอบ Battle แล้ว ในรอบการแข่งขันอื่นๆ ยังมีภาพการฝึกซ้อมโดยมีโค้ชคอยแนะนำวิธีการร้องประกอบในเวทีอาร์สมัภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันในทุกรอบการแข่งขัน ดังจะเห็นได้จากภาพตัวอย่างต่างๆ เหล่านี้

รูปที่ 5.15 การฝึกซ้อมของผู้เข้าแข่งขันโดยมีโค้ชแนะนำการร้องในรอบ Final ของซีซั่นที่ 2 (ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 15 ออกอากาศ 15 ธันวาคม 2556)

และในตอนแรกของซีซั่นแรก มีการนำเสนอบทสัมภาษณ์ของโค้ชตอนเริ่มรายการ และโค้ชก็ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของนักร้องที่ดีไว้ว่าต้องเป็นผู้ที่หมั่นพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

โค้ช “นักร้องดีๆ ต้องมีลักษณะเหมือนแก้วน้ำที่ไม่มีวันเต็ม เพราะว่าเมื่อไหร่คุณเต็ม คุณจะหยุดการพัฒนาตัวเองไว้แค่นั้น”

คำพูดดังกล่าวของโค้ชจึงเป็นการสื่อความหมายถึงการเป็นนักร้องที่ดีในรายการ เดอะวอยซ์ไทยแลนด์จะต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งการพัฒนาตนเองในการเป็นนักร้องที่ดีคือการขยันฝึกซ้อมเพื่อให้ก้าวข้ามขีดจำกัดของตนเองให้ได้นั่นเอง

2) นักร้องที่ดีจะต้องทำให้ประชาชนชื่นชอบได้

นอกจากการขยันฝึกซ้อม คุณสมบัติอีกหนึ่งประการที่จะทำให้นักร้องในรายการ เดอะวอยซ์ไทยแลนด์กลายเป็นนักร้องที่ดีได้ คือความสามารถในการทำให้ประชาชนชื่นชอบ ไม่ว่าจะชื่นชอบด้วยรูปร่างหน้าตา ลักษณะนิสัย ความพยายาม หรือแม้กระทั่งความน่าเห็นใจจากเรื่องราวชีวิตส่วนตัว ในที่สุดแล้ว การเป็นนักร้องที่ดีในรายการ เดอะวอยซ์ไทยแลนด์ จะต้องเป็นผู้ที่สามารถทำให้ประชาชนชื่นชอบได้ในท้ายที่สุดของการแข่งขัน และผู้ที่ได้รับความชื่นชอบจากประชาชนมากที่สุดจะเป็นผู้ได้รับตำแหน่งเดอะวอยซ์เสียงจริงตัวจริง หรือได้เป็น “นักร้องที่ดีที่สุด” ของซีซั่น

ความหมายดังกล่าวถูกสร้างผ่านกติกาในรอบ Final ซึ่งจะใช้คะแนนโหวตจากผู้ชมทางบ้านทั้งหมด 100% โดยโค้ชเป็นเพียงผู้คอมเมนต์การร้องแต่ไม่ได้มีส่วนในการให้คะแนนใดๆ เหมือนในรอบการแข่งขันก่อนหน้า ผู้ที่ได้รับคะแนนโหวตมากที่สุดจะได้รับตำแหน่งเดอะวอยซ์เสียง

จริงตัวจริงประจำซีซั่น ทั้งนี้ การให้อำนาจผู้ชมทางบ้านทั้งหมดในการตัดสินใจว่าใครจะเป็น “นักร้องที่ดีที่สุด” นั้น ได้เป็นการสร้างความหมายให้กับ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ด้วย โดยกติกาในรอบ Final ถูกใช้เป็นสัญญาณแสดงถึง “ความชื่นชอบของผู้ชมต่อผู้เข้าแข่งขันเป็นสิ่งพึงปรารถนา” ของนักร้องในรายการ หรือหากกล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้ที่จะเป็นนักร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ได้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับความชื่นชอบจากผู้ชม (โดยการแสดงออกผ่านการโหวต) โดยความชื่นชอบนั้นอาจมีสาเหตุมาจากความสามารถด้านการร้องเพลง บุคลิกนิสัยที่น่าชื่นชอบ รูปร่างหน้าตา หรือเรื่องราวชีวิตที่น่าเห็นใจก็ได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใด นักร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จะต้องเป็นผู้ที่สามารถทำให้ผู้ชมชื่นชอบมากเสียจนทำการโหวตให้ได้ ซึ่งจะนำไปสู่การเป็น “นักร้องที่ดีที่สุด” ในรายการเดอะวอยซ์ด้วยการเป็นผู้ที่ได้รับ “ความชื่นชอบ” จากผู้ชมมากที่สุด หรือได้รับ “คะแนนโหวต” จากผู้ชมมากที่สุดของซีซั่นนั่นเอง

จะเห็นได้ว่า ผู้เข้ารับการคัดเลือกหรือ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ เมื่อผ่านเข้าสู่ทีมโคชในรอบ Blind audition จะกลายเป็นผู้เข้าแข่งขันที่มีภารกิจในการฝึกซ้อมตามคำแนะนำของโคช เพื่อการเป็น “นักร้องที่ดี” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ผู้ที่มีพัฒนาการที่ดี และทำให้โคชชื่นชมได้ ดูเหมือนจะเป็นผู้ที่เข้าใกล้ความเป็น “นักร้องที่ดีที่สุด” ในรายการ แต่ในท้ายที่สุดแล้ว อำนาจการตัดสินใจไม่ได้เป็นของโคชแต่กลับเป็นของผู้ชมทางบ้านทั้งหมด ผู้ที่จะได้รับตำแหน่ง “นักร้องที่ดีที่สุด” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จะเป็นผู้ที่ได้รับคะแนนโหวตจากผู้ชมทางบ้านสูงสุด หรือเป็นผู้ที่ได้รับความชื่นชอบจากผู้ชมมากที่สุดนั่นเอง

นอกจากนี้ ยังมีบทสัมภาษณ์ของโคชโจอี้บอยในตอนแรกของซีซั่นที่ 1 ที่กล่าวถึงหน้าที่ของโคชในรายการดังนี้

โคชโจอี้ *“ผมคงสอนคุณไม่ได้ว่าคุณจะต้องร้องเพลงยังไงเพราะคุณมาถึงขนาดนี้แล้วคุณร้องเพลงเก่งกว่าผม แต่สิ่งเดียวที่ผมบอกได้คือทำยังไงให้เข้าไปอยู่ในใจของคนทั่วไปได้”*

คำพูดดังกล่าวของโคชโจอี้ยังแสดงให้เห็นถึงจุดประสงค์ของการร้องเพลงในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อีกด้วย ว่านอกจากจะเป็นการแสดงความสามารถในการร้องเพลงแล้ว ผู้เข้าแข่งขันจะได้รับการชี้แนะจากโคชในการทำให้ประชาชนชื่นชอบได้ ซึ่งความสามารถในการทำให้ประชาชนชื่นชอบเป็นคุณสมบัติที่พึงประสงค์ในการเป็นนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์นั่นเอง

ในขณะที่โคชคิมก็ได้กล่าวไว้ในตอนต้นรายการในรอบ Final round ในซีซั่นที่ 1 ซึ่งเป็นการกล่าวถึง ตระการ ผู้เข้าแข่งขันทีมโคชคิมที่ผ่านเข้าสู่รอบชิงชนะเลิศถึงบทบาทของโคชที่

เป็นเพียงผู้นำผู้เข้าแข่งขันเข้าสู่วงการ แต่ในท้ายที่สุดแล้ว ประชาชนชาวไทยต่างหากที่จะเป็นผู้มีอำนาจในการทำให้ตะได้เป็นศิลปินอย่างที่หวังหรือไม่ ดังคำกล่าวของโคซคิมดังนี้

โคซคิม “...พีเป็นคนที่ดีตาสายสะตือตะในรายการเดอะวอยซ์ แต่ขณะเดียวกันคนที่
จะป้อนข้าวป้อนน้ำทำให้ตะเติบโตได้ คือประชาชนที่ดูเดอะวอยซ์ทั่วประเทศไทย
และหวังว่าเค้าจะเลี้ยงตะได้ดีได้โตขึ้นเรื่อยๆ เจริญขึ้นเรื่อยๆ ค่ะ”

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การเป็นนักร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จะต้องมีคุณสมบัติหรือความสามารถในการทำให้ประชาชนชื่นชอบได้ โดยโคซจะเป็นผู้ชี้แนะแนวทางการเป็นขวัญใจมหาชนรวมถึงสร้างสรรค์โชว์ให้เป็นที่จดจำของประชาชน อีกทั้งมีการเน้นย้ำว่าในท้ายที่สุดแล้ว โอกาสในการเป็นศิลปินหรือเป็นนักร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์นั้นขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้ชม กล่าวคือการเป็นที่ชื่นชอบของประชาชนนั้นหมายถึงความสำเร็จของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อีกด้วย

และจากข้อมูลเกี่ยวกับความหมายที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของ “นักร้องที่ดี” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่กล่าวทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า มีการประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับ “นักร้องที่ดี” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ว่าจะต้องเป็นผู้ที่มีความขยันในการฝึกซ้อม โดยการฝึกซ้อมนั้นจะเป็นไปตามคำแนะนำของโคซเพื่อให้สามารถก้าวข้ามขีดจำกัดของตนเองได้ และเมื่อขยันฝึกซ้อมแล้ว ในท้ายที่สุดของการแข่งขัน ผู้ที่จะเป็นนักร้องที่ดีที่สุดหรือผู้ได้รับตำแหน่งเดอะวอยซ์ประจำซีซั่น จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับความชื่นชอบจากประชาชนมากที่สุด กล่าวคือ นอกเหนือจากจะต้องมีความสามารถด้านการร้องเพลงและพัฒนาตนเองได้ตามคำแนะนำของโคซแล้ว การเป็นนักร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ จะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำให้ประชาชน (หรือผู้ชม) ชื่นชอบได้อีกด้วย ซึ่งเป็นการประกอบสร้างความหมายโดยนัยประหวัดเกี่ยวกับนักร้องที่ดีขึ้นใหม่ในลักษณะเฉพาะ ผ่านสัญญาณภาพ สัญญาณกฏกติกา และสัญญาณคำพูด ได้แก่คำพูดของโคซ และบทสัมภาษณ์ในวีทีอาร์ต่างๆ ในรายการ

ในหัวข้อต่อไป ผู้วิจัยจะกล่าวถึงลักษณะเสียงและวิธีการร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อย่างละเอียด ซึ่งจะทำให้เห็นความหมายเกี่ยวกับนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในมิติอื่นๆ ได้ชัดเจนรอบด้านยิ่งขึ้น

5.1.3 เสียงและวิธีการร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ความหมายเกี่ยวกับนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ลักษณะของเสียงและวิธีการร้องเพลงที่ดีของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ซึ่งมีการประกอบสร้างความหมายผ่านการนำเสนอในส่วนต่างๆ ของรายการ และมี 3 ประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1) เสียงที่ดีคือเสียงที่มีเอกลักษณ์

ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีการนำเสนอคำว่า “เอกลักษณ์” อยู่แทบจะตลอดเวลา ทั้งในเสียงบรรยายของบุคคลที่ 3 เช่น เสียงบรรยายช่วงเปิดรายการของซีซั่นที่ 2 ดังนี้

“ซีซั่นที่แล้ว เหล่าศิลปินจากทั่วประเทศ ต่างเข้ามาแสดงความสามารถอันโดดเด่น เป็น เอกลักษณ์ของตัวเอง”

หรือในบทสัมภาษณ์โค้ชท้ายรายการของเทปแรกในซีซั่นที่ 2 เช่น โค้ชโจอี้กล่าวว่า “ผมว่าความเป็น เอกลักษณ์นี่จะเป็นสิ่งที่ผมจะเลือกไว้ก่อน”

ทั้งนี้ ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ จะสามารถเห็นได้ชัดเจนในรอบ Blind audition ว่า ผู้เข้ารับการคัดเลือกที่โค้ชกดไฟให้เข้ารอบ โดยเฉพาะผู้เข้ารับการคัดเลือกที่ได้รับการกดไฟจากโค้ชทั้ง 4 ท่าน จะเป็นผู้ที่มีเสียงที่เป็นเอกลักษณ์อย่างโดดเด่น อาทิเช่น พละ ธนพล ที่ในรอบ Blind audition ในซีซั่นที่ 2 ใช้เพลง The blower’s daughter ของ Damian Rice ในการประกวดและร้องด้วยเสียงอันลุ่มลึกทรงพลัง ซึ่งได้รับคำคอมเมนต์จากโค้ชต่างๆ ดังนี้

โค้ชโจอี้ “คุณเป็นคนที่เสียงสุดยอดเยี่ยมมาก”

โค้ชคิม “คุณเป็นคนที่เสียงที่เต็มไปด้วยอารมณ์ คุณเป็นคนที่พิเศษมากๆ คนนึง”

หรือตัวอย่างจากซีซั่นที่ 2 เช่นกัน คือเจนนี เจนนีเฟอร์ แล็คเกอร์น ที่ใช้เพลง Somewhere only we know ซึ่งมีน้ำเสียงที่ไพเราะโดดเด่นจนได้รับคำคอมเมนต์จากโค้ชดังนี้

โค้ชคิม “คุณมีเสียงที่เป็นเอกลักษณ์มาก เพราะมาก ดิฉันยังไม่เคยได้ยินเสียงแบบนี้เลยในซีซั่นนี้ มันมีการลั่นของเสียงระหว่างกลางซึ่งหายากมากและให้ความหมายที่สวยลึกซึ้งกับเพลงมาก”

ในซีซั่นแรก ก็มีตัวอย่างเช่น เก่ง ธชยะ ที่ในรอบ Blind audition ในซีซั่นที่ 1 ใช้เพลง What’s my name ของ Rihanna ในการประกวดและดีไซน์การร้องแบบแปลกแหวกแนวที่แตกต่างจากต้นฉบับอย่างสิ้นเชิง ซึ่งได้รับคำคอมเมนต์จากโค้ชต่างๆดังนี้

โคซโจอี้ “ชาวบ้านคนปกติเค้าไม่ร้องกันแบบนี้ แต่คุณพิเศษจนผมต้องกอดหันมา
คู่อะ”

โคซแสตมป์ “ผมก็ไม่ว่าทำไมผมถึงกอดอะ มันไม่ใช่แปลกด้วยแต่มันมีเสน่ห์และทรง
พลังมากจนน่าตกใจ ผมก็เคยฟังเพลงนี้นะ แต่ผมลืมไปเลยว่ามันเป็นคือเพลงไหน ผม
ชอบคนคิดออกจากกรอบครับ แล้วคุณก็ออกจากกรอบไปไกลมากเลย”

โคซคิม “คุณมีสไตล์เป็นของตัวเอง ไม่ว่าจะแต่งตัว โดยเฉพาะการร้องคุณมีสไตล์
ตั้งแต่เสียงของคุณแล้ว”

เมื่อพิจารณาตามเสียงของผู้เข้าแข่งขันที่โคซคัดเลือกแล้ว ทุกคนล้วนมีเอกลักษณ์ใน
แบบของตัวเอง โดยสามารถแบ่งได้เป็น

- เอกลักษณ์จากเนื้อเสียง เช่น สัม ในซีซั่นที่ 2 ซึ่งมีแก้วเสียงที่ไพเราะมากแต่มี
เทคนิคการร้องและพลังเสียงที่อ่อนด้อย
- เอกลักษณ์จากวิธีการร้อง เช่น เก่ง ธชยะ ซีซั่นที่ 1 ซึ่งมีวิธีการร้องแบบแหวก
แนว มีลูกเอื้อนที่ไม่มีใครเหมือน, วิ วิโอเลต ซีซั่นที่ 2 มีวิธีการร้องแบบสำเนียง
ฝรั่ง มีการหยุดลมหายใจตรงกลางคำซึ่งไม่เหมือนใคร, จังโก้และเค็ยง ซีซั่นที่ 2
ที่ร้องเพลงประสานเสียงในเพลงโดราเอมอนและเจงกิสข่าน,เอก ซีซั่น 2 ที่ร้อง
เพลงเหนือสำเนียงสุพรรณ เป็นต้น
- เอกลักษณ์จากแนวเพลงที่เลือกมาประกวด เช่น ต๊ะ ตระการ ซีซั่นที่ 1 ที่ร้อง
เพลงลูกทุ่งได้อย่างจับใจ , กิฟ ซีซั่น 2 ใช้เพลงคิดถึงของพงษ์สิทธิ์ คัมภีร์ ที่ถูก
นำมาเรียบเรียงใหม่เป็นแบบบอสโนวา, ปุ้ย ดวงพร ซีซั่น 2 ที่ร้องเพลงลาวดวง
เดือน เพลงไทยเดิมได้ไพเราะตามสำเนียงไทยเดิม เป็นต้น

ทั้งนี้ เอกลักษณ์ของเสียงร้องในแบบต่างๆ เหล่านี้ ล้วนทำให้โคซคัดเลือกอย่าง
รวดเร็ว และมีผู้เข้ารับการคัดเลือกบางคนได้รับการคัดเลือกจากโคซทั้ง 4 ท่านอีกด้วย ซึ่งการคัดเลือก
ผู้เข้าแข่งขันและคำคอมเมนต์ต่างๆ ของโคซนี่เองที่สื่อความหมายถึงลักษณะของเสียงที่มีเอกลักษณ์
ในรายการเดอะวอยซ์ดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น เสียงที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จึงหมายถึงเสียง
ที่มีเอกลักษณ์ในเนื้อเสียง วิธีการร้อง แนวเพลง ใดๆ ใดอย่างหนึ่งหรือประกอบกัน ซึ่งเป็นการรื้อถอน
ความหมายเกี่ยวกับลักษณะของ “เสียงที่ดี” ตามความหมายที่ถูกประกอบสร้างไว้โดยเหล่าสถาบัน
ทางดนตรีต่างๆ ว่าเสียงที่ดีจะต้องมีเนื้อเสียงที่ไพเราะเท่านั้น และได้ประกอบสร้างความหมายโดยนัย
ประหวัดเกี่ยวกับเสียงที่ดีโดยการต่อรองในประเด็น “ความไพเราะ” ของเสียงว่ามีหลากหลายแบบ

ซึ่งแต่ละแบบล้วนมีเอกลักษณ์ของตนเอง และด้วยเอกลักษณ์นี้เองที่ทำให้ “เสียง” สามารถถูกตีค่าว่าดีหรือไม่ดีได้

2) การร้องเพลงที่ดีต้องมีการสื่ออารมณ์

นอกเหนือจากการมีเสียงที่มีคุณภาพทั้งทางด้านเนื้อเสียงและเทคนิควิธีการร้องแล้ว นักร้องในรายการเดอะวอยซ์จะต้องสื่อความหมายหรืออารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่งผ่านการร้องเพลงด้วย โดยความหมายเกี่ยวกับวิธีการร้องเพลงดังกล่าวจะถูกสื่อผ่านคำคอมเมนต์ของโค้ช เช่น ต๊ะ ตระการ ในรอบ Final ของซีซั่นที่ 1 ได้ร้องเพลงนักร้องคนเก่า โดยเป็นเพลงที่ถูกแต่งใหม่เพื่อบรรยายความรู้สึกของต๊ะในการต่อสู้ฝ่าฟันเพื่อความฝันในการเป็นนักร้องมีชื่อเสียง ดั่งเนื้อร้องที่ว่า “ขอแม่จงฟัง หลับตาแล้วนั่งฟังเพลงของหนู เข้ามาใกล้ๆที่ตรงหน้าจ้อ วันนี้ลูกแม่จะขอ ขอร้องเพลงกล่อมแม่ ออกทีวี” ซึ่งในขณะที่ร้อง โค้ชคิมได้ร้องให้ตลอดการชม และโค้ชต่างๆ ได้คอมเมนต์ดังนี้

โค้ชก้อง “เพลงนี้ความหมายดีมาก ต๊ะถ่ายทอดออกมาได้ดีมาก ซาบซึ้งและตื่นต้นครับ”

โค้ชโจอี้ “เพลงนี้ร้องให้คุณแม่ใช่ไหมครับ ร้องได้จับใจมากเลยครับ”

โค้ชคิม “เพลงนี้เป็นเพลงที่บรรยายถึงความฝันของนักร้อง นักร้องทั้งโลกนี้เราก็จะมีความฝันแบบนี้ แล้วการร้องเพลงอะไรที่จะซาบซึ้งที่สุด ก็คือการร้องให้แม่ตัวเองฟังดีมากค่ะ”

ตัวอย่างในซีซั่นที่ 2 เช่น แนน ลลิตา ในรอบ Knock out ของซีซั่นที่ 2 ได้ร้องเพลงฉันไม่ใช่นางเอก ของศิริพร อยู่ยอด ซึ่งใช้การร้องนิ่งๆแต่สื่อความหมายด้วยสายตาและเสียงเพียงเท่านั้น และได้รับคำคอมเมนต์ดังนี้

โค้ชคิม “แนนเป็นคนที่ดีอารมณ์ได้ทุกเมื่อกทุกคำ น่าประหลาดใจมาก”

โค้ชแสดมภ์ “แนนร้องเพลงนี้ได้อย่างจริงจัง อย่างมีอินเนอร์ อย่างมีประวัติกับมัน”

โค้ชก้อง “ผมฟังแนนร้องไปผมก็รู้สึกผิดไปเรื่อยๆ ก็คิดว่าเฮ้ เราทำอะไรผิดรีเปล่า เพราะเค้าร้องๆไปก็ไล่ผมไปเรื่อยๆ ก็ถือได้ว่าร้องใส่อารมณ์ไปในเนื้อเพลงได้ดีมาก ใส่เรื่องราวลงไปเพลงแล้วก็ดูแลการร้องได้ดีมากด้วย”

หรือในซีซั่นที่ 2 เช่นกัน ในรอบ Final แดงโม วัลย์ลิกา ได้ร้องเพลงนักร้องบ้านนอก และราชินีแห่งท้องทุ่ง ของพุ่มพวง ดวงจันทร์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความฝันในการเป็นนักร้องมีชื่อเสียง และโค้ชต่างๆ ได้คอมเมนต์ดังนี้

โคซคัม “เพราะมากเลยคะเค้าเป็นคนทีเก่งมาก ร้องเพลงฝรั่งก็เก่งมาก เวลาร้องเพลงฝรั่งเพลงเร็วก็เกรี้ยวกราด แข็งแรง ไม่สนโลก แต่พอร้องอย่างงี้ มันมีความน้อยเนื้อต่ำใจ ความถ่อมเนื้อถ่อมตน มีแววตาของนักร้องบ้านนอกอยู่ในนั้น น้ำตาไหลเลย เก่งมากคะ”

โคซแสดมภ์ “เหมือนดูริชานน่าร้องเพลงลูกทุ่งนะครับ ท่อนที่ดนตรีหายไปเหลือแต่เสียงแตงโมนี่ เอาตายทั้งประเทศเลยนะครับ”

โคซก้อง “ตื้นตัน มันเป็นแบบที่พี่คัมบอกเลยนะครับ คือร้องเพลงสากลก็ดี เพลงไทยสากลก็ดี เพลงลูกทุ่งก็เอาอยู่แบบตายกันทั้งประเทศ มันมีค่านึงที่เหมาะสมกับเค้าครับ เสียงจริงตัวจริง”

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า นอกจากเทคนิควิธีการร้องและเนื้อเสียงที่ไพเราะแล้ว เพลงจะไพเราะยิ่งขึ้นอีกเมื่อมีการสื่อความหมายและอารมณ์ลงไปในเพลง และการทำให้ผู้ชมซาบซึ้งไปกับบทเพลงก็เป็นอีกวิถีทางหนึ่งที่จะนำมาซึ่งคะแนนโหวตในรอบการแสดงสดอีกด้วย

3) ทักษะการร้องเพลงที่ดีคือความสามารถในการบังคับเสียงร้องให้เป็นไปตามต้องการได้

นอกจากเสียงที่ดี วิธีการร้องที่ดีและการสื่อความหมายผ่านเนื้อเพลงแล้ว ทักษะการร้องเพลงที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์นั้นหมายรวมถึงการบังคับเสียงร้องให้เป็นไปตามต้องการได้อีกด้วย โดยความหมายเกี่ยวกับทักษะการร้องเพลงที่ดีดังกล่าวได้ถูกแสดงผ่านคำคอมเมนต์ของโคซในรอบการแข่งขันต่างๆที่โคซมักจะชมผู้ที่สามารถใช้เสียงร้องอย่างที่ตนต้องการได้ เช่น การขึ้นเสียงสูงมากๆได้ หรือการร้องไล่ระดับแบบเร็วๆ เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างของปุ้ย ดวงพร ในรอบ Live performance ของซีซั่นที่ 1 ที่ร้องเพลง Love on top ของ Beyonce ได้อย่างดี แม้ว่าจะป่วยเป็นไข้เลือดออกและได้ร้องเอื้อนแบบไทยเดิมในเพลงด้วย โดยโคซได้คอมเมนต์การแสดงของปุ้ย ดวงพร ไว้ว่า

โคซแสดมภ์ “ถ้าไม่นับว่าเป็นไข้เลือดออก สิ่งที่คุณปุ้ยได้ทำไปเมื่อก็ก็นับว่าเป็นเรื่องที่ยากมากอยู่แล้วนะครับ คือการเอื้อนไทยเดิมลงไปทางคอร์ดแบบโซลซึ่งมีเทนชั่นเยอะมาก เหมือนกับการเขียนลายไทยด้วยกระป๋องสเปรย์อะไรแบบนี้ละครับ”

และในซีซั่นที่ 2 ตัวอย่างผู้เข้าแข่งขันที่สามารถใช้เสียงร้องได้อย่างที่ต้องการและถูกต้องตามโน้ตเพลง คือ ลูกพีช รพีพร ในรอบ Knock out ที่ได้ร้องเพลง Titanium ของ David Gueta ซึ่งมีโน้ตพุ่งสูงตลอดทั้งเพลง และโคซได้คอมเมนต์ว่า

โคซคิม “ลูกพีชนี้เหมือนองคฺลึง ปกตินางจะเหมือนลูกกระสุนลูกเล็กๆ ยิ่งเข้าไปรู
เล็กๆแต่ทางออกใหญ่อย่างงี้เลย ประสิทธิภาพในการทำลายล้างสูงมาก คำว่า
ไทเทเนียมเนี่ย ดิฉันนึกในใจว่าน้องเลือกเพลงนี้ก็จะเกินตัวรีเปล่า แต่ไม่ นางทำได้”
โคซโจอี้ “โอ้โหเมื่อกี้ลูกพีชร้องแบบทะลุทะลวงมาก เสียงและโน้ตทุกอย่างพุ่งปรี๊ดๆ
ตรงจุดมาก”

โคซแสมบป์ “ผมจำลูกพีชแทบไม่ได้ เค้าเปลี่ยนไปตามเพลงได้ดีมาก แล้วก็ไม่นึกว่า
ไทเทเนียม (ร้องเพลง) อะไรเนี่ย ทำได้ทุกครั้งเลย ทุกโน้ตที่แตะ แตะหมดเลย เอา
คนดูอยู่จริงๆ ครับ”

นอกจากนี้ ยังมีตัวอย่างของฟางข้าว ในรอบ Knock out ของซีซั่นที่ 2 ที่ร้องเพลง
ตะวันลับฟ้าซึ่งเป็นเพลงลูกทุ่ง แต่ขึ้นอินโทรเพลงด้วยการร้อง Improvise แบบ แจ๊สได้อย่างไพเราะ
ซึ่งเป็นการไล่ระดับโน้ตด้วยความเร็วและต้องอาศัยทักษะการร้องเพลงที่ดีมาก ทำได้รับคำคอมเมนต์
จากโคซตั้งนี้

โคซคิม “ดิฉันชอบช่วง Slur Staccato คือการร้องแบบบรวๆสั้นยาวสลับกันไปแล้ว
ไล่เป็นสเกลแจ๊สซึ่งคนที่จะร้องแบบนี้ต้องแม่นยำในเรื่องของสเกลและต้องฝึกมาจน
ชำนาญมาก”

โคซโจอี้ “ผมเพิ่งเคยเห็นของจริงและเพิ่งเคยเห็นผู้หญิงทำได้ มีลูกขึ้นนาสิกใช้”ไหม
ฮะ มูฟแบบโปรเฟสชันแนลมากๆ”

จากข้อมูลทั้งหมดที่ได้กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีการ
ประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับเสียงและวิธีการร้องเพลงที่ดีว่าเสียงที่ดีคือเสียงที่มีเอกลักษณ์
วิธีการร้องเพลงที่ดีจะต้องมีการสื่ออารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่งลงไปเพลง และทักษะการร้องเพลงที่ดี
จะต้องสามารถบังคับเสียงร้องให้เป็นไปตามต้องการได้ ซึ่งเป็นการประกอบสร้างความหมายโดยนัย
ประหวัดของ “การร้องเพลงที่ดี” ว่าจะต้องมีคุณสมบัติทั้ง 3 สิ่งประกอบกัน โดยมีการสร้าง
ความหมายเหล่านี้ผ่านสัญลักษณ์คำพูด ได้แก่ คำพูดของโคซในรายการ

5.1.4 จุดประสงค์ของการร้องเพลงของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์คือเพื่อความ ความสุขของตนเองและผู้อื่น

นอกจากที่กล่าวถึงความหมายเกี่ยวกับนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ทั้งหมดข้างต้น ความหมายเกี่ยวกับนักร้องที่สำคัญอีกประการหนึ่งในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์คือเรื่อง จุดประสงค์ของการร้องเพลงของผู้เข้าแข่งขัน ซึ่งจากการศึกษาตัวรายการแล้ว ผู้วิจัยพบว่า จุดประสงค์หลักๆ ของการร้องเพลงของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่ถูกนำเสนอใน รายการคือเพื่อความสุขของตนเองและผู้อื่น ไม่ว่าจะมีความสุขของตนเองที่ได้ร้องเพลง หรือกระทั่ง ความสุขที่ได้เติมเต็มความฝันของทั้งของตนเองและผู้อื่นด้วย ซึ่งเป็นการรื้อถอนความหมายเกี่ยวกับ “ชัยชนะ” ในอีกทางหนึ่งด้วย โดยความหมายดังกล่าวได้ถูกสื่อผ่านคำสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันซึ่ง ถูกใช้ประกอบวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน

ยกตัวอย่างเช่น บทสัมภาษณ์ประกอบวีทีอาร์เกี่ยวกับการแข่งขันของผู้เข้ารับการคัดเลือกใน ซีซั่นที่ 1 แนน ลลิตา ที่กล่าวถึงจุดประสงค์ของการร้องเพลงไว้ว่าเพราะอยากทำให้พ่อแม่ภูมิใจ ซึ่งคือ จุดประสงค์เพื่อความสุขของผู้อื่นนั่นเอง

แนน ลลิตา (รอบ Blind audition ซีซั่นที่ 1) “เป้าหมายจริงที่สุดในชีวิตเลยนะ คือทำอะไรก็ได้ที่ทำให้พ่อกับแม่ภูมิใจมากที่สุดในชีวิต”

ในขณะที่ ปู่ย ดวงพร ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการมาประกวดคืออยากได้อะไรบางอย่าง จากการแข่งขัน ซึ่งคือความสุขของตนเอง และต้องการร้องให้ดีที่สุดเพื่อความสุขของผู้ชม ซึ่งมีการ ต่อรองความหมายเกี่ยวกับ “ชัยชนะ” ว่าอาจจะไม่ได้หมายถึงของรางวัลหรือการชนะการแข่งขัน แต่ “ความสุข” ต่างหากที่ถือเป็นชัยชนะสูงสุด

ปู่ย ดวงพร (รอบ Blind audition ซีซั่นที่ 1) “ถามว่าอยากชนะมั๊ย อยากรมาก เพราะทุกคน ต้องมีความหวัง แต่ว่าชัยชนะมันมีหลายอย่าง ถ้าเราไม่ได้ที่หนึ่งเราก็คงต้องได้อะไรบางอย่าง จากรายการนี้ เพลงนี้ขออุทิศให้กับครูบาอาจารย์ โดยเฉพาะคุณสุจิต ดุริยะประณีต ซึ่งตอนนี้ ท่านอยู่ในโรงพยาบาล ท่านเป็นศิลปินแห่งชาติและเป็นครูสอนไทยเดิมปู่ย ก็ขอให้ทุกคนมีความสุขกับเพลงที่ปู่ยจะร้อง ไม่ว่าจะผลจะเป็นยังไง ขอให้มีความสุขกับมันและปู่ยจะร้องให้มีความสุขที่สุดค่ะ”

นอกจากนี้ ต๊ะ ตระการ ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการร้องเพลงว่าเป็นการทำเพื่อความ สุขของแม่ และหากแม่มีความสุข เขาก็จะมีความสุขไปด้วย ดังบทสัมภาษณ์ดังนี้

ติ๊ะ ตระการ (รอบ Blind audition ซีซั่นที่ 1) “โตขึ้นติ๊ะก็อยากมีงานประจำอยากเป็นสถาปนิก อยากเป็นนักร้องไปด้วย อยากมีบ้านมีรถให้แม่ อยากใช้หนี้ให้หมด ทุกวันนี้แม่ทำงานหนัก หนักมาก ค่าอายุเยอะแล้วก็อยากให้เค้าพักผ่อนบ้าง เค้าเคยบอกว่า คนอื่นจะร้องเพราะขนาดไหนไม่รู้ แต่พอฟังลูกตัวเองร้องก็จะเพราะสำหรับเค้า เวลาที่แม่ฟังผมร้องเพลงเค้าก็จะยิ้ม รู้สึกว่าแม่มีความสุขมากในตอนนั้น แล้วผมก็มีความสุขไปกับแม่ด้วย มีสามคำที่จะบอกความเป็นตัวติ๊ะก็คือ ลูเพื่อแม่ครับ”

ในซีซั่นที่ 2 ลูกพีช รพีพร ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการร้องเพลงไว้ว่าเป็นเพราะอยากเติมเต็มความฝันในการเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียง ซึ่งคือความสุขของตนเองนั่นเอง โดยจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ดังนี้

ลูกพีช รพีพร (รอบ Blind audition ซีซั่นที่ 2) “จริงๆ เคยฝันเรื่องละครเวทีไว้ว่าอยากเล่น แล้วพอได้เล่นก็รู้สึกว้าวขอเก็บสิ่งนี้ไว้ก่อนใส่กล่องไว้ก่อน แล้วลองเปลี่ยนมาเป็นฝันทางด้านร้องเพลง คืออยากเป็นศิลปิน อยากมีคอนเสิร์ต อยากขึ้นเวที ร้องเพลงแล้วก็มีคน เฮ้อ อะไรแบบนี้ค่ะ”

ทั้งนี้ แนน ลลิตา ที่ได้กลับมาประกวดในซีซั่นที่ 2 ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการร้องเพลงไว้ว่าเป็นการทำเพื่อความสุขของตนเอง เพราะการร้องเพลงเป็นความสุขสำหรับเธอ ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์นี้

แนน ลลิตา (รอบ Blind audition ซีซั่นที่ 2) “ปีที่แล้ว ร้องเพลงวันเดือนปี ก็ไม่มีใครกด ก็เสียใจ แต่สุดท้ายแล้วก็ถามตัวเองว่าจริงๆ เราร้องเพลงเพื่ออะไร คือถ้าเราร้องเพลงเพื่อที่จะมีความสุขกับมัน ฉะนั้น ไม่ว่าจะไม่มีใครกดให้เราหรือไม่มีใครกดให้เรา เราก็มีความสุขได้ตลอด ถ้าเรามีโอกาสร้องเพลงไม่ว่าจะเป็นที่ไหน ศิลปินที่หนูชอบมาก ชื่อเอลซ่า เป็นนักร้องเพลงแจ๊ส เคยพูดไว้ว่า ถ้าเราทำในสิ่งที่เรารัก คุณไม่มีทางไปผิดทางแน่นอน หนูว่ามันจริง”

จากบทสัมภาษณ์ทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า จุดประสงค์ของการร้องเพลงของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์นั้นคือเพื่อความสุข ไม่ว่าจะของทั้งตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งความสุขนั้นอาจมีหลายรูปแบบ เช่น ความสุขจากการร้องเพลง ความสุขจากการได้ทำตามความฝันของตนเอง ความสุขที่ได้ทำให้คนรอบข้างภูมิใจ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามรายการได้พยายามนำเสนอเรื่องของการร้องเพลงไปในทิศทางของ “ความสุข” ผ่านทางบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันโดยเฉพาะในรอบ Blind audition ที่มีประเด็นหลักของบทสัมภาษณ์คือจุดประสงค์ในการร้องเพลงและจุดประสงค์ในการแข่งขันทั้งสิ้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีการประกอบสร้างความหมาย

เกี่ยวกับจุดประสงค์ในการร้องเพลงของนักร้องในรายการผ่านสัญญาณคำพูด ได้แก่ บทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน

5.2 ความหมายเกี่ยวกับการแข่งขัน

5.2.1 การแข่งขันร้องเพลงที่ดีที่สุดคือการร่วมกันทำโชว์ให้ดีที่สุดเพื่อความสุขของผู้ชม

การแข่งขันร้องเพลงในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โดยเฉพาะในรอบ Battle ที่เป็นการแข่งขันแบบตัวต่อตัวระหว่างผู้เข้าแข่งขันในทีมเดียวกัน มีลักษณะของการ “ร่วมกันทำโชว์ให้ดีที่สุด” เพื่อผู้ชมจะได้รับความบันเทิงสูงสุดจากการชมรายการ ซึ่งเป็นการรื้อถอนความหมายโดยอรรถของคำว่า “Battle” ซึ่งน่าจะหมายถึง “การต่อสู้กัน” และประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันเสียใหม่ว่าเป็น “การร่วมมือร่วมใจกัน” ทั้งนี้ก็เพื่อ “ความสุขของผู้ชม” เป็นสำคัญ ซึ่งมุมมองของโค้ชต่อการแข่งขันในแบบดังกล่าวได้ถูกส่งผ่านคำคอมเมนต์ของโค้ชที่ว่า “นี่เป็นโชว์ที่ดีที่สุด” โดยโค้ชจะไม่ชมผู้เข้าแข่งขันคนใดคนหนึ่งว่าร้องดีกว่าอีกคนหนึ่งในทันที แต่จะคอมเมนต์ถึงโชว์โดยรวมซึ่งหมายถึงการร่วมมือร่วมใจกันสร้างสรรค์โชว์นั้นออกมาด้วยกันอย่างสวยงามเพียงใด และใช้คำว่า “โชว์” มิใช่คำว่า “การประกวด” หรือ “การแข่งขัน” เสมอ แล้วจึงอธิบายเหตุผลว่าแต่ละคนทำพลาดน้อยกว่าอย่างไร และมุมมองของโค้ชต่อการแข่งขันที่เป็น “โชว์” ทำให้ลักษณะการแข่งขันส่วนมากในรายการก็จะเป็นไปในทิศทางเดียวกันด้วย คือการทำโชว์เพื่อความบันเทิงของผู้ชมนั่นเอง เช่น ในตัวอย่างของการ Battle ระหว่างคิง พิเชษฐ์และเหนง พิชัยยุทธ ทีมโค้ชแสดมป์ ในซีซั่นที่ 1 โดยใช้เพลงฤดูที่ฉันทิ้งเหงาของวงฟลัวร์ ที่ทั้งคิงและเหนงได้ร้องเพลงนี้อย่างสวยงาม มีการปล่อยจังหวะให้ผู้เข้าแข่งขันอีกท่านได้ “โชว์ของ” มีการร้องอย่างส่งเสริมซึ่งกันและกัน มิใช่ตั้งหน้าตั้งตาจะร้องข่มกันเพียงอย่างเดียว และได้รับคำคอมเมนต์จากโค้ชดังนี้

โค้ชโจอี้ “เป็นโชว์ที่ดีที่สุดยอดมากนะครับ ดูแล้วมันส์จริงๆ”

ผู้ช่วยโค้ช (ป๊อด โมเดิร์นด็อก) “คุณนี่เป็นคู่ที่เปรี๊ยะมากนะครับ แล้วผมก็สนุกกับการชกของทั้งคู่มากๆ ไม่ว่าใครจะชนะหรือแพ้แต่ผมรู้สึกว่าเป็นโชว์ที่สมศักดิ์ศรีที่สุด แล้วก็เฟลิดเฟลิดตลอดรายการ ที่สำคัญที่สุดคือการชกของทั้งคู่สวยงามด้วยนะครับ เป็นความหนักแน่นที่งดงาม”

อย่างไรก็ตาม ในซีซั่นที่ 1 แม้จะไม่มี การสื่อความหมายถึงการทำโชว์ร่วมกันเพื่อความสุขของคนดูมากเท่าซีซั่นที่ 2 แต่ทางรายการก็ได้จำกัดความหมายของ “การแข่งขัน” โดยนำเสนอลักษณะการแข่งขันที่ไม่พึงประสงค์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ผ่านการคอมเมนต์ของโค้ชในคู่ของ กบ และเอาท์ ในรอบ Battle ของซีซั่นที่ 1 เช่นกัน โดยทั้งสองได้ใช้เพลงส่องกระจกของป๊น ไพบูลย์

เกียรติ ในการแข่งขัน และได้ร้องเพลงนี้แบบใส่เต็มจนลั่นกันทั้งคู่โดยไม่สนใจว่าเพลงนั้นจะออกมาเป็นอย่างไร ทำให้ได้รับคำคอมเมนต์จากโค้ชต่างๆ ดังนี้

โค้ชแสดมป์ “ผมเสียดายสองคนนี้ ผมว่าเค้าร้องลั่นเกินทั้งคู่เลยวันนี้ คือผมฟังแล้วอึดอัดทั้งคู่เลย รู้สึกว่าเค้าร้องเพราะว่าต้องร้องอะ ต้องร้องเพื่อที่จะข่มกันทั้งคู่เลย ผมก็ไม่รู้จะเลือกใครเหมือนกันครับ”

โค้ชโจอี้ “นี่แค่ส่องกระจกนะ ยังไม่เริ่มหิวผมเลย เรียกว่าไปกันครบทุกคีย์ที่มนุษย์จะได้ยินได้ เรียกว่าเป็นทีมของอเวนเจอร์ ชุดใหญ่จริงๆเมื่อกี้นี้ที่จัดมา”

โค้ชก้อง “ผมว่าเมื่อกี้นี้คือซูเปอร์มหากาพย์อาร์แอนด์บีเลยนะครับ แต่ ณ โหมดนี้เมื่อกี้นี้ อาจจะเป็นเพราะว่าเรากำลังอยู่ในรายการแข่งขันการร้องเพลงกันอยู่ ทุกคนก็เลยอาจจะจัดเต็มจนลั่นเกินอย่างที่แสดมป์ว่า ถ้าคุณถอยออกมาแล้วคุณกล่าวนี้นิดนึง ผมว่าคุณจะทำได้ดีกว่านี้”

ผู้ช่วยโค้ช (หนึ่ง อีทีซี) “ถ้าผมมีเสียงแบบกบและเอาท์ จะวางแผนว่าทุกสิ่งต้องมาแบบมีเหตุผล เหมือนมาที่แล้วก็ ไข่ อัจฉาครับที่ทุกคนสามารถร้องได้ขนาดนี้ รอวันหนึ่งที่ทั้งสองคนตกตะกอนแล้วก็ร้องเพลงให้เราฟัง วันนั้นจะสุดยอดมากครับ”

โค้ชคัม “เห็นด้วยกับทุกคนเลย มันเหมือนการเปิดแชมเปญเพื่อฉลองอะไรซักอย่างนึงแล้วขวดแตก ฟองฟูออกมาแล้วขวดแตก มันไม่ควรเป็นอย่างนั้น ได้บอกทุกคนแล้วว่าเพลงนี้มันต้องเจียมเนื้อเจียมตัวอย่างมาก การวางอารมณ์ที่จะเค้นออกมาว่า อะไรวะ ต้องวางให้ถูกที่ถูกทาง อย่าวางเกลื่อนไปทั่ว”

การแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ จึงไม่ใช้การพยายามแสดงความสามารถโดยการร้องข่มอีกฝ่ายหนึ่ง แต่เป็นความสามารถในการร้องเพลงหนึ่งๆร่วมกับผู้เข้าแข่งขันอีกคนหนึ่งได้อย่างสวยงามและไพเราะ โดยอาจมีการแสดงเทคนิคการร้องที่เหนือกว่าได้แต่ต้องทำเพื่อส่งเสริมให้เพลงนั้นๆไพเราะและงดงามมากยิ่งขึ้น มิใช่ร้องเพลงเพื่อแสดงว่าฉันมีความสามารถเหนือกว่าเพียงอย่างเดียวจนทำให้ผู้ชมได้รับความบันเทิงจากบทเพลงนั้นอีกต่อไป

ในซีซั่นที่ 2 ได้มีการเพิ่มเติมความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันดังกล่าวผ่านบทสัมภาษณ์โค้ชและผู้เข้าแข่งขันในช่วงวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน สำหรับโค้ช จะมีการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความน่าสนใจของโชว์เป็นหลัก โดยเฉพาะในรอบ Battle เช่นเดียวกัน โค้ชจะกล่าวถึงผู้เข้าแข่งขันในแต่ละคู่ว่าแต่ละคนมีจุดเด่นอย่างไรและจุดเด่นของทั้งสองคนจะทำให้โชว์น่าสนใจและน่าติดตามอย่างไร ในขณะที่ผู้เข้าแข่งขันก็พูดถึงการแข่งขันที่ผู้ชมกำลังจะได้ชมในทิศทางของความตั้งใจที่จะทำให้โชว์ออกมาดีที่สุดเพื่อความสุขของผู้ชม ดังจะเห็นตัวอย่างได้จากบทสัมภาษณ์โค้ชก้อง ผู้ช่วยโค้ช

และผู้เข้าแข่งขันในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันในรอบ Battle ระหว่างแซม เสริมศาสตร์และ กอฟ เลิศวิทย์ ทีมโคชก้องในซีซั่น 2 ซึ่งทั้งสอง Battle กันในเพลงค่อยค่อยพูดของวงวายเนื้อเซเว่น และบทสัมภาษณ์ในวีทีอาร์เป็นดังนี้

โคชก้อง “ผมเชื่อว่าเพลงค่อยๆพูดของวงวายเนื้อเซเว่นเป็นเพลงที่เหมาะสมมากสำหรับคุณี่ครับ”

ผู้ช่วยโคช (ปุ๋ อัญชลี) “มันมากคุณี่ มันออกร็อคได้แบบแจ่มเลย คือมีน้ำเสียงสากๆออกมาได้ ซึ่งมันไม่ใช่ทุกคนที่จะทำได้อย่างงั้นนะ พี่ก้องเค้าจับคู่ได้แจ่มมากเลย ได้แจ่มมากเลย”

โคชก้อง “มันเป็นโชว์ที่มีมันส์มาก ร็อคมากๆ ผมเห็นความร้อนแรงบนเวที ผมเชื่อว่าคุณี่จะเป็น อีกคู่นึงในซีซั่นที่ 2 ที่จะทำให้เวทีลุกเป็นไฟ”

กอฟ เลิศวิทย์ “เราเป็นเพื่อนกัน จุดมุ่งหมายของเราในครั้งนี้นะเราคุยกันไว้ก็คือทำออกมาให้ คนชอบ ให้สนุกที่สุด ไม่ต้องมองเรื่องชัยชนะ ก็เลยไม่กลัว เพราะว่าถ้าเค้าได้หรือถ้าผมได้เรา ก็ยินดีซึ่งกันและกันครับ”

แซม เสริมศาสตร์ “ไม่มีความมันส์ที่ไหนที่จะมีแบบนี้แล้ว แล้วทุกคนจะได้เห็นความเกรี้ยว กราดของนักร้องไทยครับว่า ทำได้ดีมีแค่นั้นครับ ผมบอกตรงๆ ว่าร็อคเนเวอร์ตายครับ”

และเมื่อจบการแข่งขันบนเวทีที่ทั้งสองได้แสดงอย่างสุดมันส์และสุดร็อค ทำให้ได้รับคำชม จากโคชต่างๆถึงความมันส์ของโชว์อย่างดีเยี่ยม และได้รับคำคอมเมนต์จากโคชก้องเจ้าของทีมดังนี้

โคชก้อง “ทั้งสองคนทำได้ดีมาก ขอขอบคุณมากที่ทุ่มเทขนาดนี้ มู้ดทุกอย่างเอาไปคะแนนเต็ม นะครับ แต่ถ้าจะให้บอกนะครับ คนที่ทำผิดพลาดน้อยที่สุดในวันนี้ก็คือแซมครับ”

นอกจากคู่ของกอฟและแซมแล้ว ในซีซั่นที่ 2 ยังมีตัวอย่างของคู่แข่งที่ตั้งใจร้องเพลงเพื่อความสนุกของผู้ชมอีก เช่น คู่ของเม ฝนพากับปุ๋ยฝ้าย ชวัลลักษณ์ ทีมโคชแสดมภ์ ในรอบ Battle ที่ใช้ เพลงชั่วฟ้าดินสลาย ของคุณศรีไศล สุชาติวุฒิ ในการแข่งขัน โดยความหมายเกี่ยวกับการแข่งขัน ดังกล่าวได้ถูกส่งผ่านบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน โดยมีบท สัมภาษณ์ของทั้งสองคนดังนี้

เม ฝนพา “ขอให้มีความสุขกับเพลงที่พวกเราร้องนะคะ พวกเราก็จะทำให้เต็มที่ค่ะ”

ปุ๋ยฝ้าย “เป็นคนชอบเพลงเก่าอยู่แล้วด้วยคะ มีโอกาสได้ร้องแบบนี้จริงๆซึกทีก็อยากจะทำให้ ดีที่สุดคะ”

เมื่อจบการแข่งขันที่ทั้งสองได้ร่วมใจกันร้องเพลงนี้อย่างไพเราะสวยงาม แต่ผู้ที่โคซแสตมป์เลือกคือคุณเม ฝนพา ซึ่งมีคาแร็กเตอร์เสียงที่เป็นเอกลักษณ์ที่เด่นชัดกว่า โคอ້องและโคซแสตมป์ได้กล่าวชมคุณปุ๋ยฝ้ายไว้ดังนี้

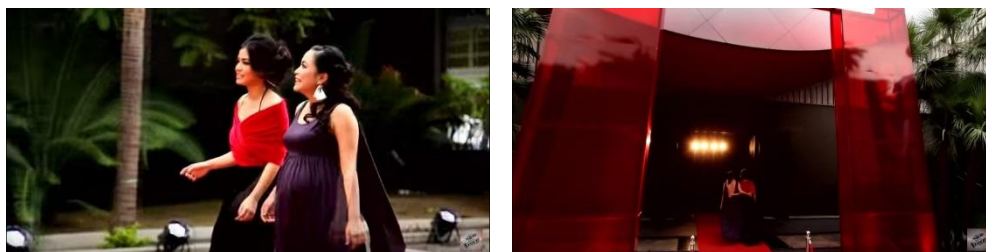
โคซก้อง “คุณเป็นคนที่ร้องเพลงได้อารมณ์ดีมากนะครับ ผมมองคุณร้องไปแล้วก็ฟังเสียงเพราะๆของคุณ มันทำให้ชวนฝันจริงๆ คุณยิ้มไปแล้วก็ร้องไป โขว์นี่คุณทั้งคู่ทำโชว์ได้สวยงามมากครับ”

โคซแสตมป์ “ผมชื่นชอบปุ๋ยฝ้ายที่มีทัศนคติที่ดีต่อทุกสิ่งๆที่มันทำ แม้กระทั่งการแบทเทิลกัน มันสวยงามเพราะว่าจิตใจข้างในของปุ๋ยฝ้ายพร้อมที่จะมอบความสุขให้กับคนดู และผมก็มีความสุขมาก และผมเชื่อว่าคนทางบ้านก็มีความสุขไม่แพ้กันในวันนี้ะครับ ชอบคุณมากครับ”

และคุณปุ๋ยฝ้ายได้กล่าวขอบคุณก่อนลงจากเวทีไว้ดังนี้

ปุ๋ยฝ้าย “ขอบคุณทุกๆคนเลยที่วันนี้มาที่ในรายการเดอะวอยซ์ทั้งผู้ชมในห้องส่งและผู้ชมทางบ้าน ก็หวังว่าแบทเทิลเมื่อคืนนี้จะทำให้ทุกคนมีความสุขในการฟังเพลงลูกกรุงในการฟังเพลงชีวฟ้าดินสลายที่พวกเราตั้งใจทำอย่างสุดหัวใจเลยคะ (ร้องให้)”

และในที่สุดโคซโจอี้ก็ได้ทำการ Steal คุณปุ๋ยฝ้าย และได้กล่าวว่า “เมื่อก็ได้ฟังน้ำเสียง ได้เห็นลูกเล่น มีอะไรที่ซ่อนอยู่เยอะแยะมากมาย ผมว่า เดียวผม (กับโคซแสตมป์)ช่วยกันพาน้องเข้าไปต่อดีกว่า” ซึ่งโคซแสตมป์ก็ได้ขอบคุณโคซโจอี้ที่ช่วงชิงคุณปุ๋ยฝ้ายเข้าสู่ทีมและได้อยู่ในการแข่งขันต่อไปในรอบการแข่งขันต่อไปในที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นถึง “การแข่งขัน” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่มีลักษณะของการร่วมใจกันทำงานร่วมกันมากกว่าการต่อสู้ฟาดฟันอย่างเอาเป็นเอาตาย และการแข่งขันนั้นเป็นการทำโชว์ร่วมกันเพื่อความสุขของผู้ชมทั้งในห้องส่งและทางบ้าน รวมทั้งความสุขของโคซซึ่งถือเป็นผู้ชมคนหนึ่งอีกด้วย โดยความหมายดังกล่าวได้ถูกส่งผ่านคำคอมเมนต์ของโคซ บทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขัน และภาพการเดินทางเข้าสู่การแข่งขันอย่างยิ้มแย้มแจ่มใสและโอบอ้อมอารีต่อกันของผู้เข้าแข่งขันอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่นในภาพต่อไปนี้

รูปที่ 5.16 เมและปุยฝ้ายเดินเข้าสู่การแข่งขันรอบ Battle ของซีซั่นที่ 2 อย่างยิ้มแย้มและเดินกอดกัน
(ภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 7 ออกอากาศ 20 ตุลาคม 2556)

นอกจากนี้ ยังมีผู้เข้าแข่งขันในซีซั่นที่ 2 ที่ได้กล่าวถึงการแข่งขันในรอบ Battle ว่ามันไม่ใช่การแข่งขัน แต่เป็นคอนเสิร์ตที่ร่วมใจกันทำเพื่อความสุขของผู้ชมด้วย เช่น แบงค์ วัชระ ซึ่งทำการ Battle กับ เจนนี เจนนิเฟอร์ ในเพลง When I was your man ของ Bruno Mars และได้กล่าวไว้ในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันไว้ดังนี้

แบงค์ “ผมคุยกับเจนนีตลอดนะว่าโชว์นี้ไม่ใช่การแข่งขันของเราเนมันคือคอนเสิร์ตของเรา ซึ่งเราจะทำให้ดีที่สุด ซึ่งถ้าโคซไม่เลือกหรือว่ายังไงก็ไม่เป็นไร”

จากตัวอย่างที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า “การแข่งขัน” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ถูกประกอบสร้างให้มีลักษณะของการร่วมมือร่วมใจกันทำโชว์เพื่อความสุขของผู้ชม โดยความหมายดังกล่าวได้ถูกประกอบสร้างผ่านสัญลักษณ์ประเภทคำพูด ได้แก่ บทสัมภาษณ์ต่างๆ และสัญลักษณ์ภาพ

5.2.2 ผลการแข่งขันไม่สำคัญเท่ากับความสามารถในการเอาชนะตนเอง

สำหรับประเด็นเกี่ยวกับความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ นอกจากความหมายที่ว่าการแข่งขันไม่ใช่การแข่งขันระหว่างผู้เข้าแข่งขันแต่เป็นการร่วมกันทำโชว์ให้ดีที่สุดเพื่อความสุขของผู้ชมดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันเพิ่มเติมอีกประการหนึ่งว่า ผลการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ไม่สำคัญเท่ากับความสามารถในการเอาชนะตนเอง โดยการตั้งใจทำให้ดีที่สุดอีกด้วย ความหมายดังกล่าวได้ถูกสื่อผ่านบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในรอบการแข่งขันต่างๆ ตัวอย่างเช่นบทสัมภาษณ์ของสุเมธ องอาจ ผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition ในซีซั่นที่ 1 ซึ่งเป็นนักร้องนักดนตรีที่มีชื่อเสียงของประเทศอยู่แล้ว แต่มาประกวดในรายการเดอะวอยซ์เพราะอยากเติมไฟให้กับการร้องเพลงของตัวเอง และมองว่าผลของการแข่งขันนั้นไม่สำคัญเท่ากับการทำให้ดีที่สุดเพื่อแข่งขันกับตัวเอง

สุเมธ “ที่มาจากจริงๆ คราวนี้คือมาเติมไฟครับ ถ้าชนะ มันก็จะมีชีวิตที่เป็นปกติก็เหมือนคนที่ชนะ
 ทั่วๆไป แต่ถ้าแพ้ อย่างน้อย เวลาผมไปบอกน้องๆว่า แพ้แล้วไง ก็มีชีวิตต่อ เหมือนพี่เนี่ยพี่ก็มี
 ชีวิตต่อ คุณสามารถเป็นได้มากกว่านักร้อง ถ้าคุณรักมันจริงๆ วันนึงคุณอาจจะเขียน คุณ
 อาจจะเรียบเรียง งานดนตรีมันไม่ได้มีแค่ร้องอย่างเดียว ทุกคนมันมีความสำคัญหมด ไม่ว่าจะ
 แพ้หรือชนะ การแข่งขันก็เป็นการแข่งขัน สปีริตต้องมี เราต้องยอมรับ เพราะว่าเราเข้ามาอยู่
 ในที่ที่ไม่ใช่ที่เรา มันเป็นที่ที่เค้าสร้างขึ้นมาแล้วเราอยากเข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง ถ้าเกิดมันแพ้ก็
เตรียมใจตั้งแต่แรก ผมก็สามารถบอกคนอื่นได้ว่า ผมก็จะมีชีวิตที่ดีต่อไปและก็จะพัฒนา
ตัวเองต่อไป เพราะการประกวดร้องเพลงไม่ได้แข่งกับใคร แข่งกับตัวเองนี่แหละครับ”

นอกจากนี้ ในซีซั่นที่ 2 ก็มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันดังกล่าวผ่านบทสัมภาษณ์
 ของพละ ธนพล ผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition ในซีซั่นที่ 2 ไว้ดังนี้

พละ “ผมเป็นคนเหมือนคนทั่วไปครับที่วางชีวิตตัวเองไว้ว่าจะเป็นแบบนี้แบบนี้ แต่อยู่มา
 วันนึงผมตื่นขึ้นมาแล้วก็ไอ้ที่เราวางไว้มันถูกแล้วหรือ แล้วถ้ามันไม่ถูกละเราควรจะกระโดด
 ออกมามั้ย วันนี้เป็นวันที่ผมกระโดดออกมาจากตรงที่ที่ผมปลอดภัย หลังจากนั้นคือเราจะสร้าง
 มันด้วยตัวเองแล้ว ยังไงก็ได้ การแข่งขันมันไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับชีวิตผม แล้วมาทำไม นี่มัน
 เป็นรายการแข่งขัน อยากเอาชนะตัวเองครับ”

ทั้งนี้ ในรอบ Live performance พละได้กล่าวถึงผลของการแข่งขันว่าไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับ
 เขาอีกต่อไป เพราะเขาได้ชนะตนเองในการมาประกวดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และต่อจากนี้จะตั้งใจทำ
 ให้ดีที่สุด ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของพละประกอบวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันในรอบ
 Live ในซีซั่นที่ 2 ดังนี้

“ถ้ารอบ Live เป็นรอบสุดท้ายของผม ชนะไม่ชนะมันไม่ใช่เรื่องใหญ่ เพราะผมชนะใจตัวเอง
ไปแล้วเรียบร้อยครับ คือผมมั่นใจที่จะบอกว่า มันเป็นความสำเร็จเล็กๆที่ยิ่งใหญ่มากๆครับ/
 สิ่งที่คุณจะได้เห็นต่อไปนี้ มันมีความจริงใจมันมีทุกอย่างอยู่ในนี้ มันอาจจะไม่ดีที่สุด แต่ผมจะ
 ตั้งใจทำมันให้ดีที่สุดครับ”

จากตัวอย่างที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า เป็นการรื้อถอนความหมายของ “การ
 แข่งขัน” ที่มีจุดประสงค์ในการได้มาซึ่งชัยชนะเหนือผู้อื่นให้กลายเป็น “การแข่งขันกับตัวเองเพื่อข้าม
 ขีดจำกัดของตัวเอง” ทดแทน อีกทั้งยังเป็นการต่อรองความหมายของ “ชัยชนะ” ว่ามิได้หลากหลาย
 ความหมาย และการชนะตัวเองก็ถือเป็น “ชัยชนะ” ได้อย่างหนึ่งในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โดย

มีการประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับผลของการแข่งขันดังกล่าวผ่านทางสัญญาณประเภทคำพูด คือ บทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในรายการในทั้ง 2 ซีซั่น

5.2.3 ผลการแข่งขันและเวทีเดอะวอยซ์ไม่ใช่สิ่งตัดสินสูงสุดของการเป็นนักร้อง

นอกจากความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันและผลการแข่งขันที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับผลการแข่งขันอีก 1 ประการ คือ ผลการแข่งขันและเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ไม่ใช่สิ่งตัดสินสูงสุดของการเป็นนักร้องในโลกแห่งความจริง ซึ่งเป็นการรื้อถอนและประกอบสร้างความหมายของ “ผลการแข่งขัน” ให้กลายเป็นเพียง “โอกาส” ในการเป็นศิลปินอย่างหนึ่งเท่านั้น โดยความหมายดังกล่าวได้ถูกสร้างผ่านคำพูดของโค้ชในรอบการแข่งขันต่างๆ ทั้งนี้ ในรอบการแข่งขันที่โค้ชเป็นผู้ตัดสินได้แก่รอบ Blind audition รอบ Battle และรอบ Knock out ความหมายเกี่ยวกับผลการแข่งขันดังกล่าวจะถูกสื่อว่าการตัดสินของโค้ชไม่ใช่สิ่งตัดสินสูงสุดของการเป็นนักร้อง ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างของแนน ลลิตาในรอบ Blind audition ของซีซั่นที่ 1 ที่โค้ชได้คอมเมนต์ไว้ดังนี้

โค้ชจ๊อ “เสียงน่ารักมาก /เสียใจที่ไม่ได้เลือก/ เสียงแบบนี้อยู่ที่ไหนก็ได้/ เสียงแบบ Lazy Sunday มากเลย พี่เชื่อว่าถ้าเทปน้องออกไปแล้วค่ายเพลงจะต้องตามหาตัวน้องแน่นอนเลย แล้วก็จะต้องหิวเราเยอะไอ้ 4 คนนี้ที่มันไม่เลือก”

โค้ชคิม “ก็ต้องยอมรับว่าบางทีโค้ชก็งั่ง บางครั้งความงั่งของพวกเขาเราก็ทำให้น้องเสียใจ ขอโทษด้วยนะคะ”

คำพูดดังกล่าวข้างต้นของโค้ชเป็นสัญญาณที่สื่อความหมายว่าการตัดสินของโค้ชไม่ได้เป็นสิ่งที่ตัดสินความเป็นนักร้องของผู้เข้ารับการคัดเลือกในรายการ และในโลกแห่งความจริงนอกรายการยังมีประตูแห่งโอกาสอีกมากมายที่พร้อมจะต้อนรับ “นักร้อง” ที่มีความสามารถโดยไม่จำเป็นต้องชนะในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อีกด้วย

ในรอบ Live playoffs ในซีซั่นที่ 2 ที่ใช้คะแนนโหวตของผู้ชมทางบ้านร่วมกับการเลือกของโค้ชเป็นการตัดสินผู้ที่จะเข้ารอบต่อไป มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับผลการแข่งขันเพิ่มเติมว่าผลการแข่งขัน(ซึ่งมาจากผลโหวตของผู้ชมส่วนหนึ่ง)นั้นไม่ได้เป็นสิ่งตัดสินสูงสุดของการเป็นนักร้องในโลกของความเป็นจริง โดยมีการสร้างความหมายดังกล่าวผ่านคำพูดของโค้ชในช่วงก่อนการประกาศผล ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างคำพูดของโค้ชก้องและโค้ชคิมในรอบ Live playoffs ในซีซั่นที่ 2 ที่โค้ชได้กล่าวไว้ในรายการดังนี้

โคชก้อง “ผมอยากจะขอขอบคุณพวกคุณทั้ง 4 คนที่ตั้งใจซ้อม ที่ตั้งใจทำมันอย่างดี ผมอยากจะบอกว่าพวกคุณทั้ง 4 คนสุดยอดมากแล้ว ไม่ว่าผลวันนี้จะออกมาเป็นยังไงผมว่าอย่าไปซีเรียสกับมันมาก วันนี้พวกคุณทั้ง 4 คนได้ออกมาแสดงศักยภาพของตัวเอง ความเป็นตัวเอง ความแจ่มจริงที่อยู่ในตัวพวกคุณทั้ง 4 คนให้พี่น้องชาวไทยได้เห็นแล้ว คุณได้โชว์มันออกมาแล้ว ทุกคนได้ประจักษ์แล้วว่าพวกคุณขนาดไหน ผลมันจะออกมายังไงคงขึ้นอยู่กับโชคชะตานะครับ”

โคชคิม “รายการเดอะวอยซ์เรากำลังดำเนินมาถึงจุดนี้ เลยคิดว่าการหานักร้องที่เก่งที่สุด เพราะพวกคุณเก่งที่สุดกันคนละแนว เรามาถึงจุดที่ว่าใครทำให้คนดูคนฟังประชาชนที่อยู่ทั้งหมดนี้มีความสุขที่สุด และนั่นจะเป็นตัวที่จะตัดสินพวกคุณ แต่ไม่ว่าคำตัดสินใดที่เกิดขึ้น ไม่มีความคิดใด คำตัดสินใด หรือคำวิจารณ์ใดๆ ที่จะมาทำลายความฝันของพวกคุณ ยกเว้นแต่ว่าพวกคุณจะละทิ้งความฝันนั้นด้วยตัวเอง ขอให้โชคดีค่ะ”

จากคำพูดของโคชทั้งสองท่าน จะเห็นว่ามีการเน้นย้ำเพิ่มเติมว่าผู้เข้าแข่งขันทุกคนที่ผ่านเข้ารอบนี้มีความสามารถสูงทั้งหมด และผลการตัดสินในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ไม่ใช่สิ่งตัดสินสูงสุดของการเป็นนักร้อง ดังนั้น ถึงแม้จะมีผู้เข้าแข่งขันเพียงบางคนเท่านั้นที่จะได้รับโอกาสแข่งขันในรอบสุดท้าย แต่ก็มิได้หมายความว่าผู้เข้าแข่งขันที่ถูกรอบจะไม่มีความสามารถในการเป็นนักร้องในโลกแห่งความจริงภายนอกรายการ ผลการตัดสินในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จึงไม่สามารถใช้ตัดสินคุณภาพของผลงานเพลงของผู้เข้าแข่งขันที่ไม่ได้รับตำแหน่งใดๆ ในรายการที่จะมีต่อไปในอนาคตได้

จากความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า “การแข่งขัน” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีลักษณะเฉพาะซึ่งถูกประกอบสร้างความหมายขึ้นทั้งสิ้นผ่านสัญญาณภาพ และสัญญาณคำพูด ได้แก่ คำพูดของโคชในรายการและบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน โดยการแข่งขันร้องเพลงในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จะเป็นการทำงานร่วมกันของโคชและผู้เข้าแข่งขันให้เป็นโชว์ที่ดีที่สุดสำหรับผู้ชม อีกทั้งการแข่งขันนั้นไม่ใช่การแข่งขันกับผู้เข้าแข่งขันคนอื่นๆ แต่หากเป็นการแข่งขันกับตัวเอง และในท้ายที่สุด ถึงแม้ผู้เข้าแข่งขันจะไม่ได้รับตำแหน่งใดๆ จากการแข่งขันในรายการ ก็มีได้หมายความว่าผู้เข้าแข่งขันคนนั้นจะไม่สามารถเป็นนักร้องในโลกแห่งความเป็นจริงได้ เพียงแต่ผู้เข้าแข่งขันผู้นั้นอาจไม่มีคุณสมบัติของ “นักร้องที่ดีที่สุด” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่มากพอเพียงเท่านั้น

5.3 ความหมายเกี่ยวกับ “รายการ” เดอะวอยซ์ไทยแลนด์

นอกจากความหมายเกี่ยวกับนักร้องและการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์แล้ว ผู้วิจัยยังแบ่งประเภทกลุ่มความหมายเกี่ยวกับ “รายการ” เดอะวอยซ์ไทยแลนด์โดยแยกจากกลุ่มความหมายเกี่ยวกับ “นักร้อง” และ “การแข่งขัน” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ตามที่ได้กล่าวไปแล้วในหัวข้อก่อนหน้า เนื่องจากผู้วิจัยมองว่า ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีการประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับตัวรายการเองในฐานะ “รายการ” ที่มีความแตกต่างจากรายการอื่นๆ ที่มีใช่เป็นเพียง “รายการโทรทัศน์รายการหนึ่ง” เพียงเท่านั้น โดยจะสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นสำคัญ คือ ความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์และความหมายเกี่ยวกับโคชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ และจะนำเสนอข้อมูลในแต่ละหัวข้ออย่างละเอียด ดังต่อไปนี้

5.3.1 ความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีการประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับตัวรายการในฐานะ “เวทีประกวดร้องเพลง” ที่มีใช่เป็นเพียงรายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงรายการหนึ่ง โดยสามารถแบ่งเป็นความหมายย่อยในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ได้เป็น 3 ความหมายย่อย ดังต่อไปนี้

1) เวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นเวทีประกวดร้องเพลงอันทรงเกียรติและมีคุณภาพ

รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ได้มีการสร้างความหมายให้กับรายการในฐานะเวทีประกวดร้องเพลงอันทรงเกียรติและมีคุณภาพ โดยใช้การสื่อความหมายผ่านทางบทบรรยายโดยบุคคลที่ 3 ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างบทบรรยายในช่วงแรกของเทปแรกของ Blind audition ในซีซั่นที่ 2 ดังนี้

“ซีซั่นที่แล้ว เหล่าเสียงจริงตัวจริงจากทั่วประเทศ พากันขึ้นมาแสดงความสามารถอันโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง จนเวที Blind audition ลุกเป็นไฟ โคชก้องพาลูกทีม นื่องนน คว่าแชมป์ไปในปีที่แล้ว และในซีซั่นใหม่นี้ โคชทั้ง 4 มาพร้อมกับความมุ่งมั่นในการค้นหาเดอะวอยซ์เสียงจริงตัวจริงที่มากขึ้นกว่าเดิม การแข่งขันอันดุเดือดได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว โคชทุกคนพร้อมแล้วที่จะค้นหาเดอะวอยซ์เสียงจริงตัวจริงคนที่ 2/ที่เซ็นเตอร์พอยท์สตูดิโอ ศิลปินจากทั่วประเทศต่างพากันมาแสดงความสามารถบนเวที Blind audition และนี่คือโอกาสครั้งสำคัญของชีวิต เพื่อจะก้าวไปเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงต่อไป”

จากบทบรรยายข้างต้น จะเห็นว่ามีการใช้คำว่า “เดอะวอยซ์เสียงจริงตัวจริง” หลายครั้ง ซึ่งเป็นการเน้นย้ำว่าผู้เข้าแข่งขันทุกคนมีคุณภาพและเป็นตัวจริง การชนะและได้รับรางวัลเดอะวอยซ์เสียงจริงตัวจริงจึงเท่ากับได้เป็น “สุดยอดของสุดยอดนักร้อง” ของประเทศ และจากการที่ผู้เข้าแข่งขันถูกคัดเลือกจากคนจำนวนมากและหลากหลายพื้นที่ เวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จึงเป็นเวทีใหญ่ที่รวบรวมเหล่านักร้องที่มีความสามารถจากทั่วประเทศ ในขณะที่บทบรรยายได้ใช้คำว่า “เหล่าศิลปินจากทั่วประเทศ” ในการกล่าวถึงผู้เข้ารับการคัดเลือก จากบทบรรยายดังกล่าว จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่เข้ามาประกวดในเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ต่างเป็นผู้มีความสามารถและเป็น “ศิลปิน” อยู่แล้ว ดังนั้น เวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จึงเป็นเวทีประกวดที่มีคุณภาพและทรงเกียรติ เพราะเป็นการแข่งขันของเหล่าศิลปินจากทั่วประเทศที่เป็นเสียงจริงตัวจริงอยู่แล้ว

นอกจากนี้ บทบรรยายยังกล่าวว่า การประกวดบนเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ถือเป็นโอกาสสำคัญในการก้าวสู่การเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงในวงการ เวทีเดอะวอยซ์จึงเป็นเวทีอันทรงเกียรติที่สามารถทำให้ผู้เข้าแข่งขันที่ผ่านเข้ารอบได้ชื่อว่าเป็น “นักร้องจากเวทีเดอะวอยซ์” ซึ่งหมายถึงการเป็นเสียงจริงตัวจริงถึงแม้จะไม่ได้รับรางวัลชนะเลิศก็ตาม การมีนามสกุล “เดอะวอยซ์” ต่อท้ายชื่อจึงเป็นเสมือนเกียรติยศและศักดิ์ศรีที่ทำให้นักร้องธรรมดายกระดับตัวเองเป็นนักร้องจากเวทีเดอะวอยซ์ ซึ่งเป็นศูนย์รวมของเหล่า “เสียงจริงตัวจริง” นั่นเอง

นอกจากความหมายที่สื่อผ่านบทบรรยายดังกล่าวแล้ว อาชีพของผู้เข้าแข่งขันยังเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในประเด็นเกี่ยวกับคุณภาพของเวทีประกวดด้วย โดยรายการได้นำเสนอผู้เข้าแข่งขันหลายท่านที่เป็นครูสอนร้องเพลง เป็นนักร้องอาชีพ หรือแม้กระทั่งผู้เข้าแข่งขันที่เป็นศิลปินอยู่แล้ว ตัวอย่างผู้เข้าแข่งขันที่เป็นครูสอนร้องเพลง เช่น เมย์ ฝนพา (ซีซั่นที่ 1), กิต กิตตินันท์(ซีซั่นที่ 2) ตัวอย่างผู้เข้าแข่งขันที่เป็นนักร้องอาชีพ เช่น ผู้เข้าแข่งขันในซีซั่นที่ 1 ดังนี้ ฟิล์ม บงกช, คิง พิเชษฐ์, เหน่ง พิชัยยุทธ, กิตาร์ พิรนนท์, ตุลย์ ตุลยา เป็นต้น และในซีซั่นที่ 2 ดังนี้ ลูกพีช รพีพร, ฟ้า ชิมม์พร, ต๊กตา จมาพร, ฟางข้าว ณัชชา, ต้า คีตา เป็นต้น และมีผู้เข้าแข่งขันที่เป็นศิลปินอยู่แล้วในซีซั่นที่ 1 คือ คุณสุเมธ องอาจ และคุณเกล ตีลา ซึ่งทั้งสองเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงและเคยมีผลงานเพลงหลายอัลบั้ม

ตัวอย่างผู้เข้าแข่งขันที่มีอาชีพด้านการร้องเพลงดังกล่าว ได้สื่อความหมายถึงความมีคุณภาพของรายการ ความมีคุณภาพของเวทีประกวด ซึ่งผู้เข้าแข่งขันหลายท่านเป็นผู้มีความสามารถด้านการร้องเพลงขั้นสูงอยู่แล้ว ดังนั้น ผู้ที่ได้รับตำแหน่งเดอะวอยซ์เสียงจริงตัวจริงจึงเป็นผู้ที่ชนะเหล่านักร้องขั้นเทพเหล่านั้น กล่าวคือ เป็นสุดยอดของสุดยอดนักร้องของประเทศนั่นเอง

นอกจากนี้ ยังมีการสื่อความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในฐานะเวทีประกวดอันทรงเกียรติผ่านทางบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขัน โดยจะขอยกตัวอย่างบทสัมภาษณ์ของ

คุณเกล ดีล่า จากวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันในรอบ Blind audition ในซีซั่นที่ 1 ซึ่งคุณเกล เป็นศิลปินชื่อดังในอดีต อีกทั้งยังเคยได้รับตำแหน่งชนะเลิศของเวทีสยามกลการซึ่งถือเป็นเวทีอันทรงเกียรติสูงสุดของนักร้อง โดยคุณเกลได้กล่าวไว้ในบทสัมภาษณ์ถึงจุดประสงค์ในการเข้าประกวดบนเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เนื่องจากต้องการสานฝันของตนเอง ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์และบทบรรยายดังต่อไปนี้

บทบรรยาย “ผู้เข้าแข่งขันคนต่อไป ได้รับเชิญไปร้องเพลงมาแล้วหลายประเทศทั่วโลก”

บทสัมภาษณ์คุณเกล “ชื่อเกล ปุริลิมา ดีล่าค่ะ อายุ อยากรู้จริงๆหรือ 47 ปีค่ะ ก็ อารมณ์เยอะค่ะ หลายๆอารมณ์ เจ็บบ้าง สนุกบ้าง เศร้าบ้าง แล้วแต่อารมณ์ แต่งงานแล้ว มีครอบครัวแล้ว เกือบจะเป็นแม่บ้านเต็มตัวแล้วค่ะ เรียนร้องเพลงเป็นเรื่องเป็นราวจริงจังนี้ไม่เคยเลยนะคะ จนกระทั่งทุกวันนี้ก็ไม่เคย แต่ว่าด้วยความที่ เกลโตมากับคุณแม่ที่เป็นนักดนตรี แล้วก็คลุกคลีมากับดนตรีมาตลอด ก็คงจะซึมลึกหลายแนว เพราะยังไม่ค้นพบตัวเอง แรกๆก็ออกเป็นคันทรี่ด้วยซ้ำ แล้วก็ไปบ๊อบ เป็นแดนซ์ นู่นนี่นั่น จนสุดท้ายมาเจอว่าเป็นแจ๊ส ชื่ออัลบั้มก็เป็นชื่อเกลดีล่าเลย ก็เป็นอัลบั้มแรก เป็นเพลงบ๊อบแจ๊ส แล้วก็มีการออกอัลบั้มรวมกับแกรมมี่ ชื่ออัลบั้มว่า แจ๊สซี เคยประกวดร้องเพลงสมัยนั้นก็จะเป็นสยามกลการมิวสิคฟาวเดชั่น ได้ที่ 1 ค่ะ ประเภทเพลงสากล ฉะนั้นมันเลยต่อเนื่องมาที่เดอะวอยซ์เนี่ยค่ะ ทำให้เกลเหมือน สานฝันนิดๆ ที่ยังเหมือนค้างๆอยู่”

ความหมายเกี่ยวกับความมีคุณภาพของผู้เข้าแข่งขันถูกสื่อผ่านบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่าคุณเกลเคยออกอัลบั้มกับค่ายเพลงยักษ์ใหญ่มาแล้ว 2 อัลบั้ม อีกทั้งได้รับเชิญไปร้องเพลงมาแล้วทั่วโลกจากบทบรรยายก่อนหน้า อีกทั้งยังเคยได้รับรางวัลชนะเลิศของเวทีสยามกลการประเภทเพลงสากลอีกด้วย คุณเกลจึงถือเป็นผู้มีความสามารถด้านการร้องเพลงระดับสูงและเป็นศิลปินชื่อดังในวงการ ยิ่งไปกว่านั้น ในตอนท้าย คุณเกลยังได้กล่าวถึงการมาประกวดเดอะวอยซ์ว่าเป็นการสานฝันต่อเนื่องมาจากเวทีสยามกลการ ซึ่งตรงนี้เองที่สร้างความหมายของเวทีเดอะวอยซ์ว่าเป็นเวทีที่มีเกียรติเทียบเท่าเวทีใหญ่อย่างเวทีสยามกลการหรือการประกวดร้องเพลงถ้วยพระราชทานชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย จนทำให้คุณเกลต้องมาสานฝันต่อที่รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อีกด้วย

และในซีซั่นที่ 2 ยังมีตัวอย่างของแนน ลลิตา ที่กล่าวถึงการได้ยื่นบนเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ว่าเป็นเกียรติอย่างสูงของชีวิต ถึงแม้เธอจะไม่มีโอกาสเข้าสู่รอบการแข่งขันต่อไปก็ตาม ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของคุณแนน ในรอบ Battle ของซีซั่นที่ 2 ดังนี้

แนน “...ไม่เป็นไรค่ะ ก็เป็นความทรงจำที่ดี ที่ครั้งหนึ่งได้มายืนบนเวทีเดอะวอยซ์ ถือว่าเป็นเกียรติมากๆค่ะ ขอขอบคุณพี่ๆ ทุกคนมากๆ ทุกท่านมากนะคะโดยเฉพาะพี่โจ้ ที่คอย เป็น โคซที่ดูแลอย่างใกล้ชิด...”

คำพูดดังกล่าวของคุณแนน ได้สื่อความหมายถึงเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่เป็นเวที อันทรงเกียรติอันเป็นที่ใฝ่ฝันของนักร้อง และการได้มายืนบนเวทีครั้งหนึ่งในชีวิตก็ถือเป็นเกียรติมาก แล้ว

ในด้านของโคซ การคัดเลือกโคซที่มีชื่อเสียงและเป็นผู้มีคุณวุฒิด้านดนตรีอย่างสูงมาเป็นโคซในรายการ ย่อมส่งเสริมให้รายการ “ดูมีคุณภาพ” อีกทั้งการได้เข้าแข่งขันในรายการและมีโอกาสได้รับความรู้จากโคซผู้เป็นศิลปินระดับเทพของประเทศและเป็นผู้มีคุณภาพในด้านดนตรี ย่อมมีส่วนทำให้ผู้เข้าแข่งขันได้รับการสอนที่มีคุณภาพอีกทั้งยังถือเป็นเกียรติสูงสุดครั้งหนึ่งในชีวิตผู้เข้าแข่งขันด้วย กล่าวคือ ความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในเรื่องการเป็นเวทีประกวดอัน ทรงเกียรติและมีคุณภาพ ถูกสื่อผ่านตัวตนและชื่อเสียงของโคซด้วยเช่นกัน โดยในประเด็นเกี่ยวกับ ความหมายเกี่ยวกับโคซ จะขอกล่าวถึงอย่างละเอียดในข้อ 5.3.2 ความหมายเกี่ยวกับโคซในรายการ เดอะวอยซ์ไทยแลนด์

สัญญาที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการสื่อความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในฐานะรายการประกวดร้องเพลงที่มีคุณภาพคือสัญญาประเภทเพลง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ “ดูมีคุณภาพ” จากบทเพลงที่ถูกนำมาใช้ในรายการ ทั้งในการแข่งขันรอบต่างๆและโซโลโคซเองก็ตาม โดยบทเพลงที่ถูกนำมาใช้ในรายการจะมีทั้งเพลงที่เป็นที่รู้จักในวงกว้างประกอบกับเพลงนอกกระแส หรือเพลงฮิตในอดีต หรือเพลงไพเราะอื่นๆที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักในวงกว้างอีกทั้งไม่ค่อยถูกใช้ในสื่อมวลชนเท่าไรนัก โดยบทเพลงในกระแสหรือบทเพลงตลาดที่เป็นที่รู้จักของมวลชน ก็จะถูกเรียบเรียงให้มีชั้นเชิงทางดนตรีที่เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่บทเพลงนอกกระแสบางเพลงก็จะถูกนำมาเรียบเรียงใหม่ให้เหมาะสมกับรสนิยมของผู้ชมส่วนใหญ่อีกด้วย การเลือกใช้บทเพลงและการเรียบเรียงเพลงจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความหมายให้กับรายการ เดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในฐานะรายการที่มีคุณภาพอีกทั้งยังมอบความเสมอภาคให้กับดนตรีทุกประเภท ในขณะเดียวกันก็สร้างความหมายให้กับทั้งผู้เข้าแข่งขันที่เลือกบทเพลงนั้นๆ มาประกวด และโคซผู้นำบทเพลงนั้นๆ มาแสดงหรือนำมาให้ผู้เข้าแข่งขันใช้ประกวดในรายการอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น ในซีซั่นที่ 1 มีผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition ใช้บทเพลงที่ไม่ค่อยได้ยินกันบ่อยนักในสื่อกระแสหลักมาประกวด อาทิเช่น เพลง ชีวิตบัดซบ ของฉันทนา กิติยพันธ์, เพลงเรื่องจริง ของบอย โกสิยพงษ์ หรือเพลง Mercy ของ Duffy เป็นต้น

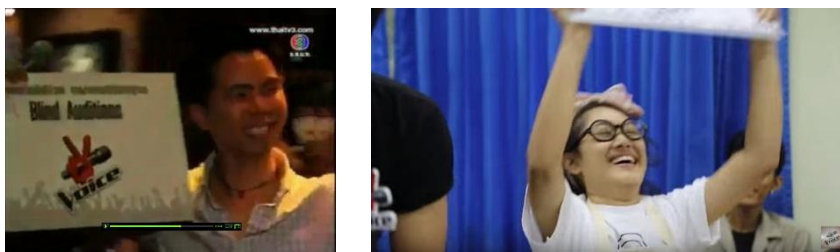
และในซีซั่นที่ 2 ก็มีการใช้บทเพลงนอกระแสหลักในรอบ Blind audition อาทิ เช่นเพลง Valerie ของ Amy Winehouse, เพลง Ain't no sunshine ของ Bill Withers, เพลง Kimiga Ireba Sorede ii หรือเพลง The blower's daughter ของ Damien Rice หรือในด้านเพลงไทย ก็มีการนำเพลงเก่าที่หายไปจากสื่อกระแสหลักไปนานแล้วอย่างเช่นเพลง โทกหน้าตาย ของเท่ อุเทน, เพลง ทุกสิ่ง ของวงพรุ เป็นต้น

ในรอบการแข่งขันอื่นๆที่โค้ชจะเป็นผู้เลือกเพลงให้ ก็มีการใช้บทเพลงนอกระแสหลักในปัจจุบัน ยกตัวอย่างบทเพลงในซีซั่นที่ 1 อาทิเช่น เพลงหัวใจสลาย ของวงเดอะฮ็อตเปเปอร์ ซิงเกอร์ส, เพลงส่องกระจก ของป๊อปปูลี่เกียรติ, เพลง Dance little lady dance ของ Tina Charles หรือแม้กระทั่งเพลง ชู ของหลง ลงลาย เป็นต้น และยกตัวอย่างบทเพลงนอกระแสหลักที่ถูกใช้ในซีซั่นที่ 2 อาทิเช่น เพลงชั่วฟ้าดินสลาย ของศรีไพร สุชาติวุฒิ, เพลงค่อยค่อยพูด ของวงวายนี้อตเซเว่น, เพลงกลับคำเสีย ของวงกัมปะนี, เพลงแรงดึงดูดของวงทีโบน, เพลงดอกไม้พลาสติก ของเต๋อ เรวัต พุทธินันท์ หรือแม้กระทั่งเพลงบทเรียน ของคุณบอย โกสิยพงษ์ เป็นต้น

ความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในฐานะเวทีประกวดอันทรงเกียรติและมีคุณภาพจึงถูกสื่อความหมายผ่านสัญญาทั้งประเภทคำพูด สัญญาเพลง และสัญญาจากประวัติและชื่อเสียงของโค้ชอีกด้วย

2) เวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นเวทีประกวดที่เป็นที่ปรารถนาของผู้ที่รักการร้องเพลงจากทั่วประเทศ

นอกจากความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่กล่าวไปในหัวข้อก่อนหน้านี้ ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับรายการว่าเป็นเวทีประกวดร้องเพลงที่เป็นที่ปรารถนาของผู้ที่รักการร้องเพลงจากทั่วประเทศผ่านทางสัญญาภาพจากการนำเสนอภาพการรับแจ้งผลการคัดเลือกเข้าสู่รอบ Blind audition ในวีทีอาร์ Envelope ซึ่งเป็นวีทีอาร์ที่นำเสนอภาพของพิธีกรจากรายการย่อยคือรายการ V-Reporter เป็นผู้เดินทางไปยังสถานศึกษา ที่ทำงาน หรือที่อยู่อาศัยของผู้เข้ารับการคัดเลือกในภูมิภาคต่างๆของประเทศ และนำผลการคัดเลือกไปให้ผู้เข้ารับการคัดเลือก ซึ่งรายการได้นำเสนอภาพผู้เข้ารับการคัดเลือกมีความดีใจที่ได้เข้ารอบ ซึ่งล้วนเป็นการดีใจอย่างมากทั้งสิ้น ดังจะเห็นได้จากภาพตัวอย่างต่างๆ เหล่านี้

รูปที่ 5.17 ผู้เข้ารับการคัดเลือกที่ใจที่ได้เข้ารอบ Blind audition จากซีซั่นที่ 1 (ดี)
และซีซั่นที่ 2 (ปอย)

(ภาพจากซีซั่นที่ 1 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 23 กันยายน 2555

และภาพจากซีซั่นที่ 2 ตอนที่ 3 ออกอากาศ 22 กันยายน 2556)

โดยวีทีอาร์ Envelope ดังกล่าว จะมีการสุ่มเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกภาคละ 1 คน เพื่อทำการถ่ายทำวีทีอาร์ และจะเลือกถ่ายทำเฉพาะผู้ที่ได้เข้ารอบและเลือกนำเสนอภาพแห่งความดีใจของผู้เข้ารับการคัดเลือกและคนรอบข้างเพียงเท่านั้น ซึ่งการนำเสนอภาพความดีใจของผู้เข้ารับการคัดเลือกจากทุกภูมิภาคของประเทศ ก็เป็นการสื่อความหมายว่าผู้ที่รักการร้องเพลงจำนวนมากจากทั่วประเทศมีความปรารถนาที่จะแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มิใช่เป็นเพียงกลุ่มคนบางกลุ่มบางภูมิภาคของประเทศเท่านั้นที่ต้องการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

นอกจากนี้ ในรอบ Blind audition ยังมีการนำเสนอภาพของครอบครัวของผู้เข้ารับการคัดเลือกคอยลุ้นผลการแข่งขันนอกสตูดิโอ และเมื่อผู้เข้ารับการคัดเลือกได้รับการคัดเลือกจากโค้ช ก็จะมีการตัดสลับให้เห็นภาพครอบครัวของผู้เข้ารับการคัดเลือกมีความยินดีอย่างมาก ทั้งมีการกระโดดดีใจ หรือแม้กระทั่งดีใจจนร้องไห้อีกด้วย

ภาพความดีใจต่างๆที่กล่าวข้างต้น เป็นสัญญาณภาพที่สื่อถึงเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ในฐานะเวทีประกวดอันเป็นที่ปรารถนา (อย่างมาก) ของเหล่าผู้ที่รักในการร้องเพลง แต่จะไม่ปรากฏภาพความเสียใจที่ไม่ได้เข้ารอบ

ในหัวข้อต่อไป จะกล่าวถึงความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในฐานะเวทีที่เปิดกว้างและยุติธรรม อันเป็นคุณสมบัติหนึ่งของรายการที่ทำให้ผู้เข้ารับการคัดเลือกมีความปรารถนาที่จะแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

3) เวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นเวทีที่แตกต่าง คือเปิดกว้างและยุติธรรม

ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ยังมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ว่าเป็นรายการประกวดร้องเพลงที่แตกต่างจากรายการอื่นๆ ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของพิธีกรในช่วงเปิดรายการในตอนแรกของซีซั่นที่ 1 ดังต่อไปนี้

พิธีกรชาย “สวัสดิ์ครับ ขอต้อนรับเข้าสู่เดอะวอยซ์ รายการประกวดร้องเพลงที่ไม่เหมือนใคร เพราะที่นี่ เสียง สำคัญที่สุด”

จากคำกล่าวข้างต้น ได้มีการประกอบสร้างความหมายของเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ในฐานะรายการที่ไม่เหมือนรายการอื่นๆ อีกทั้งแตกต่างเพราะเป็นรายการที่ใช้เกณฑ์ตัดสินจากเสียงของผู้เข้าแข่งขันเพียงเท่านั้น ในอีกนัยหนึ่ง คำกล่าวนี้ได้แฝงความหมายถึงรายการประกวดร้องเพลงอื่นๆ ว่าเป็นรายการที่ไม่ได้ตัดสินจากเสียงร้องอย่างแท้จริงแบบที่รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์กระทำอีกด้วย และต่อมาในช่วงเปิดรายการเช่นกัน มีการนำเสนอวีทีอาร์สัมภาษณ์โค้ชทั้ง 4 ท่าน และผู้เข้าแข่งขันเพียงคนเดียวคือแต็ก วิชย โดยเป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับรายการในเชิงแนะนำตัวรายการ และมีการตัดคำสัมภาษณ์ช่วงสั้นๆที่อธิบายถึงรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มาแนะนำเสนอในวีทีอาร์ดังกล่าว บทสัมภาษณ์ที่สื่อความหมายเกี่ยวกับความยุติธรรมของรายการปรากฏในคำกล่าวของแต็ก วิชย และโค้ชแสดมภ์ ดังต่อไปนี้

แต็ก วิชย “ผมเชื่อครับว่ารายการนี้จะให้ความยุติธรรมกับเสียงของผมได้”

แสดมภ์ “หลักการที่เราไม่เห็นหน้าเค้าเลย ตอนที่เราฟังเค้าร้องครั้งแรก มันเป็นการตัดสินที่แฟร์ที่สุดแล้ว”

คำกล่าวของแต็กและโค้ชแสดมภ์ข้างต้นได้สร้างความหมายเกี่ยวกับเวทีประกวดว่า มีความยุติธรรม ซึ่งหมายถึงการตัดสินนักร้องด้วยเสียงร้องอย่างแท้จริง มิใช่ตัดสินจากองค์ประกอบอื่นๆที่เห็นด้วยตา เช่น รูปลักษณ์หรือการแต่งกาย ดังนั้น จะเห็นได้ว่า รายการได้ประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับเวทีประกวดอย่างจงใจตั้งแต่เริ่มรายการ ถึงแม้จะเป็นคำกล่าวที่มาจากบทสัมภาษณ์โดยอาจจะมีหรือไม่มีสคริปต์ แต่การตัดคำพูดดังกล่าวมาเป็นวีทีอาร์แนะนำรายการก็เป็นกลวิธีการสร้างความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อย่างหนึ่ง

นอกจากความหมายของเวทีเดอะวอยซ์ในฐานะรายการประกวดร้องเพลงที่แตกต่างและยุติธรรมแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มเติมในฐานะเวทีที่เปิดกว้างสำหรับผู้รักการร้องเพลงไม่ว่าเขาจะเป็นใครหรือจะมีหน้าตารูปร่างอย่างไรโดยจะตัดสินจากความสามารถด้านการร้องเพลงอย่างแท้จริงอีกด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของผู้เข้ารับการคัดเลือกประกอบวีทีอาร์สัมภาษณ์แนะนำผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition ของซีซั่นที่ 1 ดังตัวอย่างเหล่านี้

สุเมธ องอาจ “จริงๆแล้วรู้สึกว่าเป็นเวทีที่เปิดกว้างสำหรับทุกคนที่สามารถมีเสียงและความมั่นใจที่จะมาร้องเพลง...”

นน ธนนท์ “...เดอะวอยเค้าเอาแต่เสียง ไม่เอาหน้าตา ก็เลยอยากมาดูครับ ถ้าเค้าเอาหน้าตาด้วยก็สงสัยคงจะไม่เข้ารอบอะครับ”

ฉัตร ทฤษฎี “...เชื่อว่าเป็นเวทีที่ดูเราจากความสามารถจริงๆ”

และในซีซั่นที่ 2 มีตัวอย่างเช่น พละ ธนพล ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ไว้ดังนี้

พละ ธนพล “รายการนี้เป็นรายการที่มีความจริงจัง ใช้เสียงเป็นหลัก อย่างอื่นไม่เกี่ยว ชอบตรงนี้มากครับ”

จากข้อมูลเกี่ยวกับความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่สำคัญ 3 ความหมาย ได้แก่ เวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นเวทีประกวดร้องเพลงอันทรงเกียรติและมีคุณภาพ เวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นที่ปรารถนาของผู้ที่รักการร้องเพลงทั่วประเทศ และเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นเวทีประกวดที่แตกต่างจากรายการอื่นๆ เพราะเปิดกว้างและมีความยุติธรรม ซึ่งมีการสื่อความหมายผ่านสัญญาณประเภทคำพูด ได้แก่ บทสัมภาษณ์ คำพูดของโค้ช บทบรรยาย และคำพูดของพิธีกร และสัญญาณภาพประกอบกัน

5.3.2 ความหมายเกี่ยวกับโค้ชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

นอกจากความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์แล้ว ยังมีความหมายที่เกี่ยวข้องกับรายการอีก 1 ประเด็นสำคัญ คือความหมายเกี่ยวกับโค้ชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โดยผู้วิจัยได้แบ่งความหมายออกเป็น 4 ความหมายย่อย และจะกล่าวถึงแต่ละความหมายย่อยอย่างละเอียด ดังนี้

1) โค้ชเป็นศิลปินระดับแนวหน้าของประเทศ เป็นผู้กว้างขวางในวงการดนตรี และอาจเป็นหนทางสู่การเป็นศิลปินของผู้เข้าแข่งขันได้

ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับโค้ชในฐานะศิลปินระดับแนวหน้าของประเทศ อีกทั้งเป็นผู้กว้างขวางในวงการดนตรี อันอาจจะเป็นหนทางสู่การเป็นศิลปินของผู้เข้าแข่งขันได้ โดยมีการสื่อความหมายผ่านสัญญาณประเภทคำพูด ทั้งบทบรรยายและคำพูดของโค้ชในรายการด้วย ยกตัวอย่างเช่นบทบรรยายของพิธีกรในวีทีอาร์แนะนำรายการและโค้ชในช่วงเริ่มรายการตอนแรกของซีซั่นที่ 1 ซึ่งมีการบรรยายถึงโค้ชด้วยคำว่า “ศิลปินมากความสามารถ” ที่เป็นที่ยอมรับของแฟนเพลงทั่วประเทศ อีกทั้งยังเป็น “ศิลปินชื่อดังของเมืองไทย” อีกด้วย ดังจะเห็นได้จากบทบรรยายต่อไปนี้

เสียงพิธีกรบรรยาย “...นี่คือภารกิจค้นหาเดอะวอยซ์ เสียงจริงตัวจริง โดย 4 ศิลปินที่มาก ด้วยความสามารถ เป็นที่ยอมรับของแฟนเพลงทั่วทั้งประเทศ ที่จะมาร่วมค้นหาเดอะวอยซ์ เสียงจริงตัวจริง

เจนนิเฟอร์ คิม นักร้องสาวเสียงทรงพลัง กว่าสิบคอนเสิร์ตใหญ่ ที่ได้เสียงตอบรับอย่างถล่ม ทลาย ศิลปินหญิงชั้นนำของเมืองไทย นักร้องหญิงยอดเยี่ยมมาจากหลายสถาบัน

ก้อง สหรัถ สมาชิวงวงนูโว นักร้องนักดนตรีมากความสามารถ 20 ปีบนเส้นทางสายดนตรีและ การแสดงสดกว่าพันโชว์

โจอี้บอย เจ้าพ่อแร็ปเมืองไทย เจ้าของค่ายเพลงชื่อดัง โปรดิวเซอร์และนักแต่งเพลง เบื้องหลังเพลงฮิตของศิลปินชื่อดังมากมาย

แสดมบี้ อภิวชิร นักร้องและนักแต่งเพลงคลื่นลูกใหม่ ที่ถูกจับตามองมากที่สุด เจ้าของรางวัล เพลงยอดเยี่ยมจากลีسنอวอร์ด 17 รางวัล

และนี่คือ 4 ศิลปินชื่อดังของเมืองไทย โคซทั้ง 4 ของเดอะวอยซ์ เสียงจริงตัวจริง”

จะเห็นได้ว่า บทบรรยายข้างต้นยังได้กล่าวถึงผลงานด้านดนตรีของโคซแต่ละท่าน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเป็นศิลปินในระดับแนวหน้าของประเทศไทยอย่างแท้จริงอีกด้วย ดังนั้น บท บรรยายดังกล่าวจึงได้สื่อความหมายของโคซในฐานะศิลปินระดับแนวหน้าของประเทศไทย

นอกจากนี้ ยังมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับโคซในฐานะผู้กว้างขวางในวงการดนตรี อันอาจเป็นหนทางสู่การเป็นศิลปินของผู้เข้าแข่งขันได้อีกด้วย ยกตัวอย่างเช่นคำกล่าวของโคซโจอี้ ใน การคอมเมนต์โต๊ะ กระจกในรอบ Blind audition ของซีซั่นที่ 1 ซึ่งโต๊ะเป็นผู้เข้ารับการคัดเลือกที่โคซ กดปุ่มหันเก้าอี้หมดทั้ง 4 ท่าน เนื่องด้วยน้ำเสียงอันเป็นเอกลักษณ์ของโต๊ะที่ได้ถ่ายทอดเพลงลูกทุ่ง ออกมาได้ไพเราะเกินวัย โดยโคซโจอี้ได้กล่าวถึงประสบการณ์ในการทำเพลงลูกทุ่งและอยู่ เบื้องหลังเพลงฮิตของคุณเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ อาทิเช่น แพนจ๋า ไอ้มายเลิฟ และเลิฟวิงยูทุมมัส ซึ่งเป็นเพลงเด่นที่ฮิตถล่มทลายวงการของซูเปอร์สตาร์อันดับหนึ่งของเมืองไทย ดังจะเห็นได้จากคำกล่าว ของโคซโจอี้ดังต่อไปนี้

โคซโจอี้ “ตัวผมเองช่วงหลังค่อนข้างจะทำเพลงสไตล์ลูกทุ่งเยอะ...ทำสามช่าเยอะจริงๆ รู้จัก เพลงคิดถึงจังหวัดห้วยมัยครับ (โต๊ะตอบ รู้จักครับ) นั่นคือเพลงแรกในชีวิตผมที่ทำแล้วไปติดใน คลื่นลูกทุ่ง รู้จัก(ร้องเพลง)แพนจ๋าฉันมาแล้วจ๊ะ มัย รู้จัก(ร้องเพลง) โอ้อั้มมายเลิฟฟอร์ยูปาปี, เลิฟวิงยูทุมมัส อยากอยู่กับใคร/ นึกถึงแม่ นึกถึงอนาคต นึกถึงพี่/เดี่ยว พี่มีเพลงนึงแล้ว เมื่อกี้ เพิ่งคิดออก เพชบุ๊คทุกซใจ”

จากคำพูดดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่านอกจากมีการเล่าถึงประสบการณ์การทำงาน เพลงลูกทุ่งและเพลงฮิตแล้ว โคซโจอี้ยังชักชวนให้ตะร่วมทีมโดยให้นึกถึงอนาคตในวงการอีกทั้งเสนอ การแต่งเพลงฮิตให้ตะในทันทีทันใดอีกด้วย ซึ่งทั้งหมดเป็นการสื่อความหมายถึงการเป็นผู้กว้างขวาง ในวงการดนตรี ในกรณีของโคซโจอี้คือการที่โคซเป็นโปรดิวเซอร์เบื้องหลังเพลงดังมากมาย และการ ร่วมทีมกับโคซโจอี้ยังอาจเป็นหนทางสู่การเป็นศิลปินของตะหลังจบรายการอีกด้วย

นอกจากนี้ ยังมีตัวอย่างเกี่ยวกับความหมายเกี่ยวกับโคซในฐานะศิลปินผู้กว้างขวาง ในวงการดนตรีเพิ่มเติม โดยจะเห็นได้จากคำกล่าวของโคซคิมและโคซก้องในการคอมเมนต์ฟางข้าว ณ์ชชา ผู้เข้าแข่งขันในซีซั่นที่ 2 ในรอบ Blind audition ซึ่งโคซได้กดหันทันทีทั้ง 4 ท่าน และต้องมีการเชิญชวนให้ผู้เข้ารับการคัดเลือกเข้าทีมของตนเอง โดยโคซคิมและโคซก้องได้กล่าวไว้ในรายการ ดังนี้

โคซคิม “พี่ขอใช้เส้นคุณโก้ มิสเตอร์แซ็กแมนเลย ถ้าไม่เลือกพี่ น้องออกไปจากวงพี่ก็มิสเตอร์ แซ็กแมนได้เลย”

โคซก้อง “แต่ถ้าน้องออกไปจากวงคุณโก้ มิสเตอร์แซ็กแมน ก็มาอยู่วงพี่นะครับ (วงนูโว)”

คำพูดของโคซทั้ง 2 ท่านสื่อความหมายถึงการเป็นผู้กว้างขวางในวงการดนตรี กล่าวคือ การเป็นศิลปินที่รู้จักศิลปินชื่อดังในวงการอีกมากมาย โดยในที่นี้โคซคิมได้ กล่าวว่าคุณรู้จักและสนิทสนมกับคุณโก้ มิสเตอร์แซ็กแมน ซึ่งเป็นนักแซ็กโซโฟนและโปรดิวเซอร์ระดับ ประจําจารย์ของเมืองไทย ในขณะที่คำพูดของโคซก้องก็ได้สื่อความหมายถึงการเป็นสมาชิกวงนูโว วงร็อกอันดับต้นๆ ของเมืองไทยเช่นกัน

ในด้านของความหมายที่เกี่ยวกับโคซแสดมบี้ ก็มี การสื่อความหมายถึงการเป็น ศิลปินที่อยู่เบื้องหลังเพลงดังมากมาย และมีการนำเพลงที่โคซแสดมบี้เป็นผู้แต่งมาใช้โชว์ในรายการอีก ด้วย ซึ่งเป็นการสร้างความหมายว่าโคซแสดมบี้เป็นศิลปินที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของเพลงฮิตต่างๆ มากมายเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากคำพูดของโคซก้องในการคอมเมนต์เพลงจันทร์เจ้าของศิลปิน Slot Machine ที่ใช้โชว์โคซแสดมบี้และสงกรานต์ รังสรรค์ ในรอบ Final ในซีซั่นที่ 2 ดังต่อไปนี้

โคซก้อง “แสดมบี้ปล่อยหมัดฮุกโดนผมอีกแล้ว แสดมบี้แต่งเพลงเก่งมากนะครับ ผม ประทับใจเพลงของแสดมบี้ตั้งแต่ตอนที่ส่งคุณคิง ตอนนั้นก็ความหมายดีมาก มาตอนนี้ก็ส่ง สงกรานต์ขึ้นมาได้อย่างยอดเยี่ยมมากครับผม แต่งเพลงเก่งจริงๆ (โคซก้องปรบมือให้)”

นอกจากนี้ ในรอบการแข่งขันเดียวกัน โคชใจยังได้ใช้เพลงราตรีสวัสดิ์ ของศิลปิน ฟักกลิ้งฮีโร่ Feat. แสตมป์ ในการโชว์โคชใจอื้อร่วมกับกิต กิตตินันท์ ผู้เข้าแข่งขันในรอบ Final อีกด้วย และในช่วงการคอมเมนต์ พิธีกรได้ถามนำไปยังโคชแสตมป์ถึงการเป็นผู้แต่งร่วมของเพลงดังกล่าวด้วย ดังนี้

พิธีกร “โคชแสตมป์เป็นไงบ้างครับ เพลงนี้คุณเขียนก่อนแยกด้วยใช่ไหมครับ”

โคชแสตมป์ “เป็นเพลงที่เขียนได้ดีมากเลยนะครับ ขอขอบคุณที่ใจที่เลือกมาร้องด้วยนะครับ วันนี้คุณกิตก็เป็นเสียงที่เป็นที่เด็ดที่เป็นโอเปร่า ถ้าเราเจอกันก่อนหน้านั้นก็อาจจะ被你ร้องก็ได้ครับ เยี่ยมครับ”

จากตัวอย่างเกี่ยวกับโคชแสตมป์ข้างต้น มีการสื่อความหมายเกี่ยวกับโคชแสตมป์ว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังบทเพลงต่าง ๆ มากมาย กล่าวคือ โคชแสตมป์ถือเป็นศิลปินผู้กว้างขวางในวงการดนตรีเช่นเดียวกับโคชท่านอื่นๆ เช่นกัน อีกทั้งโคชแสตมป์ได้กล่าวถึงเสียงของคุณกิต ผู้เข้าแข่งขัน ว่าหากโคชได้เจอคุณกิตก่อนหน้านั้น เพลงราตรีสวัสดิ์นี้อาจจะได้คุณกิตเป็นผู้ร้องก็ได้ ซึ่งสื่อความหมายถึงโอกาสในการเป็นศิลปินที่โคชสามารถหยิบยื่นให้ผู้เข้าแข่งขันในโลกแห่งความจริงได้อีกด้วย

ดังนั้น จากตัวอย่างที่กล่าวถึงทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่าในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีการประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับโคชในฐานะศิลปินระดับแนวหน้าของประเทศไทยที่เป็นผู้กว้างขวางในวงการดนตรี อีกทั้งโคชอาจเป็นหนทางสู่การเป็นศิลปินของผู้เข้าแข่งขันในโลกแห่งความเป็นจริงภายนอกรายการด้วย ซึ่งความหมายเกี่ยวกับโคชนี้ยังส่งเสริมความหมายเกี่ยวกับรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในฐานะเวทีประกวดร้องเพลงอันทรงเกียรติและมีคุณภาพซึ่งได้กล่าวถึงในหัวข้อก่อนหน้าไปแล้วอีกด้วย

2) โคชเป็นศิลปินผู้มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของประชาชน

นอกจากนี้ ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ยังมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับโคชในฐานะศิลปินผู้มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของประชาชนอีกด้วย โดยมีการสื่อความหมายผ่านสัญญาณประเภทคำพูด ได้แก่ คำพูดของผู้เข้ารับการคัดเลือก โดยเฉพาะในรอบ Blind audition ที่ผู้เข้ารับการคัดเลือกมักจะกล่าวถึงความชื่นชอบต่อโคช ยกตัวอย่างเช่น โคชก้อง ซึ่งเป็นที่ยอมรับของกลุ่มผู้หญิงรุ่นแม่ของเหล่าผู้เข้ารับการคัดเลือก เพราะการที่วงนูโวโด่งดังอย่างมากในช่วงปี 2530 ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นของสาว ๆ รุ่นแม่ในปัจจุบันนั่นเอง ดังจะเห็นได้จากคำพูดของตุ๊กตา จมาพร ในรอบ Blind audition ในซีซั่นที่ 2 ดังต่อไปนี้

ตุ๊กตา “คุณแม่หนูชอบพีก้องมากเลยคะ...หนูก็ชอบพีก้องคะ”

และโคชก้องได้กล่าวตอบว่า

โคชก้อง “ชื่นใจครับชื่นใจมาก จ้าเราก็ควรจะอยู่ทีมเดียวกันนะไม่ต้องลังเลแล้วละ (ตุ๊กตา “หนูก็เอนเอียงไปทางนี้ (โคชแสดมภ์) เลยนะคะ”) /อย่าเอนเอียงไปทางไหน อยากรู้ว่าคุณแม่อยากถ่ายรูปกับคุณแม่ด้วย”

นอกจากนี้ ในซีซั่นที่ 1 ยังมีผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีโคชก้องเป็นไอดอลในการเล่นกีตาร์อย่างเอกและโจ้ ซึ่งใช้เพลงนิยามรัก เพลงดังเพลงหนึ่งของวงนูโวในการประกวดด้วย โดยโจ้ได้กล่าวกับโคชก้องถึงความชื่นชอบในตัวโคชตั้งแต่สมัยที่วงนูโวโด่งดัง ดังต่อไปนี้

โจ้ “ผมหัดเล่นกีตาร์เพราะพี่ครับ ตอนผมอยู่ป.หก ผมเห็นพี่กับพี่โจ้วิงมากกลางเวทีแล้วหันหลังชนกันโซโล่กีตาร์ ผมอยากเป็นแบบนั้นครับพี่ ผมเลยตั้งใจจะเล่นกีตาร์ให้ได้ครับ”

ทั้งสองตัวอย่างข้างต้นได้แสดงให้เห็นถึงความชื่นชอบของประชาชนที่มีต่อโคชก้อง ทั้งที่เป็นแฟนเพลงสาวๆตอนรุ่นแม่และแฟนเพลงผู้ชายอีกด้วย ซึ่งเป็นการสื่อความหมายถึงโคชก้องในฐานะศิลปินที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของประชาชนไทยอย่างแท้จริง

ในขณะที่ความหมายเกี่ยวกับโคชโจ้ในฐานะศิลปินที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของประชาชน ก็ได้ถูกสื่อผ่านคำพูดของเอก สรวิชญ์ ผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition ในซีซั่นที่ 1 (และเอกได้เลือกเข้าทีมโคชโจ้ในท้ายที่สุด) ที่ได้กล่าวถึงศิลปินและแนวเพลงที่ชื่นชอบไว้ ดังนี้

เอก สรวิชญ์ “(โคชโจ้ถ้าผม ปกติจะร้องเพลงของใครครับ) ปกติผมก็ร้องเป็นพวกเพื่อชีวิต เยอะครับ แต่ผมชอบพี่โจ้อย่างนึงตรง..ต้องขออนุญาตทำความเข้าใจ ตอนนั้นผมป.หก ผมชอบพี่โจ้มาก ลอยทะเล แต่ไม่ได้ซื้อ ผมมาซื้อชุด 2 ชุดที่ทักษิโด้สีดำ มีหมวกด้วย ประทับใจมาก 85 บาทเอาของผมไปกินแล้ว มีอยู่ 4 เพลง โลกนี้ไม่ยุติธรรมกับผมเลย แต่ผมชอบมาก ชอบมากๆ /ศิลปินคนโปรดที่สุด ที่ชอบที่สุดเลยนะฮะ คือคนที่เอาตัวผมไป 85 บาทนั่นแหละครับ”

คำพูดดังกล่าวข้างต้นเป็นสัญญาณสื่อความหมายถึงความมีชื่อเสียงของโคชโจ้ที่โด่งดังมาอย่างยาวนาน อีกทั้งสื่อความหมายถึงการเป็นที่รักที่ชื่นชอบของประชาชนอีกด้วย

ในส่วนของโคซแสดมป์ ในซีซั่นที่ 2 มีตัวอย่างของผู้เข้ารับการคัดเลือกที่เลือกเข้าทีมโคซแสดมป์เพราะความชื่นชอบในตัวโคซเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น โอม ณิชทร ที่ได้กล่าวถึงโคซที่เขา กำลังจะเลือกซึ่งเป็นศิลปินที่เขาชื่นชอบมากที่สุดไว้ดังนี้

โอม ณิชทร “มีอยู่คนนึงครับ ผมไปตามดูคอนเสิร์ตเค้ามาหลายรอบมาก มีอยู่ครั้งนึงเค้าสาธิตนำลงมาจากเวทีด้วย คอนเสิร์ตนี้ที่อัมพวา ผมไปดูมา ซ้อมบัตร์ก็แพง ยังสาธิตน้ำใส่ผมอีก สุดท้ายอดนะฮะ เลือกเลยละกันนะครับ วันนั้นไปดูที่แสดมป์ที่อัมพวามาครับ”

ในส่วนของโคซคิม จะขอยกตัวอย่างของแนน ลลิตา ผู้เข้าแข่งขันในซีซั่นที่ 2 ที่มีความชื่นชอบโคซคิมมาก และได้กล่าวถึงความชื่นชอบในตัวโคซคิมไว้ในรอบ Blind audition ดังนี้

แนน ลลิตา “(โคซก็องถามว่าเลือกใครมาจากบ้านหรือยัง) จริงๆ หนูชอบพี่คิมมากกกกกกกก กก เมื่อวานหนูก็เพิ่งดูคอนเสิร์ตพี่คิมมาอะไรรอย่งเงี้ย แต่หนูก็เกรงว่าแบบสมมุติหนูเข้าทีมพี่คิมใช่ปะ แล้วหนูสวยกว่าอย่างเงี้ย แล้วพี่คิมก็จะอิจฉาหนูอะไรรอย่งเงี้ย”

จากตัวอย่างทั้งหมดที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีการสื่อความหมายเกี่ยวกับโคซในฐานะศิลปินผู้มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของประชาชนผ่านสัญลักษณ์ประเภทคำพูด ได้แก่ คำพูดของผู้เข้าแข่งขัน โดยเฉพาะคำพูดของผู้เข้าแข่งขันในรอบ Blind audition ซึ่งเป็นรอบการแข่งขันที่ผู้เข้ารับการคัดเลือกจะได้กล่าวถึงโคซที่ตนเองชื่นชอบเพื่อเลือกเข้าสู่ทีมโคซนั่นเอง

3) โคซเป็นผู้มีคุณวุฒิทางด้านดนตรีและมีความรู้ด้านดนตรีอย่างลึกซึ้ง

นอกจากความหมายเกี่ยวกับโคซในฐานะศิลปินระดับแนวหน้าของเมืองไทยและศิลปินผู้มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของประชาชนแล้ว ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังปรากฏความหมายที่เกี่ยวกับโคซในอีก 1 ลักษณะ คือความหมายเกี่ยวกับโคซในฐานะผู้มีคุณวุฒิทางด้านดนตรีและมีความรู้ด้านดนตรีอย่างลึกซึ้ง ซึ่งสื่อผ่านสัญลักษณ์ประเภทคำพูดในรายการในรอบการแข่งขันต่างๆทั้ง 2 ซีซั่น ใน 2 ลักษณะคือ คำคอมเมนต์ของโคซที่อธิบายโชว์ด้วยศัพท์เฉพาะทางดนตรี และคำพูดชมเชยจากโคซด้วยตัวเอง หรือทั้ง 2 อย่างประกอบกัน ยกตัวอย่างของการอธิบายด้วยศัพท์เฉพาะทางดนตรีเช่นกรณีของโคซแสดมป์ในการคอมเมนต์โชว์ของปุ้ย ดวงพร ผู้เข้าแข่งขันทีมโคซแสดมป์เองในรอบ Live performance ในซีซั่นที่ 2 ที่ใช้เพลง Love on top ของศิลปิน Beyonce ผสมผสานกับการเอื้อนแบบไทยเดิมลงไปเพลงฝรั่ง และโคซแสดมป์ได้อธิบายถึงความยากของการเอื้อนแบบไทยเดิมลงไปเพลงโซลซึ่งมีความแตกต่างทางองค์ประกอบของดนตรีจากเพลงไทยเดิมเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากคำพูดต่อไปนี้

โคซแสตมป์ “ถ้าไม่นับว่าเป็นใช้เลือดออก สิ่งที่คุณป่วยได้ทำไปเมื่อกี้ก็นับว่าเป็นเรื่องที่ยากมากอยู่แล้วนะครับ คือการเอื้อนไทยเดิมลงไปในทางคอร์ดแบบโซลซึ่งมีเทนชั่นเยอะมาก เหมือนกับการเขียนลายไทยด้วยกระป๋องสเปรย์อะไรแบบนี้ครับ”

คำพูดดังกล่าวของโคซแสตมป์ได้สื่อความหมายถึงความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีอย่างลึกซึ้งของโคซแสตมป์ อีกทั้งโชว์เพลงนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์และมุมมองด้านดนตรีที่เฉียบคมของโคซแสตมป์อีกด้วย

และในซีซั่นที่ 2 ก็มีตัวอย่างของคำคอมเมนต์ของโคซแสตมป์และโคซก้อง ที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ความสามารถทางดนตรีของโคซเช่นกัน ดังตัวอย่างของคำคอมเมนต์นัท กฤษดา ผู้เข้าแข่งขันทีมโคซคิม ในรอบ Live performance ในซีซั่นที่ 2 ที่ใช้เพลงกันและกันในการแข่งขัน และมีวงเครื่องสายบรรเลงในโชว์ด้วย ซึ่งโคซแสตมป์และโคซก้องได้คอมเมนต์ไว้ดังนี้

โคซแสตมป์ “ถ้าได้ดูทั้งเวทีเนี่ย นัทได้พิสูจน์อะไรอย่างหนึ่งที่เจ๋งมากเลย คือ เมื่อกี้มันมีเครื่องสายเยอะมากเลยนะครับ ซึ่งเสียงคนเราเนี่ยมันจะต้องมีย่านที่ไปชนกับเสียงเครื่องสายเสมอเนอะครับ ซึ่งการที่นัทสามารถร้องเพลงให้ตัวเองอยู่เหนือกว่าเครื่องสายจำนวนมหาศาลได้เนี่ย นัทไม่ธรรมดา นัทมีย่านเสียงที่พิเศษ อย่างที่พี่คิมบอกว่า เป็นเสียงที่ไม่เคยได้ยินมาก่อนนะครับ วันนี้เป็นเพลงที่เราไม่เคยได้ยินนักร้องโทนนี้ ซึ่งนักร้องเพลงสว่างได้สว่างกว่าวงทั้งหมดที่ทำดนตรีมาขนาดนี้ครับ ยอดเยี่ยมจริงๆครับ”

โคซก้อง “คุณนัทเป็นคนที่มีเสียงในการร้องที่ดีมากนะครับ เพลงตะก็เนี่ยมันมีตั้งแต่เสียงต่ำๆ เสียงกลาง เสียงสูง แล้วก็เสียงหลบ คุณสามารถที่จะเอาทุกย่านเสียงเนี่ย ร้อยให้มันเชื่อมต่อกันได้แบบนวลมาก มันไม่รู้สิถึงร้อยต่อ ย่านต่ำย่านสูงย่านกลางแล้วก็พอถึงย่านหลบ แล้วก็กลับมาต่ำอีก คุณทำได้มันไม่มีร้อยต่อเลย มันนวลมาก ผมขอใช้คำว่า เป็นนักร้องชายที่สมบูรณ์แบบมากครับ”

โคซคิม “ต้องขอบคุณโคซทั้งหมดนะคะที่ให้ความรู้ เพราะเพิ่งรู้ว่าการร้องเพลงมันจะต้องมีเสียงที่ไปชนกับเครื่องสายด้วย และเค้าบอกว่าถ้าเสียงอยู่เหนือมัน จะเจ๋งมาก เดี่ยวคราวหน้าพี่จะไปร้องดู...”

คำพูดของโคซแสตมป์และโคซก้องได้สื่อความหมายถึงความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีอย่างแท้จริง จนทำให้โคซคิมกล่าวขอบคุณโคซแสตมป์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับความใกล้เคียงของย่านเสียงของมนุษย์และย่านเสียงของเครื่องสายอีกด้วย

ยังมีตัวอย่างของโคซคิมในการคอมเมนต์ผู้เข้าแข่งขันด้วยคำศัพท์เฉพาะทางดนตรี ซึ่งสื่อความหมายถึงความรู้ความสามารถทางดนตรีของโคซคิมเช่นกัน ในรอบ Knock out ในซีซั่นที่ 2 ซึ่งโคซคิมได้คอมเมนต์ฟางข้าว ณิชชา ผู้เข้าแข่งขันทีมโคซคิมที่ใช้เพลงตะวันลับฟ้าซึ่งเป็นเพลง ลูกทุ่งในการประกวด แต่มีการขึ้นอินโทรเพลงด้วยการร้อง Improvise แบบแจ๊สได้อย่างไพเราะ โดยโคซคิมได้คอมเมนต์ฟางข้าวไว้ดังนี้

โคซคิม “ดิฉันชอบช่วง *Slur Staccato* คือการร้องแบบรวๆสั้นยาวสลับกันไปแล้วไล่เป็นสเกลแจ๊สซึ่งคนที่จะร้องแบบนี้ต้องแม่นยำในเรื่องของสเกลและต้องฝึกมาจนชำนาญมาก”

อีกทั้งในรอบ Battle ในซีซั่นที่ 2 โคซคิมก็ได้รับคำชมจากโคซแสดมภ์จากการแข่งขันของแบงค์และเจนนีที่ใช้เพลง When I was you man ของ Bruno Mars ที่เดิมเป็นเพลงผู้ชาย แต่ได้มีการนำเอามาแปลงเนื้อร้องให้เป็นเพลงคู่ ทำให้โคซคิมได้รับคำชมจากโคซแสดมภ์ดังนี้

โคซแสดมภ์ “ผมชอบไอเดียที่ทำให้เพลงนี้ซึ่งมีความหมายดีมากอยู่แล้วกลายเป็นเพลงคู่ได้อะพีคิม ชาญฉลาดมาก เล่าเรื่องดีมาก แล้วก็สลับคนกันได้ดีมาก ต้องขอปรบมือให้พีคิมตครั้งนี้เลยนะครับ”

คำพูดดังกล่าวของโคซแสดมภ์ได้สื่อความหมายถึงความสามารถทางด้านดนตรีของโคซคิม อีกทั้งความคิดสร้างสรรค์ในการทำโชว์อีกด้วย

ในขณะที่การคอมเมนต์ของโคซคิม โคซแสดมภ์ และโคซก้อง จะมีการใช้คำศัพท์เฉพาะทางดนตรีดังตัวอย่างที่กล่าวถึงข้างต้น โคซโจอี้เป็นโคซที่ไม่ค่อยใช้คำศัพท์เฉพาะทางดนตรี แต่ความหมายของโคซในฐานะผู้มีความสามารถทางดนตรีกลับถูกสื่อจากโชว์ที่สร้างสรรค์ให้กับผู้เข้าแข่งขัน อีกทั้งได้รับคำชมจากโคซท่านอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น โชว์ของกิตาร์ พิรนนท์ ผู้เข้าแข่งขันของทีมโคซโจอี้ ในรอบ Live performance ในซีซั่นที่ 1 ที่มีการนำเพลงสาวอีสานรอรักมาเรียบเรียงใหม่ในแบบแจ๊สและมีการแสดงแบบละครบรอดเวย์ซึ่งคุณกิตาร์แสดงออกมาได้ดีมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถและมุมมองอันเฉียบคมด้านดนตรีของโคซโจอี้ จนได้รับคำชมจากโคซคิมดังต่อไปนี้

โคซคิม “เป็นโชว์ที่ ขอเสียงปรบมือให้โคซโจอี้บอยด้วยนะคะ เค้าเป็นคนที่มีอะไรล้ำกว่าชาวบ้านเค้าเสมอและน่าจะเป็นศัตรูที่น่ากลัวคนนึง...”

และในรอบ Live performance ในซีซั่นที่ 1 เช่นเดียวกัน โคซคิมก็ได้กล่าวชมโคซโจอี้เกี่ยวกับโชว์ของเก่ง ธชยะ ผู้เข้าแข่งขันทีมโคซโจอี้ ที่ใช้เพลงบูชา ของวงโมเดิร์นด็อกในการแข่งขัน แต่มีการเรียบเรียงดนตรีใหม่และผสมผสานการร้องแบบไทยเดิม ประกอบกับใช้ศิลปะไทยอย่างการเชิดหุ่นคนมาประกอบโชว์อีกด้วย ทำให้ได้รับคำชมจากโคซคิมดังต่อไปนี้

โคซคิม (ยื่นชิ้นปรบมือเสียงดังและยาวนาน) “นั่งไม่ได้อะ ดิฉันขอ (ไหว้โคซโจอี้) นับถือในความกล้าเสี่ยงของคุณที่สามารถตีความเพลงต้นฉบับ

ป๊อดโมเดิร์นด็อกตีความในด้านสว่าง เค้มาตีความในด้านมืดซึ่งขอบอกว่า คุณร้องได้เยี่ยมคม ตื่นตะลึง น่าทึ่งและยอดเยี่ยมที่สุด”

นอกจากการสื่อความหมายผ่านคำพูดของโคซแล้ว รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังใช้การแสดงโชว์โคซต่างๆ ในการนำเสนอความสามารถทางด้านดนตรีของโคซให้เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้ชมอีกด้วย อีกทั้งมีการใช้เพลงของโคซเองในการโชว์หลายครั้ง ซึ่งเป็นการสื่อความหมายเกี่ยวกับโคซทั้งในฐานะศิลปินผู้มีคุณวุฒิด้านดนตรีและศิลปินระดับแนวหน้าของประเทศที่เป็นเจ้าของเพลงดังมากมายไปในขณะเดียวกัน

จากตัวอย่างทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความหมายเกี่ยวกับโคซในฐานะศิลปินผู้มีคุณวุฒิทางด้านดนตรีและมีความรู้ด้านดนตรีอย่างลึกซึ้งนั้นได้ถูกสื่อผ่านคำพูดของโคซทั้งในลักษณะการใช้คำศัพท์เฉพาะทางด้านดนตรีและคำชมจากโคซท่านอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือประกอบกัน อีกทั้งยังมีการเน้นย้ำความหมายเกี่ยวกับคุณวุฒิและความสามารถด้านดนตรีของโคซผ่านการแสดงโชว์โคซที่ไม่ใช่การแข่งขันอีกด้วย ซึ่งเป็นการสื่อความหมายเกี่ยวกับโคซผ่านเพลงและการแสดงของโคซนั่นเอง

4) โคซเป็นผู้มีพระคุณอย่างสูงสำหรับผู้เข้าแข่งขัน

ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ยังมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับโคซในฐานะผู้มีพระคุณของผู้เข้าแข่งขันด้วย ซึ่งความหมายดังกล่าวจะสื่อผ่านสัญญาณประเภทคำพูด ได้แก่บทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันที่อยู่ในเวทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันในรอบ Live performance ซึ่งจะมีการนำเสนอบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในประเด็นการขอบคุณโคซ ยกตัวอย่างเช่นบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในซีซั่นที่ 1 ในรอบ Live performance ดังต่อไปนี้

จูน มารีกา (ทีมโคซคิม) “พี่คิมเนี่ยคอยช่วยเหลือมาตลอด แนะนำทุกอย่าง ฉะนั้นวันนี้หนูก็จะพยายามอีกครั้ง จะไม่ทำให้โคซผิดหวัง”

นัท ญัฐวดี (ทีมโคซก้อง) “พี่ก้องจะคอยแนะนำ เหมือนพ่อสอนลูกมากกว่าอะ”

ในขณะที่ในซีซั่นที่ 2 ยกตัวอย่างบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในรอบ Live performance ดังต่อไปนี้

แตงโม “ขอขอบคุณโค้ชก้องนะคะ ที่ทำให้แตงโมกล้าทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ ขอขอบคุณมากๆ ค่ะ”

ฟางข้าว “อยากจะขอบคุณนะคะพี่คิมที่สอนทุกคำแนะนำจะเอาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ที่สุด ใ้คนดูรู้สึกว่ พี่คิมบอกว่าให้หนูเข้าถึงคนดูให้ได้ หนูก็จะพยายามที่จะเอาคำสอนไปใช้ แล้ าก็ขอบคุณที่ให้โอกาสคะ”

สงกรานต์ “สำหรับโค้ชแสดมภ์ ผมขอบคุณสำหรับน้ำใจ และก็น้ำคำ ทุกๆอย่างพี่บอกผม”

จากตัวอย่างบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันจากทั้ง 2 ซีซั่น จะเห็นได้ว่าการสื่อความหมายเกี่ยวกับโค้ชในฐานะผู้มีพระคุณสำหรับผู้เข้าแข่งขันซึ่งหมายถึงทั้งการสอนและชี้แนะเกี่ยวกับการร้องเพลง รวมทั้งการเป็นผู้ให้โอกาสผู้เข้าแข่งขันในการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อีกด้วย ซึ่งความหมายเกี่ยวกับโค้ชดังกล่าวมีการสื่อความหมายผ่านสัญญาประเภทคำพูด ได้แก่ บทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันที่มีการกล่าวขอบคุณโค้ชของทีมงานเอง

จากข้อมูลเกี่ยวกับความหมายเกี่ยวกับโค้ชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่ได้กล่าวไปทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า มีการประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับโค้ชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในฐานะศิลปินระดับแนวหน้าของประเทศ เป็นผู้กว้างขวางในวงการดนตรี และอาจเป็นหนทางสู่การเป็นศิลปินของผู้เข้าแข่งขันได้ อีกทั้งมีการสร้างความหมายของโค้ชในฐานะศิลปินผู้มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของประชาชน โค้ชในฐานะผู้มีคุณวุฒิทางด้านดนตรีและมีความรู้ด้านดนตรีอย่างลึกซึ้ง และความหมายของโค้ชในฐานะผู้มีพระคุณอย่างสูงสำหรับผู้เข้าแข่งขัน โดยมีการสร้างความหมายเหล่านี้ผ่านสัญญาคำพูด ได้แก่ บทบรรยายของพิธีกรในวีทีอาร์แนะนำกติกาและการแข่งขัน คำพูดของโค้ชในรายการ คำพูดของผู้เข้าแข่งขันในรายการ และบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน

5.4 ความหมายพิเศษอื่นๆ

นอกจากความหมายเกี่ยวกับนักร้อง ความหมายเกี่ยวกับการแข่งขัน และความหมายเกี่ยวกับ “รายการ” เดอะวอยซ์ไทยแลนด์แล้ว ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังปรากฏความหมายพิเศษอื่นๆซึ่งเป็นความหมายที่สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้แก่รายการ โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์และจัดประเภทความหมายพิเศษดังกล่าวเป็น 4 ความหมาย และจะนำเสนอข้อมูลของแต่ละความหมายอย่างละเอียดดังต่อไปนี้

5.4.1 ความสำคัญของสถาบันครอบครัว

ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ทั้ง 2 ซีซั่น ได้มีการสื่อความหมายเกี่ยวกับความสำคัญของสถาบันครอบครัวผ่านสัญญาณประเภทคำพูดและสัญญาณภาพ โดยสัญญาณประเภทคำพูดนั้นได้แก่บทสัมภาษณ์ของผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition ที่มีการนำเสนอประเด็นเรื่องความสำคัญของสถาบันครอบครัวต่อการร้องเพลง ซึ่งปรากฏความหมายเกี่ยวกับความสำคัญของสถาบันครอบครัวผ่านสัญญาณประเภทคำพูดใน 3 ลักษณะความหมายที่สำคัญคือ

1) ครอบครัวเป็นผู้สนับสนุนการร้องเพลงของผู้เข้าแข่งขัน

ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างบทสัมภาษณ์ของเม ฝนพา ผู้เข้ารับการคัดเลือกในซีซั่นที่ 2 และคำกล่าวของคุณพ่อของคุณเมในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน ดังนี้

เม ฝนพา ซีซั่นที่ 1 “ร้องเพลงมาเรื่อยๆก็เลยเริ่มพัฒนาตัวเองมาเรื่อยๆ จนไปๆมาๆ กลายเป็นว่าคุณพ่อก็มาช่วยโค้ช และก็รู้สึกเหมือนเค้าก็จะภูมิใจในตัวเราเหมือนกัน เพราะมันเป็นสิ่งที่เค้าชอบเหมือนกัน เราได้แชร์สิ่งที่เราชอบร่วมกัน ก็เลยกลายเป็นความสุขและเป็นกิจกรรมในครอบครัวหนึ่งอย่างที่ทำได้แล้วก็แฮปปี้ค่ะ”

พ่อ “เค้าจะทำอะไรก็ให้เค้าทำ ผมก็จะไม่ไปขัดขวาง จะไม่ไปบอกว่าอันนี้อย่าทำเลยมันไม่ดี เรายังไม่พูด ก็ให้เค้าเรียนเปียโนตั้งแต่ 5 ขวบ”

เม “คุณพ่อเป็นแรงบันดาลใจ เป็นทุกสิ่งที่เราประทับใจ แล้วก็รักคุณพ่อมากที่สุด สิ่งที่สะท้อนความเป็นตัวเมก็คือเมเป็นคนมองโลกในแง่ดี ใครที่มาอยู่ใกล้ๆเมหรือรอบตัวเมก็จะรู้สึกได้ เมก็อยากร้องเพลงให้ทุกคนมีความสุข อยากให้ทุกคนที่มาดูมาเชียร์เมได้มีความสุขไปกับเมด้วย แล้วก็กลับบ้านไปด้วยความสุขค่ะ”

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่าคุณพ่อของคุณเมถือเป็นผู้สนับสนุนคนสำคัญต่อการเรียนดนตรีและการร้องเพลงของคุณเม ซึ่งสื่อความหมายถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัวในด้านการเป็นผู้สนับสนุนต่อกิจกรรมที่คนในครอบครัวรัก กล่าวคือ สถาบันครอบครัวเป็นผู้สนับสนุนสำคัญต่อการเป็นนักร้องของผู้เข้าแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์นั่นเอง

2) ครอบครัวเป็นกำลังใจสำคัญของผู้เข้าแข่งขัน

ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างบทสัมภาษณ์ประกอบวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันในรอบ Blind audition ของแต็ก วิชย ผู้เข้ารับการคัดเลือกในซีซั่นที่ 1 และสงกรานต์ รังสรรค์ ผู้เข้ารับการคัดเลือกในซีซั่นที่ 2 ดังต่อไปนี้

แต่ก็ วิชย “ผมอยู่ได้เพราะกำลังใจจากครอบครัวเพราะทุกๆคนจะสนับสนุนในสิ่งที่ผมรักมาตลอด...”

สงกรานต์ “...ถ้านี้เป็นประโยคสุดท้ายก่อนที่ผมจะร้องเพลง ผมก็อยากบอกแม่ ไม่ได้อยากบอกใครว่าผมจะทำให้ดีเท่าไรหรือว่าผมจะพยายามเท่าไร ผมอยากบอกแค่ ว่า เป็นกำลังใจให้ผมด้วย และรอดูผมด้วย”

3) ครอบครัวเป็นแรงผลักดันสำคัญในการร้องเพลงของผู้เข้าแข่งขัน

นอกจากนี้ ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ยังมีการนำเสนอความหมายเกี่ยวกับสถาบันครอบครัวในฐานะแรงผลักดันสำคัญในการร้องเพลงอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างบทสัมภาษณ์ของ ต๊ะ ตระการ ผู้เข้ารับการคัดเลือกในซีซั่นที่ 1 จากเวทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันในรอบ Blind audition ดังต่อไปนี้

ต๊ะ ตระการ “โตขึ้นต๊ะก็อยากมีงานประจำอยากเป็นสถาปนิก อยากเป็นนักร้องไปด้วย อยากมีบ้านมีรถให้แม่ อยากใช้หนี้ให้หมด ทุกวันนี้แม่ทำงานหนัก หนักมาก เค้าอายุเยอะแล้วก็อยากให้เค้าพักผ่อนบ้าง เค้าเคยบอกว่า คนอื่นจะร้องเพราะขนาดไหนไม่รู้ แต่พอฟังลูกตัวเองร้องก็จะเพราะสำหรับเค้า เวลาที่แม่ฟังผมร้องเพลงเค้าก็จะยิ้ม รู้สึกว่าแม่มีความสุขมากในตอนนั้น แล้วผมก็มีความสุขไปกับแม่ด้วย มีสามคำที่จะบอกความเป็นตัวต๊ะก็คือ สู้เพื่อแม่ครับ”

และนอกจากสัญญาประเภทคำพูดทั้งหมดที่กล่าวไปข้างต้นแล้ว ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังมีการสื่อความหมายเกี่ยวกับความสำคัญของสถาบันครอบครัวผ่านสัญญาภาพ ได้แก่ภาพครอบครัวของผู้เข้ารับการคัดเลือกหรือผู้เข้าแข่งขันชมการแสดงของผู้เข้ารับการคัดเลือกหรือผู้เข้าแข่งขันด้วยอารมณ์ลึ้นระทึก และหลังจากการแข่งขันเสร็จสิ้นลง ครอบครัวของผู้เข้ารับการคัดเลือกหรือผู้เข้าแข่งขันจะคอยปลอบประโลมในกรณีที่ไม่ได้เข้ารอบ และคอยดีใจด้วยในกรณีที่ได้เข้ารอบ ซึ่งสัญญาภาพดังกล่าวได้สื่อความหมายของสถาบันครอบครัวในฐานะกำลังใจสำคัญในการเป็นนักร้องของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อีกด้วย ทั้งนี้ ความหมายเกี่ยวกับความสำคัญของสถาบันครอบครัวดังกล่าว เป็นการสร้างความหมายให้กับตัวรายการเองในฐานะรายการผู้ดูแลรักษาสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าให้กับรายการประการหนึ่ง

5.4.2 คุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย

ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ยังมีการสื่อความหมายเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านทางสัญญาประเภทเพลงและสัญญาประเภทคำพูด โดยตัวอย่างสัญญาประเภทเพลงที่มีการสื่อความหมายดังกล่าวได้ชัดเจนที่สุด คือโซว์รวมโคซในช่วงเปิดรายการในตอนแรกของซีซั่นที่ 1 ที่ใช้บทเพลงเมตอินไทยแลนด์ของวงคาราบาวในการโซว์ อีกทั้งยังมีท่อนแร็ปที่แต่งขึ้นใหม่ประกอบช่วงท้ายเพลงด้วย ซึ่งความหมายในบทเพลงดังกล่าวเป็นการกล่าวถึงคุณค่าของ “ความเป็นไทย” ซึ่งเกิดจากการสั่งสมรดกทางวัฒนธรรมมาอย่างยาวนาน แต่คนไทยกลับหลงลืมไปและมีค่านิยมว่า “ความเป็นไทย” นั้นไม่ทันสมัย ดังจะเห็นได้จากเนื้อเพลงของเพลงเมตอินไทยแลนด์เวอร์ชันการแสดงโซว์โคซในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ดังต่อไปนี้

(เนื้อเพลงเมตอินไทยแลนด์)

โคซแสดมบ์ “เมตอินไทยแลนด์ แดนดินไทยเรา เก็บกันจนเก่า เรามิแต่ของดีดี

มาตั้งแต่ก่อนลุโขทัย มาลพบุรี อยุธยา ธนบุรี ยุคสมัยนี้ เป็น กทม.

เมืองที่คนตกท่อ”

โคซก้อง “เมตอินไทยแลนด์ แฟนแฟนเข้าใจ ผลิผลคนไทยใช้เองทำเอง

ตัดเย็บเสื้อผ้ากางเกงกางเกง กางเกงยีนส์ (ชะหนอยแน่)

แล้วขึ้นเครื่องบินไปส่งเข้ามา คนไทยได้หน้า ฝรั่งเศสค่าได้เงิน”

โคซคิม “เมตอินไทยแลนด์ แดนไทยทำเอง จะร้องรำทำเพลง ก็ล้าลึกลีลา

ฝรั่งแอบชอบใจ แต่คนไทยไม่เห็นค่า กลัวน้อยหน้า ว่าคุณค่านิยมไม่ทันสมัย

เมตอินเมืองไทย แล้วใครจะรับประกัน”

โคซโจอี้ “อุดมคติที่เลอค่า เชื่อตามกันมาเพราะดูจากป้าย พลิกซ้ายพลิกขวาของไทยทำมา

แลดูมันง่ายเกินไป มาตรฐานสากลแลดูมันเจ๋งเกินใคร เกินกว่าความจำเป็นมันทำให้คนไทย

นั้นลืมนกันไป ลืมใจภูมิใจในความเป็นไทย ฝรั่งเศสไม่เข้าใจว่ายู่นะลืมนไปได้ยังไง พ.ศ. 2555

หัวเราะกันรำน้ำตายังริน พอสิ้นสุดความขัดแย้งจงร้องเพลงชาติให้โลกได้ยิน”

การที่บทเพลงเมตอินไทยแลนด์ถูกใช้ในการโซว์เปิดตัวโคซทั้ง 4 ท่าน ถือเป็นการประกาศจุดยืนและมุมมองของรายการต่อ “คุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย” อย่างชัดเจน ว่ารายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ให้ความสำคัญกับศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นไทย ในขณะที่เดียวกันก็สร้างความหมายให้กับตัวรายการในฐานะรายการเดอะวอยซ์ที่มีเอกลักษณ์ในแบบไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีความแตกต่างจากรายการเดอะวอยซ์ของประเทศ

อื่นๆ และในช่วงท้ายของเพลงที่เป็นช่วงแร็ป ยังมีเนื้อเพลงที่กล่าวถึงสถานการณ์บ้านเมืองที่มีความขัดแย้งในขณะนั้น และชี้แนะว่า เมื่อความขัดแย้งในชาติสิ้นสุดลงเมื่อใด คนไทยจงแสดงศักยภาพและเอกลักษณ์ของความเป็นไทยให้ทั่วโลกได้เห็น กล่าวคือ จงยืนหยัดในเอกลักษณ์ของชาตินั้นคือ “ความเป็นไทย” นั่นเอง

ในขณะที่ในรอบการแข่งขันต่างๆ ก็มีการสอดแทรกความหมายเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างต่อเนื่องผ่านสัญญาณประเภทเพลงและคำพูด ยกตัวอย่างเช่น การนำบทเพลงลูกทุ่งมาร้องในการประกวดของโต๊ะ ละครการ ในซีซั่นที่ 1 ที่โคชกดปุ่มเลือกทั้ง 4 ท่าน เป็นการสื่อความหมายถึงคุณค่าของเพลงไทย โดยเฉพาะเพลงลูกทุ่งที่มีความแจ่มไม่แพ้เพลงสากล หรือในซีซั่นที่ 2 ที่นน ธนนท์ ซึ่งใช้เพลงฟ้าของวงเทพทูลเลอร์ในการประกวด แต่ได้กล่าวในรายการว่าความจริงแล้วตนเองเริ่มต้นร้องเพลงจากเพลงลูกทุ่ง โคชจึงให้นนร้องเพลงลูกทุ่งให้ฟัง และนนก็ได้ร้องเพลงลูกทุ่งอย่างไพเราะ มีลูกคอในแบบไทยแท้อันแสดงถึงเทคนิคการร้องระดับสูง และโคชที่ไม่ได้กดเลือกนนคือโคชคิม โคอัจฉี และโคชแสดมบีได้กล่าวพร้อมๆ กันว่า “ทำไมไม่ร้องเพลงนี้ตั้งแต่แรก”

นอกจากนี้ ในรอบ Blind audition ยังมีผู้เข้ารับการคัดเลือกที่เลือกร้องเพลงไทยเดิมอย่างคุณป๋วย ดวงพร โดยใช้เพลงลาวดวงเดือนในการประกวด และคุณป๋วยก็ร้องได้อย่างไพเราะโดยใช้ลูกเอื้อนแบบไทยเดิมแท้ๆ ก็แสดงให้เห็นถึงจุดยืนของรายการที่เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ ยังมีการสื่อความหมายเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านทางสัญญาณประเภทคำพูดอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากคำพูดของโคชจ๊อฉี ในการคอมเมนต์ออก สรวินัญ ซึ่งใช้เพลงหนุ่มสุพรรณของวงคาราบาวในการประกวดรอบ Blind audition และได้ร้องโดยใช้สำเนียงเหนือแบบสุพรรณอย่างแท้จริงอีกด้วย โดยโคชจ๊อฉีได้กล่าวไว้ดังนี้

โคชจ๊อฉี “จริงๆ แล้วผมประทับใจครับ ผมประทับใจคนที่ เพลงไทยอะ อันดับแรกเลย คือ เดอะวอยซ์ไทยแลนด์ก็คือเพลงไทย และสำเนียง ตอนแรกยังนึกว่าไม่ใช่ แต่ร้องสำเนียงอย่างนั้น มายิ่งประทับใจใหญ่เพราะเป็นสำเนียงบ้านเกิดเลย”

คำกล่าวของโคชจ๊อฉีได้สื่อความหมายถึงมุมมองของโคชต่อรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ว่า สิ่งที่ทำให้เดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นเดอะวอยซ์ไทยแลนด์คือเพลงไทยและการร้องเพลงด้วยสำเนียงไทย ซึ่ง “สำเนียงไทย” ในความหมายของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ก็ได้จำกัดเฉพาะการร้องเอื้อนแบบไทยเดิมหรือลูกคอเก่าขึ้นแบบเพลงลูกทุ่งเพียงเท่านั้น แต่ยังสามารถครอบคลุมไปถึงสำเนียงแบบพื้นถิ่นอย่างสำเนียงเหนือแบบคนที่เกิดและเติบโตในจังหวัดสุพรรณบุรีอีกด้วย ซึ่งเป็นการเพิ่มเติม

ความหมายเกี่ยวกับความเป็นไทยในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ว่ามีการมองวัฒนธรรมย่อยอย่างเท่าเทียมกันและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของไทยอีกด้วย

นอกจากคำพูดของโค้ชใจีข้างต้น ความหมายเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยยังได้ถูกสื่อผ่านบทสัมภาษณ์ของผู้เข้ารับการคัดเลือกบางคน ยกตัวอย่างเช่น บทสัมภาษณ์ของนันท ญัฐวดี ผู้เข้ารับการคัดเลือกวัยรุ่นในรอบ Blind audition ในซีซั่นที่ 1 ที่ใช้เพลงชีวิตบัดซบ ของคุณฉันทนา กิติยพันธ์ในการประกวด และได้กล่าวไว้ในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันไว้ดังนี้

นันท ญัฐวดี “ก็คือว่าเพลงลูกทุ่งเนี่ยมีลูกเอื้อนและลูกคอกที่ไม่เหมือนใครไม่มีใครเหมือน แล้วก็มันสามารถแสดงถึงวัฒนธรรมของความเป็นไทยได้อย่างลงตัว และชัดเจนมากๆเลยคะ วัยรุ่นสมัยนี้เค้าก็ชอบเพลงเกาหลีเพลงญี่ปุ่นอะไรอย่างงี้กันเยอะคะ นัทอยากจะให้เยาวชนทุกคนเนี่ยก็หันมาฟังเพลงลูกทุ่งกันบ้างซักนิดนึง ก็อยากจะให้รู้ว่าเสน่ห์ของเพลงไทยเนี่ยดีจริงๆคะ”

ในขณะที่เพลงต่างๆในรายการก็ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความหมายเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยด้วย อย่างเช่นโชว์รวมผู้เข้าแข่งขัน 4 คนสุดท้ายในซีซั่นที่ 2 ในเพลง Live and Learn ของบอย โกสิยพงษ์ ซึ่งเป็นเพลงไทยสากล แต่มีการเพิ่มช่วงฉ่อยของแม่ขวัญจิต ศรีประจันต์ ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (ประเภทเพลงพื้นบ้าน-อีสาน) ประจำปี พ.ศ. 2539 อีกด้วย และหลังจากโชว์จบลง พิธีกรได้กล่าวถึงโชว์พิเศษของแม่ขวัญจิตไว้ดังนี้

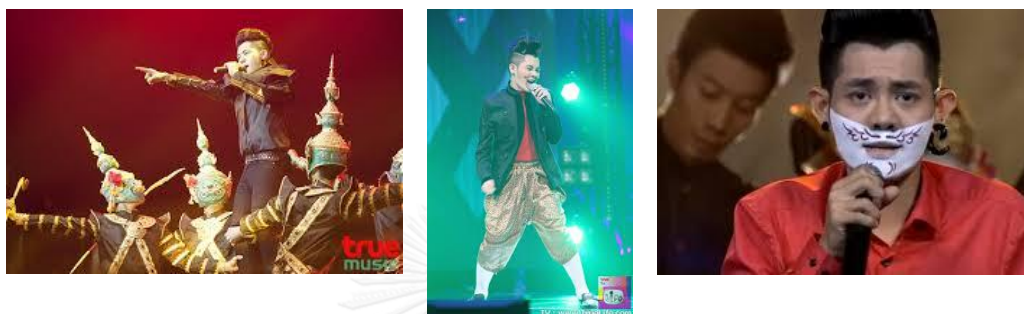
พิธีกรหญิง “โชว์พิเศษเปิดรายการจากผู้เข้าแข่งขัน 4 คนสุดท้ายของเราคะ และศิลปินรับเชิญพิเศษ ผู้ที่มีเสียงจริงตัวจริงถือได้ว่าเป็นเดอะวอยซ์คนหนึ่งของประเทศไทย”

พิธีกรชาย “ขอเสียงปรบมือให้กับศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดงเพลงพื้นบ้าน แม่ขวัญจิต ศรีประจันต์ครับ”

หรือในซีซั่นที่ 1 ก็มีศิลปินรับเชิญพิเศษอาทิเช่นคุณแอด คาราบาว ที่มาโชว์เพลงปิดทองหลังพระ เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา และอ.ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี ที่ร่วมโชว์เพลงเดือนเพ็ญกับโค้ชคิมและติ้ะ ตระการ ในรอบ Final

นอกจากนี้ ในการแข่งขันในรอบต่างๆ ก็ยังมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านการสร้างสรรค์โชว์ของผู้เข้าแข่งขันอีกด้วย อาทิเช่น ในรอบ Live performance ของซีซั่นที่ 1 โค้ชแสดมภ์ก็ได้สร้างสรรค์โชว์เพลง Love on top ให้กับคุณปุ้ย ดวงพร ผู้เข้าแข่งขันที่มีเอกลักษณ์การร้องแบบไทยเดิมให้ร้องเพลงสากลผสมผสานลูกเอื้อนแบบไทยเดิมหรือโค้ชใจีที่สร้างสรรค์โชว์ของกิตาร์ พิรณันท์ ผู้เข้าแข่งขันที่ถนัดร้องเพลงแจ๊สให้ร้องเพลงสาวอีสานรอ

รัก ที่ถูกเรียบเรียงใหม่ในแบบแจ๊ส หรือแม้กระทั่งโซวี่ของเก๋ง ธชยะ ที่มีการนำเพลงไทยมาเรียบเรียงใหม่โดยผสมผสานกลิ่นอายของเพลงไทยเดิมลงไปในเพลง เช่นเพลงยายสาวอาง ของวงคาราบาว, เพลงบุษบา ของวงโมเดิร์นด็อก เป็นต้น อีกทั้งยังผสมผสานศิลปะการแสดงไทยเช่นการเชิดหุ่นคน การรำไทย และมีการแต่งกายด้วยชุดไทยเดิม ซึ่งเป็นการสื่อความหมายถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านทางสัญญาณภาพอีกประการหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากภาพตัวอย่างจากการแข่งขันในรอบ Live performance ของเก๋ง ธชย ทีมโคชใจอี้ ดังต่อไปนี้

รูปที่ 5.18 ภาพหนึ่งจากการรอบการแสดงสดรอบต่างๆของเก๋ง ธชย ประทุมวัน ผู้เข้าแข่งขันในซีซั่นที่ 1 ทีมโคชใจอี้

จากตัวอย่างที่กล่าวถึงทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ทั้ง 2 ซีซั่น มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านทางสัญญาณประเภทคำพูด สัญญาณเพลง และสัญญาณภาพประกอบกัน ซึ่งการสร้างความหมายเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยดังกล่าวได้สร้างความหมายให้กับตัวรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ทั้งในฐานะรายการเดอะวอยซ์ที่มีเอกลักษณ์แตกต่างจากเดอะวอยซ์ของประเทศอื่น และรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในฐานะรายการบันเทิงที่พยายามมีบทบาทในการส่งเสริม รักษา รวมทั้งพัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทยให้อยู่ร่วมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าให้กับรายการอีกประการหนึ่ง

5.4.3 รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีความรับผิดชอบด้านสังคม

ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับบทบาทความรับผิดชอบต่อสังคมของรายการ ทั้งๆที่รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ถือเป็นรายการประเภทบันเทิง โดยการใช้การสื่อความหมายผ่านสัญญาณประเภทเพลง ดังจะเห็นได้จากกรณีการเลือกเพลงราตรีสวัสดิ์ ของพี่กอลลิ่งฮิโร่ มาใช้เป็นโซวี่ของโคชใจอี้และกิต กิตตินันท์ ในรอบ Final และเป็นโซวี่สุดท้ายของรายการในซีซั่นที่ 2 ด้วย ซึ่งเป็นบทเพลงที่มีความหมายเดิมในการบรรยายถึงความยากลำบากและความเสียสละของทหารใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ทางรายการได้นำเพลงนี้มาใช้ในรายการซึ่งในช่วงที่ออกอากาศนั่นเอง ประเทศไทยกำลังเผชิญสถานการณ์ความขัดแย้งทางด้านความคิดทางการเมืองอย่างรุนแรง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคืนวันที่ 15 ธันวาคม 2556 ที่รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในตอนดังกล่าวได้ออกอากาศ สถานการณ์ของประเทศกำลังย่ำแย่ ประชาชนต่างหวาดกลัวว่าอาจจะเกิดเหตุการณ์รุนแรงอันอาจเสียเลือดเนื้อของคนในชาติ ทางรายการจึงได้ใช้เพลงราตรีสวัสดิ์ ในการให้กำลังใจคนไทย ซึ่งอาจทั้งเป็นการแสดงจุดยืนของรายการว่าจะยืนหยัดเพื่อคนไทยหรือเป็นการให้กำลังใจกองทัพไทยในขณะนั้นก็เป็นได้ ดังจะเห็นถึงความหมายดังกล่าวได้จากเนื้อเพลงดังต่อไปนี้

กิต “หลับตาเถอะนะ ขอให้เธอหลับฝันดี คืนนี้ไม่ต้องห่วง ตรงนี้ฉันจะดูแลด้วยชีวิตของฉัน”
 โคซโจอี้ “ในคืนที่ผมร้องเพลงอยู่เดอะวอยซ์ ในคืนที่ป่าข้างห้องยังดังวงป๊อกแดง คืนที่เด็กมัธยมนั่งท่องตำราเอนท์จุฬาฯ คืนที่ใครหลายคนลืมนชื่อคนเดือนตุลา คืนที่คุณนอนหลับอยู่บนเตียง ทั้งหมดคือคืนเดียวกันกับเสียงปืนที่ตั้งเปรี๊ยะ ของทหารต่อต้าน ข.จ.ก. ผู้ไม่ยอมให้ใครมาเผาโรงเรียน เผาตำรา ส.ป.ช. และยังไม่มิตอนจบของนิทาน มีเพียงแต่ตอนรุ่งสางไม่เป็นศพก็พิการ เพราะในทุกเช้าที่เราตื่นมาเมาซีตา มันคือเช้าแห่งการสูญเสียที่ 5 องศา 37 ลิปดา เขาตายเพื่อคนในชาติจนหลับสบาย เขาจะยืนหยัดปกป้องแผ่นดินแม่ซีพมลาย ในราตรีที่ตามขวานลูกเป็นไฟ ประเทศไทยเจ้าเอ๊ย มีคนฝากเพลงนี้มาให้”

กิต “หลับตาเถอะนะ ขอให้เธอหลับฝันดี คืนนี้ไม่ต้องห่วง ตรงนี้ฉันจะดูแลด้วยชีวิตของฉัน ฝากดาวบนฟ้า ร้องเพลงนี้ให้เธอฟัง หากฉันไม่ได้กลับ อย่างน้อยให้เธอหลับสบายก็พอแล้ว”

โคซโจอี้ “ขอความกรุณาพ่อแม่พี่น้องทุกคน ชูลัญลักษณ์สันติภาพขึ้นมา แล้วพูดตามผมว่า ประเทศไทยสันติภาพจงบังเกิด ประเทศไทยสันติภาพจงบังเกิด ประเทศไทยสันติภาพจงบังเกิด ประเทศไทยสันติภาพจงบังเกิด ประเทศไทยสันติภาพจงบังเกิด ประเทศไทยสันติภาพจงบังเกิด ประเทศไทยสันติภาพจงบังเกิด

ขอเสียงโห่ร้องเรียกร้องให้สันติภาพกลับบ้านเราโดยเร็ว ขอขอบคุณครับ”

จากเนื้อเพลงข้างต้น จะเห็นได้ว่า มีการสื่อความหมายถึงการให้กำลังใจ และวิงวอนให้ประเทศไทยสงบสุขและมีสันติภาพโดยเร็ว ซึ่งเป็นการแสดงจุดยืนของรายการว่ามีความใส่ใจกับสถานการณ์บ้านเมือง อีกทั้งยังมีความพยายามแสดงบทบาททางสังคมในการเป็นผู้ปลอบประโลมจิตใจของคนในชาติและพยายามหลอมรวมจิตใจคนไทยให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยสร้างจุดมุ่งหมายร่วมกันคือสันติสุขของชาติ ซึ่งความพยายามดังกล่าวของรายการได้เป็นการทำหน้าที่พิเศษเกินกว่าความรับผิดชอบที่พึงกระทำของรายการบันเทิง แต่หากทำหน้าที่สื่อมวลชนได้อย่างเกินความคาดหมาย ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าให้กับรายการอีกประการหนึ่ง

5.4.4 สินค้าของผู้สนับสนุนรายการมีความเป็นที่นิยม

ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับสินค้าของผู้สนับสนุนรายการว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมจากเหล่านักร้องในรายการซึ่งถือเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่รายการ โดยการใช้การสื่อความหมายผ่านสัญญาณภาพ ได้แก่ ภาพประกอบวีทีอาร์สัมพันธ์เกี่ยวกับการแข่งขันในรอบการแข่งขันต่างๆ (ภาพ Insert) ซึ่งล้วนเป็นการสอดแทรกภาพตัวสินค้า (Tie in) ไปในทุกกิจกรรมของผู้เข้าแข่งขันหรือกิจกรรมระหว่างโค้ชและผู้เข้าแข่งขันอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากภาพตัวอย่างจากการแข่งขันรอบ Live performance ในซีซั่นที่ 2 ดังต่อไปนี้

รูปที่ 5.19 กิตรับประทานไส้กรอกซีพีในระหว่างฝึกซ้อม

รูปที่ 5.20 สงกรานต์ขี่ฮอนด้า Scoopie-I มาที่ห้องซ้อมดนตรีของรายการ

รูปที่ 5.21 ทีมโค้ชแลตมบีตี๋มเครื่องตี๋มไค้ร่วมกันในระหว่างการทำกิจกรรมของทีม (รูปที่ 5.19-5.21 เป็นภาพจากรอบ Live playoff ของซีซั่นที่ 2 ออกอากาศวันที่ 8 ธันวาคม 2556)

รูปที่ 5.22 กิจกรรมของทีมโค้ชก้อง ที่ผู้เข้าแข่งขันต่างก็ตี๋มนมถั่วเหลืองไวตามินคโดยมีสุนัขกำลังกินอาหารยี่ห้อสมาร์ทฮาร์ทอย่างเอริคอร้อยในบริเวณโต๊ะรับประทานอาหารของผู้เข้าแข่งขันและโค้ช (ภาพจากรอบ Live playoff ของซีซั่นที่ 2 ออกอากาศวันที่ 7 ธันวาคม 2556)

ภาพตัวอย่างทั้งหมดข้างต้นถือเป็นสัญลักษณ์ที่รายการใช้ในการสื่อความหมายเกี่ยวกับสินค้าของผู้สนับสนุนรายการว่าเป็นสินค้าที่ได้รับความนิยมจากผู้เข้าแข่งขันและโค้ชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์โดยใช้การจัดวางตัวผลิตภัณฑ์ไว้ในฉากและใช้ภาพดังกล่าว Insert ไปในวีทีอาร์สัมภาษณ์ประกอบการแข่งขันและวีทีอาร์กิจกรรมระหว่างโค้ชและผู้เข้าแข่งขันในรอบการแข่งขันต่างๆ อย่างเห็นได้ชัดจนว่าเป็นผลิตภัณฑ์ยี่ห้ออะไร

จากข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับความหมายต่างๆ ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่ได้กล่าวถึงในบทที่ 5 นี้ สามารถสรุปได้ว่าความหมายต่างๆ ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ถูกประกอบสร้างผ่านสัญลักษณ์หลากหลายประเภทประกอบกันในการสร้างความหมายหนึ่งๆ ขึ้นในรายการ โดยปรากฏทั้งการรื้อถอนและการประกอบสร้างความหมาย ทั้งในแบบประกอบสร้างขึ้นใหม่และแบบต่อรองความหมายในระดับความหมายโดยนัยประหวัด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Barthes (1967) ในเรื่องระดับของความหมายและการต่อสู้อันซับซ้อนของความหมายในระดับความหมายโดยนัยประหวัดนั่นเอง

ในบทที่ 6 ซึ่งเป็นบทต่อไป จะเป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่สามารถทำให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างความหมายและการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการ กับปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในเบื้องต้นได้ และจะสามารถนำไปสู่บทสรุปของงานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงอย่างละเอียดในบทที่ 7 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะต่อไป

บทที่ 6

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ในบทที่ 6 ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการ เดอะวอยซ์ไทยแลนด์อย่างละเอียด โดยใช้แนวคิดเรื่องแบบจำลององค์การสื่อสารมวลชนท่ามกลาง ภาวะอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization) ที่กล่าวถึงไปแล้วในบทที่ 2 เรื่องแนวคิดและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องมาเป็นเครื่องมือในการวิจัย

ทั้งนี้ ตามแนวคิดของ Denis McQuail ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กร สื่อสารมวลชนจะแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ ปัจจัยภายในองค์กรและปัจจัยภายนอกองค์กร ซึ่งปัจจัย ต่างๆดังกล่าวจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรสื่อสารมวลชนและจะมีอิทธิพลต่อเนื้อหาและ การนำเสนอของสื่อต่างๆในระดับที่แตกต่างกัน ในบทที่ 6 นี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการ สัมภาษณ์เชิงลึกกับบุคลากรภายในองค์กรการผลิตรวมทั้งข้อมูลอื่นๆประกอบกัน เพื่อนำไปสู่การ วิเคราะห์ถึงปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โดยจะ แบ่งเป็นปัจจัยภายในองค์กรการผลิตและปัจจัยภายนอกองค์กรการผลิต ดังต่อไปนี้

6.1 ปัจจัยภายในองค์กรการผลิต

6.1.1 ปัจจัยด้านการควบคุมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ (Talpa Media Group)

รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นรายการที่มีการซื้อลิขสิทธิ์มาจากบริษัท Talpa Media Group ประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งมีการควบคุมเนื้อหาและการนำเสนอของรายการในส่วนหลักของ รายการด้วยรูปแบบบังคับหรือที่เรียกกันว่าฟอร์แมตรายการ (Format) โดยรูปแบบรายการดังกล่าว จะถูกบรรจุอยู่ในคู่มือการผลิตรายการหรือ “ไบเบิลรายการ” นั่นเอง ทั้งนี้ ผู้ผลิตจะต้องผลิตรายการ ตามรูปแบบที่กำหนดในไบเบิลรายการในส่วนหลักๆ เช่น กติกาการแข่งขันรวมถึงสัดส่วนของคะแนน โหวตและคะแนนจากโค้ชในแต่ละรอบการแข่งขัน จำนวนโค้ช กราฟิกต่างๆ ที่อยู่ในรายการ เพลง ประกอบรายการ วิธีการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขัน จำนวนเทปต่อรอบการแข่งขัน เป็นต้น ดังจะเห็นได้จาก บทสัมภาษณ์ของคุณชยานันต์ เทพวินกร โปรดิวเซอร์รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และ 2 ดังนี้

“ในคอนเซปต์ก็คือ เป็นรายการที่เป็นฟอร์แมต รายการฟอร์แมตมันก็จะมีไบเบิลของมัน ซึ่งไบเบิลนี้ไม่สามารถพูดได้ มันเป็นความลับทางธุรกิจ และไบเบิลตัวนี้ มันก็จะมีบางอย่างที่เราต้องทำ เพราะว่ามันเป็นคอนเซปต์ของรายการ แต่มันก็จะมีหลายจุดที่มันต้องปรับให้ local ซึ่งมันก็ต้องทำแล้วก็เรียนรู้ไป...” (ชยานันต์ เทพวินนกร, 2558)

นอกจากนี้ คุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางผู้ผลิตยังได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อบังคับจากทางเจ้าของลิขสิทธิ์ในเรื่องกติกาในรายการว่าเป็นสิ่งที่เจ้าของลิขสิทธิ์กำหนดมาทั้งหมด โดยหากทางผู้ผลิตมีความต้องการเปลี่ยนแปลงการใช้กติกาใดๆ ในรายการ ทางผู้ผลิตรายการจะต้องชี้แจงเหตุผลของการเลือกไม่ใช้กติกาปลีกย่อยนั้นๆ อย่างชัดเจนต่อทางเจ้าของลิขสิทธิ์และต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นรายกรณีไป ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“เรื่องกติกา ทางเจ้าของลิขสิทธิ์กำหนดมาหมด คือไม่ว่าพี่จะแก้กติกาอะไรก็แล้วแต่ พี่ต้องส่ง approve ทั้งนอกทั้งในเลย อย่างในซีซั่น 2 นี้ที่มันมี steal เค้าก็กำหนดมาให้ใช้ในซีซั่นนี้ หรือถ้าเราไม่ใช้ เราก็ต้อง defense ว่าทำไมเราไม่ใช้ แต่สิ่งที่ทำมา มันทำมาดี มันทำให้สนุก เพราะจริงๆ พอมันมีมา 2 ซีซั่นแล้วมันเนือย ๆ ซีซั่นที่ 3 มันก็คงต้องมีกติกาใหม่” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

และนอกจากไบเบิลรายการที่เป็นสิ่งที่ควบคุมเนื้อหารายการในส่วนหลักแล้ว ทางเจ้าของลิขสิทธิ์ยังควบคุมเนื้อหาและการนำเสนอในรายการในรายละเอียดปลีกย่อยในกระบวนการผลิตจริงด้วยเจ้าหน้าที่ควบคุมการผลิตจาก Talpa Media Group เองอีกด้วย ในกรณีรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และ 2 ผู้ควบคุมการผลิตได้แก่ คุณ Stefan Tieleman ตำแหน่ง Consultant International Productions โดยเจ้าหน้าที่จากทาง Talpa จะเป็นผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการผลิตรายการให้เป็นไปตามข้อกำหนดในไบเบิลรายการ อีกทั้งแนะนำวิธีการที่จะทำให้รายการประสบความสำเร็จอีกด้วย ซึ่งในซีซั่นที่ 1 และ 2 เจ้าหน้าที่จากทาง Talpa ได้มีการแนะนำตั้งแต่การ Pre-audition อีกทั้งยังดูแลการถ่ายทำเกือบทุกคิวการถ่ายทำ รวมทั้งดูแลก่อนออกอากาศเป็นบางเทป ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางผู้ผลิตดังต่อไปนี้

“เจ้าของลิขสิทธิ์เค้าควบคุมทุกอย่างเลย ไม่ว่าจะเป็นฟอร์แมต กติกาต่าง ๆ แล้วเค้าจะส่งคนมาดูทุกครั้งที่มีการถ่าย ตั้งแต่ปีแรกเค้าก็จะเยอะหน่อย เค้าจะส่งคนมาช่วยดูตั้งแต่สอนทั้งหมด สอนเสร็จเค้าก็จะส่งคนมาช่วยดูสเกาท์ติ้ง ความหมายของการสเกาท์ติ้งคือการคัดเลือกคน ส่งคนมาเป็นที่ปรึกษาในการทำ social เป็น media ทั้งหมดทางด้านอินเทอร์เน็ต เค้าจะแยกเป็นคน ๆ มา แล้วก็จะมามีไต่เรกเตอร์มาช่วยดู จะมาดูทุกครั้งที่มีการ

ถ่าย ทั้ง blind battle หรือ live...ส่วนมากต้องทำตาม แต่สิ่งที่เค้าพูดส่วนมาก มันก็จะ เป็น สิ่งที่ใช้ มันเป็นสิ่งที่เราควรจะทำ แต่เราคิดไม่ถึง เพราะพวกนี้เค้าจะมีมุมมอง เพราะเค้าไป หลายประเทศ เรียกว่าเป็น International Director เลย...” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

การควบคุมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ทั้งจากไบเบิลรายการและเจ้าหน้าที่จากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อย่างมาก โดยเฉพาะรูปแบบหลัก ของรายการ อีกทั้งยังมีอิทธิพลตั้งแต่การคัดเลือกโคช ที่มีการกำหนดว่าโคชจะต้องเป็นผู้ชื่อเสียงและมี คุณวุฒิในวงการดนตรีในประเทศ ซึ่งต้องมีการนำเสนอโปรไฟล์ของโคชให้ทางเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ รับทราบหลังจากการคัดเลือกโคชของทางทีมผู้ผลิต

“ในเชิงที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ เราต้องนำเสนอ profile กับเค้า แต่มันก็มีไบเบิลอยู่ว่าในโปร ไฟล์ ว่าควรเป็นลักษณะไหน ไม่ใช่คาแร็กเตอร์นะ เช่น บอกว่าเป็น no body ไม่ได้ อันนี้ ยกตัวอย่างนะ มันเป็นที่เราจะต้องนำเสนอเค้า คนเหล่านี้ โคชเหล่านี้คือใคร? โปรไฟล์คือ อะไร? แล้วมันเหมาะสมไหน แต่เค้าก็จะไม่ค่อยเข้าใจ local แต่ละพื้นที่เท่าเราหรอก การ เลือกผิดเลือกถูกก็จะอยู่ที่เราแล้ว...” (ชยานันต์ เทพวินนกร, 2558)

นอกจากนี้ คุณธีรวัฒน์ อนุวัตรอุดม กรรมการผู้จัดการบริษัทโตะกมลโทรทัศน์จำกัดและผู้ กำกับรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ (Director) ซีซั่นที่ 1 และ 2 ยังได้ให้สัมภาษณ์ไว้ในรายการมติชน สุดสัปดาห์ ออกอากาศเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2555 เกี่ยวกับการคัดเลือกโคชทั้ง 4 ท่านไว้ดังนี้

“...(ในไบเบิล) เค้าก็แค่บอกว่าให้เลือกโคชที่มีศักยภาพ คือเค้าบอกว่าศักยภาพในวงการ ดนตรีต้องมี แล้วก็มีชื่อเสียง แล้วก็มีคนรัก มีฐานแฟนคลับ สามข้อนี้แหละครับ...” (ธีรวัฒน์ อนุวัตรอุดม, 2555)

นอกจากนี้ ในส่วนของการคัดเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกเพื่อเข้าสู่ Blind audition ทาง เจ้าของลิขสิทธิ์ก็ได้แนะนำเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกผู้ร่วมรายการอีกด้วย

“ตอนแรกเค้าจะมีไบเบิลมาให้เราดู ว่าคุณควรจะเลือกคนยังไง คาแร็กเตอร์ยังไง วิธีการ คัดเลือกคน วิธีการบาลานซ์ อย่างเช่น พี่กับน้ำเชื่อม (ผู้วิจัย) มีความเห็นไม่ตรงกัน มันก็จะมี การยกป้ายมาเลย เค้าให้ยกเป็นป้ายแดง เขียว เหลือง ถ้าแดงคือไม่เอา เหลืองคือกลาง ๆ เขียวคือเอาเลย ถ้าเกิดมี บาลานซ์กันก็คือลองมาเลือกสิว่าโปรไฟล์ต่างกันยังไง โปรไฟล์ดีมั๊ย? น่าจะเอาไปเล่า story ให้คนมาดู อันนี้เค้ามีคนมาแนะนำเลย” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

อีกทั้งยังมีการแนะนำในการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขันในรายละเอียดปลีกย่อย อาทิเช่น ความหลากหลาย การเลือกคาแร็กเตอร์ให้เหมาะสมกับเพลง เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณ วันชนะ พงษ์ขวัญ ดังนี้

“เค้ามาไกด์วิธีการในการคัดคน เช่น คาแร็กเตอร์ของคนให้เข้ากับเพลง การร้อง วิธีการเลือกคน สมมติว่าเลือกที่เป็นโปรเฟสชันนอลการร้องเพลงมาทั้งหมดไม่ได้ เพราะอย่าลืมนะว่าสิ่งที่เค้าคำนึงถึงมันไม่ใช่รายการร้องเพลงธรรมดา มันคือรายการร้องเพลงที่ออนแอร์ทางทีวี คุณจะไม่มีคนที่หลากหลายไม่ได้ เค้าก็จะไกด์ในเรื่องความหลากหลายของคน ความหลากหลายทางด้าน physical เช่น ตาบอด การเล่นอุปกรณ์ดนตรี อันนี้ควรมี ซึ่งตอนหลังมานั้นหายาก พอคนเล่นเครื่องดนตรีไปด้วยมันกังวล...อย่างวุฒิ (Music director) วุฒิก็ต้องดูว่าไหวหรือ? ถ้าจะเล่นก็ตำรับไปด้วย ร้องเพลงไปด้วย เค้าก็จะไกด์ตรงนี้” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

นอกจากคำแนะนำในเรื่องการคัดเลือกผู้ร่วมรายการแล้ว เจ้าหน้าที่จากทางเจ้าของลิขสิทธิ์ยังแนะนำเกี่ยวกับการคอมเมนต์ของโค้ชให้ฟังแล้วเข้าใจง่ายสำหรับผู้ชม รวมทั้งยังกำหนดให้มีการให้กำลังใจผู้เข้าแข่งขันที่ไม่ได้เข้ารอบและหลีกเลี่ยงคำพูดที่จะบั่นทอนกำลังใจของผู้เข้าแข่งขันอีกด้วย

“Wording การพูดจาของโค้ช เค้ามีไกด์สคริปต์มาด้วย แต่เราต้องเอามา adapt อย่างที่บอกว่าเค้าต้องเข้าใจ nature ของคนไทยที่เป็นคนดูด้วย บางทีเราเอาตามเค้าหมดก็ไม่ได้ เพราะบางทีมันฝรั่งมากๆเลย เราก็ต้องเอาให้มันเข้ากับคนไทย...บางทีโค้ชคอมเมนต์น้อยไปหรือโค้ชควรคอมเมนต์ที่ไม่ใช่ทฤษฎี คอมเมนต์ของ The Voice จะสังเกตได้เลย จะเป็นการให้กำลังใจมากกว่าจะเป็นการเชือดเฉือน ไม่ใช่การด่า ไม่ใช่การกดดัน แต่เป็นการให้กำลังใจที่ว่า ถ้าเกิดคุณไม่ได้อยู่ตรงนี้ คุณก็ควรที่จะสู้ในหนทางนี้ต่อไป อันนี้เป็นไกด์มา เป็นการพูดให้กำลังใจต่าง ๆ...ส่วนทฤษฎีดนตรี อันนั้นคือโค้ชพูดเอง แต่ทฤษฎีดนตรีเค้าไม่แนะนำให้พูดเยอะ” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

โดยเฉพาะการคอมเมนต์แบบให้กำลังใจของโค้ชดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของข้อเสนอแนะของทางเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อความสำเร็จของรายการ หรือ Key of Success ของรายการเดอะวอยซ์ทั่วโลก ว่าควรมีการดำเนินเรื่องราวรวมทั้ง mood&tone ไปในทิศทางของความสุข (Moment of happiness) ซึ่งจะถูกกำหนดธีมดังกล่าวไว้ด้วยรูปแบบบังคับของรายการเช่น วิทีอาร์ Envelope และวิทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันที่จะเน้นเรื่องราวของครอบครัว ความอบอุ่น มีการให้กำลังใจกันของครอบครัวผู้เข้าแข่งขัน เป็นต้น อีกทั้งมีการแนะนำในรายละเอียดปลีกย่อยเช่น การคอมเมนต์ของโค้ชที่จะต้องมีการให้กำลังใจผู้เข้าแข่งขัน เป็นต้น กล่าวคือ การนำเสนอเนื้อหาทั้งหมด

ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ควรจะสื่ออารมณ์แห่งความสุขให้ผู้ชมได้รับโดยใช้วิธีการที่เจ้าของลิขสิทธิ์แนะนำร่วมกับวิธีการอื่นๆที่ฝ่ายผลิตอาจสร้างสรรค์ขึ้นประกอบกันเพื่อให้อารมณ์ในรายการเป็นไปในทิศทางของความสุขอันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้รายการเดอะวอยซ์ทั่วโลกประสบความสำเร็จมาแล้ว ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณชยานันต์ เทพวินนกร โปรดิวเซอร์รายการ ซึ่งเป็นบุคลากรจากฝ่ายผลิต ดังนี้

“*Moment of happiness* มันคือหนึ่งในไบเบิลนะ *The Voice* จะขายอารมณ์ของความสุข อิม อิม ปิติ appreciate ในจังหวะนั้น มันเลยไม่ขายดราม่า เพราะดราม่ามันไม่ได้สร้างอารมณ์ อิม อิมนะ มันจะขายอารมณ์แบบว่า ทำได้แล้ว คนดูลุ้น-เชียร์ ร้องดีเหลือเกิน ทำไม่ไม่กด พอ ปุบแล้วนี่แหละคืออารมณ์ที่ผู้คนกำลังเชียร์อ้อป มันทำให้มี participate ระหว่างคนกับ รายการที่ไม่ต้องส่ง sms หรือว่า ทวิต ยังได้เลย นี่มันคือสิ่งที่เกิดความผูกพันระหว่างคนกับ รายการ มันเกิดตรงนี้แหละ... *Moment of happiness* มันเหมือนเป็น key concept 2 ก่อน คือ คอนเซ็ปต์แรกที่เป็นบิกไอเดีย ที่ว่า ร้องเพลงฟังแต่เสียงลิ หน้าตาอะไรไม่เห็นเกี่ยวเลย เสร็จแล้วก็คือ ทำให้ทุกคนที่อยู่ในรายการแฮปปี้ แล้วมันเกิดอะไรได้บ้าง คำก็สร้างฟอร์มเมตขึ้นมา จนมันตอบโจทย์ ว่านี่แหละ success factor เป็น key of success ของการทำรายการนี้...เป็นเหมือนหัวใจ คือถ้ามันทำได้ตามนี้ละ มันจะโดน...ก็คือไบเบิลมาแบบนี้แล้วเราก็หาวิธี execute ในแต่ละรูปแบบที่มันเหมาะกับเรา” (ชยานันต์ เทพวินนกร, 2558)

และบทสัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางผู้ผลิตดังต่อไปนี้

“...mood & tone คำไกด์มาอยู่แล้ว อย่างแรกคือเรื่องของ Happiness ที่มันเริ่มมาตั้งแต่ Envelop ความสนุกตั้งแต่เป็น family เป็นครอบครัว รายการนี้ส่งเสริมในเรื่องของ Happiness เป็นหลัก คุณมี Happiness กับเพื่อน คุณมี Happiness กับครอบครัว ซึ่งมันก็ลากยาวมาถึงฟอร์เย่ถูกมั๊ย? ซินสัมภาษณ์ ให้กำลังใจกัน ครอบครัวให้กำลังใจ ไม่ว่าจะคุณจะทำรอบหรือเข้ารอบ คุณเข้าไปเจอครอบครัวคุณ คำก็จะปลอบ มันคือวงจรแห่งความสุข การให้กำลังใจ มันคือรายการนี้...เพราะฉะนั้นวิธีการเล่า คือ เล่าแล้วต้องยิ้ม ดูแล้วมีความสุข เพราะฉะนั้นการปั้นเรื่องทั้งหมดมันก็ควรจะเป็นสถานการณ์ที่มีความสุข” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

นอกจากการควบคุมเนื้อหาและการนำเสนอผ่านไบเบิลและคำแนะนำต่างๆ จากเจ้าหน้าที่จากทางเจ้าของลิขสิทธิ์ที่กล่าวทั้งหมดข้างต้น ยังมีการควบคุมเนื้อหาและการนำเสนอในขั้นตอนหลังการถ่ายทำคือการดูเทปก่อนออกอากาศ ที่จะต้องให้เจ้าหน้าที่จากทางเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ตรวจสอบ

เนื้อหาและการนำเสนอ โดยเฉพาะซีซันแรกที่จะมีการควบคุมเนื้อหาและการนำเสนอทุกเทปที่ออกอากาศ และส่วนมากจะมีการควบคุมในส่วนเทคนิคเช่น จังหวะการตัดต่อ การใส่เพลงประกอบรายการ เป็นต้น โดยไม่มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาของรายการ

“ก็จะมีคอมเมนต์มา แต่เค้าก็จะไม่ได้ถึงขนาดคอมเมนต์ที่ต้องพูด แต่เค้าจะดูภาพรวม เรื่องจังหวะต่างๆ ความตื่นเต็นในการในสกอาร์เพลง ว่าดูลึ้นไปมัย? แต่มันคือพวกผู้กำกับอยู่แล้ว มันไม่ใช่พวกมาร์เก็ตติ้งมาดูเรา แต่คือพวกผู้กำกับจริงๆ เลยไม่จำเป็นต้องเข้าใจภาษาขนาดนั้น เค้าจะเข้าใจพวกวิธีการตัดต่อ เข้าใจในเนื้อหา เข้าใจในรูปแบบของรายการที่เราตัดไปให้ดู แต่ส่วนมากจะดูเทปแรก แต่ปีแรกดูทุกเทป แต่ช่วงหลังๆ มาจะดูแต่เทปแรก เทปแรกของ Blind เทปแรกของ Battle” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

จากข้อมูลทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในกรณีรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ เจ้าของลิขสิทธิ์มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการผลิต ขั้นตอนการผลิต และขั้นตอนหลังการผลิต โดยมีเจ้าหน้าที่จากทางเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้ควบคุมเนื้อหาและการนำเสนอในรายการให้เป็นไปตามไบเบิลรายการซึ่งไบเบิลรายการถือเป็นส่วนสำคัญที่จะควบคุมเนื้อหาและการนำเสนอหลักในรายการ อีกทั้งมีการแนะนำในส่วนรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ตามที่เจ้าหน้าที่จากทางเจ้าของลิขสิทธิ์เห็นสมควรอีกด้วย

6.1.2 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ผลิต

ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอจะประกอบด้วย 3 ส่วนคือ ผู้ผลิต (แพนเทอร์เอนเตอร์เทนเมนต์) ซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างบุคลากรในกระบวนการผลิตทุกส่วน ฝ่ายผลิต (ทีมกำกับหรือโต๊ะกลมโทรทัศน์) ซึ่งถูกว่าจ้างเพื่อผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในซีซันที่ 1 และ 2 และฝ่ายกำกับดนตรี (Music director) ซึ่งเป็นทีมศิลปินในสังกัดเลิฟอีสมิวสิคที่มีหน้าที่ดูแลเรื่องเพลงที่ใช้ในรายการทั้งหมด

ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ผลิตดังกล่าวเป็นปัจจัยภายในองค์กรที่มีผลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในรายละเอียดที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงจะนำเสนอข้อมูลแยกเป็น 3 ส่วน ตามองค์ประกอบของปัจจัยเกี่ยวกับผู้ผลิตตามที่ได้กล่าวข้างต้น

1) ผู้ผลิต (แพนเทอร์เอนเตอร์เทนเมนต์)

ผู้ผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ถือเป็นปัจจัยภายในองค์กรที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นผู้ซื้อลิขสิทธิ์มาจากบริษัท Talpa Media Group ประเทศเนเธอร์แลนด์ และเป็นเจ้าของเงินทุนทั้งหมด ดังนั้น ทิศทางในการผลิต

รายการจึงขึ้นอยู่กับผู้ผลิตเป็นสำคัญ โดยผู้ผลิตได้เป็นผู้ว่าจ้างบุคลากรในส่วนการผลิตในส่วนต่างๆ และเป็นผู้ควบคุมการผลิตทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตาม ทิศนคติของบุคลากรทางผู้ผลิตต่อการบริหารจัดการองค์การการผลิตทั้งหมดเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีลักษณะของการเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางในการผลิต และให้อิสระในการทำงานแก่ฝ่ายต่างๆ ในองค์การการผลิตอย่างเต็มที่ ดังนั้น ทิศทางการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จึงถูกดำเนินตามความคิดเห็นและส่วนร่วมจากหลายฝ่ายประกอบกันภายใต้การบริหารงานของผู้ผลิต ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางผู้ผลิต ดังต่อไปนี้

“เรา control ทั้งหมดอยู่แล้ว ที่จริงเรามีอำนาจเสรีภาพทั้งหมด ทางเอพีเอ็นเจ (แพนเทอร์เอ็นเทอร์เทนเมนต์ เดิม) สามารถตัดสินใจได้ทั้งหมดอยู่แล้ว แต่วิธีการทำงานมันไม่เป็นแบบเจ้าขุนมูลนายมาตัดสินใจว่า กูไม่เอา ด้วยเหตุผลที่ว่า กูไม่ชอบแบบนี้ไม่ใช่ อย่างที่วุฒิบอกก็คือมันคือการให้เกียรติกันของทุกฝ่ายที่ทำงาน เพราะว่าเราเลือกคนที่เหมาะสมมาทำงานในแต่ละสายงาน มันก็เหมือนกับว่า ถ้า professional ด้านนี้เราก็ต้องเชื่อใจเค้า เราเอาอะไรให้เค้าทำเราก็ต้องเชื่อใจเค้า เราเอาทีมโปรดักชันเราก็ต้องเชื่อใจเค้า เพราะฉะนั้นอย่างที่บอกคือ มันจะเกิดวงจรที่ให้เกียรติกัน จะคุยกัน ทำให้รายการมันออกมาแตกต่างจากรายการอื่น” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

และคุณวุฒิ วงศ์สรรเสริญ บุคลากรจากฝ่ายกำกับดนตรีได้กล่าวเพิ่มเติมถึงการทำงานในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ภายใต้การบริหารงานของผู้ผลิตไว้ดังนี้

“...ผมบอกเลยว่า ส่วนหนึ่งของการเป็นเดอะวอยซ์ อีโก้ทุกคนลดลง ไม่ว่าจะเป็นผู้กำกับ ผู้กำกับดนตรี โคซ ครีเอทีฟ ทุกคนจะต้องฟังทุกคน ว่าอันไหนดีที่สุดต้องเอาอันนั้น นี่เป็นส่วนที่ทำให้มันดี” (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ผู้ผลิตเป็นส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศการทำงานภายในองค์การการผลิตให้ทุกฝ่ายให้เกียรติและยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อให้รายการได้รับสิ่งที่ดีที่สุดจากบุคลากรแต่ละฝ่าย ทำให้ความคิดเห็นของทุกฝ่ายในองค์การการผลิตมีอิทธิพลโดยตรงต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มิใช่ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของผู้ผลิตแต่เพียงฝ่ายเดียว

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากจุดประสงค์ของทางผู้ผลิตในการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขันในรายการเป็นการคัดเลือกผู้ที่จะสามารถเป็นศิลปินในสังกัดทรูมิวสิคและโซนี่มิวสิคต่อไปได้หลังจากจบ

การแข่งขัน ทางผู้ผลิตจึงยังคงเป็นผู้กำหนดทิศทางในการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขันให้กับรายการ โดยมีกา
 รบริพโคชเกี่ยวกับลักษณะนักร้องที่รายการต้องการให้เข้าสู่การแข่งขันที่ให้โคชเลือกผู้ที่มีเอกลักษณ์
 เฉพาะตัวและมีความสามารถในการเอนเตอร์เทนผู้ชม ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จะทำให้เกิดแนวโน้มที่ดีใน
 การพัฒนาสู่การเป็นศิลปินในวงการดนตรีได้จริงหลังการแข่งขันจบลง มิใช่เลือกนักร้องประกวดที่มี
 เสียงไพเราะที่สามารถร้องเพลงได้ถูกต้องตามวิธีการร้องเพลงที่ดีเพียงอย่างเดียว ดังจะเห็นได้จากบท
 สัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางผู้ผลิต ดังต่อไปนี้

“หาศิลปิน มันเป็นคนเซปต์ไอเดียที่เราคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ถูกแล้ว คือเราไม่ได้หาเด็ก
 ประกวด เราหาศิลปิน ที่จะไปทำงานต่อได้ ศิลปินเนี่ย ดูได้เลยคุณไม่จำเป็นต้องร้อง
 ตรง คีย์เป๊าะ คุณมีเอกลักษณ์ในการร้อง ร้องแล้วสามารถเอนเตอร์เทนคนได้ สามารถ
 เอาคนอยู่ อันนี้มีผล...เราบอก (โคช) เลยว่าเราไม่ใช่เป็นรายการที่ร้องเพลงทั่วไป
 การตัดสินใจเราไม่ได้อยู่ที่ว่า คุณพิชท์ดี คุณรู้พีดีมาก มันไม่ใช่ แต่อยู่ที่ว่าคุณมี
 เอกลักษณ์ของคุณรีเปล่า คุณสามารถพัฒนาตัวเองไปได้รีเปล่า” (วันชนะ พงษ์ขวัญ,
 2558)

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า ผู้ผลิตเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการ
 นำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ใน 2 ลักษณะ ได้แก่ การสร้างบรรยากาศการทำงานแบบมี
 ส่วนร่วมทำให้ทุกฝ่ายในองค์กรการผลิตมีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทย
 แลนด์ และเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าแข่งขันในรายการที่จะต้องมิลักษณะของศิลปินคือมีเอกลักษณ์ใน
 การร้องเพลง มีความสามารถในการเอนเตอร์เทนผู้ชม และเป็นผู้มีความสามารถในการพัฒนาตนเอง
 ไปสู่การเป็นศิลปินที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้ต่อไปหลังการแข่งขันในรายการจบลง

2) ฝ่ายผลิต (โต๊ะกลมโทรทัศน์)

ฝ่ายผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในซีซั่นที่ 1 และ 2 ได้แก่บริษัท โต๊ะกลม
 โทรทัศน์ จำกัด ซึ่งมีผู้กำกับรายการคือคุณสังข์-ธีรวัฒน์ อนุวัตรอุดม (กรรมการผู้จัดการบริษัทโต๊ะ
 กลมโทรทัศน์ จำกัด) และมีผู้ควบคุมการผลิตรายการคือคุณชยานันต์ เทพวนินกร ทั้งนี้ ทีมงานใน
 กระบวนการผลิตในส่วนสร้างสรรค์รายการเป็นพนักงานในบริษัทโต๊ะกลมโทรทัศน์และบุคลากรที่มี
 การว่าจ้างเพิ่มเติมเฉพาะโปรเจกต์ (Freelance) ร่วมด้วย

ฝ่ายผลิตถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยภายในองค์กรการผลิตที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการ
 นำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่สำคัญ เนื่องจากผู้ผลิตมีการสร้างบรรยากาศภายในองค์กร
 ให้เป็นการทำงานแบบมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ทั้งนี้ ฝ่ายผลิตมีส่วนร่วมในการเลือกและเสนอผู้ที่
 เหมาะสมในการเป็นโคชในรายการต่อผู้ผลิตและเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อการตัดสินใจร่วมกัน อย่างไรก็ตาม

ตาม ฝ่ายผลิตถือเป็นกำลังสำคัญในการเลือกโคชซึ่งถือเป็นส่วนผสมที่ต้องมีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ให้มีความลงตัวมากที่สุด ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณธีรวัฒน์ อนุวัตรอุดม ผู้กำกับรายการ เดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และ 2 เกี่ยวกับการเลือกโคชทั้ง 4 ท่าน จากการสัมภาษณ์ในรายการ มติชนสุดสัปดาห์ ออกอากาศเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2555 ดังต่อไปนี้

“ถ้าดูจากของอเมริกา ผมก็เลือกอิงจากตรงนั้นก่อนเลย ไม่ได้เป็นไปเบิ้ล คำก็แค่บอกว่าเลือกโคชที่มีศักยภาพ คือเค้าบอกว่าศักยภาพในวงการดนตรีต้องมี แล้วก็มีความชื่อเสียง แล้วก็คนรัก สามข้อนี้แหละครับ ที่นี้เราก็มารู้ว่ามีใครบ้าง อารมณ์ขันเป็นของที่เราเลือกเอง ก็ดูจากฝรั่งจะไม่ค่อยขำมาก แต่เราอิงเค้าคือสไตล์เพลงอะครับ เค้าจะมีแร็ปคนนึง อย่างซีโลของฝรั่งก็เป็นพีจ็อบอย พีคิมก็คือคริสติน่า พีก้องก็จะนุ่มๆแบบว่าคันทรี่ เป็นแบบร็อคๆนิดๆ แสตมป์ก็เป็นอินดี้แนวๆ แบบมารูนไฟว์... ลัดส่วนเรื่องผู้หญิงผู้ชายเค้าแล้วแต่เรา อันนี้เราเลือกเอง ผมว่าอย่างนี้แหละดีแล้ว คือเค้าทำมาแล้ว มันก็ดี มันก็เหมาะสมดี...

แล้วถ้าเป็นคนร้องเพลงเพราะก็พีคิมหนึ่งล่ะ คนที่อยู่ในแร็ปเปอร์ก็ต้องใจ็อบอยแนวๆ พีก้องนี่ก็ คือเราอยากให้รายการมีคนดูเยอะ มีแมส มีคนรักมาก พีก้องนี่ตั้งแต่สองขวบจนถึงแปดสิบกว่าเนี่ย เรนจ์แกกว้างมาก แล้วแกอยู่ในวงการก็เป็นมือกีตาร์ที่เก่งมาก ส่วนแสตมป์นี่เป็นคนแต่งเพลงเพราะ เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีผลงานอยู่เยอะมาก แล้วผมรู้จักเค้า เค้าเป็นรุ่นน้องที่คณะ ผมรู้ว่าเค้าเป็นคนกวนตีนครับ...คือตอนแรกแสตมป์จะเกร็งครับ ถ่ายแรกๆจะเกร็งๆ ผมก็บอกมันเป็นคน...ยังงี้ก็เป็นแบบนี้ไปเลย...ไม่มีการเขียนบทเลย ผมบอกแค่นี้คำก็เข้าใจ แล้วก็สดเลย...คือเราเลือกแล้วว่าเค้าเป็นแบบนี้แน่ๆ ไม่มีแม้แต่คำพูดที่บอกพูดอย่างงี้ลี ไม่มีเลย ปล่อยธรรมชาติเลย...ถ้าผิดเราก็ค่อยตัดทิ้ง แต่ส่วนมากจะไม่ผิด”

(ธีรวัฒน์ อนุวัตรอุดม, 2555)

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า ฝ่ายผลิตมีส่วนร่วมในการคัดเลือกโคชในรายการเป็นอย่างมาก โดยมีการอ้างอิงจากรายการเดอะวอยซ์อเมริกาและใช้แนวทางกว้างๆจากไปเบิลรายการเป็นแนวทางการคัดเลือกเบื้องต้น จากนั้นจึงมีการคัดเลือกโคชที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมตามมุมมองของฝ่ายผลิต อีกทั้งเลือกจากธรรมชาติของตัวตนโคชที่มีคาแร็กเตอร์ที่ต้องการและใช้ความเป็นธรรมชาตินั้นในการสร้างเนื้อหาในรายการโดยไม่มีการกำหนดบทพูด แต่จะให้การติดต่อในขั้นหลังการผลิตเพื่อปรับเนื้อหาให้เหมาะสม ทั้งนี้ คุณชยานันต์ เทพวินนกร ผู้ควบคุมการผลิต (Producer) ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับการคัดเลือกโคชไว้ดังนี้

“มันก็เป็นทางเลือกส่วนผสมของคารั๊กเตอร์ คารั๊กเตอร์อะไรที่เราวางไว้ คิดว่ามันจะส่งผลกระทบต่อรายการ ขาดคารั๊กเตอร์อะไร ตรงนี้เป็นคนนี้มีมั้ย? ในตัวเลือก 2-3 คนนี้ คนไหนดีเสีย ต่างกันยังไง... โดยตั้งต้น พวกพิธิกร หรือคอมเมนต์เตเตอร์ ถ้าให้ดีต้องดูคารั๊กเตอร์เค้า ต้องเอาเรียลริสติกจากคารั๊กเตอร์เค้า นี่ในมุมมอง มันไม่เหมือนนักแสดง... ในเชิงของแบบนี้ มันก็ต้องการคารั๊กเตอร์จัดของคนนั้นแหละ เราไม่ต้องการให้พีคิม มาเป็นคริสติน่า เราไม่ต้องการให้แสดมปีเป็นแอ็ด คาราบาว แสดมปีก็คือแสดมปี... คือเลือกธรรมชาติในจุดที่ดีของเค้า โบลวให้มันชัด อันไหนที่มันไม่ดีเราก็ไม่เล่า เพราะว่ารายการโทรทัศน์มันเป็นรายการที่มีการทำโพลต์โปรดักชัน เราสามารถเล่าได้ ทุกอย่างเรากำกับจังหวะได้ ตรงนี้มันช้า เราสามารถตัดต่อให้มันช้าได้ อันนี้อาจทำให้รู้สึกสงสารเหลือเกิน เราก็เล่าได้ มันถูกควบคุมโดยการกำกับอยู่แล้ว แต่เราไม่ได้ไปสร้างคารั๊กเตอร์ว่า เจนนิเฟอร์ คิม ต้องเป็นแบบนี้ เจนนิเฟอร์ คิม ต้องเป็นเจนนิเฟอร์ คิม แต่เจนนิเฟอร์ คิม ทำแบบนี้แล้วดี

...ก็จะมีการบริพาว่า สิ่งที่เราควรพูดคืออะไร มันไม่ใช่สคริปต์ว่า พี่ต้องพูดประโยค 1 2 3 แต่มันก็จะมีซีควเอนซ์ว่า เราต้องแนะนำตัวก่อนนะ เราต้องทำความรู้จักยังไง ประมาณนี้ อันนี้พูดถึง Blind audition การค้นหาตัวตนของนักร้องมืออะไรบ้าง สมมติว่า พี่เข้าใจว่าอันนี้เป็นเสียงผู้หญิงแล้วหันมาเป็นเสียงผู้ชาย แสดงว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่พี่ควรต้องคุยต่อ มันไม่ใช่ว่า พี่ไปคุยเรื่องอื่น” (ชยานันต์ เทพวินนกร, 2558)

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ฝ่ายผลิตมีอิทธิพลต่อเนื้อหารายการตั้งแต่การคัดเลือกองค์ประกอบสำคัญของรายการคือโคซ ให้มีคารั๊กเตอร์ที่อยู่ด้วยกันแล้วทำให้รายการน่าสนใจและลงตัวในมุมมองของฝ่ายผลิต มีการบริพาโคซถึงวิธีการคอมเมนต์อย่างกว้างๆ อีกทั้งมีการกำหนดเนื้อหาโดยใช้การตัดต่อในขั้นหลังการผลิตเป็นเครื่องมือสำคัญในการคัดเลือกเนื้อหาบางอย่างมาเสนอและตัดเนื้อหาบางอย่างออกไปอีกด้วย ฝ่ายผลิตจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ตามที่กล่าวไปข้างต้น

นอกจากเรื่องโคซแล้ว ฝ่ายผลิตยังมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกับทีมผู้ผลิตทั้งหมดในการเลือกผู้สมัครเพื่อเข้าสู่การเป็นผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition โดยสำหรับเกณฑ์การตัดสินของฝ่ายผลิตจะพิจารณาถึงเสียงร้องและการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อจุดประสงค์ในการทำรายการให้ดีที่สุด ซึ่งแตกต่างเล็กน้อยจากจุดประสงค์ของผู้ผลิตในการค้นหาผู้ที่จะเป็นศิลปินในสังกัดต่อไป ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณชยานันต์ เทพวินนกร ผู้ควบคุมการผลิต เกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกผู้สมัครในรายการ ดังนี้

“(เกณฑ์การคัดเลือกของทางโตะกลมคือ) ร้องเพลงเพราะ เพราะก็คือมีหลายๆแบบ บางคนร้องสนุกแล้วมันได้อารมณ์ แล้วทำให้เกิดความไพเราะ ถ้าบอกว่าร้องเป๊ะ อาจจะได้เป๊ะขนาดนั้นแต่ ร้องสนุกมากเลย มันก็คือคาแร็กเตอร์ที่หลากหลาย ถ้าสมมติเรามีเทเลอร์ สวิฟ เข้ามา 70 คน รายการก็ไม่สนุก หรือแบบว่า season 2 เกิดมี เก่ง ธชย ขึ้นมาเต็มไปหมดเลย มันเป็นการคิดว่าแบบนี้ดี แต่มันไม่ใช่ตัวตน อย่าง season แรก เก่งมา audition มันไม่ใช่แบบนี้ ไม่ใช่ตัวตน เราต้องมองเห็นว่า เสียงที่ร้องเป็นสิ่งที่สร้างมาหรือเป็นตัวตนของศิลปิน อันนี้ไม่ได้มองรายการประกวด อันนี้เรากำลังตามหาศิลปินที่กำลังทำ part ของเค้าได้ดีที่สุดในแบบคันทรี่ ทำดีที่สุดในแบบแจ๊ส คนนี้ร็อค มันมีความหลากหลายในการ audition...(ไม่ได้คิดว่าคัดเลือกเอานักร้องเพื่อมาเข้าสังกัด?) โตะกลมทำให้รายการดีที่สุดในแบบแจ๊ส แต่ถ้าถามทรมิวสิค หรือเอพีแอนด์เจก็อาจจะไปอีกมุมหนึ่ง ซึ่งถ้ามันจะไปตรงกับในสังกัดเค้าก็แล้วแต่ แต่ถ้าโตะกลมคือทำรายการออกมาให้ดีที่สุด” (ชยานันต์ เทพวินนกร, 2558)

หลังจากคัดเลือกผู้สมัครเข้าสู่การแข่งขันในรอบ Blind audition ในแต่ละซีซั่นแล้ว จะมีการจัดลำดับแข่งขันซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นความลับ แต่เป็นการจัดลำดับโดยให้ความยุติธรรมกับผู้เข้ารับการคัดเลือกมากที่สุด ซึ่งจะมีผู้เข้ารับการคัดเลือกซีซั่นละประมาณ 130-150 คน แต่จะมีการเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกที่จะได้ออกอากาศเพียง 60 คนเท่านั้น โดยฝ่ายผลิตจะเป็นผู้คัดเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกที่จะปรากฏในเนื้อหาของรายการในเบื้องต้นโดยใช้การตัดต่อเป็นเครื่องมือสำคัญ แล้วจึงให้ผู้ผลิตและเจ้าของลิขสิทธิ์ตัดสินใจร่วมกันในขั้นตอนการตรวจสอบเทปก่อนออกอากาศ ดังนั้นฝ่ายผลิตจึงมีอิทธิพลต่อเนื้อหาในรอบ Blind audition ในลักษณะการควบคุมและจัดวางเนื้อหาภายใต้เวลาการออกอากาศที่มีจำกัด อีกทั้งมีส่วนร่วมในการจัดลำดับการแข่งขันซึ่งอาจส่งผลต่อการเลือกหรือไม่เลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกของโค้ชด้วย ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวุฒิ วงศ์สรุเสริญ ฝ่ายกำกับดนตรี ดังนี้

“...จริงๆ ตอนถ่ายทำ ที่เราดูตอนกดในเทป มันไม่ได้กดอย่างนั้น มันก็จะเรียง 5 วัน แล้วกดเมื่อไหร่ก็กด แล้วบางคนก็เห็นว่ามันอ่อนๆหน่อยเพราะว่า เค้ามาอยู่ในวันท้ายๆ แล้วโค้ชก็ต้องกดให้ครบ 12 คน มันเป็นเกมเหมือนกัน เรามองว่าทำไมโค้ชกดคนนี้ ทำไมไม่กดคนนี้ คุณไม่เข้าใจหรอก ที่คุณวิจารณ์กันในเน็ต เพราะว่ามันไม่ได้เป็นอย่างที่คุณเห็น มันไม่ได้มีแค่ 60 คนเท่าที่ออกอากาศ แต่มันมีทั้ง 140 คนนั่งฟังทั้งหมดวันละ 30 คน สมมติว่าเพลงแรงๆมาทั้งหมด แต่เพลง easy มา 1

เพลงกตลេย แล้วเพลง easy มาต่อกัน 5 เพลง แต่เพลงที่ 1 มันดันกดไปแล้ว แล้ว เพลง 2 3 4 5 แล้วเพลงที่ 5 มันดันเก่งกว่าเพลงที่ 1 แต่ไม่ถูกกด เพราะว่ามันกดไป แล้ว ถ้าเอาเข้าทีมอีกก็ไม่ว่าจะเอาไปทำอะไร มันคือเกมทั้งหมด” (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

ทั้งนี้ คุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางผู้ผลิตได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับการคัดเลือกเนื้อหาในรอบ Blind audition เพิ่มเติมไว้ดังนี้

“ในเรื่องการคัดเลือกกว่าจะเอาผู้เข้าแข่งขันคนไหนออกอากาศในความยาวเท่าไร น่าจะเป็นความเห็นที่มีร่วมกันมากกว่า ถ้าเราเห็นว่าคนนี้เหมาะสมก็อาจจะคุยกันว่า ถ้าเป็นคนนี้จะดีกว่ามั๊ย หรือถ้าผู้กำกับเค้ามีมุมมองว่า เห็นว่าคนนี้ ก็อาจจะแซร์ ความคิดเห็นร่วมกัน แต่จะไม่ถึงขนาดว่า สั่งว่าเอาหรือไม่เอาคนนี้..” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

นอกจากการเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกที่จะได้ออกอากาศในรอบ Blind audition แล้ว ฝ่ายผลิตยังเป็นผู้คัดเลือกบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันที่เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความหมาย และอารมณ์ต่างๆในเนื้อหาของรายการโดยใช้การตัดต่อในขั้นหลังการผลิตเป็นเครื่องมือสำคัญ ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของผู้ควบคุมการผลิตรายการ ดังนี้

“...เวลาออกทีวีมันออก 3 นาที แต่จริงๆ เวลาคุยอะไรไม่รู้เต็มไปหมด จนกว่าจะได้ เรื่องที่เราเล่าตรงนี้ แล้วมันก็เล่าจนกลายเป็นอยู่ในเครื่องหมายคำพูดว่า “อ้อ ทำมาหากิน ขายลูกชิ้นปิ้ง แล้วก็มาตามหาฝัน” แต่คนดู เวลาดูมักจะจับแค่ตรงนี้ ถ้าถามว่าเป็นเรื่องจริงมั๊ย? ก็ต้องเป็นเรื่องจริงตามสิ่งที่เค้าเล่า เรื่องจริงทรงพลัง” (ชยานันต์ เทพวินินกร, 2558)

ในส่วนของโชว์ประกอบเพลงต่างๆในรายการโดยเฉพาะในรอบการแสดงสด ฝ่ายผลิตจะทำงานร่วมกับฝ่ายกำกับดนตรีและโคซในการสร้างโชว์หรือการแสดงประกอบการแข่งขันที่เหมาะสมสำหรับเพลงนั้นๆร่วมกัน แต่ฝ่ายผลิตจะเป็นผู้กำหนดทิศทางของภาพรวมในด้านภาพทั้งหมด โดยมีหลักคิดของการทำทุกเพลงทุกโชว์ให้ดีที่สุดในรูปแบบของมันตามทัศนยะและคาแร็กเตอร์เฉพาะตัวของฝ่ายผลิต ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณชยานันต์ เทพวินินกร ผู้ควบคุมการผลิตรายการ ดังนี้

“...ตั้งต้นเลยที่เราคุยกับมิวสิกไดเรกเตอร์คือว่า เราจะทำทุกคนให้ดีที่สุด ในทุกครั้งเท่าที่จะเป็นไปได้ เท่าที่ศักยภาพมันเอื้อ เราไม่เคยคนนั้นทำเท่านี้พอแล้ว คนนี้ต้องเน้นหน่อย มันไม่ได้ เพราะไม่มันสิ่งที่เกิดขึ้นมันจะไม่ดีที่สุดของแต่ละคน เพราะมันจะมีเรื่องของ การประหวัดอีก นี่ก็เป็นอีกเรื่องนึงนะ แล้วมันจะทำให้คุณภาพของเพลงหรือวิธีการที่มันออกมาในรายการมันต่าง จากวิธีการนี้แหละคือเลือกเพลงแล้วเล่าเรื่องยังไง เล่าเรื่องนี้มันอาจจะเป็นรอบหลังๆหน่อยที่มันต้องโชว์ มันก็เป็นการผสมของโชว์นะว่าตอนนั้นมันควรมีอะไรบ้าง ความกลมกล่อมของการทำมหรสพบันเทิงการชมรายการโทรทัศน์ว่าได้อะไร มันจะถูกมองเห็นว่า อ้อ ภาพจำของตอนนั้นมันอาจจะเป็นอย่างนี้ได้ อันนี้อาจจะเป็นโคลแมกซ์ได้ ซึ่งมันก็ถูกวางแล้วมันก็เป็นไปได้บ้าง หรือว่าอาจจะมากน้อยแล้วแต่จะเกิดขึ้นนะ...แต่ในเชิงของการเลือกว่าจะทำอะไรขึ้นมา 1 โชว์ 1 เพลง มันถูกทำด้วยวัตถุประสงค์ว่าดีที่สุด ทำแล้วตอบโจทย์ได้...โดยคาแร็กเตอร์แล้วจะบอกว่าได้ะกลมเป็นคนละครเวที ทำรายการทีวีก็จริง แต่ได้ะกลมโตมากับการทำละครเวทีตั้งแต่ตอนเป็นนักศึกษา วิธีคิดมันจะมีสตอรี่หรือมู๊ดแอนด์โทนอะไรบางอย่าง อย่างอันนี้ (โชว์ของพละ ธนพล ซีซั่น 2 เพลงทำร้าย) มันชัดเจนว่ากำลังเล่าเรื่องอยู่ ให้พลังของเพลงมันมากขึ้น ซึ่งมันก็จะมีข้อดีข้อเสีย บางคนก็บอกว่า แย่งเพลง บางคนไปโฟกัสที่น้องโฟกัสหมดเลย แต่จริงๆแล้วสิ่งที่เกิดขึ้นคือ เรากำลังทำให้เพลงนี้มีพลังมากที่สุด ทุกเพลงที่ทำสำหรับคนดูแล้วทำยังไงได้บ้าง...” (ชยานันต์ เทพวินินกร, 2558)

นอกจากอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในประเด็นต่างๆข้างต้น ฝ่ายผลิตยังเป็นผู้กำหนดทิศทางของภาพทั้งหมดในรายการ โดยผู้กำกับจะเป็นผู้ควบคุมสวิชเซอร์และหัวหน้าทีมกล้องให้ถ่ายภาพและสวิชท์ภาพตามที่คุณกำกับต้องการ ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางผู้ผลิตเกี่ยวกับกระบวนการผลิตภาพในรายการดังนี้

“สวิชเซอร์จะเป็นคนที่คอยควบคุมกล้อง แต่ในไดเรกชั่นโดยรวมมันมาจากผู้กำกับอยู่แล้ว เป็นผู้กำกับกับสวิชเซอร์ทำงานร่วมกัน คุยร่วมกันว่าผู้กำกับอยากได้ภาพประมาณนี้ สวิชเซอร์ก็ออกแบบมาว่าวางกล้องมุมนี้ แล้ววางอุปกรณ์เพิ่มอะไรบ้าง เป็นการทำงานร่วมกัน แต่เวลาทำงานสวิชเซอร์จะเป็นคนจัดการว่าจะสวิชชิ่งยังไง...แต่เราอัดกล้องทุกตัว สมมุติว่าระหว่างโชว์นั้นมีการสวิชต์ผลิต เราก็สามารถเอากล้องตัวอื่นมาซ่อมได้ หรือถ้าผู้กำกับอยากได้ภาพไหนเพิ่มเติมเราก็สามารถเอามาใช้ได้” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

ทั้งนี้ คุณชยานันต์ ผู้ควบคุมการผลิต ยังได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับการออกแบบมูมภาพว่ามีการเลือกใช้วิธีการเล่าเรื่องจากไบเบิลแต่ไม่ได้เป็นการบังคับใช้ และมีการนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับอุปกรณ์และข้อจำกัดในการผลิตของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“มันมีอยู่ในไบเบิลนะวิธีเล่าเรื่องบางอย่าง แต่โดยรวมก็ไม่ได้บังคับ มันมีข้อดีของการทำรายการฟอร์แมตคือว่า มันมีการพิสูจน์หลายๆ ที่ว่าข้อดี ข้อเสีย คืออะไร ถ้าแบบนี้แล้วดี แล้วถูกการันตีทั่วโลกแล้วว่ามันได้ มันก็สามารถทำแบบนี้ได้เลย ไม่จำเป็นต้องไปค้นหาว่าเราทำแบบนี้แล้วดีกว่า สมมตินะ แต่บางอย่างมันไม่ได้ก็ตามข้อแม้ในบ้านเรา ไม่ว่าจะ เป็น existing เช่น สตูดิโอ ไซส์เท่านี้ หรือ costing เราทำกล่องได้ปริมาณเท่านี้ ความต่างก็จะเป็นเรื่องนั้นอยู่..” (ชยานันต์ เทพวินกร, 2558)

จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวไปข้างต้น จะเห็นได้ว่า ฝ่ายผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในทุกขั้นตอนการผลิตผ่านบทบาทของฝ่ายผลิตซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบหลักในการผลิตรายการ อีกทั้งมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญต่างๆ ของรายการเช่น โคอซ ผู้เข้าแข่งขัน ร่วมกับผู้ผลิตและเจ้าของลิขสิทธิ์ จึงถือเป็นปัจจัยภายในองค์กรที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

3) ฝ่ายกำกับดนตรี (Music director)

ฝ่ายกำกับดนตรีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และ 2 ได้แก่ศิลปินในสังกัดค่ายเลิฟอีสจำนวน 3 คน จะทำงานภายใต้การควบคุมของผู้ผลิตเช่นเดียวกับฝ่ายผลิต โดยฝ่ายกำกับดนตรีจะมีส่วนร่วมในกระบวนการผลิตตั้งแต่การคัดเลือกผู้สมัครเพื่อเข้าแข่งขันในรอบ Blind audition ซึ่งฝ่ายกำกับดนตรีจะมีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้สมัครที่มีความเป็นศิลปินและมีเอกลักษณ์ของเสียงร้องคล้ายกับผู้ผลิต แต่เพิ่มเติมความสามารถในการนำตัวตนและอารมณ์ไปใส่ในบทเพลงที่ร้องได้ ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์คุณวุฒิ วงศ์สรรเสริญ บุคลากรในฝ่ายกำกับดนตรี ดังนี้

“เกณฑ์ของพวกผมจะเป็นแบบนี้ครับ คือ รายการ The Voice แตกต่างจากรายการอื่นเพราะว่า ผม 3 คนเป็นโปรดิวเซอร์ทำศิลปิน รายการอื่นที่มาดูเค้าเป็นครูสอนร้องเพลง 2 แบบนี้จะดูไม่เหมือนกัน ครูสอนร้องเพลงจะดูว่าคนนี้ร้องเพลงถูกมั๊ย? ถูกหลักการมั๊ย? พาวเวอร์เป็นยังไง? โพรเจกเสียงดีมั๊ย? แต่ผม 3 คนมองว่าคาแร็กเตอร์ของเสียงกับการเข้าไปอยู่ในเพลงให้ได้ อันนี้สำคัญกว่าการที่จะร้องถูก

หรือร้องผิด เพราะอย่างผมร้องเพลง ผมกับพี่ต้องเป็นนักร้องด้วย เราก็จะรู้ว่าบางที การร้องเพลงมันก็จะผิดวิธี แต่มันก็เป็นวิธีการของเรา ซึ่งคนจะอินหรือเข้าไปอยู่ใน เพลงด้วยวิธีการแบบนี้ ซึ่งการร้องเพลงที่ถูกวิธีมันก็ไม่ใช่ว่าการตอบโจทย์ทั้งหมด เพราะฉะนั้นเราจะหาความเข้าใจในตัวของเรา กับตัวเค้า กับเพลงเค้า...” (วุฒิ วงศ์ สรรเสริญ, 2558)

หลังจากคัดเลือกผู้สมัครแล้ว ฝ่ายกำกับดนตรีจะเป็นผู้ค้นหาเอกลักษณ์ในการร้อง เพลงของผู้เข้ารับการคัดเลือกทุกคนในแต่ละซีซั่นอย่างเท่าเทียมกัน โดยมีจุดประสงค์คือการทำให้ผู้ เข้ารับการคัดเลือกทุกคนมีจุดเด่นของตัวเองเพียงพอที่จะทำให้โค้ชต้องการคัดเลือกทั้งหมด ซึ่งจะ ใช้การ “คุยเพลง” หรือการคุยกับผู้เข้ารับการคัดเลือกแต่ละคนว่ามีความถนัดในการร้องเพลงสไตล์ไหน จะใช้เพลงอะไรในการแข่งขันในรอบ Blind audition และร้องเพลงแบบไหนจึงจะดีที่สุดสำหรับตัวผู้ เข้ารับการคัดเลือกเองโดยไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นเพลงไทยสากล สากล หรือลูกทุ่ง แต่จะเลือกจากสิ่งที่ ผู้เข้ารับการคัดเลือกทำได้ดีที่สุด ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวุฒิ วงศ์สรรเสริญ ดังต่อไปนี้

“ผมกับโค้ชไม่เคยคุยกัน แม้ว่าเราจะสนิทกัน พี่โจ้ แสตมป์ เป็นเพื่อน เป็นพี่ แต่ไม่ เคยบอกกันว่าจะเจออะไรบ้าง ซึ่งบางคนไม่กตเราก็โกรธนะว่า ทำไมไม่กต รออะไร อยู่ เนี่ยของดีแล้ว...เราปั้นทุกคนนะ 120 คนคือดีหมด คือต้องเหมาะและโค้ชอยาก กตทุกคน...จริงๆ เวลาคนทางบ้านดู (ในรายการ) จะมีประมาณ 60 คนหรือไม่เกินนี้ แต่จริงๆ แล้วเราต้องมีคนประมาณ 120 - 140 คน ให้โค้ชเลือก คือเกินครึ่งครับ ซึ่ง ในปีแรก 140 คนนี้ ผมบอก (ผู้สมัคร) ว่า มีวลิตไคเรคเตอร์ 3 คนนี้จะเพื่อนคุณ นะ เราก็จะหาจูนสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคุณ...เพื่อที่ท้ายๆก็ได้ให้โค้ชอยากกตทั้ง 140 คนเลย...มีหลายคนที่ต้องมาถูกปรับ บางคนอยากเลือกเพลงแบบนี้ เรบอกว่าจะเสี่ยง คุณมันไม่ควรร้องแบบนี้ เสี่ยงคุณควรจะร้องแบบนี้มากกว่า...เพราะบางทีสิ่งที่ชอบ กับสิ่งที่ใช่บางทีมันไม่ใช่ เราก็จะเป็นคนที่ดูแนวทางตรงนี้ให้...เราจะคุยกันจนกว่าจะ ลงตัว...แล้วเรามา weight ดูว่า ร้องไทยเดิมเป็นยังไง ฝรั่งเศสเป็นยังไง ลูกทุ่งเป็นยังไง สุดท้ายอะไรดีที่ดีที่สุด เอาอันนั้น ซึ่งถ้าอย่าง บ๊วย ดวงพร เค้าร้องเพลงไทยแล้วขาด เลย” (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

นอกจากการหาเพลงที่เหมาะสมสำหรับผู้เข้ารับการคัดเลือกทุกคนแล้ว ฝ่ายกำกับ ดนตรียังมีหน้าที่เรียบเรียงเพลงที่จะใช้ในการแข่งขัน โดยใช้การพิจารณาตามความเหมาะสมในทัศนะ ของฝ่ายกำกับดนตรีเอง โดยมีการเรียบเรียงเพลงเกือบทุกเพลงและมีการเรียบเรียงเพลงให้แตกต่างกัน

จากเพลงต้นฉบับมากหรือน้อยแตกต่างกันไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจใช้การเรียบเรียงเพลงให้แตกต่างจากต้นฉบับมากในการสร้างจุดเด่นให้กับผู้เข้ารับการคัดเลือกอีกด้วย

“โดยส่วนใหญ่จะ *arrange* หมด บางอัน *arrange* มาก *arrange* น้อย แต่จะ *arrange* หมดทุกเพลง...(แต่จะเรียบเรียงดนตรีอย่างไร) ขึ้นอยู่กับดนตรีและก็นักร้อง คือบางคนก็พูดกันตรงๆเลยว่า เราใช้ *arrangement* ลึ้น นักร้องบางคนเราเห็นคาแร็กเตอร์แล้วว่าเทดีนะ แต่ร้องแล้วก็เฉย เพราะฉะนั้นการ *arrangement* ก็คือตัวช่วยที่ทำให้โคชกด นี่คือนี่สิ่งที่พี่ทำมาตั้งแต่ *season 1* เพราะนักร้องพวกนี้ร้องคุณภาพอยู่แล้ว พอ *arrangement* พวกนี้ถูกกด พอย้อนไปดูพวกที่ถูกกด เราจะเห็นเลยว่า *arrangement* จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยผู้เข้าแข่งขันด้วย...แต่อันนี้มันก็บอกว่า ทำไมไม่ทำอย่างนี้ทุกคน คือมันทำอย่างนั้นทุกคนไม่ได้หรอกครับ ด้วยเพลงด้วยคาแร็กเตอร์ของนักร้อง ด้วยเสียงของนักร้อง...” (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

จากข้อมูลทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่าฝ่ายกำกับดนตรีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกในรายการ อีกทั้งยังเป็นผู้คัดเลือกเพลงที่จะใช้แข่งขันสำหรับผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ *Blind audition* นอกจากนี้ยังเป็นผู้ตัดสินใจในการเรียบเรียงเพลงต่างๆที่ใช้ในการแข่งขันอีกด้วย ฝ่ายกำกับดนตรีจึงเป็นปัจจัยภายในองค์กรที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

นอกจากนี้ ฝ่ายดนตรียังมีการคัดเลือกเพลงที่ใช้ในรายการด้วยรสนิยมทางดนตรีของตนเองร่วมด้วยเพื่อจุดประสงค์ในการแนะนำบทเพลงที่ดีและมีคุณค่าในการฟัง (ในทัศนะของฝ่ายกำกับดนตรีเอง) ต่อผู้ชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกเพลงในรอบ *Blind audition* ที่เป็นเพลงไทยเก่าและเพลงสากลต่างๆที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักในวงกว้าง

“มันเป็น *education* ที่เราต้องให้บ้าง ซึ่งส่วนใหญ่ไอ้เพลงพวกนี้ก็จะกลับมาดังทุกเพลง มันเป็นแนวคิดที่ว่า บางเพลงมันป๊อบในทั่วโลกนะ แต่ในประเทศไทยไม่ค่อยได้ป๊อบ แล้วมันเจ๋ง นักร้อง ร้องได้สุด แต่ถ้านักร้องอยากร้อง แต่ร้องไม่สุดก็ไม่ให้ร้อง...อย่างพละ ร้องเพลง *The blower's daughter* คนไทยแทบจะไม่รู้จักเพลงนี้ด้วยซ้ำ แต่พละร้องดี แล้วเพลงนี้เพราะ คนไทยต้องมีเมโลดี้ที่ต้องฟังไปหาเค้าเสมอ บางเพลงเพราะมากแต่เมโลดี้มันไม่ได้ฟังไป เราก็ก็นำ เพราะเพลงที่พละร้อง มันเป็นเพลงที่เมโลดี้ฟังไปเลย คนได้ยินครั้งแรกก็ตื่นเต็นกับเมโลดี้ ทั้งที่ฟังไม่ออก แต่เค้าร้องสุด ก็ทำให้เป็นขวัญใจมหาชนไปในพริบตา...” (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

นอกจากอิทธิพลต่อการเลือกเพลงในรายการแล้ว ฝ่ายกำกับดนตรียังมีส่วนในการดีไซน์การเรียบเรียงเพลงต่างๆในรายการให้มีความแตกต่างจากรายการอื่นๆ โดยมีจุดประสงค์ในการยกระดับรสนิยมด้านดนตรีของผู้ฟังชาวไทยด้วย

“ผมคิดว่าผมทำสิ่งที่มันใช่กับนักร้อง มันใช่กับคนในบ้านเรา แต่ไม่ใช่จนถึงกับที่ว่าสไปรลีย์ ทุกรายการมันสไปรลีย์คนในบ้านเราจนมันเลอะเทอะ การดูทีวีต้องได้การเรียนรู้ ทุกรายการในความสุขต้องได้ความรู้ไปบ้าง เพราะฉะนั้นการฟังเพลง มันก็ต้องเรียนรู้ด้วยว่า เพลงแบบไหนในโลกที่มันน่าฟัง แล้วนักร้องเราเป็นนักร้องที่เก่ง เราก็ทำได้หมด อย่างที่ผมบอกว่า น้องกิตตาร์ ร้องเพลงสาวอีสานรอรัก มันคือเพลงขวัญใจของประเทศไทย แล้วเอามาทำเป็นแจ๊ส แล้วคนก็เข้าใจได้ เพราะเราเอาของคนที่ไม่ใคร่ร้องได้ มาเจอกับของที่มีนัยยากหน่อย มันก็จะ education ได้ สิ่งเหล่านี้มันต้องควบคู่กันไป ไม่ใช่สไปรลีย์จนอยากให้คนมาบ๊อบ สุดท้ายมันไม่บ๊อบหรอก เพราะคนกลุ่มนี้ก็จะไม่ชอบมัน” (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

อีกทั้งฝ่ายกำกับดนตรียังเป็นส่วนสำคัญในการคัดเลือกบทเพลงไทยและการผสมผสานเครื่องดนตรีไทยในบางบทเพลงที่ถูกนำมาใช้ในรายการ เนื่องด้วยทัศนคติต่อเพลงและศิลปะดนตรีไทยของฝ่ายกำกับดนตรีเองที่เห็นถึงคุณค่าของศิลปะไทยในฐานะรากเหง้าของชาติไทยและคนไทย

“...ไปดูทุกปีมันจะมีดนตรีไทยเข้ามาสอดแทรกทุกปี เพราะผมรู้สึกว่าเป็นรากเหง้า แล้วผมอาจจะเปลี่ยนสายหัวสมัยใหม่ คือเอาดนตรีไทยมาผสมแล้วมันเป็น world music เครื่องดนตรีไทยเรานั้นเพราะ อย่างขลุ่ยอาจารย์ธนีสร์ปีแรก เควิน(มือกลองของวงแบ็กอัปในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์)บอกผมว่า นี่คือเสียงที่หวานที่สุดในโลกที่เคยได้ยิน เควินคือคนที่เล่นมาแล้วทั่วโลกแล้วมาอยู่กับเรา...(จากโชว์เพลงเดือนเพ็ญโดยอ.ธนีสร์) ก็อยากจะบอกว่า น้องๆที่เล่นดนตรีไทย น้องสามารถขึ้นมาอยู่บนนี้ได้ ถ้าน้องสุด เราต้องยอมเปิดใจว่า คนไทยสอนดนตรีไทยแบบจำ คือครูเพลง ผมไม่โทษนะ อย่างเอาปักษ์ใต้บ้านเรามาเล่น มีปี่ชวา บางคนก็บอกว่าลบลู่ครู เพราะเอามาเล่นกับของสมัยใหม่ ผมถามว่า ถ้าไม่เอามาแล้วมันตาย มันมีประโยชน์มั๊ยครับ? แล้วเสียงไทยๆของเรา ที่มันเป็นรากเหง้า พอมันไปอยู่กับดนตรีสากลแล้วมันรู้สึกว่าเป็นของใคร คนตรึมมันคือดนตรี แล้วมันอยู่ด้วยกันได้ทุกอย่าง ถ้านักดนตรีไทยมันถูกปรับจูนให้ใน 44.1 Hz ได้ แล้วมันไปอยู่กับเค้าได้มันก็สุด อย่างขนาดเราก็มานั่ง tune ให้มันตรง ปีเราก็มานั่ง tune คอร์ด หา

คีย์ที่มันเข้ากันให้ได้ ซลุ่มก็เหมือนกัน แล้วถ้ามันเข้ามาอยู่ใน 44.1 Hz ได้มันเป็นอะไรที่เพอร์เฟค แล้วมันจะอยู่ยืนยาว ดีกว่าจะเป็นอยู่แค่ดนตรีไทยที่เด็กก็จะไม่ยอมเล่นแล้ว ทุกวันนี้ที่เราเห็น ที่เอาเปิงมางมา เอาทุกอย่างมาผสม มันแจ้งจะตายแล้วทำไมจะไม่ทำ” (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

นอกจากการเป็นส่วนสำคัญในการคัดเลือกและเรียบเรียงเพลงต่างๆที่ถูกใช้ในรายการแล้ว ฝ่ายกำกับดนตรียังมีส่วนในการให้ทัศนคติเกี่ยวกับการร้องเพลงแก่ผู้เข้าแข่งขันอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติในการร้องเพลงเพื่อความสุขของผู้ชม

“ก็ถ้าเป็นทีมแรกก็น่าจะเป็นเราที่บอกว่า มันน่าจะเป็นโซวันนะ อย่าคิดว่ามันเป็นการแพ้ยชนะ เพราะผมคิดว่าการร้องเพลงที่ดีมันต้องมันต้องมีแอดติจุดที่ดีข้างในก่อน... แอดติจุดต้องถูกฝึกในนักดนตรีว่าฉันไม่ได้มาร้องเพลงเพื่อจะได้เป็นคนเก่งที่สุดในประเทศ แต่ฉันมาร้องเพลงเพื่อให้คนได้รับความสุขในการร้องเพลง แอดติจุดนี้เราใส่ไปในหัวของนักร้องทุกคนตลอดมาว่า อย่าลืมนะว่าเรามาทำให้คนทางบ้านมีความสุข แพ้หรือชนะก็ได้ แต่ทำให้คนมีความสุข ถึงจะแพ้คุณก็ยังมีความสุข คุณจะอยู่ในใจเค้า แล้วถ้าคุณร้องเพลงเมื่อไหร่ คนก็อยากจะฟังคุณร้องเพลง นี่คือแอดติจุดที่อาจจะถูกฝึกมาจาก Love Is จากพี่บอย ที่สร้างเรามาแบบนี้ เราร้องเพลงไม่ใช่เพื่อให้ร้องเพราะ แต่ร้องเพื่อให้คนได้รับบางสิ่งจากการร้องของเรา เราจะร้องเพลงแล้วเข้าไปพิตกับเพลงให้ได้มากที่สุด” (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

จากบทสัมภาษณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ประสบการณ์และตัวตนของบุคลากรในฝ่ายกำกับดนตรีเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหารายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โดยเฉพาะความหมายเกี่ยวกับการร้องเพลงที่ถูกสร้างขึ้นในรายการ อีกทั้งความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์เพิ่มเติมต่อไปนี้อีกด้วย

“(ความหมายเรื่องแพ้ยชนะไม่สำคัญ เอาชนะชีวิตจำกัดของตัวเองทำโชว์ให้ดีที่สุด) ก็ผมคิดว่าน่าจะมาจากทางเราจนทุกทีมเข้าใจ ทุกคนก็จะให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้ เพราะว่ามันเหมือนเป็นทิศทางที่เราไปแล้วมันประสบผลสำเร็จ ทุกคนก็จะเห็นด้วย แล้วทุกคนก็จะบริฟตรงนี้หมด ไม่ว่าจะเป็ โคริโอกราฟเฟอร์ หรือผู้กำกับ ครีเอทีฟ ทุกคนจะไปทางนี้ว่า คุณชนะตัวเองมันพอที่สุดแล้ว ถ้าคุณชนะตัวเองคนทางบ้านก็รักคุณ ไม่ต้องเป็นที่ 1 ดูลีว่าคนที่เป็นที่ 1 ก็ประมาณนี้ แต่คนที่ไม่เป็นที่ 1 ก็ยัง

ทำงานอยู่ในวงการได้ แต่ถ้าคุณแพ้ มันไม่ได้บอกว่าคุณจะไม่ประสบความสำเร็จ...”
(วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ชัดเจนว่าฝ่ายกำกับดนตรีมีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ทั้งในด้านการคัดเลือกผู้สมัคร การเลือกเพลงต่างๆที่ใช้ในการแข่งขัน การเรียบเรียงเพลงต่างๆในรายการ รวมทั้งการให้ทัศนคติเกี่ยวกับการร้องเพลงและการแข่งขันแก่ผู้เข้าแข่งขัน โคช และทีมงานในฝ่ายผลิตอีกด้วย ดังนั้น ฝ่ายกำกับดนตรีจึงถือเป็นปัจจัยภายในองค์การการผลิตที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

6.1.3 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ร่วมรายการ

เนื่องจากรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีรูปแบบรายการแบบเรียลิตีโชว์ บทสัมภาษณ์และเนื้อหาในรายการถูกถ่ายทอดตามเหตุการณ์ (ที่ถูกสร้างให้เกิดขึ้น) ที่เกิดขึ้นจริงในรายการ ดังนั้นเนื้อหาในรายการจึงได้รับอิทธิพลจากตัวตนและทัศนคติของผู้ร่วมรายการในระดับหนึ่งแต่ไม่ใช่ทั้งหมด เนื่องจากฝ่ายผลิตรายการมีการจัดวางเนื้อหาด้วยการตัดออก สลับที่ ให้เกิดความหมายที่ต้องการในเนื้อหารายการด้วยการตัดต่อในขั้นหลังการผลิต อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ร่วมรายการยังเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งตามที่ได้กล่าวข้างต้น ทั้งนี้ ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลแบ่งเป็น 2 ปัจจัยย่อย ได้แก่ โคชและผู้เข้าแข่งขัน

1) โคช

โคชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีหน้าที่ในการตัดสินและฝึกสอนผู้เข้าแข่งขันในทีมของตนเองด้วย โดยในรอบ Blind audition โคชจะเป็นผู้กดปุ่มเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกให้เข้าสู่ทีมของตนเอง ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้ผลิต โคชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกคนหนึ่งๆด้วยตนเองโดยไม่มีการกำหนดจากทางผู้ผลิต แต่จะมีการบริฟโคชให้เลือกผู้ที่มีเอกลักษณ์ของตนเองและมีแววความเป็นศิลปินอยู่ในตัวเท่านั้น ซึ่งการตัดสินใจเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกดังกล่าว โคชจะเป็นผู้วางกลยุทธ์ของทีมตนเองว่าจะมีการเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกลักษณะใดบ้าง จะมี “เสียง” แบบใดบ้างในจำนวนลูกทีม 12 คน ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางผู้ผลิต เกี่ยวกับการเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกของโคชในรอบ Blind audition ดังต่อไปนี้

“โคชตัดสินใจเอง โคชจะไม่เคยได้เจอหน้า เราจะไม่บริฟโคชก่อน เราไม่ให้โคชดูก่อน โคชไม่เคยเห็น ไม่เคยได้ยินมาก่อน...ในระหว่างที่โคชกดไป สมมติว่า ทีมละ 12 คน 12 คนตรงนี้เค้าจะเริ่มวางตั้งแต่กดช่วงแรกๆนะ ว่าอยากจะให้ใครคู่กับใคร อยากสร้างโซวียงง...ให้โคชเค้าตัดสินใจเอง แต่มันก็ไม่แน่หรอก ถ้าเกิดโคชหัน 2 คน การตัดสินใจมันจะไปตกอยู่ที่ผู้เข้าแข่งขัน เพราะฉะนั้นคุณต้องบลัฟกันเอง คือต้องเอาให้ได้ คุณต้องมีวิธีการพูด วิธีการชักจูง มันยากสำหรับโคช เพราะมันไม่ใช่เรื่องง่าย ทำยังไงจะให้ใครดี ตามคาแร็กเตอร์ แต่สังเกตได้ง่ายๆ เลยว่า ใครอยู่ที่ทีมไหน คาแร็กเตอร์ก็จะคล้ายๆ โคช เพราะโคชกดจากตัวเอง เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง อย่างที่บอกไปว่าเราไม่ใช่รายการประกวดร้องเพลงทั่วไป โคชเค้าจะมีมุมมองที่เป็นมุมมองส่วนตัวของเค้าอยู่ เราจะให้สิทธิ์นั้นกับโคช” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

โคชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหารายการในลักษณะการคัดเลือกส่วนผสม กล่าวคือ ผู้เข้าแข่งขันในรายการ ซึ่งส่วนผสมเหล่านี้จะส่งผลการดำเนินเรื่องราวในรายการ นอกจากนี้ คำคอมเมนต์ของโคชยังเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหารายการอีกประการหนึ่ง เนื่องจากในกระบวนการถ่ายทำในรอบ Blind audition นี้ ฝ่ายผลิตได้ถ่ายทำแบบปล่อยให้โคชกล่าวคอมเมนต์โดยไม่กำหนดความยาว และมีการบริฟโคชถึงวิธีการพูดเท่านั้น แต่จะไม่มีการบรรยายอย่างละเอียดในการกำหนดคำพูดให้กับโคช ดังนั้น ตัวตนและคาแร็กเตอร์ของโคชแต่ละท่านจึงมีอิทธิพลต่อเนื้อหาในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ แต่ทั้งนี้ คำพูดของโคชจะถูกตัดทอน สลับที่ เพื่อสร้างความหมายที่ผู้ผลิตต้องการในขั้นตอนการตัดต่อรายการในขั้นหลังการผลิต คำพูดของโคชจึงเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เท่านั้น ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ ดังนี้

“ถ้าเป็นการถ่ายทำในรายการจริงๆ แล้วที่ปล่อยให้โคชพูดเลย ในรอบ Blind Battle และ knock out แล้วเดี๋ยวที่ค่อยไปชอย เพราะวิธีการตัดคืออย่างน้อยเรามีคอนเทนต์ให้ตัด แต่ถ้าเราไปกำหนดเลยว่าโคชพูดแค่ 1 นาทีนะ อย่างนี้ไม่ได้ เพราะถ้าเอาไปตัดจริงๆ การนับคำของโคชหรือวลีได้มันน้อย มันไม่เยอะหรอก เพราะบางคนแทบจะไม่พูดก็มี” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

นอกจากนี้ โคชยังเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ mood&tone ของรายการในระดับหนึ่ง ในลักษณะการสร้างอารมณ์ตกให้แก่รายการ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของรายการของไทยที่จะต้องมี ความตลกขำขันเสมอไม่ว่าจะเป็นรายการประเภทใด อย่างไรก็ตาม คำพูดของโคชทั้งหมดจะถูกตัดต่อเรียบเรียง กระชับจังหวะใหม่ในขั้นตอนการตัดต่อดังที่ได้กล่าวข้างต้น โคชจึงเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่มี

อิทธิพลต่อ mood&tone ของรายการเพียงเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางผู้ผลิต ดังนี้

“การติดตลกมันเป็น mood & tone ของคนไทยดู เป็นทีวีเมืองไทย ไม่มีก็ได้ แต่จริงๆ เมืองนอกก็เป็น มันเป็น basic ของการตัดตอน แต่คนไทยมันเป็นเรื่องของ การใส่มุข เป็นการยิงมุข...เรียกว่าโคซสร้างสรรค์กันเอง เวลาเราไคด์เราก็จะบอกว่า เต็มที่เลยครับ เดียวก็จะไปตัดต่อกันเอง พุดได้เต็มทีเลยจริงๆรายการทีวีมันเหมือน magic บางทีที่พุดแล้วเราดูไม่รู้เลยว่าพุดตอนท้าย แต่เรายกทั้งก้อนไปไว้หัว แล้วเอาก้อนนี้ไปไว้ท้ายแทน” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

นอกจากการเลือกผู้เข้าแข่งขันเข้าสู่การแข่งขันในรายการ การคอมเมนต์ และการสร้างสรรค์ความตลกในรายการแล้ว โคซในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังมีส่วนร่วมในการคัดเลือก บทเพลงที่จะใช้ในการแข่งขันในรอบต่างๆทั้งหมดร่วมกับทีมผู้ผลิตและทีมกำกับดนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรอบ Live performance ซึ่งจะต้องมีโชว์หรือการแสดงประกอบการแข่งขันร้องเพลง โคซก็มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการสร้างสรรค์โชว์ร่วมกับทีมงาน หรือในบางครั้งโคซอาจเป็นผู้สร้างสรรค์โชว์มาแล้วนำมาเสนอทีมงานอีกด้วย แต่ทั้งนี้ ทุกเพลงและทุกโชว์ในรายการจะเป็นการทำงานร่วมกันของทั้งโคซและทีมงานโดยเฉพาะทีมกำกับดนตรีเสมอ ดังนั้น โคซจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์แต่ไม่ใช่ปัจจัยหลักทั้งหมด ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวุฒิ วงศ์สรรเสริญ บุคลากรจากทีมกำกับดนตรี ดังต่อไปนี้

“เรื่องโชว์กับเพลง โคซมีส่วนร่วมเยอะครับ พอมาเป็นรอบ Live เนี่ย โคซจะมีส่วนเยอะมาก อย่างบางอัน เช่น ของแก่ง พี่โจ้จะบอกว่าอันนี้ได้เลย เราก็ตามพี่โจ้ ทีมของพี่โจ้เค้าคิดมา แล้วก็ถามว่าแบบนี้ได้รีเปล่า? เค้าจะถามเราว่าแบบนี้ทำได้ รีเปล่า เราก็จะมองแล้วก็บอกว่า แบบนี้ทำได้ ทำได้แค่นั้น ทุกคนมีหมด ทั้งที่ก้อง พี่คิม แสตมป์ ด้วยความเป็นแสตมป์ก็จะเป็นแนวแบบแสตมป์ ก็จะมีอะไร ก็จะมีอะไร เท่ๆ” (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

นอกจากนี้แล้ว โคซยังมีอิทธิพลต่อเนื้อหาของรายการผ่านการทวีตข้อความที่ขึ้นบนจอในช่วงการออกอากาศ ซึ่งข้อความทวีตเหล่านั้นเป็นข้อความที่โคซทวีตเองโดยไม่มีกำหนดข้อความจากทางผู้ผลิตแต่อย่างใด แต่ผู้ผลิตจะเป็นผู้หารือร่วมกับโคซว่าต้องการให้ขึ้นข้อความทวีตใดบ้างในรายการและเป็นผู้นำข้อความที่โคซจะทวีตนั้นขึ้นบนภาพในขณะออกอากาศแบบเรียลไทม์ (พร้อมกับที่โคซทวีตบนทวีตเตอร์) ทั้งนี้ ผู้ผลิตจะเป็นผู้กำหนดจังหวะในการขึ้นข้อความในรายการให้

ตรงกับเนื้อหารายการในช่วงที่ออกอากาศ โดยใช้ข้อความที่โคซคิดและเขียนขึ้นเองเพื่อที่จะทวิตเอง ผ่านทวิตเตอร์ของตนเองในช่วงการออกอากาศเช่นเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางทีมผู้ผลิต ดังนี้

“ในรอบที่เป็นเทป ทางเราจะถามโคซว่าจะทวิตอะไร โคซเค้าจำได้อยู่แล้ว เราก็เอาตรงนั้นไปออก แล้วโคซก็จะทวิตตอนที่เทปออกครับ มันเป็นเรื่องใหม่ โคซรู้อยู่แล้ว วิชาที่เทปนี้จะออก พอถึงเวลาเราก็บอกว่าวันนี้เทปนี้จะออกนะ พอถึงช่วงนั้นโคซก็จะทวิต..มีการควบคุมจากทางเราว่าจะขึ้นทวิตไหนตอนไหนบ้าง แต่มันจะเป็นคำพูดหรือความคิดของโคซจริงๆ มันจะไม่ได้เป็นคำที่เราแต่งให้” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า โคซในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการผ่านการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขัน การคอมเมนต์ผู้เข้าแข่งขัน การสร้างสรรค์ความตลก การสร้างสรรค์โชว์และการคัดเลือกบทเพลงที่จะใช้ในการแข่งขัน และข้อความทวิตที่ขึ้นบนภาพในขณะออกอากาศ ดังนั้น โคซจึงเป็นปัจจัยภายในองค์กรการผลิตที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ประการหนึ่ง

2) ผู้เข้าแข่งขัน (หรือผู้เข้ารับการคัดเลือก)

ผู้เข้าแข่งขัน (หรือผู้เข้ารับการคัดเลือก) ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีอิทธิพลต่อเนื้อหารายการผ่านบทสัมภาษณ์ประกอบวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขันในแต่ละรอบการแข่งขัน เนื่องจากในกระบวนการถ่ายทำสัมภาษณ์ผู้เข้าแข่งขัน จะมีการซักถามเพิ่มเติมจากทีมงานในบางกรณี และหากผู้เข้าแข่งขันสามารถให้สัมภาษณ์ได้เองโดยไม่ต้องซักถามอะไร ทีมงานก็จะปล่อยให้ผู้เข้าแข่งขันกล่าวถึงความรู้สึกต่อการแข่งขัน ความในใจที่อยากจะกล่าวเองตามความยาวที่ทีมงานกำหนด ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณปุ๋ย ดวงพร ผู้เข้าแข่งขันในซีซั่นที่ 1 ดังต่อไปนี้

“ที่ปุ๋ยพูดเองหมดเลยคะ ไม่มีใครบรีฟเลย จริงๆพูดเยอะกว่านั้นด้วยคะ แต่มันออกได้น้อย...เค้าก็จะพูดเลยว่า อยากจะพูดอะไร บอกความในใจออกไปเลยคะ แค่นั้นเอง ที่ปุ๋ยคิดว่ามันอยู่ที่ความสามารถของแต่ละคน ที่ปุ๋ยทำงานมาเยอะแล้ว ที่ปุ๋ยสามารถจะพูดไปได้เรื่อย ๆ เรามีความคิดของเราแล้ว เราสามารถที่จะคิดและพูดได้ ที่ปุ๋ยเชื่อในการเป็นตัวตนของเราในการเป็น Inspiration ให้คนอื่น แต่ที่ปุ๋ยคิดว่า สำหรับคนอื่นที่เค้าพูดไม่เก่งจริงๆ ทีมงานน่าจะต้องช่วยบรีฟ ซึ่งที่ปุ๋ยไม่รู้ว่ามีใครบ้าง แต่สำหรับที่ปุ๋ย ที่ปุ๋ยพูดเองหมดเลย คือทุกคนอยากพูดอะไรพูดเลย นอกจาก

ว่าเค้าอยากได้อะไรเค้าก็จะถามเพิ่ม แต่ว่าไม่มีการไปกำหนดบริพอะไร คือง่ายมาก”
(ดวงพร พงศ์ผาสุก, 2558)

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้เข้าแข่งขันมีอิทธิพลต่อเนื้อหารายการในระดับหนึ่ง กล่าวคือมีการให้สัมภาษณ์โดยไม่มีบทพูดใดๆจากทางรายการ แต่อาจมีการซักถามเพิ่มเติมหรือชี้แนะประเด็นจากทีมงานฝ่ายผลิตตามแต่กรณี ซึ่งบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันดังกล่าวจะถูกนำไปตัดทอน เรียบเรียง สลับที่ใหม่อีกครั้งในขั้นการตัดต่อในขั้นหลังการผลิต ดังนั้น ผู้เข้าแข่งขันจึงเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาในรายการแต่ไม่ใช่ปัจจัยหลักทั้งหมด เช่นเดียวกับโค้ชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ตามที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อก่อนหน้า

6.2 ปัจจัยภายนอกองค์กรการผลิต

6.2.1 ปัจจัยผู้รับสาร

ปัจจัยผู้รับสารที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จะมี 2 ปัจจัยย่อย ได้แก่ ปัจจัยผู้รับสารด้านผลตอบรับ และปัจจัยผู้รับสารด้านกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงแต่ละปัจจัยย่อยอย่างละเอียด ดังนี้

1) ปัจจัยผู้รับสารด้านผลตอบรับ (Feedback)

ปัจจัยภายนอกองค์กรการผลิตที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในเรื่องปัจจัยผู้รับสารด้านผลตอบรับ จะหมายถึงการวัดผลความนิยมของผู้ชมต่อรายการ (Rating) และกระแสตอบรับของผู้ชมที่แสดงความคิดเห็นผ่านสื่อโซเชียลมีเดียต่างๆ

สำหรับการวัดผลความนิยมของผู้ชมต่อรายการ (Rating) บริษัทแพนเทอร์เอ็นเทอร์เทนเมนท์ ซึ่งเป็นผู้ผลิตรายการ ได้ว่าจ้างบริษัท เอจีบี นีลเสน มีเดีย รีเสิร์ช(ประเทศไทย) ให้ทำการสำรวจความนิยมของผู้ชมที่มีต่อรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ด้วยระบบ Rating ซึ่งผลจากการสำรวจความนิยมดังกล่าวได้มีอิทธิพลต่อการทำงานของผู้ผลิต กล่าวคือมีการพยายามปรับปรุงคุณภาพรายการเพื่อเพิ่มคะแนนความนิยม โดยการแจ้งให้ทางฝ่ายผลิตรับทราบและหาวิธีการในการปรับปรุงรายการรวมทั้งชี้แนะในสิ่งที่ปรับปรุงได้ทั้งในซีซั่นปัจจุบันและซีซั่นต่อไปด้วย แต่สำหรับฝ่ายผลิตเองก็ได้ดำเนินการอะไรเพิ่มเติมอย่างเป็นรูปธรรมมากนัก เนื่องจากมีทัศนคติในการทำรายการให้ดีที่สุดอยู่แล้ว ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ ตำแหน่งผู้จัดการโครงการ (Project manager) ซึ่งเป็นบุคลากรจากทางผู้ผลิต ดังนี้

“...จริงๆ แล้วการปรับเนื้อหามาจากเรตติ้งมากกว่า แต่ว่าในตัวของฟอร์มเมต ถ้าจะเปลี่ยนขนาดนั้นเลยจะเป็นการคุยกันมากกว่า แต่ถ้าเกิดคนดูแล้วรู้สึกว่ามันเนี้ย มันดูเนือๆ มันอาจจะไม่ได้เกี่ยวกับเรตติ้งอย่างเดียว มันเป็นความรู้สึกที่เราเองแล้ว มันน่าจะมึะไรบ้าง อย่างที่สองพอมาดูเรตติ้ง จะเห็นว่ามันอยู่ใน average ที่ดีขึ้น เราจะทำยังไงให้ดีขึ้น มันก็ต้องมีการพัฒนา อย่างแรก เรื่องกติกา อย่างที่สอง เรื่องโชว์ อย่างที่สาม ความสามารถของนักร้อง อันนี้มีผล...” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

และในบทสัมภาษณ์ของคุณชยานันต์ เทพวินนกร ตำแหน่ง ผู้ควบคุมการผลิตรายการ (Producer) ซึ่งเป็นบุคลากรจากฝ่ายผลิต ดังนี้

“เรื่องเรตติ้ง พี่เป็นผู้ผลิตให้ทรู และเอพีแอนด์เจ (แพนเทอร์เอ็นเทอร์เทนเมนต์ เดิม) เคาก็พูดมา แต่การทำให้เรตติ้งขึ้น เราไม่รู้หรอกว่าทำยังไงให้เรตติ้งขึ้น เรารู้แต่ว่าทำให้รายการให้ดีที่สุด รายการมันดีที่สุด ณ ตอนนั้นนะ ในมุมมองของเราและเวลาที่มี ถ้าเรตติ้งมันดี แสดงว่ามันเข้าถึงคน ซึ่งเรต ดิงก็อย่างที่รู้ ช่อง 3 ช่อง 7 มันก็มีวิธีการรับที่แตกต่างกัน แต่มันก็จะเห็นเลยว่า เรตติ้ง urban เป็นยังไง เรตติ้งเมือง เป็นยังไง เรตติ้งต่างจังหวัดเป็นยังไง...” (ชยานันต์ เทพวินนกร, 2558)

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า คะแนนจากการวัดผลความนิยมของผู้ชมต่อรายการ (Rating) นั้นมีอิทธิพลต่อผู้ผลิตและฝ่ายผลิตในระดับที่แตกต่างกัน โดยสำหรับผู้ผลิตจะมีอิทธิพลสูง ส่วนสำหรับฝ่ายผลิตจะมีอิทธิพลต่ำกว่า แต่อย่างไรก็ตาม คะแนนจากการวัดผลความนิยมของผู้ชมต่อรายการถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ปัจจัยด้านผู้รับสารที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือกระแสตอบรับของผู้ชมที่แสดงความคิดเห็นผ่านสื่อโซเชียลมีเดียต่างๆ ซึ่งจากข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับทั้งบุคลากรฝ่ายผลิตและผู้ผลิต พบว่ากระแสตอบรับของผู้ชมผ่านโซเชียลมีเดียมีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์น้อยมาก โดยไม่มีผลต่อเนื้อหาหลักในรายการเลย แต่จะมีผลด้านเทคนิคบ้าง ยกตัวอย่างเช่นกระแสตอบรับในเรื่องเทคนิคการบันทึกเสียงในรายการที่มีผู้ชมได้วิจารณ์ไว้ในโซเชียลมีเดียว่าการบันทึกเสียงต่ำกว่ามาตรฐานมาก ทางผู้ผลิตก็นำคำวิจารณ์เหล่านี้มาใช้ปรับปรุงเทคนิคการบันทึกเสียงในรายการ เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางผู้ผลิต ดังนี้

“*(ความเห็นของผู้ชมในโซเชียลมีเดียโดยเฉพาะเว็บไซต์พันทิปดอทคอม) ไม่มีผลครับ โศครน้อย มีบ้างเล็กน้อยเพื่อเอาไปปรับปรุงบางส่วน เช่น เฮ้! ทำไมเทพนี้เสียงแย่จังเลย เรื่องเทคนิคอันนี้พี่ยอมรับ แต่ว่า ถ้าเรื่องเลือกใครไม่เลือกใคร อันนี้ไม่ควรเอามาเป็นประเด็น เพราะว่า มันเป็นลักษณะของเกมโชว์ที่โคชไม่ได้เป็นตัวแทนของคนทั้งประเทศ แต่โคชตัดสินในมุมมองที่เป็นตัวของตัวเอง แต่อันไหนที่มันเข้า live ก็ถูกแล้ว เป็นสิ่งที่ประชาชนโหวตเข้ามา เพราะฉะนั้นในเว็บไซต์ที่ทำการเลือก ว่าเลือกได้ยังไงเสียงแย่ แต่มันต่างกันที่วิธีการมอง...*” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

เช่นเดียวกับผู้ผลิต ที่ไม่ได้มีการเอนเอียงไปตามกระแสตอบรับในโซเชียลมีเดียเช่นกัน

“...ก็ทำที่เราคิดว่ามันดีที่สุด บางอย่างเราไม่รู้หรือว่าเราไปทำตามคนในพันทิปหรือในโซเชียลขนาดไหน แล้วเราทำตามตรงนั้นแล้วเค้ามีก็คน แล้วเราทำเสร็จแล้วมันดีใหม้ย? มันไม่มีจุดในการบอกเลย แต่ว่าถ้าเราทำด้วยว่า สิ่งที่ดีที่สุดเพราะว่าอันนี้มันเหมาะกับอันนี้...พี่จำได้ว่ามีคนด่าอะไรอย่างนึง อ้าวแล้วด่าแล้วยังไง บางทีเค้าก็ไม่ได้อยู่ในสถานะ คือไม่ได้เป็นโคช พี่ไม่ค่อยได้อ่านนะ พี่พยายามไม่อ่าน ก็มาคุยกันว่า อย่าไปอ่านมาก อ่านแล้วอย่าให้มันจับ มัน lead จนกระทั่งเสียความเป็นตัวตน เราก็บอกยังงี้...” (ชยานันต์ เทพวนินกร, 2558)

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า กระแสตอบรับของผู้ชมผ่านการแสดงความคิดเห็นในโซเชียลมีเดียมีอิทธิพลต่อการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เพียงเล็กน้อย กล่าวคือเฉพาะในด้านเทคนิค แต่ไม่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์แต่อย่างใด

2) ปัจจัยผู้รับสารด้านกลุ่มเป้าหมาย (Target group)

ในกรณีรายการที่มีการซื้อลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ การผลิตซ้ำรายการย่อมตกอยู่ภายใต้กรอบและเงื่อนไขทางวัฒนธรรมของประเทศผู้ผลิตรายการเป็นสำคัญ เนื่องจากกลุ่มผู้ชมภายใต้วัฒนธรรมนั้นๆ ย่อมมีรสนิยม มุมมอง ทศนคติแตกต่างจากกลุ่มผู้ชมของรายการต้นฉบับเดิม

สำหรับรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ก็เช่นเดียวกัน เมื่อมีการผลิตซ้ำรายการภายใต้วัฒนธรรมไทย ผู้ผลิตจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมเนื้อหาและการนำเสนอบางประการ เพื่อให้เหมาะสมกับรสนิยมของกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้ชมชาวไทย อีกทั้งให้อยู่ภายใต้กรอบวัฒนธรรมประเพณีของไทยเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มผู้ชมชาวไทยในวงกว้างได้อีกด้วย โดยปัจจัย

ผู้รับสารด้านกลุ่มเป้าหมายนี้มีอิทธิพลต่อรายการใน 2 ลักษณะ ได้แก่ การเลือกใช้เพลงในรายการ การสร้างความหมายเกี่ยวกับการแข่งขัน และการเลือกไม่ใช้กติกาสถิติย่อยบางประการ

สำหรับประเด็นการเลือกใช้เพลงในรายการ ทางผู้ผลิตได้ตัดสินใจให้มีเพลงที่เป็นภาษาไทยในรายการมากกว่าเพลงสากลหรือเพลงภาษาต่างชาติ เนื่องจากคำนึงถึงกลุ่มผู้ชมที่เป็นคนไทยเป็นส่วนใหญ่ ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ บุคลากรจากทางผู้ผลิต ดังนี้

“(เรื่องการเลือกใช้เพลงไทย) อันนี้เราบาลานซ์ อันนี้เราต้องทำเองครับเพื่อให้คนไทยดู ถ้าเราเอาเพลงฝรั่งเยอะ ๆ คนไทยก็จะไปที่อื่น ถ้าเรามีเพลงป๊อปไทย ฝรั่ง ลูกทุ่ง อันนี้มันก็จะบาลานซ์ แล้วก็จะมีเพลงช้า เพลงเร็ว เพลงจังหวะมีเดียม เพลงจังหวะกลางๆ ผสมอยู่ด้วย...คนดูเป็นคนไทย เพราะฉะนั้นทุกอย่างมันก็จะ relate กับคนดูเป็นหลัก เช่น ทำไมเราต้องเลือกเพลงภาษาอังกฤษ เปอร์เซนต์น้อย ทำไมต้องมีลูกทุ่งด้วย ทำไมต้องมีเพลงป๊อป เพลงไทยสากลเยอะ เพราะฉะนั้น target ของ The Voice ใหญ่มั่นคือวัยรุ่นจนเกือบถึงจะแก่...ธรรมดาที่ทำ research อยู่แล้ว ว่า target group ในแต่ละช่วง ในแต่ละตอนเป็นยังไง เราก็จะเอาตรงนั้นมาวิเคราะห์ อย่างที่พี่วุฒิก็คือเรื่องเพลง เราจะปรับเปลี่ยนยังไง มองภาพยังไง การเล่าเรื่องที่ไม่ซับซ้อนเกินไป...” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงไทยที่ถูกนำมาใช้ในรายการมักจะเป็นเพลงเก่าแต่นำมาเรียบเรียงใหม่ ทั้งนี้เป็นการพิจารณาถึงความต้องการของกลุ่มเป้าหมายคือผู้ชมส่วนใหญ่ในประเทศ ซึ่งหมายถึงความพยายามในการใช้เพลงที่ได้รับความนิยมหรือเพลงฮิตในรายการ แต่เนื่องด้วยในวงการเพลงปัจจุบันแทบจะไม่มีเพลงฮิตที่คนทั้งประเทศรู้จักอย่างในอดีต ทางรายการจึงมีการเลือกใช้เพลงไทยที่เป็นเพลงเก่าโดยเฉพาะเพลงเก่าที่เคยได้รับความนิยมอย่างมากในอดีตโดยอ้างอิงจากช่วงอายุของกลุ่มผู้ชมรายการ อีกทั้งอ้างอิงตามรสนิยมทางดนตรีของฝ่ายกำกับดนตรี (Music director) ร่วมด้วย ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“ก็เพลงใหม่ ถ้าพูดตรงๆ ว่าเดี๋ยวนี้ก็ไม่มีเพลงดัง ทุกอย่างในรายการต้องป๊อปบูลาร์ คือ ต้องเอาเพลงที่คนรู้จักที่สุดกับนักร้องมาทำให้มันเข้ากัน ทุกวันนี้ถ้าไปดูรายการ ...ใน 5 ปีนี้ มีเพลงใหม่อยู่ในรายการก็เพลง เพราะมันไม่มีเพลงดังเลยที่คนในประเทศรู้จัก...”

แต่เราก็รู้อย่างนึงว่า คนในประเทศที่ดูเดอะวอยซ์ อายุเท่าไรถึงเท่าไร แล้วเราก็พยายามกลับไปโน้มน้าวมันว่า ปีนั้น มันมีเพลงอะไรดังบ้าง..

ผมแค่คิดว่าคนที่ดูรายการ เป้าหมายอายุเท่าไร ถ้าถอยกลับไปในช่วงที่เค้าเป็นวัยรุ่น เพลงที่เค้าชอบอยู่ปีไหน เราก็ลิสต์มาเลยว่า เพลงนี้ๆ น่าจะเอามาทำมัย แล้วนักร้องคนไหนที่เหมาะสม ถ้ามีเพลงที่ลิสต์ไว้แต่นักร้องไม่เหมาะเราก็ไม่เอา...

แล้วก็มี (เพลง) บางส่วนที่เราอยากฟัง อย่างเช่นปีนี้ ผมลิสต์ไว้เลยว่าอยากฟังอะไร แล้วมาดูน้อง เพลงนี้น้องร้องน่าจะดี ก็เอามาเสนอ..." (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นการสร้างความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของคนไทย กล่าวคือนิสัยรักความสงบสุขและไม่ชอบการทะเลาะกัน ซึ่งมีผลต่อรสนิยมการรับชมรายการของกลุ่มผู้ชมชาวไทย อีกทั้งความสามารถของผู้เข้าแข่งขันไทยยังมีข้อจำกัด จึงมีการปรับเปลี่ยนความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันให้กลายเป็นการตั้งใจทำโชว์ให้ดีที่สุดที่สุคร่วมกันแทนการแข่งขันกันอย่างเอาเป็นเอาตาย โดยเฉพาะการแข่งขันในรอบ Battle ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของวุฒิ วงศ์สรรเสริญ ฝ่ายกำกับดนตรี ดังนี้

"...ฝรั่งเค้าก็จะแบบเทิลกันเอาเป็นเอาตาย ใส่มันยับ แต่ของเรา...คนไทยไม่ชอบทะเลาะกัน แต่แบบเทิลต้องทะเลาะกัน เราก็เลยมาปรับว่า น้องๆ ไม่ต้องทะเลาะกัน โชว์นี้มันเป็นโชว์ของเรา 2 คน จะทำให้ยังไงให้มันสุด...case study คือ กบ กับ เอาร์ท season 1 เราบอกน้องแล้วว่าตอนซ้อมทำให้สุดเท่าที่อยากจะทำ จะได้ว่ามันโอเคมัย แต่ว่าพอตอนซ้อม คุณนี้ผมบอกเลยว่า เป็นคู่ที่เหมือนกับเจสซีที่อเมริกา แล้วกบก็เก่ง เอาร์ทก็มีความแข็งแรงของเสียง แต่พอเอาร์ทขึ้นมาแล้ว ผมเข้าใจ ด้วยความที่ตื่นเต้นแล้วอยากจะชนะ มันเลยทำให้ทุกอย่าง push ออกไป แล้วอีกฝ่ายแทนที่จะอยู่หนึ่ง ทุกลีบลีฟจนกระทั่งทุกอย่างเลย แล้วคนก็ด่า แล้วหลังจากนั้นมา คนก็เริ่มเข้าใจว่าฉันควรจะทำอะไร ทำตามแผนที่วางไว้ มันคือการเตรียมตัวทั้งหมดครับ เพราะฉะนั้นการที่คนไทยจะมาเอาชนะกันขนาดนั้น ด้วยศักยภาพของเนื้อเสียงและตัวเราเป็นธรรมชาติ ที่ไม่ใช่คนที่จะต้องมาแอดริบ (Adrib) แบบนั้น อย่าแอดริบด้วยความไม่เข้าใจ มันก็ทำให้การทำอะไรแบบนั้นมันพัง...

...(หลังจากนั้น) เราก็จะใส่หัวน้องๆ ทุกคนว่า แบบเทิลนี่คือหนึ่งโชว์ของเรา ทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด ให้มันเพราะที่สุด แล้วยังไงก็แล้วแต่ แพ้ก็ได้ ถ้ามันเจ๋ง ดังทั้งคู่..." (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

นอกจากนี้ ในเรื่องกติกาปลีกย่อยในรายการ ถึงแม้ทางรายการจะถูกควบคุมอยู่ด้วยข้อบังคับเรื่องกติกาทั้งหมดในรายการจากทางเจ้าของลิขสิทธิ์ตามที่ได้กล่าวในหัวข้อก่อนหน้า แต่ทางผู้ผลิตเองก็ได้มีการพิจารณาถึงความเหมาะสมในการเลือกใช้หรือไม่ใช้กติกาปลีกย่อยบางประการ

เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้ชมในบริบทของสังคมไทย และสามารถต่อรองกับทางเจ้าของลิขสิทธิ์ถึงความเหมาะสมอันเกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของบุคลากรฝ่ายผู้ผลิต ดังต่อไปนี้

“ก็เรื่องของ *Talpa* ที่ส่งมาในเรื่องของกติกาต่าง ๆ อันนี้ก็ต้องจับจ่ายบนเหตุผลที่คนไทยดู บางทีอย่างฝรั่งเพิ่มอะไรไปไม่รู้ ที่จำไม่ได้ แต่ที่ว่าคนไทยไม่เกิด...เค้าน่าจะเรียก *Blind blind* มันคือคนที่ร้องในรอบ *Blind* เอาผ้าปิดไว้ โคะชได้ยินแต่เสียงเสียงดีมาก โคะชหันมายังไม่เห็นหน้านะ จนกว่าจะจบเพลง จนกว่าจะเลือก เลือกเสร็จถึงเห็นหน้า แต่เราเลือกที่จะไม่ใช่ เพราะรู้สึกว่ามันซ้ำซ้อน ไม่ค่อยมีผลอะไรเท่าไร” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

อย่างไรก็ตาม ในทุกกรณีการเปลี่ยนแปลงการใช้กติกาใดๆ ในรายการ ทางผู้ผลิตรายการจะต้องชี้แจงเหตุผลของการเลือกไม่ใช้กติกาปลีกย่อยนั้นๆ อย่างชัดเจนต่อทางเจ้าของลิขสิทธิ์ และต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นรายกรณีไป ดังที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อปัจจัยภายในองค์กรการผลิตด้านการควบคุมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ดังนั้น ปัจจัยผู้รับสารด้านกลุ่มเป้าหมายจึงเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลไม่มากนักต่อการเลือกใช้กติกาต่างๆ ในรายการหากเทียบกับปัจจัยด้านการควบคุมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ เนื่องจากอำนาจสิทธิ์ขาดในการตัดสินใจอนุญาตเกี่ยวกับการเลือกใช้หรือไม่ใช้กติกาใดๆ ในรายการยังคงเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์ในท้ายที่สุด

จากข้อมูลทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปัจจัยผู้รับสารด้านกลุ่มเป้าหมายมีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ กล่าวคือ ผู้ผลิตมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาและการนำเสนอที่เดิมเป็นรายการของต่างประเทศให้เหมาะสมกับบรรณนิยมของกลุ่มเป้าหมายซึ่งคือกลุ่มผู้ชมชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีการเลือกไม่ใช้กติกาปลีกย่อยบางประการเนื่องจากคำนึงถึงความเหมาะสมกับกลุ่มผู้ชมเป็นสำคัญอีกด้วย อีกทั้งมีการเลือกใช้เพลงที่เป็นที่รู้จักของกลุ่มผู้ชมรายการส่วนใหญ่ และหากพิจารณาจากเพลงที่ใช้ในรายการทั้งหมด จะเห็นได้ชัดเจนว่า รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีการเลือกใช้เพลงที่เป็นที่รู้จักในประเทศไทยอย่างครอบคลุมทุกกลุ่มช่วงอายุของผู้ชม แต่ทั้งนี้ เพลงที่เลือกใช้จะต้องเป็นเพลงฮิตหรือเพลงที่ได้รับความนิยมในช่วงเวลาต่างๆ นั้นเอง

6.2.2 ปัจจัยด้านสถานการณ์ทางสังคมและการเมือง

นอกเหนือจากปัจจัยผู้รับสารซึ่งถือเป็นปัจจัยภายนอกองค์กรการผลิตที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์แล้ว ยังมีปัจจัยด้านสถานการณ์ทางสังคมและการเมืองในช่วงเวลาการออกอากาศของรายการที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาในรายการอย่างเห็นได้ชัด ดังจะเห็นได้จากกรณีการโชว์เพลงราตรีสวัสดิ์ ของศิลปินพี่กอล์ฟฮิโร่ ซึ่งเป็นโชว์คู่ในรอบ Final ของโคชใจ

บอยและคุณกิต กิตตินันท์ในซีซั่นที่ 2 ซึ่งออกอากาศในวันที่ 15 ธันวาคม 2556 ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดสถานการณ์ความขัดแย้งด้านการเมืองของคนในชาติอย่างรุนแรงและทำให้คนไทยต่างหวัดวิตกถึงความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น ทางรายการจึงได้นำเพลงราตรีสวัสดิ์ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ความไม่สงบในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และความเสียหายของทหาร นำมาใช้เพื่อวิงวอนให้คนในชาติร่วมมือร่วมใจกันทำให้เกิดความสงบสุขภายในประเทศในสถานการณ์ความไม่สงบในขณะนั้น ซึ่งเป็นการแฝงความหมายดังกล่าวในรายการอย่างตั้งใจโดยทีมผู้ผลิต ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณวุฒิ วงศ์สรรเสริญ หนึ่งในฝ่ายกำกับดนตรีของรายการ ดังต่อไปนี้

“...คือตอนนั้นพี่สังข์กับเราคุยกันเลย ตอนนั้นสถานการณ์ในประเทศเรามันแย่มาก เราอยากให้ทุกคนกลับมารักประเทศ เลยเลือกเพลงนี้ ตอนนั้นผมอยู่เวทิด้วย ตอนนั้นยังชนลุกอยู่เลย มันคือหัวใจของทุกคนที่อยากให้ประเทศมีความสุข มันมีคนจำนวนหนึ่งที่ทำแบบนี้อยู่ในประเทศ คุณทำแบบนี้ คุณรักประเทศไทยเราจริงรีเปลา? ทุกคนในนั้นมันเลยออกมาสุตๆ นี่เป็นแนวคิดที่ทุกคนคุยกัน พี่จ๊อ พี่สังข์ ทุกคนช่วยกัน ถึงเวลาที่เราจะช่วยให้อิมแพคของรายการเราทำให้ทุกคนคิดว่าเรารักประเทศจริงๆ รีเปลา เราทำอะไรอยู่ อันนี้มีความหมายแอบแฝงจริงๆ ” (วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

กรณีดังกล่าวได้แสดงถึงอิทธิพลของปัจจัยภายนอกองค์กรด้านสถานการณ์ทางสังคมและการเมืองที่มีต่อเนื้อหาในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์อย่างชัดเจน นอกจากนี้ สถานการณ์ทางการเมืองและสังคมในช่วงเวลาดังกล่าวยังมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวม และมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้สนับสนุนรายการต่อการลงทุนซื้อโฆษณาในรายการอีกด้วย ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของผู้ผลิต ทำให้ต้องพยายามลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นบางส่วน อีกทั้งยังงบประมาณในการผลิตอย่างประหยัดอีกด้วย ซึ่งไม่ได้ส่งผลโดยตรงต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการ แต่อาจมีผลกระทบต่อความตัดสินใจเลือกใช้เพลงหนึ่งในรายการซึ่งมีความแตกต่างเรื่องค่าลิขสิทธิ์ เป็นต้น โดยคุณวันชนะ พงษ์ขวัญ ตำแหน่งผู้จัดการโครงการของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ได้กล่าวเกี่ยวกับผลกระทบจากสถานการณ์ด้านการเมืองและสังคมดังกล่าวไว้ดังนี้

“...การเมืองไง ต้นปีที่แล้วแย่มากหมดเลย เพราะว่าตอนที่มันปิดกันเยอะๆ ที่มันมีมือบ มันทำให้เอเจนซีไม่ค่อยใช้ตังค์ ด้วยความที่มันเป็นผลกระทบของเศรษฐกิจที่ลูกค้าไม่มีตังค์ ทำให้การซื้อสปอนเซอร์ของรายการมันน้อยลง มีผลอย่างหนักเลย เพราะต้นทุนรายการพืมหาศาล เพราะฉะนั้นการขายได้น้อยลงทำให้เสียด ๆ จะขาดทุน จะเจ๊งเอา...”

...ต้องลด (ต้นทุน) เลย คืออะไรตรงไหน ตัดได้ต้องตัด แต่พี่จะไม่ตัดในส่วนที่เป็น professional ของส่วนต่าง ๆ แต่ธรรมดาพี่ก็ไม่ตัดเยอะมาก เพราะว่า รายการมันพิคซ์

ต้นทุนอยู่ขนาดนี้แล้ว พอไปลดต้นทุนบางส่วนลงมันจะส่งผลกระทบต่อ...” (วันชนะ พงษ์ขวัญ, 2558)

จากข้อมูลข้างต้น ปัจจัยด้านสถานการณ์ทางสังคมและการเมืองจึงถือเป็นปัจจัยภายนอกองค์กรการผลิตที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

6.2.3 ปัจจัยด้านระบบลิขสิทธิ์เพลง

ปัจจัยด้านระบบลิขสิทธิ์เพลงไทยเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ทั้งนี้ ระบบการเก็บค่าลิขสิทธิ์เพลงในประเทศไทยมีความหลากหลายไปตามค่ายเพลง ตามศิลปิน ตามแต่การนำไปใช้ ซึ่งไม่มีมาตรฐานใดๆ ในการกำหนดค่าลิขสิทธิ์เพลงของเพลงหนึ่งๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น การเลือกใช้เพลงหนึ่งในรายการจึงต้องผ่านกระบวนการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์โดยตรงทุกครั้งและทุกเพลงที่จะใช้ในรายการ โดยผู้ผลิตจะต้องพิจารณาเป็นรายเพลงว่าค่าลิขสิทธิ์ที่เจ้าของลิขสิทธิ์แจ้งมานั้นสมเหตุสมผลหรือไม่ การใช้งบประมาณในจำนวนนั้นๆ เพื่อการใช้เพลงนั้นๆ ในรายการจะคุ้มค่าหรือไม่ เป็นต้น ดังนั้น จะมีกรณีที่มีเพลงที่มีลิขสิทธิ์เลือกจะใช้แต่เจ้าของลิขสิทธิ์แจ้งค่าลิขสิทธิ์มาอย่างสูงเกินกว่าที่รายการจะสามารถรับผลิตขอได้ ก็จะมีการปรับเปลี่ยนเพลงเป็นเพลงอื่นที่มีค่าลิขสิทธิ์ต่ำกว่า และมีการหลีกเลี่ยงการใช้บทเพลงของเจ้าของลิขสิทธิ์บางรายที่ไม่มีมาตรฐานในการกำหนดค่าลิขสิทธิ์ อีกทั้งยังมีกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ไม่ให้ใช้เพลงบางเพลงในรายการด้วย ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์คุณวุฒิ วงศ์สรรเสริญ บุคลากรฝ่ายกำกับดนตรี (Music director) ดังต่อไปนี้

“เรื่องลิขสิทธิ์เพลงนี้กระทบมาก เรื่องนี้รัฐบาลไทยควรจะต้องกลับมาจัดการเหมือนอเมริกาครับ คือ คุณไม่มีสิทธิ์ที่จะให้ใช้หรือไม่ให้ใช้ คุณควรจะมีองค์กรกลางองค์กรหนึ่ง ซึ่งถ้าผมจะใช้ผมต้องติดต่อองค์กรนี้ แล้วองค์กรนี้จะจ่ายตักเท่าที่ควรจะเป็น...ทุกวันนี้เนี่ย จะใช้เพลงนี้ฉันไม่ให้ใช้ เพราะรายการนี้ อีกรายการหนึ่งใช้ได้ เพราะอะไร รายการนี้ เพลงนี้ เคยเก็บอยู่ 3,000 บาท วันนี้มาเก็บ 100,000 บาท ทำไมอะ

มันขึ้นอยู่กับใครจะให้หรือไม่ให้ อย่างบางครูเพลงทำเพลงเสร็จแล้วส่งไปขอแล้วไม่ให้ใช้ไม่ให้ใช้เพลงนี้เพลงเดียว why not? คือประเทศที่เจริญแล้ว เรื่องนี้คือเรื่องลิขสิทธิ์ทางปัญญา ใครก็ใช้ได้ แล้วมีเรทว่า เพลงที่อุปถิตขนาดนี้จ่ายเท่านี้ ไม่งั้นเพลงที่ไม่ดังจะเอามาใช้ก็จ่าย 200 หรือ? แล้วเพลงที่ดังสุดจ่าย 200,000 บาทหรือ? มันควรจะมีเรทว่า อันนี้เอาไปใช้ออนแอร์ทั่วประเทศราคานี้ คอนเสิร์ตราคานี้ อีเว้นต์ราคานี้ ตั้งไว้เท่ากัน สแตนดาร์ด แต่เพลงมีคุณค่าเท่ากัน...มันเกิดขึ้นแบบนี้ บางเพลงคนฟังอยากได้ยิน เราก็อยากได้ยิน แต่ว่าใช้ไม่ได้ เพราะว่ามันไม่คุ้ม เก็บ 200,000 บาท ไมไหว...บางเพลงราคาสูงจริง ๆ มันไม่มี

มาตรฐาน บางเพลงจ่ายข้าววันเดียว จาก 20,000 เป็น 40,000 บาทเลยนะ...เพลงฝรั่งง่ายกว่า แต่ปัญหาคือคนไทยฟังเพลงฝรั่งก็เพลง ถ้าเอามาใช้ก็ไม่ว่าจะเอามาใช้ยังไง ผมว่าเรื่องนี้ต้องจัดการจริง ๆ”(วุฒิ วงศ์สรรเสริญ, 2558)

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านระบบลิขสิทธิ์เพลงในประเทศไทยมีอิทธิพลต่อการทำงานของผู้ผลิต จึงส่งผลกระทบต่อเนื้อหาในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์กล่าวคือปัจจัยด้านลิขสิทธิ์เพลงไทยดังกล่าวทำให้การเลือกเพลงมาใช้ในรายการมีข้อจำกัดและมีส่วนทำให้เพลงบางเพลงถูกนำมาใช้หรือไม่นำมาใช้ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

6.2.4 ปัจจัยผู้สนับสนุนรายการ

ผู้สนับสนุนรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการในส่วนของวีทีอาร์ต่างๆที่มีการวางสินค้าให้เห็นอย่างชัดเจนในภาพหรือที่เรียกว่าการ Tie in โดยผู้สนับสนุนรายการจะเป็นผู้กำหนดชนิดสินค้าและวัตถุประสงค์ของการโฆษณาสินค้า รวมทั้งงบประมาณในการโฆษณา จากนั้นผู้ผลิตจะเป็นผู้กำหนดความถี่ในการปรากฏภาพสินค้าในรายการตามงบประมาณของผู้สนับสนุนรายการ และกำหนดคอนเซ็ปต์ของวิธีการนำเสนอภาพสินค้าในรายการว่าจะอยู่ในวีทีอาร์ส่วนไหนอย่างไร จากนั้นผู้ผลิตจึงหารือร่วมกับฝ่ายผลิตถึงวิธีการนำเสนอที่เป็นไปได้จากข้อจำกัดของการถ่ายทำจริง เมื่อได้วิธีการนำเสนอแล้ว ผู้ผลิตจึงกลับไปเสนอกับผู้สนับสนุนรายการอีกครั้งหนึ่งในขั้นตอนสุดท้ายก่อนถ่ายทำเพื่อตกลงเห็นชอบร่วมกันระหว่างผู้สนับสนุนรายการ ผู้ผลิต และฝ่ายผลิต ในขั้นตอนต่อมา ฝ่ายผลิตจะเป็นผู้สร้างสรรค์และจัดวางภาพสินค้าต่างๆตามที่ได้ประชุมตกลงกันไว้กับผู้สนับสนุนรายการให้ออกมาสวยงามและกลมกลืนกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในวีทีอาร์ต่างๆ ทั้งนี้ ส่วนของการโฆษณาสินค้าไม่ว่ารูปแบบใดจะอยู่ภายใต้ส่วนนอกการแข่งขันหรือนอก Stage เท่านั้น เนื่องจากเป็นข้อบังคับจากทางเจ้าของลิขสิทธิ์และความเหมาะสมในทัศนะของผู้ผลิตด้วย ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของคุณชยากร ชัยผาดิกลาล บุคลากรจากทางผู้ผลิต ตำแหน่ง Marketing Manager ดังนี้

“เรื่องการใส่โปรดักท์ในรายการจะมีสองพาร์ทใหญ่ๆ คือนอกสเตจ กับบนเวที ส่วนที่พี่จะไม่แตะต้องเลยคือส่วนที่เป็นบนเวที ช่วงระหว่างการแข่งขัน คือไม่สามารถใส่สินค้าใดๆ เข้าไปได้เลย เนื่องจากเป็นการกำหนดของเจ้าของลิขสิทธิ์และเราเองก็เห็นว่ามันไม่เหมาะสมด้วย... ส่วนด้านนอกสเตจ ก่อนเข้าสเตจ สัมภาษณ์พูดคุยแนะนำผู้เข้าแข่งขัน ตรงนั้นจะเป็นจุดที่พี่สามารถใส่สินค้าเข้าไปได้...เราก็ดูความเหมาะสม ลูกค้ำมีหลายเจ้า แต่ละเจ้าจ่ายเงินไม่เท่ากัน เราก็ต้องแบ่งปริมาณการเห็นสินค้าแตกต่างกันตามราคาทีลูกค้ำจ่าย...”

พอพี่ได้โจทย์ลูกค้มา ก็มาเดเวลลอปเป็นวิธีการ เช่น ขอเห็นสินค้าในรายการ เห็นการใช้ในรายการ พี่ก็เอาคอนเซปต์ไปคุยกับทีมโปรดักชัน ว่าแบบนี้ทำได้มั๊ย เป็นการทำงานร่วมกัน แล้วก็เอากลับไปคุยกับลูกค้ ว่าแบบนี้โอเคมั๊ย...

สินค้าแต่ละแบบมันก็มีวิธีการต่างกัน อย่างธนาคาร เราก็ไม่สามารถยกรถนาครมาได้ เพราะเราเล่าเรื่องว่าอยู่ในสตูดิโอ คือเราก็ต้องคุยกับลูกค้แต่ละเจ้า ว่าอะไรทำได้ อะไรทำไม่ได้ ซึ่งอันนี้ขึ้นอยู่กับ objective ของลูกค้...พี่ก็ต้องคิดเงื่อนไขคือความเหมาะสมในรายการว่าทำแบบนี้เหมาะสมมั๊ย กับวิธีนี้มันตอบโจทย์ที่ลูกค้อยากได้มั๊ย แต่ในรายการทีวีมันก็ไม่สามารถทำอะไรได้เยอะมาก เพราะมันมีข้อจำกัดของเรื่องเซนเซอร์อยู่..." (ชยากร ชัยผาติگانต์, 2558)

ทั้งนี้ จากบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้สนับสนุนรายการเป็นปัจจัยภายนอกองค์กรการผลิตที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในส่วนการกำหนดสินค้าให้ปรากฏในเนื้อหาของรายการโดยผ่านการหารือร่วมกันระหว่างผู้สนับสนุนรายการ ผู้ผลิต และฝ่ายผลิต แต่ในขั้นตอนท้ายที่สุด ผู้สนับสนุนรายการจะเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจว่าจะใส่ตัวสินค้าลงไปในการรายการอย่างไรเพื่อให้เหมาะสมและตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ในการโฆษณา อย่างไรก็ตามเนื่องจากข้อกำหนดจากทางเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ผลิตจะสามารถใส่การโฆษณาแฝงลงไปได้เฉพาะในส่วนนอก Stage กล่าวคือส่วนวีทีอาร์ต่างๆ แต่จะไม่สามารถใส่โฆษณาในช่วงการแข่งขันได้ จึงอาจสรุปได้ว่า ผู้สนับสนุนรายการมีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอของรายการเฉพาะในส่วนวีทีอาร์ต่างๆ ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เท่านั้น

จากข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรการผลิตที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่ได้กล่าวถึงในบทที่ 6 นี้ สามารถสรุปได้ว่า เนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ทั้งหมดได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยภายในองค์กรการผลิตและปัจจัยภายนอกองค์กรการผลิตประกอบกัน โดยปัจจัยต่างๆเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการทำงานขององค์กรการผลิตซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในระดับที่แตกต่างกันไปตามระดับของอิทธิพลของแต่ละปัจจัย ในบทที่ 7 ซึ่งเป็นบทต่อไป ผู้วิจัยจะสรุปผลที่ได้จากข้อมูลในบทที่ 4-6 เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความหมายเชิงสัญลักษณ์ต่างๆในรายการกับปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการ ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวจะทำให้เห็นถึงกระบวนการประกอบสร้างความหมายในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์และวิธีการที่ผู้ผลิตใช้ประกอบสร้างความหมายต่างๆ ขึ้นในรายการได้อย่างแยบยล และจะนำไปสู่การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการวิจัยต่อไป

บทที่ 7

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการผลิต การนำเสนอ และการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์” เป็นงานวิจัยที่ใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยมุ่งศึกษาถึงกระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ เนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ความหมายและการประกอบสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวบท (Text) ของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์และทำการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ประกอบกับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ตลอดจนข้อมูลจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ด้วย และได้นำข้อมูลทั้งหมดที่เก็บรวบรวมมาได้มาวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ในบทที่ 4-6 ตามวัตถุประสงค์การวิจัย และสามารถสรุปเป็นผลการวิจัยได้ดังนี้

7.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา สามารถสรุปเป็นผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษากระบวนการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

จากการศึกษา พบว่า รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และ 2 มีผู้ผลิตคือ บริษัท แพนเทอร์ เอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด ซึ่งได้ซื้อลิขสิทธิ์รายการจาก Tapa Media Group ประเทศเนเธอร์แลนด์ และได้เป็นผู้ว่าจ้างบริษัทอื่นๆเพื่อมาปฏิบัติงานในฝ่ายต่างๆ สำหรับฝ่ายผลิต ได้มีการว่าจ้างบริษัท โต๊ะกลมโทรทัศน์ จำกัด มาผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และ 2 และได้ว่าจ้างทีมมิวสิกไดเรคเตอร์ซึ่งเป็นศิลปินของค่ายเลิฟอีสให้ดูแลส่วนเพลงและดนตรีทั้งหมดในรายการ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ผลิต ฝ่ายผลิต มิวสิกไดเรคเตอร์ และผู้เข้าแข่งขันในรายการ พบว่า กระบวนการผลิตของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซีซั่นที่ 1 และ 2 มีการถ่ายทำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในรายการแบบแบ่งถ่ายเป็นช่วง (Taped in segments) ในรอบ Blind audition และมีการถ่ายทำแบบดำเนินรายการต่อเนื่อง (Live on tape) ในรอบ Battle และ Knock out (เฉพาะซีซั่นที่ 2) ซึ่งมีการบันทึกเทปเอาไว้ทุกกล้องในทุกรอบการแข่งขัน โดยไม่มีการกำหนดเรื่องราวโดยสคริปต์แบบสมบูรณ์ กล่าวคือไม่มีการเขียนบทพูดสำหรับโค้ชและผู้เข้าแข่งขัน แต่จะมีการเขียนบท

พูดสำหรับพิธีกรในการเปิดปิดรายการเท่านั้น โดยในรอบ Blind audition ผู้ผลิตจะปล่อยให้การแข่งขันดำเนินไปอย่างไม่กำหนดเวลาในการคอมเมนต์ของโค้ช แต่ในรอบการแข่งขันอื่นๆจะมีการกำหนดเวลาในการถ่ายทำทั้งหมด และก่อนถ่ายทำในทุกรอบการแข่งขัน จะมีการบริฟโค้ชถึงสิ่งที่ควรพูดคร่าวๆ อาทิเช่น การให้ผู้เข้าแข่งขันแนะนำตัว วิธีการคอมเมนต์ให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย เป็นต้น ดังนั้น เนื้อหาที่เกิดขึ้นในรายการจะได้รับอิทธิพลจากโค้ชและผู้เข้าแข่งขันด้วยส่วนหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ทางรายการจะไม่มีบทพูดแบบสมบูรณ์ให้กับผู้ร่วมรายการ และมีสคริปต์แบบกึ่งสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดของคิวต่างๆในรายการและบทพูดของพิธีกรเพียงเท่านั้น แต่ผู้ผลิตได้มีการคัดเลือกผู้ร่วมรายการอย่างรัดกุมและหวังผลในการดำเนินเรื่องราวในรายการทั้งหมดตั้งแต่ในขั้นก่อนการผลิต ซึ่งทำให้มีการวางทิศทางของเรื่องราวไว้แล้วระดับหนึ่ง และได้ใช้การตัดต่อในการสร้างหรือปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ผลิตในขั้นหลังการผลิต (เฉพาะในรอบก่อน Live performance) โดยมีการควบคุมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ในทุกขั้นตอนการผลิตให้รายการเป็นไปตามใบเบิลรายการซึ่งเป็นข้อกำหนดในการผลิตรายการจากทางเจ้าของลิขสิทธิ์

นอกจากนี้ ยังพบว่า ทีมกำกับดนตรีหรือทีมมิวสิกไดเรกเตอร์ เป็นส่วนการผลิตที่มีความสำคัญต่อเนื้อหารายการเป็นอย่างมาก เนื่องจากรายการเดอะวอยซ์เป็นรายการแข่งขันประกวดร้องเพลง เพลงทั้งหมดในรายการจะถูกเลือกและสร้างสรรค์โดยทีมกำกับดนตรี ก่อนที่จะมีการสร้างสรรค์ในเรื่องภาพและการแสดงโดยฝ่ายผลิตหรือทีมกำกับรายการ (โตะกลมโทรทัศน์) ในขั้นตอนต่อมา ดังนั้น เนื้อหาในรายการส่วนหนึ่งจึงถูกกำหนดทิศทางโดยทีมมิวสิกไดเรกเตอร์ผ่านการคัดเลือกเพลง การสร้างสรรค์เพลงและดนตรีในรายการ ร่วมกับการสร้างสรรค์ด้านภาพและการแสดงจากทีมกำกับหรือฝ่ายผลิตนั่นเอง

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาเนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

จากการศึกษา พบว่า ในทุกรอบการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีวิธีการนำเสนอใน 2 รูปแบบสำคัญ ได้แก่ รูปแบบการแข่งขันบนเวที และรูปแบบวีทีอาร์ต่างๆ ได้แก่ วีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน วีทีอาร์ Envelope วีทีอาร์แนะนำรายการและกติกาการแข่งขัน และวีทีอาร์เกี่ยวกับกิจกรรมพิเศษของทีม ซึ่งจะมีการตัดสลับระหว่าง 2 รูปแบบการนำเสนอดังกล่าวตลอดทั้งรายการ โดยในรอบ Blind audition รอบ Battle และรอบ Knock out จะมีการเชื่อมร้อยรายการด้วยวีทีอาร์เชื่อมร้อยรายการ ซึ่งเป็นการประมวลภาพต่างๆในรายการประกอบเสียงบรรยายของบุคคลที่ 3 ส่วนในรอบ Live performance จะมีการดำเนินรายการโดยพิธีกรบนเวทีแทนการใช้วีทีอาร์เชื่อมร้อยรายการ

ในส่วนของโฆษณาแฝง (Tie in) ในรายการ จะปรากฏอยู่ในส่วนของวีทีอาร์ต่างๆยกเว้นวีทีอาร์แนะนำรายการและกติกาการแข่งขัน ซึ่งเป็นข้อกำหนดจากทางเจ้าของลิขสิทธิ์ในการอนุญาตให้ใส่โฆษณาแฝงในรายการเฉพาะในส่วนวีทีอาร์หรือส่วนนอกการแข่งขัน โดยมีให้มีการใส่โฆษณาแฝงใดๆในส่วนการแข่งขันบนเวที

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อวิเคราะห์ความหมายและการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

จากการศึกษา พบว่า ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ มีการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์แบ่งได้เป็น 4 กลุ่มความหมาย โดยแต่ละความหมายเกิดจากการสร้างความหมายผ่านสัญลักษณ์ต่างๆ ประกอบกัน ดังนี้

1) ความหมายเกี่ยวกับ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ได้แก่

- ลักษณะของ “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ความหมายของ “นักร้อง” ที่ถูกสร้างขึ้นในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ หมายถึงความหมายเบื้องต้นในการแข่งขัน กล่าวคือ ผู้เข้ารับการคัดเลือกในรอบ Blind audition ทั้งหมดในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ถือเป็น “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ จากการศึกษาด้วยบทในรายการ พบว่า “นักร้อง” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นผู้ที่มีความสามารถในการร้องเพลง และมีความหลากหลายด้านอายุ เพศ อาชีพ เชื้อชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปลักษณ์ภายนอก ซึ่งไม่ใช่สิ่งสำคัญหรือเกณฑ์การตัดสินการเป็นนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ โดยความหมายเกี่ยวกับนักร้องเหล่านี้ถูกสร้างผ่านสัญลักษณ์ภาพ และสัญลักษณ์กฏกติกาในรายการ

- คุณสมบัติและกระบวนการการเป็น “นักร้องที่ดี” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ความหมายของ “นักร้องที่ดี” ที่ถูกสร้างขึ้นในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ หมายถึงความหมายเกี่ยวกับผู้เข้าแข่งขันที่ผ่านรอบ Blind audition ทั้งหมด ซึ่งจะถูกนำไปสู่กระบวนการสร้าง “นักร้องที่ดี” หรือกระบวนการแข่งขันในรายการ เพื่อนำไปสู่การเป็น “นักร้องที่ดีที่สุด” หรือผู้ที่ได้ตำแหน่งเดอะวอยซ์เสียงจริงตัวจริงประจำซีซั่น จากการศึกษาด้วยบทในรายการ พบว่า นักร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จะต้องเป็นผู้ที่ขยันฝึกซ้อมและเป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำให้ประชาชนชื่นชอบได้ โดยมีการสร้างความหมายเหล่านี้ผ่านสัญลักษณ์ภาพ สัญลักษณ์คำพูด ได้แก่คำพูดของโค้ชและบทสัมภาษณ์ในวีทีอาร์ต่างๆในรายการ และสัญลักษณ์กฏกติกาในรายการ

- เสียงและวิธีการร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

จากการศึกษาด้วยบทในรายการ พบว่า เสียงและวิธีการร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ได้แก่ เสียงที่มีเอกลักษณ์ วิธีการร้องที่ดีต้องมีการสื่ออารมณ์ และทักษะในการร้องเพลงที่ดี

จะต้องมีความสามารถในการบังคับเสียงร้องให้เป็นไปตามต้องการได้ โดยมีการสร้างความหมายเหล่านี้ผ่านสัญญาคำพูด ได้แก่ คำพูดของโคชในรายการ

- จุดประสงค์ของการร้องเพลงของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

จากการศึกษาตัวบทในรายการ พบว่า จุดประสงค์ของการร้องเพลงของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์คือเพื่อความสุขของตนเองและผู้อื่น โดยมีการสร้างความหมายนี้ผ่านสัญญาคำพูด ได้แก่ บทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน

2) ความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

จากการศึกษาตัวบทในรายการ พบว่า มีการสร้างความหมายของแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ให้มีลักษณะเฉพาะ คือ การแข่งขันร้องเพลงที่ดีคือการร่วมกันทำโชว์ให้ดีที่สุดเพื่อความสุขของผู้ชม ผลการแข่งขันไม่สำคัญเท่ากับความสามารถในการเอาชนะตนเอง และผลการแข่งขันและเวทีเดอะวอยซ์ไม่ใช่สิ่งตัดสินสูงสุดของการเป็นนักร้อง โดยมีการสร้างความหมายเหล่านี้ผ่านสัญญาคำพูด ได้แก่ คำพูดของโคชในรายการ บทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน และสัญญาภาพในรายการ

3) ความหมายเกี่ยวกับ “รายการ” เดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ได้แก่

- ความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

จากการศึกษาตัวบทในรายการ พบว่ามีการสร้างความหมายเกี่ยวกับเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในฐานะเวทีประกวดร้องเพลงอันทรงเกียรติและมีคุณภาพ เป็นเวทีประกวดที่เป็นที่ปรารถนาของผู้ที่รักการร้องเพลงจากทั่วประเทศ และเป็นเวทีที่แตกต่างจากเวทีประกวดอื่นๆ คือเปิดกว้างและยุติธรรม โดยมีการสร้างความหมายเหล่านี้ผ่านสัญญาคำพูด ได้แก่ คำพูดของพิธีกรในรายการ บทบรรยายในวีทีอาร์เชื่อมร้อยรายการ บทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน สัญญาเพลง สัญญาจากประวัติและชื่อเสียงของโคช และสัญญาภาพในรายการประกอบกัน

- ความหมายเกี่ยวกับโคชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

จากการศึกษาตัวบทในรายการ พบว่ามีการสร้างความหมายเกี่ยวกับโคชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในฐานะศิลปินระดับแนวหน้าของประเทศ เป็นผู้กว้างขวางในวงการดนตรี และอาจเป็นหนทางสู่การเป็นศิลปินของผู้เข้าแข่งขันได้ อีกทั้งมีการสร้างความหมายของโคชในฐานะศิลปินผู้มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของประชาชน โคชในฐานะผู้มีคุณวุฒิทางด้านดนตรีและมีความรู้ด้านดนตรีอย่างลึกซึ้ง และความหมายของโคชในฐานะผู้มีพระคุณอย่างสูงสำหรับผู้เข้าแข่งขัน โดยมีการสร้างความหมายเหล่านี้ผ่านสัญญาคำพูด ได้แก่ บทบรรยายของพิธีกรในวีทีอาร์แนะนำกติกาและการ

แข่งขัน คำพูดของโคชในรายการ คำพูดของผู้เข้าแข่งขันในรายการ และบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขัน ในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน และสัญญาเพลงและการแสดงของโคช

4) ความหมายพิเศษอื่นๆ

นอกจากความหมายต่างๆที่ได้กล่าวทั้งหมดข้างต้น ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ยังมีการสร้างความหมายพิเศษอื่นๆ ซึ่งถือเป็นความหมายที่สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มเติมในรายการ ดังนี้

- ความสำคัญของสถาบันครอบครัว

จากการศึกษาตัวบทในรายการ พบว่า มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับความสำคัญของสถาบันครอบครัวในฐานะผู้สนับสนุนการร้องเพลงของผู้เข้าแข่งขัน ครอบครัวเป็นกำลังใจสำคัญของผู้เข้าแข่งขัน และครอบครัวเป็นแรงผลักดันสำคัญในการร้องเพลงของผู้เข้าแข่งขัน โดยมีการสร้างความหมายเหล่านี้ผ่านสัญญาภาพและสัญญาคำพูด ได้แก่ บทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน

- คุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย

จากการศึกษาตัวบทในรายการ พบว่า มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยในลักษณะการเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่ควรภาคภูมิใจ โดยมีการสร้างความหมายดังกล่าวผ่านสัญญาเพลงและสัญญาคำพูด ได้แก่ คำพูดของโคชในรายการ บทสัมภาษณ์ของผู้เข้าแข่งขันในวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน และคำพูดของพิธีกรในรายการ ทั้งนี้ ความหมายเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยดังกล่าวยังได้สร้างความหมายให้กับตัวรายการเองในฐานะรายการเดอะวอยซ์ที่มีเอกลักษณ์และมีความแตกต่างจากรายการเดอะวอยซ์ของประเทศอื่นๆ และรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในฐานะรายการบันเทิงที่มีบทบาทในการทำนุบำรุงมรดกของสังคมอีกด้วย

- รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีความรับผิดชอบด้านสังคม

จากการศึกษาตัวบทในรายการ พบว่า มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับรายการในฐานะรายการบันเทิงผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านสัญญาเพลง

- ความหมายเกี่ยวกับสินค้าของผู้สนับสนุนรายการ

จากการศึกษาตัวบทในรายการ พบว่า มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับสินค้าของผู้สนับสนุนรายการในฐานะสินค้าที่ได้รับความนิยมจากผู้ร่วมรายการผ่านสัญญาภาพซึ่งอยู่ในภาพประกอบวีทีอาร์สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแข่งขัน และภาพในวีทีอาร์เกี่ยวกับกิจกรรมพิเศษของทีม

ความหมายเชิงสัญลักษณ์ต่างๆ ทั้ง 4 กลุ่มความหมายที่พบในการศึกษาวิจัยตามที่ได้กล่าวข้างต้น เป็นความหมายในระดับความหมายโดยนัยประหวัดที่ถูกประกอบสร้างผ่านสัญลักษณ์ประเภทต่างๆ ในรายการประกอบกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประกอบสร้างดังกล่าวเป็นการประกอบสร้างความหมายของ “นักร้อง” อย่างเป็นปฏิปักษ์กับ “นัก(ไม่ได้)ร้อง” ที่มีอยู่ในวงการโทรทัศน์และวงการดนตรีในปัจจุบันอย่างตั้งใจ นับตั้งแต่ชื่อรายการ “เดอะวอยซ์” ที่เน้นจุดยืนของตัวเองในการเป็นรายการที่เน้น “เสียงร้อง” (ที่ตั้งใจบอกว่าแตกต่างจากรายการอื่นๆ) รวมไปถึงการกล่าวถึงรายการและผู้เข้าแข่งขันว่าเป็น “เสียงจริงตัวจริง” ซึ่งเป็นคู่ตรงข้ามกับรายการอื่นๆ ซึ่งเป็น “เสียงไม่จริงตัวไม่จริง” เช่นกัน ซึ่งเป็นการประกอบสร้างความหมายในลักษณะขั้วตรงข้าม (Binary opposition) และแสดงให้เห็นถึงความชอบธรรมของความหมายอันเป็นปฏิปักษ์ต่อรายการอื่นด้วยการประกอบสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์เกี่ยวกับ “นักร้อง” ในรายการให้หมายถึง “ใครก็ตามที่มีความสามารถด้านการร้องเพลงอย่างแท้จริง” ซึ่งสนับสนุนความหมายเกี่ยวกับ “รายการ” ในฐานะรายการที่เปิดกว้างและมีความยุติธรรม อีกทั้งมีการประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับ “โคช” ในรายการในฐานะศิลปินผู้มีชื่อเสียงและมีคุณภาพซึ่งสนับสนุนถึง “คุณภาพ” ของรายการเช่นกัน ซึ่งการสร้างความหมายทั้งหมดข้างต้นเป็นการรื้อถอนความหมาย (deconstruct) ของรายการประเภทประกวดร้องเพลงในปัจจุบัน คือ “ความเป็นรายการที่ไม่มีคุณภาพและไม่ได้แข่งขันกันด้วยเสียงร้องอย่างแท้จริง” ออกไป และนำความหมายเดิมของ “นักร้อง” ในรายการประกวดร้องเพลงในอดีตที่ถูกจัดวางให้อยู่ในฝั่ง “นักร้องที่มีคุณภาพมากกว่านัก(ไม่)ร้องในปัจจุบัน” กลับมาตอกย้ำเพื่อสร้างความหมายให้กับตัวรายการเองในฐานะสถาบันการผลิตนักร้องที่มีคุณภาพ (ที่เหนือกว่าสถาบันอื่นๆ)

ในขณะเดียวกัน ก็มีการประกอบสร้างความหมายต่างๆ ขึ้นใหม่ (reconstruct) ซึ่งเป็นความหมายที่มีลักษณะเฉพาะ ได้แก่ ความหมายเกี่ยวกับนักร้องที่ดี เช่น “นักร้องที่ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำให้ประชาชนชื่นชอบได้” ซึ่งเป็นการสร้างความหมายของ “นักร้อง” ว่านอกจากจะต้องมีเสียงที่มีคุณภาพแล้ว สิ่งที่จะตัดสินว่าใครเป็น “นักร้องที่ดี” คือการได้รับความชื่นชอบจากประชาชน (ที่แสดงออกในรูปผลคะแนนโหวต) นั่นเอง นอกจากนี้ รายการยังได้ประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันที่มีลักษณะเฉพาะอีกด้วย เช่น ความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันที่ว่า “การแข่งขันร้องเพลงที่ดีคือการร่วมกันทำโชว์ให้ดีที่สุดเพื่อความสุขของผู้ชม” “ผลการแข่งขันไม่สำคัญเท่ากับความสามารถในการเอาชนะตนเอง” และ “ผลการแข่งขันและเวทีเดอะวอยซ์ไม่ใช่สิ่งตัดสินสูงสุดของการเป็นนักร้อง” เป็นต้น ซึ่งความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันดังกล่าวเป็นความหมายที่ถูกประกอบสร้างขึ้นใหม่โดยเป็นการสร้างการแข่งขันในแบบ “ร่วมมือร่วมใจ” ทั้งยัง “ลดความสำคัญ” ของผลการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ให้เป็นเพียงเกมการแข่งขันโดยมิใช่เครื่องรับประกันความสำเร็จสำหรับอาชีพนักร้องในโลกความจริงหลังการแข่งขันจบลง ทั้งนี้ การ

ประกอบสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ต่างๆ ทั้งหมดข้างต้นเป็นการต่อสู้ทางความหมายโดยใช้การรื้อถอนและประกอบสร้างความหมายในระดับความหมายโดยนัยประหวัด โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อยกระดับความหมายโดยนัยประหวัดให้กลายเป็นความหมายโดยอรรถอันจะนำมาซึ่งความชอบธรรมอย่างปราศจากข้อโต้แย้งให้กับความหมายนั้นตามแนวคิดของ Barthes (1967)

4. วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อเนื้อหาและวิธีการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยภายในองค์กรการผลิตที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านการควบคุมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ (Talpa Media Group) 2) ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ผลิต ประกอบด้วยผู้ผลิต ฝ่ายผลิต และทีมกำกับดนตรี 3) ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ร่วมรายการ ประกอบด้วยโค้ชและผู้เข้าแข่งขัน และปัจจัยภายนอกองค์กรการผลิตที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาและการนำเสนอในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ได้แก่ 1) ปัจจัยผู้รับสาร ประกอบด้วย ปัจจัยผู้รับสารด้านผลตอบรับ (Feedback) และปัจจัยผู้รับสารด้านกลุ่มเป้าหมาย (Target group) 2) ปัจจัยด้านสถานการณ์ทางสังคมและการเมือง 3) ปัจจัยด้านระบบลิขสิทธิ์เพลง 4) ปัจจัยผู้สนับสนุนรายการ

นอกจากนี้ จากการศึกษายังพบว่า รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ถูกประกอบสร้างขึ้นจากแนวคิดหลัก (Main idea) คือ “เสียงร้องสำคัญที่สุด” ซึ่งแนวคิดดังกล่าวได้ถูกเจ้าของลิขสิทธิ์นำมาผลิตเป็นชื่อรายการ โครงสร้างของรายการและกฎกติกาในรายการ ซึ่งเป็นรูปแบบบังคับ (Format) ที่ผู้ผลิตรายการเดอะวอยซ์ของแต่ละประเทศจะต้องผลิตรายการตามรูปแบบดังกล่าวอย่างเคร่งครัด และจะต้องผลิตรายการภายใต้ธีม (Theme) “ความสุข” ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์ได้แนะนำไว้ในใบเปิดรายการว่าเป็น Key of success ของรายการเดอะวอยซ์ทั่วโลกที่จะต้องนำเสนอรายการที่จะต้องประกอบด้วย “Moment of happiness” หรือภาพและเหตุการณ์แห่งความสุข ซึ่งถูกบังคับไว้ด้วยรูปแบบบังคับส่วนหนึ่ง คือ เวทีอาร์ Envelope และการตัดสลับให้เห็นครอบครัวของผู้เข้าแข่งขันคอยลุ้นคอยเชียร์ในระหว่างการแข่งขัน และให้กำลังใจผู้เข้าแข่งขันเมื่อการแข่งขันจบลง โดยทางผู้ผลิตเองได้เป็นผู้หาวิธีการนำเสนอและปฏิบัติการสร้างสรรค์ (execution) เพื่อนำเสนอเรื่อง “ความสุข” ในรูปแบบต่างๆที่เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมของตนเองเพิ่มเติมลงไป เนื้อหาและรูปแบบบังคับดังกล่าว ดังนั้น รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จึงเป็นส่วนผสมระหว่างความหมายที่ถูกประกอบสร้างโดยเจ้าของลิขสิทธิ์ผ่านรูปแบบบังคับที่ใช้เหมือนกันทั้งหมดทั่วโลก และความหมายที่ถูกประกอบสร้างขึ้นโดยผู้ผลิตซึ่งมีการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมเนื้อหาให้เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมของประเทศไทย

ในทางเดียวกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า ความหมายต่างๆ ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจากสัญญา กฎกติกา รวมไปถึงวิธีการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขัน และวิธีการนำเสนอในรูปแบบบังคับต่างๆ เช่น วีทีอาร์ Envelope เป็นความหมายที่ถูกสร้างโดยเจ้าของลิขสิทธิ์ ซึ่งความหมายต่างๆ เหล่านี้ได้แก่ ความหมายเกี่ยวกับลักษณะของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ (นักร้องเป็นผู้มีความสามารถด้านการร้องเพลงโดยไม่ต้องอาศัยองค์ประกอบอื่นๆ เช่น รูปลักษณ์ และไม่ว่าใคร ก็สามารถเป็นนักร้องได้หากมีความสามารถในการร้องเพลง) ความหมายเกี่ยวกับนักร้องที่ดีในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ (นักร้องจะต้องมีความสามารถในการทำให้ประชาชนชื่นชอบได้และต้องขยันฝึกซ้อม) และอาจกล่าวได้ว่าความหมายเหล่านี้เป็นความหมายหลักที่น่าจะปรากฏในรายการเดอะวอยซ์ทั่วโลกเหมือนกันทั้งหมด

ในขณะที่ความหมายอื่นๆ ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ที่ถูกประกอบสร้างผ่านสัญญา คำพูด สัญญาภาพ และสัญญาเพลง เป็นความหมายที่ถูกประกอบสร้างโดยผู้ผลิตภายใต้การควบคุมของเจ้าของลิขสิทธิ์ผ่านข้อเสนอแนะในการใช้ริม “ความสุข” ในการนำเสนอเนื้อหาต่างๆ ในรายการ แต่มีการปรับให้ “ความสุข” นั้นเป็นความสุขที่เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมไทยเพื่อให้เข้ากับรสนิยมของผู้ชมคนไทย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน คือความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ซึ่งมีการปรับเปลี่ยน “การแข่งขัน” ให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของคนไทยที่ไม่ชอบการแข่งขันฟาดฟันกัน ซึ่งแตกต่างจากวัฒนธรรมและค่านิยมของชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาติตะวันตก ทำให้การแข่งขันในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์เป็นการแข่งขันเพื่อเอาชนะตัวเองและเพื่อให้โชว์ออกมาดีที่สุดเพื่อความสุขของผู้ชมทดแทน ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ความหมายต่างๆ นอกเหนือจากความหมายหลักที่ถูกสร้างโดยเจ้าของลิขสิทธิ์ จะมีลักษณะความหมายเอนเอียงไปทางลักษณะวัฒนธรรมของประเทศผู้ผลิต ซึ่งทำให้ลักษณะเฉพาะของรายการเดอะวอยซ์ทั่วโลกอาจเหมือนหรือแตกต่างกันตามแต่บริบททางวัฒนธรรมของชาตินั้นๆ นั่นเอง

นอกจากนี้ ในกรณีรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ยังได้มีการประกอบสร้างความหมายพิเศษอื่นๆ เพิ่มเติม ซึ่งเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับตัวรายการเอง ได้แก่ การวางรายการในฐานะผู้ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย ผู้ส่งเสริมสถาบันครอบครัว และรายการบันเทิงที่ใส่ใจสังคม ซึ่งเป็นความหมายที่ไม่ได้อยู่ในรูปแบบบังคับจากทางเจ้าของลิขสิทธิ์ (แต่อาจมีการแนะนำให้สร้างเอกลักษณ์ของรายการโดยใช้วัตถุดิบทางวัฒนธรรมของชาติในการสร้างเอกลักษณ์ของตัวเอง) และมีการสร้างมูลค่าเพิ่มเติมโดยการบรรจุโฆษณาแฝงในเนื้อหารายการ ซึ่งเป็นการสร้างความหมายเกี่ยวกับสินค้าของผู้สนับสนุนรายการอย่างแยบยลอีกด้วย

7.2 อภิปรายผลการวิจัย

ในส่วนการอภิปรายผล ผู้วิจัยจะอภิปรายผลจากการประมวลความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดในงานวิจัย และจะเสนอการอภิปรายในประเด็นด้านเสียงร้อง คุณลักษณะของการแข่งขัน คุณค่าเอกลักษณ์ของรายการ รวมทั้งประเด็นเรื่องอัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization) กับรายการที่มีการซื้อลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ โดยได้แบ่งเป็นประเด็นในการอภิปรายดังนี้

1) “เสียงร้อง” หาใช่สิ่งที่สำคัญที่สุด

ถึงแม้ว่ารายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จะมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับนักร้องในแบบใหม่ (หรืออาจนำความหมายของนักร้องแบบเดิมให้กลับมาใหม่) คือ นักร้องต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถ ด้านการร้องเพลงโดยไม่เกี่ยวกับองค์ประกอบอื่นๆ หรือ “เสียงสำคัญที่สุด” ผ่านชื่อรายการและกติกา การแข่งขันในรอบ Blind audition ที่มีการตัดสินโดยไม่ให้โคชเห็นหน้าตาบุคลิกของผู้เข้ารับการ คัดเลือก ทำให้การตัดสินในรายการเดอะวอยซ์ดูเหมือนจะมีความยุติธรรม คือการที่ให้โคชเลือกผู้เข้า แข่งขันจากเสียงเท่านั้น อีกทั้งยังเปิดกว้างสำหรับทุกคนที่รักการร้องเพลงอีกด้วย และเมื่อผ่าน เข้ารอบมาเป็นผู้เข้าแข่งขันในแต่ละทีม รายการยังมีกระบวนการการฝึกฝนนักร้องให้มีทักษะการร้อง เพลงที่ดีขึ้นตามคำแนะนำของโคช อีกทั้งการเจอโจทย์ที่ยากและท้าทายความสามารถมากขึ้นๆทุก รอบการแข่งขัน ยิงน่าจะเป็นการเจียรไน “นักร้อง” ให้เก่งขึ้นๆจนได้เป็น “นักร้องที่ดีที่สุด” ใน ท้ายที่สุดของการแข่งขัน สิ่งที่น่าสนใจคือ มันกลับไม่เป็นเช่นนั้น

เมื่อการแข่งขันดำเนินไปจนถึงรอบ Live performance การตัดสินจะมีการเปลี่ยนอำนาจ ไปสู่ผู้ชมที่ละน้อย คะแนนโหวตของผู้ชมถูกใช้เป็นคะแนน 50% ของคะแนนตัดสินทั้งหมดในรอบ ก่อน Final และจะกลายเป็นคะแนนตัดสิน 100% จากผู้ชมในรอบ Final นั้นหมายความว่า ใน ท้ายที่สุดของการแข่งขัน ผู้ที่จะได้เป็นนักร้องที่ดีที่สุดของรายการจะต้องเป็นผู้ที่ประชาชนชื่นชอบ มากที่สุดในรายการ โดยโคชจะเป็นเพียงผู้ชี้แนะผู้ชมว่าผู้เข้าแข่งขันของทีมตนเองมีจุดเด่นอย่างไร เท่านั้น ดังนั้น คุณสมบัติของการมีเสียงร้องที่มีคุณภาพจึงเป็นเพียงคุณสมบัติพื้นฐานในการเป็น นักร้องที่ดีที่สุดในการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ (ที่การันตีคุณภาพโดยการชนะการคัดเลือกในรอบการ แข่งขันอื่นๆ มาจนถึงรอบสุดท้าย) แต่ไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ “นักร้อง” ก้าวเข้าสู่การเป็น “นักร้องที่ดีที่สุด” อย่างแท้จริง แต่การเป็น “นักร้องที่ดีที่สุด” ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์กลับใช้ คุณสมบัติในการเป็นผู้ที่สามารถทำให้ประชาชนชื่นชอบได้มากที่สุด ซึ่งความชื่นชอบนี้อาจมาจาก เสียงร้องที่ดี รูปร่างหน้าตาที่ดี นิสัยที่ดี การเอนเตอร์เทนผู้ชมที่ดี หรือแม้แต่ลักษณะอันพึงประสงค์ อื่นๆเช่น การเป็นผู้มีชีวิตส่วนตัวน่าสงสาร หรือการเป็นผู้มีความกตัญญู ก็เป็นได้ ซึ่งความชื่นชอบ ดังกล่าวต่อผู้เข้าแข่งขันที่มีแนวโน้มที่จะชนะในรายการ จะต้องมาจากผู้ชมที่เข้าถึงช่องทางในการ

โหวตได้ อีกทั้งเป็นกลุ่มผู้ชมที่มีกำลังทรัพย์ในการโหวตอีกด้วย ดังนั้น การได้รับตำแหน่ง “เดอะวอยซ์” ประจำซีซั่น จึงอาจไม่ใช่การได้เป็นนักร้องที่มีเสียงไพเราะและมีคุณภาพมากที่สุดในรายการ ดังที่รายการเองได้ตั้งต้นเอาไว้ว่าเป็นรายการที่ “เอาแต่เสียง” แต่อาจเป็นผู้ที่มีแนวโน้มที่จะเป็น “สินค้า” ที่ผู้บริโภคม (ที่มีกำลังในการบริโภค) ฟังประสงค์และฟังบริโภคมากที่สุดในโลกแห่งความเป็นจริง อีกทั้ง “สินค้า” ที่มาจากรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ยังได้รับการสร้างฐานะทางศิลปะที่แตกต่างออกไปจากรายการอื่นๆ จากการสร้างความหมายเกี่ยวกับรายการว่าเป็นรายการประกวดร้องเพลงที่มีคุณภาพและยุติธรรมแตกต่างจากรายการอื่นๆ ศิลปินที่ได้รับตำแหน่งเดอะวอยซ์จากรายการจึงได้รับการสร้างความหมายว่าเป็นศิลปินที่มีคุณภาพสูงอีกทั้งเป็นศิลปินที่ประชาชนให้การยอมรับ ดังนั้น ผู้บริโภคจึงกำลังถูกโน้มน้าวว่าควรบริโภคผลงานของศิลปินจากรายการเดอะวอยซ์มากกว่าศิลปินที่มาจากรายการอื่นๆ อีกด้วย

2) คนไทยชอบการแข่งขันแบบไม่แข่งขัน

ในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันที่แตกต่างจากรายการเดอะวอยซ์ของต่างประเทศ คือมีการสร้างความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันว่าเป็นการร่วมกันทำโชวีให้ดีที่สุดเพื่อความสุขของผู้ชม ซึ่งแตกต่างจากการแข่งขันในเดอะวอยซ์ต่างประเทศที่มีการแข่งขันแบบพาดฟันกันเพื่อให้ได้คนที่เก่งที่สุดในการแข่งขัน ความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันนี้เองที่ผู้ผลิตได้ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับนิสัยของคนไทยคือ รักความสงบและไม่ชอบการทะเลาะกัน

อย่างไรก็ตาม การปรับเปลี่ยนความหมายดังกล่าวยังสร้างคุณลักษณะของผู้เข้าแข่งขันที่เป็นที่พึงประสงค์ภายใต้วัฒนธรรมไทย คือความถ่อมตัวอีกด้วย ผู้เข้าแข่งขันที่มีความถ่อมตัว ไม่อวดอ้างว่าตนเองเก่งเหนือผู้เข้าแข่งขันอื่นๆ อีกทั้งยังร้องเพลงเพื่อความสุขของตนเองและผู้อื่น (รวมทั้งผู้ชม) โดยไม่สนใจผลของการแข่งขัน จึงเป็นผู้ที่มีลักษณะพึงประสงค์มากกว่าสำหรับผู้ชมชาวไทย การสร้างความหมายเกี่ยวกับการแข่งขันดังกล่าวจึงอาจมีจุดประสงค์เพื่อตอบสนองรสนิยมของผู้บริโภคชาวไทย เพื่อให้เกิดความ “เอ็นดู” และ “ชื่นชอบ” ศิลปินเหล่านั้นหลังจากรายการจบลงอีกด้วย

นอกจากนี้ รายการยังได้สร้างความหมายเกี่ยวกับผลของการแข่งขันว่าไม่ใช่สิ่งตัดสินสูงสุดของการเป็นนักร้อง ซึ่งเป็นการแฝงนัยว่าผู้เข้าแข่งขันที่ไม่ได้รับตำแหน่งใดๆ ในรายการ มิได้หมายความว่าผู้เข้าแข่งขันผู้นั้นเป็นนักร้องที่ไม่มีคุณภาพ เพราะนักร้องในรายการมีคุณภาพทุกคนอยู่แล้ว ดังนั้น หลังรายการจบลง หากผู้เข้าแข่งขันที่ไม่ได้รับตำแหน่งใดๆ จากรายการจะมีผลงานเพลงใดๆ ก็ตาม ผู้บริโภคก็ควรจะบริโภคผลงานของศิลปินคนนั้นๆ เพราะเขาก็เป็นศิลปินที่มีคุณภาพ เทียบเท่าศิลปินที่ได้รับตำแหน่งจากรายการเช่นกัน ซึ่งนับว่าเป็นการสร้างความหมายให้กับ “สินค้า” ที่เกิดจากการสร้างสรรค์โดยรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ได้อย่างชาญฉลาด เพราะไม่ว่าผู้เข้าแข่งขันจะได้รับตำแหน่งหรือไม่ ผู้เข้าแข่งขันที่เป็นศิลปินและมีผลงานหลังการแข่งขันก็จะต้องถูกถือว่าเป็นศิลปิน

ที่มีคุณภาพและผลงานของศิลปินเหล่านั้นก็สมควรได้รับการบริโภค (มากกว่าศิลปินที่มาจากรายการประกวดอื่นๆอยู่ดี)

3) คุณค่าของวัฒนธรรมไทย vs เอกลักษณ์ของรายการ

รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ได้มีการสร้างความหมายเกี่ยวกับรายการในฐานะผู้เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยและเป็นผู้ทำนุบำรุงและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านการนำเพลงไทยและเครื่องดนตรีไทยมาใช้ในรายการ อีกทั้งมีการเชิญศิลปินเพลงพื้นบ้านและศิลปินที่ถือเป็นศิลปินชั้นครูในเพลงไทยแขนงต่างๆมาร่วมแสดงในรายการ รวมทั้งมีการประยุกต์เพลงไทยและศิลปะไทยกับเพลงและดนตรีในแบบตะวันตกอีกด้วย การสร้างความหมายเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยดังกล่าวไม่ได้เป็นเพียงการชี้ให้สังคมเห็นถึงคุณค่าของ “ความเป็นไทย” เพียงเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างความหมายให้กับรายการเองในฐานะรายการที่มีเอกลักษณ์ มีความแตกต่างจากรายการอื่นๆ อีกทั้งยังเป็นรายการที่ดี ที่มีส่วนช่วยรักษามรดกของชาติ ซึ่งเป็นการวางตนเองให้อยู่ในชนชั้นที่สูงกว่ารายการประกวดร้องเพลงรายการอื่นๆ (นอกเหนือจากการประกาศคำว่า “สนใจแต่เสียง ไม่สนหน้าตา”) ซึ่งทำให้รายการมีภาพลักษณ์ของรายการที่มีคุณภาพและเป็นสถาบันทางดนตรีอันทรงเกียรติ

นอกจากความหมายเกี่ยวกับคุณค่าศิลปวัฒนธรรมไทยดังกล่าว รายการยังสร้างความหมายต่อตัวเองในฐานะรายการบันเทิงผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม ผ่านการใช้บทเพลงเสริมสร้างความสามัคคีในช่วงเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองในประเทศ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าให้ตัวรายการเองอย่างชาญฉลาดอีกด้วย

4) รายการลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ vs อัตลักษณ์ท้องถิ่นร่วมสมัย (Glocalization)

จากผลการศึกษา พบว่า รายการที่มีลิขสิทธิ์จากต่างประเทศจะมีความหมายหลักชุดหนึ่งซึ่งถูกเจ้าของลิขสิทธิ์ประกอบสร้างขึ้นผ่านรูปแบบบังคับ (Format) ของรายการ และจะมีความหมายอื่นๆที่ผู้ผลิตเป็นผู้ประกอบสร้างขึ้นซึ่งเป็นความหมายที่เหมาะสมและอิงจากบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศผู้ผลิต กล่าวคือ การผลิตรายการโทรทัศน์โดยเฉพาะการผลิตซ้ำรายการที่มีลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ ต่างมีกระบวนการ Glocalization หรือการปรับให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมและรสนิยมของผู้ชมในประเทศผู้ผลิตหนึ่งๆ ความสำเร็จของรายการลิขสิทธิ์จากต่างประเทศหนึ่งๆ จึงอาจเกิดจากการสร้างรูปแบบรายการที่เป็นสากล เป็นที่เข้าใจได้โดยง่ายสำหรับผู้ชมต่างวัฒนธรรม และพื้นที่ในรายการที่เจ้าของลิขสิทธิ์จะเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตในแต่ละวัฒนธรรมได้สร้างสรรค์และใส่ความเป็นตัวเองลงไปในเรื่องหารายการได้ ประกอบกับปัจจัยสำคัญคือความกลมกลืนของการผสมผสานรูปแบบบังคับและเนื้อหาที่อิงตามวัฒนธรรมของประเทศผู้ผลิตเข้าด้วยกัน

ในกรณีรายการเดอะวอยซ์ จะเห็นได้ว่า รูปแบบบังคับของรายการได้สร้างความหมายที่เป็นสากลและเข้าใจได้ง่ายสำหรับผู้ชมในทุกวัฒนธรรม คือความหมายของนักร้องที่เน้นเรื่องเสียงเพียงอย่างเดียว อีกทั้งยังเป็นลักษณะของนักร้องที่โลกต้องการในช่วงเวลานี้อีกด้วย รายการเดอะวอยซ์จึงประสบความสำเร็จและถูกนำไปผลิตเป็นรายการเดอะวอยซ์ในประเทศต่างๆทั่วโลกในระยะเวลาอันรวดเร็ว นอกจากนี้ รูปแบบรายการที่เป็นเรียลิตีทีวีที่เปิดช่องให้ผู้ผลิตในแต่ละวัฒนธรรมสามารถบรรจุเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมและรสนิยมของผู้ชมได้อย่างมีสัดส่วนที่เหมาะสมยังอาจเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้รายการเดอะวอยซ์ได้รับความนิยมทั่วโลก

ในกรณีของรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ซึ่งเป็นรายการที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในประเทศไทย อาจเกิดจากความกลมกลืนในการผสมผสานรูปแบบและเนื้อหาที่อิงตามวัฒนธรรมไทยเข้าด้วยกันอย่างลงตัว อีกทั้งมีการเพิ่มรสนเฉพาะของรายการโทรทัศน์ไทย คือมีความตลกขำขัน เพิ่มเติมในรายการด้วย รายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์จึงเป็นรายการที่มีลิขสิทธิ์จากต่างประเทศที่มีความเป็นไทยผสมผสานอยู่อย่างเหมาะสมตรงกับความต้องการของผู้ชมชาวไทย ซึ่งเกิดจากความสามารถของผู้ผลิตในการสร้างสรรค์รายการให้มีรสชาติกลมกล่อมสำหรับคนไทยนั่นเอง

5) รายการเดอะวอยซ์กับการนำเสนอความหมายใหม่ของ “นักร้อง”

นับตั้งแต่การออกอากาศของรายการ “บันไดดาราร” เรื่อยมาถึงรายการ “เพลงเงินล้าน” “ชุมทางเสียงทอง” ไปจนถึงยุคเปลี่ยนผ่านของรายการถ่ายทอดสด “การประกวดร้องเพลงถ้วยพระราชทานชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย” ไปสู่การเปลี่ยนรูปแบบรายการเป็น “KPN Award” ซึ่งมีรูปแบบรายการเป็นเรียลิตีโชว์ดราม่าเคล้าน้ำตาตามแบบสมัยนิยมที่ “เดอะสตาร์ ค้นฟ้าคว้าดาว” และ “ทรูอะคาเดมี แฟนเทเชีย” นิยมล่วงหน้าไปหลายปี ความหมายของ “นักร้อง” ที่สื่อมวลชนได้ประกอบสร้างขึ้นและนำเสนอต่อผู้ชมชาวไทยก็ถูกเปลี่ยนแปลงแต่เดิมอย่างต่อเนื่องไปในขณะเดียวกันกับที่รายการแต่ละตอนออกอากาศ

ทั้งนี้ จากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายการประเภทประกวดร้องเพลงในประเทศไทยที่ได้กล่าวถึงในบทที่ 1 เราอาจจำแนกรายการประเภทประกวดร้องเพลงในบริบทของไทยได้เป็น 2 ประเภท คือ รายการถ่ายทอดสดการประกวดร้องเพลง กับ รายการโทรทัศน์ประเภทเกมโชว์ประกวดร้องเพลง ซึ่งทั้ง 2 ประเภทรายการมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน และด้วยจุดประสงค์ที่แตกต่างกันของมันนี่เองที่ทำให้ความหมายของ “นักร้อง” ในรายการทั้ง 2 ประเภทแตกต่างกันไปด้วย

ในขณะที่รายการถ่ายทอดสดการประกวดร้องเพลงนำเสนอการประกวดร้องเพลงอย่างตรงไปตรงมา เหนือกว่าการตัดสินส่วนใหญ่คือเรื่องคุณภาพของเสียงร้องและเทคนิคการร้องเป็นสำคัญ เนื่องจากจุดประสงค์ของรายการคือการ “ตั้งต้นเป็นสถาบัน” ของเหล่าสถาบันทางดนตรีต่างๆและยังเป็นการโปรโมตสถาบันทางดนตรีผ่านเหล่า “นักเรียน” ของสถาบันไปในขณะเดียวกัน ทำให้

“นักร้อง” ในรายการถ่ายทอดสดการประกวดร้องเพลงถูกสร้างคามหมายว่าเป็น “นักร้องที่มีเสียงที่มีคุณภาพ”

แต่สำหรับรายการประเภทเกมโชว์ประกวดร้องเพลงในยุคใหม่ (ตั้งแต่ช่วงต้นศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา) ซึ่งมีจุดประสงค์ทั้งการเฟ้นหาและโปรโมต “สินค้า” ของค่ายเพลงเจ้าของทุนไปในขณะเดียวกัน กลับมักจะใช้เกณฑ์ “ความมีเอกลักษณ์” “ความเป็นเอนเตอร์เทนเนอร์” ในการตัดสินเลือกผู้ชนะในรายการ โดยเฉพาะ “ความมีเอกลักษณ์” นั้น อาจหมายรวมถึงภาพลักษณ์ หน้าตา รูปร่างที่ดึงดูดใจ หรือลักษณะนิสัยอันโดดเด่นได้อีกด้วย กล่าวคือ “นักร้อง” จะต้องเป็นผู้ที่มี “คาแร็กเตอร์” บางอย่างที่สวยงามเจิดจรัสจนนำไปสู่ความสามารถในการทำให้ “มวลชน” ชื่นชอบจนทะลุแนวโน้ตจนหมดหน้าตักได้ ซึ่งเกณฑ์ต่างๆ เหล่านี้ได้กลายเป็นความหมายของ “นักร้อง” ในยุคหลังการเริ่มต้นของศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา และได้กลายเป็นแนวทางในการผลิตรายการโทรทัศน์ประเภทประกวดร้องเพลงอย่างต่อเนื่องในเวลาต่อมา เมื่อพิจารณาความหมายต่างๆ ในรายการประเภทเกมโชว์ประกวดร้องเพลงในยุคใหม่นี้ จึงสามารถพบได้ทั่วไปว่า “นักร้อง” ในยุคก่อนการมาของรายการเดอะวอยซ์ ต่างก็ต้องเป็นผู้ที่มีคาแร็กเตอร์พิเศษ รวมไปถึงการมีรูปร่างหน้าตาดี โดยไม่สำคัญว่าเสียงร้องจะเป็นอย่างไร เพราะ “เสียงร้องเป็นสิ่งที่ฝึกฝนและพัฒนาได้” แต่ความเป็น “ดารา” ที่จะให้ผู้ชมผู้ฟังรักนั้น เป็นสิ่งที่ “Born to be”

เมื่อรายการเดอะวอยซ์ออกอากาศครั้งแรกในโลกและประกาศไว้ว่า “เสียงสำคัญที่สุด” ในช่วงเวลาที่โลกกำลังต้องการนักร้องที่มีคุณภาพกลับมาแทนที่นักร้องแบบดาราที่มีอยู่เต็มบ้านเต็มเมืองพอดี การเกิดขึ้นของรายการเดอะวอยซ์จึงเป็นการสะท้อนวงการโทรทัศน์และวงการดนตรีในโลกอย่างที่สุดด้วยกติกาในรอบ Blind audition ที่ให้โค้ชตัดสินด้วย “เสียง” ล้วนๆ แบบไม่เห็นรูปร่างหน้าตาผู้เข้ารับการคัดเลือก อีกทั้งชื่อรายการ เดอะวอยซ์ ที่หมายถึง “เสียง” เท่านั้น ยิ่งตอกย้ำถึงความหมายของ “นักร้อง” ที่รายการเดอะวอยซ์ต้องการนำกลับมาสู่สังคมอีกครั้ง นั่นคือ “นักร้องที่มีเสียงที่มีคุณภาพ” โดยที่ไม่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบภายนอกอื่นใดทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาสถิติถึงรายละเอียด เรากลับพบว่าความหมายของนักร้องในรายการเดอะวอยซ์ที่ถึงแม้จะเริ่มต้นด้วยเรื่อง “เสียงสำคัญที่สุด” แต่โฉมในท้ายที่สุดของการแข่งขัน “ความชื่นชอบของประชาชน” กลับสำคัญที่สุดไปได้

รายการเดอะวอยซ์จึงอาจไม่ได้สร้างความหมายของ “นักร้อง” เสียใหม่ แต่เป็นการผสมความหมายของ “นักร้อง” ในรายการถ่ายทอดสดการประกวดร้องเพลง และความหมายของ “นักร้อง” ในรายการประเภทเกมโชว์ประกวดร้องเพลงเข้าด้วยกันอย่างแยบยล กลายเป็นผลลัพธ์ที่มีทั้ง “เสียงที่มีคุณภาพ” และ “ความชื่นชอบของประชาชน” อยู่ในคนๆ เดียวกัน และกลายเป็นการ

สร้างความหมายให้กับ “สินค้าชนิดใหม่” ให้มีความแตกต่าง มีเอกลักษณ์ อันเป็นที่ควรบริโภคและควรประสงค์สำหรับประชาชนได้อย่างชาญฉลาด

7.3 ข้อจำกัดในการวิจัย

1. เนื่องจากรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ เป็นรายการที่มีเจ้าของลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ และมีการควบคุมการผลิตในทุกขั้นตอนจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ทางผู้ผลิตจึงมีข้อจำกัดในการให้บุคคลภายนอกสังเกตการณ์การผลิตรายการ อีกทั้งกระบวนการผลิตต่างๆส่วนมากเป็นความลับทางธุรกิจ การได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการผลิตจึงมาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ผลิตเท่านั้น โดยไม่มีการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการผลิตจริง อีกทั้งผู้ผลิตจำเป็นต้องรักษาความลับทางธุรกิจมิให้รั่วไหล ในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับทางผู้ผลิตจึงอาจมีการปกป้องข้อมูลบางส่วนจากผู้วิจัย ข้อมูลที่ได้จึงอาจไม่ครบถ้วนสมบูรณ์เท่าที่ควร

2. เนื่องจากในช่วงการเก็บข้อมูลซึ่งเป็นช่วงการผลิตรายการซีซั่นที่ 3 ฝ่ายผลิต (บริษัท โต๊ะกลมโทรทัศน์ จำกัด) มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ในซีซั่นที่ 3 แล้ว ในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับฝ่ายผลิตจึงเป็นไปด้วยความยากลำบากในการติดต่อ การนัดหมาย อีกทั้งฝ่ายผลิตยังไม่สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการผลิตได้มากเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงต้องสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากทางผู้ผลิตทดแทน ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จึงอาจไม่ครบถ้วนสมบูรณ์เท่าที่ควร

3. เนื่องจากทางผู้ผลิตไม่อนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์โค้ชในรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ไม่ว่าจะทางใดก็ตาม ผู้วิจัยจึงไม่มีข้อมูลในส่วนความคิดเห็นของโค้ชต่อเนื้อหาในรายการ แต่ได้พยายามสัมภาษณ์จากทางผู้ผลิตและฝ่ายผลิตให้ครอบคลุมทุกประเด็นคำถามเท่าที่สามารถทำได้ทดแทน

7.4 ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยแนะนำว่าควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับรายการเดอะวอยซ์ของต่างประเทศ เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างและความเหมือนระหว่างรายการที่มีลิขสิทธิ์จากต่างประเทศภายใต้การผลิตในบริบทวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

2. ควรมีการศึกษาผู้รับสาร (Receiver) เพิ่มเติมถึงปัจจัยการรับสาร ความพึงพอใจ หรือการถอดรหัสความหมายของผู้รับสาร เพื่อให้การวิจัยครอบคลุมถึงฝ่ายผู้รับสารด้วย

3. ควรมีการศึกษารายการประเภทเรียลิตีทีวีประเภทประกวดความสามารถอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับรายการเรียลิตีทีวี

รายการอ้างอิง

- Beck, D., C.Hellmueller, L., & Aeschbacher, N. (2012). Factual Entertainment and reality TV. *Communication Research Trends*, 31(2).
- Biography.com, T. (2015). Simon Cowell Biography. Retrieved 2 ก.ค., 2015, from <http://www.biography.com/people/simon-cowell-10073482#the-x-factor>
- Bordwell, D., & Thompson, K. (1986). *Film art: An introduction* (second ed.).
- Chandler, D. (1994). The 'Grammar' of Television and Film. Available from Aberystwyth university The media and communication studies site Retrieved 12 ธ.ค. 57 <http://visual-memory.co.uk/daniel/Documents/short/gramtv.html>
- digitalspy.co.uk. (2009). Joe McElderry's 'X Factor' win draws 19.7m. Retrieved 2 ก.ค., 2015, from <http://www.digitalspy.co.uk/tv/s103/the-x-factor/news/a191274/joe-mcelderrys-x-factor-win-draws-197m.html#~phikoNwis8hoLc>
- Entertainment Weekly. (2556). The Voice stomps X Factor in rare head-to-head battle. Retrieved 27 พฤศจิกายน, 2557, from <http://insidetv.ew.com/2013/10/30/x-factor-vs-the-voice/>
- Hill, A. (2005). *Reality TV: Audiences and popular factual television*.
- Holmes, S., & Jermyn, D. (Eds.). (2004). *Understanding reality television*.
- McQuail, D. (2000). *McQuail's Masscommunication Theory* (4th ed.).
- Meizel, K. (2011). *Idolized: Music, Media, and Identity in American Idol*: Indiana University Press.
- OK Nation Blog. (2551). “QUIZ SHOW จะเกิดเป็นดอกเห็ด แต่เกมเศรษฐีเป็นต้นไม้ ไม่ใช่เห็ด” ปิดตำนานเกมเศรษฐี กับประสบการณ์ครั้งหนึ่งในชีวิต. Retrieved 1 ธันวาคม, 2558, from <http://www.oknation.net/blog/dekthep/2008/01/15/entry-1>
- R. Alten, S. (2012). *Working audio*.
- Robertson, R. (2012). Globalisation or glocalisation? *The Journal of International Communication*(18:2), 191-208. doi: 10.1080/13216597.2012.709925
- sanook.com. (2556). ปิดตำนานเวทีสยามกลการ ปิดตำนานผู้สร้างนักร้องคุณภาพเมืองไทย. Retrieved 27 พฤศจิกายน, 2557, from <http://music.sanook.com/8977/ปิดตำนาน>

เวทีสยามกลการ

- Wurtzel, A., & Rosenbaum, J. (1995). *Television production* (Fourth edition ed.).
- กาญจนา แก้วเทพ. (2549). ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2552a). การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค (4 ed.).
- กาญจนา แก้วเทพ. (2552b). แนวพินิจใหม่ในสื่อสารศึกษา.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2555). สื่อเก่า สื่อใหม่: สัญญา อัตลักษณ์ อุดมการณ์.
- แคทริน ถ้ำแก้ว. (2557). สัมภาษณ์. In กะรัตพลอย ถ้ำแก้ว (Ed.).
- ชยพล สุทธิโยธิน. (2548). การสื่อความหมายทางโทรทัศน์ เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างสรรค์
รายการโทรทัศน์ หน่วยที่ 1-5. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชยากร ชัยผาดิกานต์. (2558). สัมภาษณ์ Marketing Manager. In กะรัตพลอย ถ้ำแก้ว (Ed.).
- ชยานันต์ เทพวนินกร. (2558). สัมภาษณ์ Producer,. In ก. ถ้ำแก้ว (Ed.).
- ชวพร ธรรมนิตยกุล. (2550). การผลิตซ้ำรายการบิกบราเธอร์ในประเทศไทย. (นิเทศศาสตร์
มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐนรี ผิวอ่อน. (2557). การซื้อรายการโทรทัศน์จากต่างประเทศกับผลกระทบทางวัฒนธรรมและ
เศรษฐกิจที่มีต่อไทย กรณีศึกษารายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ (วารสารศาสตรบัณฑิต สาร
นิพนธ์), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดวงพร พงศ์ผาสุก. (2558). สัมภาษณ์, ผู้เข้าแข่งขัน. In กะรัตพลอย ถ้ำแก้ว (Ed.).
- เดลินิวส์บันเทิง. (2556). 'ชุมทางเสียงทอง'ต้นแบบรายการประกวดร้องเพลงลูกทุ่งจุดกำเนิดของ
ศิลปินนักร้องชื่อดัง-วาไรตี้เกิดเทิง. <http://www.dailynews.co.th/Content/entertainment/64902>
- ไทยซอฟต์แวร์เอนเตอร์ไพรส์. (2555). ThaiSoftwareDictionary (Version 7.0).
- ธนภรณ์ ตรีสุคนธ์. (2557). การบริหารรายการโทรทัศน์ที่ซื้อลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ กรณีศึกษา
รายการ *The voice Thailand*. (วารสารศาสตรบัณฑิต สารนิพนธ์),
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธีรวัฒน์ อนุวัตรอุดม. (2555). รายการมติชนสุดสัปดาห์. In มติชนสุดสัปดาห์ (Ed.), รายการมติชนสุด
สัปดาห์.
- ประภาศ นवलเนตร. (2551). ปฏิบัติการการผลิตรายการเกมโชว์ เอกสารการสอนชุดวิชา การผลิต
รายการโทรทัศน์ขั้นสูง หน่วยที่ 11-15: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปองพร พิทาการ. (2557). บทบาทของ *Production House* ต่อรายการที่ซื้อลิขสิทธิ์มาจาก
ต่างประเทศ กรณีศึกษารายการเดอะวอยซ์เสียงจริงตัวจริง (วารสารศาสตรบัณฑิต สาร
นิพนธ์), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ผู้จัดการ 360 รายสัปดาห์. (2554). Marketing insight: ไขกุญแจความสำเร็จ 2 ทศวรรษ แปรนด์ 'KPN Award'. Retrieved 27 พฤศจิกายน, 2557, from <http://www.manager.co.th/mgrWeekly/ViewNews.aspx?NewsID=9540000093376&TabID=1&>
- เพิ่มเกียรติ เรื่องสกุล. (2544). กระบวนการผลิตนักร้องของอุตสาหกรรมเพลงไทย. (นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูมริน แดงนุ้ย. (2552). การสื่อความหมายด้วยการสื่อสารเกี่ยวกับการสื่อสารในรายการโทรทัศน์ ทูอะคาเดมี่ แฟนเทเชีย ฤดูกาลที่ 4. (นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธรรมา โกกิถานนท์. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินเรื่องราวในบ้าน *True Academy Fantasia Season 6*. (วารสารศาสตรบัณฑิต สารนิพนธ์), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (Ed.) (2542) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542
- ราชบัณฑิตยสถาน. (Ed.) (2554) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554
- วัชรระ แวววฒินันท์. (2548). การสร้างสรรค์รายการบันเทิง เอกสารการสอนชุดวิชา การสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ หน่วยที่ 6-10: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วันชนะ พงษ์ขวัญ. (2558). สัมภาษณ์ Project Manager,. In กระรัตพลอย ถ้ำแก้ว (Ed.).
- วุฒิ วงศ์สรรเสริญ. (2558). สัมภาษณ์ Music Director,. In กระรัตพลอย ถ้ำแก้ว (Ed.).
- ศิรินุช วิเศษนลินวงษ์. (2543). การสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์และการนำเสนอในรายการทำอาหารทางโทรทัศน์. (นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริลักษณ์ วรฤทธิ์สกุล. (2557). สัมภาษณ์. In กระรัตพลอย ถ้ำแก้ว (Ed.).
- สมสุข หินวิมาน. (2548). ทฤษฎีการสื่อสารกับโลกาภิวัตน์ ปรัชญานิเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร (1 ed., pp. 259). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สยามดารา. (2555, 27 พฤศจิกายน 2557). 16ปีของชุมทางเสียงทองอีกหนึ่งตำนานประกวดร้องเพลงลูกทุ่ง. 2 พฤศจิกายน 2555. from <http://www.siamdara.com/Entertain.asp?eid=2443>
- สหศักดิ์ กลิ่นสุวรรณ. (2548). การผลิตรายการโทรทัศน์สมัยใหม่สไตล์อเมริกัน.
- สุธี พลพงษ์. (2551). กลยุทธ์การผลิตรายการโทรทัศน์ขั้นสูง เอกสารการสอนชุดวิชา การผลิตรายการโทรทัศน์ขั้นสูง หน่วยที่ 11-15: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุบัณฑิต สุวรรณนพ. (2551). กลยุทธ์การผลิตรายการโทรทัศน์ขั้นสูง เอกสารการสอนชุดวิชา การผลิตรายการโทรทัศน์ขั้นสูง หน่วยที่ 11-15: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ใหญ่ นภายน. (2537). ตำนานประกวดร้องเพลงตามงานวัด. In รพีพร (Ed.), วิพิธทัศนา วัฒนธรรมนำไทย (pp. 109-120).

- อริยา จินตพานิชการ. (2005). *Reality fever*.
 ออนไลน์. (2008). ประวัติเจนนีเฟอร์คิม. Retrieved 28 ก.ค., 2015, from
<http://gossipstar.mthai.com/fanclub/4559/profile>
 ออนไลน์. (2010). kongclub. Retrieved 28 ก.ค., 2015, from
http://kongclub.com/?page_id=107
 ออนไลน์. (2011a). McFalafel Debuts In Israel. Retrieved 2 ก.ค., 2015, from
http://www.thejewishweek.com/news/brief/mcfalafel_debuts_israel
http://www.oddee.com/item_96970.aspx
 ออนไลน์. (2011b). ประวัติ 'โจอี้ บอย'. Retrieved 28 ก.ค., 2015, from
<https://bigjoe00.wordpress.com/2014/01/20/%E0%B9%82%E0%B8%88%E0%B8%AD%E0%B8%B5%E0%B9%89-%E0%B8%9A%E0%B8%AD%E0%B8%A2-%E0%B8%AD%E0%B8%A0%E0%B8%B4%E0%B8%AA%E0%B8%B4%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%B4%E0%B9%8C-joey-boy/>
<http://www.forwardmag.com/webboard/post-1211058.html?sid=f54181d68aea38edd93a1e74547276bd>
<http://www.thairath.co.th/content/252222>
 ออนไลน์. (2012). สาว ๆ กรีด แสตมป์ อภิวัชร์ โค้ชนอกสายตา ใน The Voice. Retrieved 28 ก.ค., 2015, from <http://musicstation.kapook.com/view48389.html>
 ออนไลน์. (2553). หนังสือที่ระลึก วันทหารเสือสาร ครบ 82 ปี
 Retrieved 22 พฤศจิกายน 2557
<http://guru.google.co.th/guru/thread?force=1&tid=4fd7a5d5eb94cc2c>
 ออนไลน์. (2554, 25 กุมภาพันธ์ 2554). กิ๊ก-คู่เปิดดีสงครามดวลเพลงชิงเงินรางวัลกว่า 2,500,000 บาท. Retrieved 12 ธันวาคม, 2558, from
<http://www.ryt9.com/s/bmnd/1095968>
 ออนไลน์. (2555a). 5 THINGS YOU NEVER KNEW ABOUT SANTA CLAUS AND COCA-COLA. Retrieved 3 มกราคม, 2558, from <http://www.coca-colacompany.com/holidays/the-true-history-of-the-modern-day-santa-claus>
 ออนไลน์. (2555b). 'ต๋อย-ตุ๊ก' ทวงแชมป์ "มาตามนต์ รีเทิร์น". Retrieved 1 ธันวาคม, 2558, from
<http://tvshow.tlcthai.com/%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%95%E0%B8%B>

2%E0%B8%A1%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%94-
%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%B4%E0%B8%A3
%E0%B9%8C%E0%B8%99-
%E0%B9%80%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A
1/

ออนไลน์. (2556, 18 December 2013). The Claus That Refreshes. Retrieved 3 มกราคม 2558, from <http://www.snopes.com/holidays/christmas/santa/cocacola.asp>

ออนไลน์. (2557). โรงเรียนดนตรีวาทีนี่. Retrieved 27 พฤศจิกายน, 2557, from <http://www.vatinee.com/history.html>

ออนไลน์. (2558a). Eurovision Song Contest. Retrieved 3 มกราคม, 2558, from <http://www.eurovision.tv/page/history>

ออนไลน์. (2558b). ประวัติกับ ทรงสิทธิ์. Retrieved 12 สิงหาคม, 2558, from <http://www.nangdee.com/name/f/54/%E0%B8%97%E0%B8%A3%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B4%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%B4%E0%B9%8C-%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%99%E0%B8%9E%E0%B8%84%E0%B8%B8%E0%B8%93%E0%B8%A8%E0%B8%A3%E0%B8%B5.html>

<http://wap.thairath.co.th/person/4385> มหาวิทยาลัย

ออนไลน์. (2558c). ประวัติจอย รินลณี. Retrieved 13 สิงหาคม, 2558, from http://club.zubzip.com/?joy_rinlane

ออนไลน์. (2558d). ประวัติรายการมาสเตอร์คีย์/รูปแบบเวทีแจ๊สเกิด 2558. Retrieved 12 ธันวาคม, 2558, from <http://flash-mini.com/fanclub/224/1/%E0%B9%81%E0%B8%9F%E0%B8%99%E0%B8%84%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%9A-%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%B5%E0%B9%82%E0%B8%99%E0%B9%88%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%97%E0%B8%99%E0%B8%B5%E0%B8%9A%E0%B8%B8%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A3%E0%B8%B4.html>

http://www.tvthunder.co.th/tv_programs_detail.php?subCate_id=2&cate_id=1

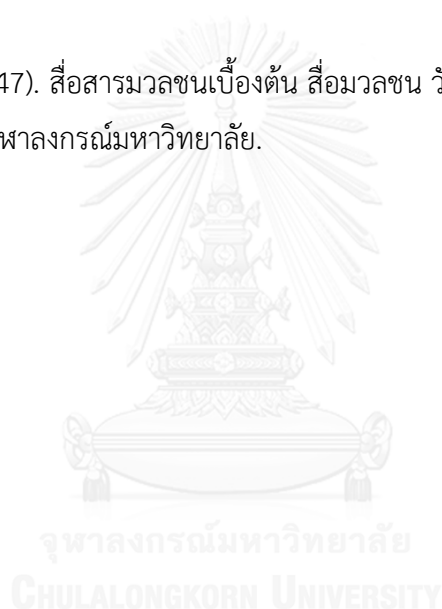
ออนไลน์. (2558e). รายการชิงช้าสวรรค์. Retrieved 12 ธันวาคม, 2558, from

<http://workpointtv.com/%E0%B8%8A%E0%B8%B4%E0%B8%87%E0%B8%8A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%84%E0%B9%8C-2558/>

https://www.facebook.com/Goldenmictv/info/?tab=page_info

<https://namsai605.wordpress.com/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%8A%E0%B8%B4%E0%B8%87%E0%B8%8A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%A7%E0%B8%A3/>

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2547). สื่อสารมวลชนเบื้องต้น สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม (4 ed.). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวกระรัตพลอย ถ้ำแก้ว เกิดวันที่ 15 ตุลาคม 2529 เป็นบุตรของนายฉัตรชัยและนางแคทริน ถ้ำแก้ว มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายจากโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น เมื่อปีการศึกษา 2546 จากนั้นในปีการศึกษา 2548 ได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาบัณฑิตที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง และสำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2551 หลังจบการศึกษาได้เข้าทำงานในสายงานการผลิตรายการโทรทัศน์หลากหลายประเภทรวมทั้งเรียลิตี้โชว์เป็นเวลาประมาณ 6 ปี จึงได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาการสื่อสารเชิงสังคมและวัฒนธรรม และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2558

